

иєродякон Юстин Зографски

ЄВАНГЄЛЄКИ СИНОПСИС

ГОФИЯ
2013

ПРЕДИСЛОВИЕ

Евангелски Синопис (от гр. σύνοψις – „обозрение“) наричат изданието на Четроевангелието или първите три Евангелия, в които нагледно е представена връзката между тях. Обичайно Синописите се печатат във вид на паралелни полета, всяко от които съдържа текст на един от евангелистите.

Настоящото издание на Синописа на български език е съставено по образец на „Евангелский Синопис“ с автор свещеник Алексей Емельянов (Православный Свято-Тихоновский гуманитарный университет, 2006) и има за цел да послужи на всички занимаващи се с изучаване на Священото Писание на Новия Завет, като пособие за получаване на пълна и ясна картина на евангелската история в нейната хронологическа последователност и сравнителен преглед на четирите повествования за земния живот, учение, чудеса, страдания, кръстна смърт, възкресение и възнесение на нашият Господ Бог и Спасител Иисус Христос. Това издание не претендира за научност и се явява на първо място учебно. Но то може да послужи и на всеки, който желае да получи по-добра представа за евангелските събития. Текстът се печата по изданието на Св. Синод на Българската Православна Църква от 1991г.

Както повествува ап. Лука, при разпространението на историята за събитията около земния живот на Спасителя „мнозина предприеха да съчинят разказ за напълно известните между нас събития“/Лк. 1:1/. Тогава в това многообразие изникнала нуждата да се сведат всички разкази в едно цялостно повествование. Пръв такъв опит е направил в средата на втори век ересиархът Маркион († ок. 160 г.), който съставил новозаветен канон от Евангелието от Лука и десет послания на ап. Павел, редактирайки ги според своята доктрина.

Това наложило съставянето от Църквата на така нареченият „Новозаветен канон“, който утвърдил познатите ни четири Евангелски повествования за най-достоверни и общоупотребителни в Христовата Църква.

По-важен за нас е вторият опит за съставяне на Синопис, направен от ученика на св. мъченик Юстин Философ - Татиан († ок. 175 г.). Неговият труд Декатессарон (от гр. τό δι τεσσάρων – „по четирите“), в който четирите Евангелия са сведени в едно непрекъснато повествование, се явил „първата евангелска хармония“. Текстът на тази книга не е запазен, но представа за нея може да се добие по достигналите до нас фрагменти, коментари и частични преводи. Но поради пропускане на родословието на Иисус Христос, изложено от евангелистите Матей и Лука, а също и поради отклоняването на Татиан в ерес, още през четвърти век започнало движение против Декатессарона и св. Евсевий Кесарийски се отнасял скептично към него. А блаж. Теодорит през 423 г. показал около 200 екземпляра на Декатессарона, които той, по неговите думи, „събрал и иззел от обръщение, а вместо тях въвел Евангелията на четирите евангелиста (Трактат за ересите, 1,20). По такъв начин с авторитетното свидетелство на светите апостоли не може да се сравни набор сведения за живота на Христос, подбрани от Писанието и разположени в предполагаем хронологически ред.

Известна е мисълта на св. Иринеи Лионски за значимостта на числото на благовестниците. Той казва, че Църквата признава едно Евангелие в четири форми.

„Невъзможно е Евангелията да бъдат повече или по-малко, отколкото са сега, така, както има четири посоки на света и четири главни ветрове... Четирите живи същества (от видението на Иезекиил /1:10/ и Апокалипсиса /4:7/) символизират четирите Евангелия... имало е и четири Завета с човечеството – с Ной, Авраам, Мойсей и Христос”(Против ересите, III, 11,8).

И така, великата тайна на благочестието – явяването в плът на Бог (1Тим. 3:16) изисквала за себе си четири авторитетни свидетелства, които да не бъдат биографии, но четири словесни икони на едно Лице. Именно затова не бива Евангелията да бъдат обединявани така, както се свеждат различни сведения в едно съгласувано жизнеописание.

И все пак потребността от хармонизация на четирите благовестия пораждала нови опити от подобен род. Така блаж. Августин (Vв.) в своя труд „De consensu evangelistarum libri quattuor” (За съгласието на евангелистите) предприел опит за съгласуване на Евангелията.

Като продължение на тази традиция настоящото пособие е замислено като издание на четирите пълни евангелски текста паралелно, без никакви съкращения.

На български език няма нито един пълен Синопис в пълния смисъл на думата. Между другото в европейската библистика съществува стара традиция за съставяне на Синописи. Първият от тях (само за Матей, Марк и Лука) бил издаден през 1774-76 гг. от Грисбах, който въвел в употреба изречението „Синоптически Евангелия”. От съвременните издания най-известни са на Аланд (гръцки и английски текст) и Синопис на Бенуа и Бумар (френски текст).

Предлаганата в този Синопис последователност на евангелските събития е съставена на основание на съществуващите хронологии при отчитане опита на преподаване на катедра Свещено Писание при Православния Свето-Тихоновски Богословски институт в Москва с незначителни корекции на места от автора на българското издание.

В настоящето пособие Евангелието е разбито на повече или по-малко приетите перикопи (т.е. отрезки на свързващите текстове). Условните наименования на перикопите отразяват тяхното съдържание. Ние не настояваме нито за обема на всеки перикоп, нито за формулировката на названието. Доколкото е било възможно, ние сме използвали за названия именуванията предложения. Например, перикопът, озаглавен в Брюкселската Библия като „Иисус ходи по водата”, при нас се нарича „Ходене по водата” и т.н. Всеки такъв раздел в Синописиса съдържа в пълен вид всички съответстващи преки паралели, разположени в четири колони. Още веднъж ще подчертаем, че целият текст на всяко Евангелие е изложен в съответстващата му по реда на канона колона. Мястото по хоризонтала в колоната се оставя празно, когато отсъства материал по дадения перикоп в съответстващото Евангелие. Такъв способ на разположение на текста помага мнемонически по-добре да се усвоят вътрешните взаимовръзки.

При разделянето на перикопи ние, от една страна, сме се ръководили от вече съществуващия опит, но заедно с това сме внесли и определени изменения. Ние съзнаваме, че процедурата на разделяне на изначално единния текст на тематически фрагменти и избора на едни или други заглавия носи в себе си елемент на тълкуване. Но заедно с това самият

метод на въвеждане на такава рубрикация е станал традиционен и при изучаването на Евангелието се явява методически оправдан.

В настоящият Синописис отсъстват косвените евангелски паралели, съществуващи в обичайните издания на Библията. Напр. за „Блажени кротките”/Мат.5:5/ у нас не е поставен паралел с „Защото Съм кротък и смирен по сърце”/Мат.11:29/, защото не сме си поставяли за цел да проследяваме възката между текста на всяко от Евангелията.

В заключение ще отбележим, че даденият Синописис се явява справочно пособие и в никакъв случай не е призван да замени обичайните издания на Божието Слово.

ЕВАНГЕЛСКИ СИНОПСИС

1. Въведение.

Мт	Мк	Лк 1	Ин
		1. Понеже мнозина предприеха да съчинят разказ за напълно известните между нас събития, 2. както ни ги предадоха ония, които от самото начало бяха очевидци и служители на словото, - 3. то намерих за добре и аз, след като грижливо проучих всичко от начало, наред да ти опиша, достопочтени Теофиле, 4. за да узнаеш твърдата основа на онова учение, на което си се учил.	

2. Пролог: Предвечното Слово (Логос).

Мт	Мк	Лк	Ин 1
			1. В начало беше Словото, и Словото беше у Бога, и Бог беше Словото. 2. То беше в начало у Бога. 3. Всичко чрез Него стана, и без Него не стана нито едно от онова, което е станало. 4. В Него имаше живот, и животът беше светлината на човеците. 5. И светлината в мрака свети, и мракът я не обзе. 6. Имаше един човек, пратен от Бога, името му Йоан; 7. той дойде за свидетелство, да свидетелствува за светлината, та всички да повярват чрез него. 8. Той не беше светлината, а бе <i>пратен</i> да свидетелствува за светлината. 9. Съществуваше истинската светлина, която просветява всеки човек, идващ на света. 10. В света беше, и светът чрез Него стана, но светът Го не позна. 11. Дойде у Своите Си, и Своите Го не приеха. 12. А на всички ония, които Го приеха - на вярващите в Неговото име - даде възможност да станат чедра Божии; 13. те не от кръв, ни от похот плътска, нито от похот мъжка, а от Бога се родиха. 14. И Словото стана плът, и живя между нас, пълно с благодат и истина; и ние видяхме славата Му, слава като на Единороден от Отца. 15. Йоан свидетелствуваше за Него и викаше, думайки: Тоя беше, за Когото казах: Идещият след мене ме изпревари, защото съществуваше по-напред от мене. 16. И от Неговата пълнота всички ние приехме и благодат въз благодат; 17. защото Законът бе даден чрез Моисея, а благодатта и истината произлезе чрез Иисуса Христа. 18. Бога никой никога не е видял. Единородният Син, Който е в недрата на Отца, Той Го обясни.

3. Родословието на Иисус Христос.

Мт 1	Мк Лк 3	Ин
1. Книга за живота на Иисуса Христа, Син Давидов, Син Авраамов. 2. Авраам роди Исаака; Исаак роди Иакова; Иаков роди Иуда и братята му; 3. Иуда роди Фареса и Зара от Тамар; Фарес роди Есрома; Есром роди Арама; 4. Арам роди Аминадава; Аминадав роди Наасона; Наасон роди Салмона; 5. Салмон роди Вооза от Раав; Вооз роди Овида от Рут; Овид роди Иесея; 6. Иесей роди цар Давида; цар Давид роди Соломона от Уриевата жена; 7. Соломон роди Ровоама; Ровоам роди Авия; Авия роди Аса; 8. Аса роди Иосафата; Иосафат роди Иорама; Иорам роди Озия; 9. Озия роди Иоатама; Иоатам роди Ахаза; Ахаз роди Езекия; 10. Езекия роди Манасия; Манасия роди Амона; Амон роди Иосия; 11. Иосия роди Иоакима; Иоаким роди Иехония и братята му - през време на преселението Вавилонско. 12. А след преселението Вавилонско Иехония роди Салатиила; Салатиил роди Зоровавеля; 13. Зоровавел роди Авиуда; Авиуд роди Елиакима; Елиаким роди Азора; 14. Азор роди Садока; Садок роди Ахима; Ахим роди Елиуда; 15. Елиуд роди Елеазара; Елеазар роди Матана; Матан роди Иакова; 16. Иаков роди Йосифа, мъжа на Мария, от която се роди Иисус, наричан Христос. 17. И тъй, всички родове от Авраама до Давида са четиринайсет рода; и от Давида до Вавилонското преселение - четиринайсет рода; и от Вавилонското преселение до Христа - четиринайсет рода.	23. Иисус, когато начеваше служението Си, беше на около трийсет години, и беше, както мислеха, син Йосифов, Илиев, 24. Мататов, Левиин, Малхийев, Ианаев, Йосифов, 25. Мататиев, Амосов, Наумов, Еслимов, Нагеев, 26. Маатов, Мататиев, Семенев, Йосифов, Иудин, 27. Иоананов, Рисаев, Зоровавелев, Салатиилев, Нириев, 28. Мелхийев, Адиев, Косамов, Елмодамов, Иров, 29. Иосиев, Елиезеров, Иоримов, Мататов, Левиин, 30. Симеонов, Иудин, Йосифов, Ионанов, Елиакимов, 31. Мелеаев, Маинанов, Мататаев, Натанов. Давидов, 32. Иесеев, Овидов, Воозов, Салмонов, Наасонов, 33. Аминадавов, Арамов, Есромов, Фаресов, Иудин, 34. Иаковов, Исааков, Авраамов, Тарин, Нахоров, 35. Серухов, Рагавов, Фалеков, Еверов, Салин, 36. Каинанов, Арфаксадов, Симов, Ноев, Ламехов, 37. Матусалов, Енохов, Иаредов, Малелеилов, Каинанов, 38. Еносов, Ситов, Адамов, Божий.	

Начален период на евангелската история

4. Благовестието на Захарий. Иерусалимският храм.

Мт	Мк	Лк 1	Ин
		5. В дните на Ирода, цар иудейски, имаше един свещеник от Авиевата смяна, на име Захария; а жена му беше от дъщерите Ааронови, и името ѝ - Елисавета. 6. И двамата бяха праведни пред Бога, постъпвайки безпорочно по всички заповеди и наредби Господни. 7. Те нямаха чедо, понеже Елисавета беше неплодна, и двамата бяха в напреднала възраст. 8. Веднъж, когато по реда на своята смяна Захария служеше пред Бога, 9. по жребие, както бе обичай у свещениците, падна му се да влезе в храма Господен, за да покади, 10. а цялото множество народ се молеше отвън през време на каденето, - 11. тогава му се яви Ангел Господен, изправен отдясно на кадилния жертвеник, 12. и Захария, като го видя, смути се, и страх го обзе. 13. А Ангелът му рече: не бой се, Захарие, понеже твоята молитва биде чута, и жена ти Елисавета ще ти роди син, и ще го наречеш с името Иоан; 14. и ще имаш радост и веселие, и мнозина ще се зарадват за раждането му; 15. защото той ще бъде велик пред Господа; няма да пие вино и сикер, и ще се изпълни с Духа Светаго още от утробата на майка си; 16. и мнозина синове Израилеви ще обърне към техния Господ Бог; 17. и ще върви пред Него в духа и силата на Илия, за да обърне сърцата на бащите към чедата, и непокорните към разума на праведните, та да приготви Господу народ съвършен. 18. И рече Захария на Ангела: по какво ще узная това? Аз съм стар, па и жена ми е в напреднала възраст. 19. Ангелът му отговори и рече: аз съм Гавриил, който предстоя пред Бога, и съм пратен да говоря с тебе и да ти благовестя това; 20. и ето, ти ще мълчиш и не ще можеш да говориш до деня, когато ще се сбъдне това, понеже не повярва на думите ми, които ще се сбъднат на времето си. 21. И народът чакаше Захария и се чудеше, задето се бави в храма. 22. А когато излезе, не можеше да им продума; и те разбраха, че е видял видение в храма, а той им се обясняваше със знакове, и оставаше ням. 23. След като се изминаха дните на службата му, той се върна у дома си. 24. След тия дни зачена жена му Елисавета, и се таеше пет месеци и казваше: 25. тъй ми стори Господ в дните, в които ме погледна <i>милостно</i>, за да смене от мене укора между човеците.	

5. Благовещението на Дева Мария. Назарет.

Мт	Мк	Лк 1	Ин
		26. А на шестия месец бе изпратен от Бога Ангел Гавриил в галилейския град, на име Назарет,	

27. при една девица, сгодена за мъж, на име Йосиф, от дома Давидов; а името на девицата беше Мариам.
 28. Ангелът влезе при нея и рече: радвай се, благодатна! Господ е с тебе; благословена си ти между жените.
 29. А тя, като го видя, смути се от думите му и размисляше, какъв ли е тоя поздрав.
 30. И рече ѝ Ангелът: не бой се, Мариам, понеже ти намери благодат у Бога;
 31. и ето, ти ще заченеш в утробата, ще родиш Син и ще Го наречеш с името Исус.
 32. Той ще бъде велик и ще се нарече Син на Всевишния; и ще Му даде Господ Бог престола на отца Му Давида;
 33. и ще царува над дома Иаковов довеки, и царството Му не ще има край.
 34. А Мариам рече на Ангела: как ще бъде това, когато аз мъж не познавам?
 35. Ангелът ѝ отговори и рече: Дух Светий ще слезе върху ти, и силата на Всевишния ще те осени; затова и Светото, Коего ще се роди от *тебе*, ще се нарече Син Божий.
 36. Ето и Елисавета, твоя сродница, наричана неплодна, и тя зачена син в старините си, и е вече в шестия месец;
 37. защото у Бога няма да остане безсилна ни една дума.
 38. Тогава Мариам рече: ето рабинята Господня; нека ми бъде по думата ти. И Ангелът си отиде от нея.

6. Дева Мария в дома на Елисавета. Градът Иудин.

Мт	Мк	Лк 1	Ин
		39. И като стана Мариам през тия дни, отиде набързо в планинската страна, в град Иудин, 40. и влезе в дома Захариев и поздрави Елисавета. 41. Когато Елисавета чу поздрава Мариин, проигра младенецът в утробата ѝ; и Елисавета се изпълни с Духа Светаго, 42. извика с висок глас и рече: благословена си ти между жените, и благословен е плодът на твоята утроба! 43. И откъде ми е това - да дойде при мене майката на моя Господ? 44. Защото, щом гласът на твоя поздрав достигна до ушите ми, проигра младенецът радостно в утробата ми. 45. И блажена е, която е повярвала, понеже ще се сбъдне казаното ѝ от Господа. 46. И рече Мариам: душата ми величае Господа, 47. и духът ми се зарадва в Бога, Спасителя мой, 48. задето Той милостно погледна унижеността на рабинята Си; защото, ето, отсега ще ме облажават всички родове; 49. задето Силният ми стори велико нещо, и свето е името Му; 50. и Неговата милост е из рода в род за ония, които Му се боят; 51. Той показва сила с мишцата Си; разпръсна ония, които се гордеят с мислите на сърцето си; 52. свали силни от престоли и въздигна смирени; 53. гладни изпълни с блага, а богати отпрати без нищо; 54. взе под закрила Израиля, Своя отрок, като си спомни милостта, - 55. както говори на нашите отци, - към Авраама и семето му довека.	

56. И остана Мариам с нея около три месеца, и се върна у дома си.

7. Раждането на Иоан Предтеча.

Градът Иудин.

Мт	Мк	Лк 1	Ин
		57. А за Елисавета настана време да роди, и тя роди син.	
		58. И чуха съседите и роднините й, че възвеличил Господ милостта Си над нея, и се радваха с нея.	

8. Обрязването на Иоан Предтеча. Пророческата песен на Захарий.

Градът Иудин.

Мт	Мк	Лк 1	Ин
		59. На осмия ден дойдоха да обрежат младенеца, и искаха да го нарекат Захария, по името на баща му.	
		60. Но майка му продума и каза: не, а да се нарече Иоан.	
		61. И рекоха й: няма никой в рода ти, който се нарича с това име.	
		62. И кимваха на баща му, как би искал да го нарекат.	
		63. Той поиска дъсчица и написа: Иоан му е името. И всички се почудиха.	
		64. И веднага му се развързаха уста и език, и той проговори, благославяйки Бога.	
		65. И обхвана страх всички, живеещи около тях; и разказваха за всичко това по цялата планинска страна на Иудея.	
		66. Всички, които чуха, туриха това на сърце си и казваха: какво ли ще бъде тоя младенец? И ръката Господня беше с него.	
		67. И Захария, баща му, се изпълни с Духа Светаго и пророкува, казвайки:	
		68. благословен е Господ, Бог Израилев, задето посети и извърши избавление на Своя народ	
		69. и издигна за нас в дома на Своя отрок Давида рог на спасение,	
		70. (както възвести през устата на Своите свети от века пророци) -	
		71. спасение от враговете ни и от ръцете на всички, които ни мразят;	
		72. за да прояви <i>Своята</i> милост над отците ни и да си спомни светия Си завет, -	
		73. клетвата, с която Той се кле на Авраама, нашия отец;	
		74. за да ни даде, след като ни избави от ръката на враговете ни,	
		75. безстрашно да Му служим в светост и правда пред Него, през всички дни на живота си.	
		76. И ти, младенце, ще се наречеш пророк на Всевишния, понеже ще вървиш пред лицето на Господа, за да приготвиш Неговите пътища,	
		77. и да дадеш на народа Му да познае спасението чрез прощаване греховете им,	
		78. поради великото милосърдие на нашия Бог, с което ни посети Изток свише,	
		79. за да просвети ония, които са в тъмнина и сянка смъртна, и да насочи нозете ни в пътя на мира.	

9. Благовестието на Йосиф за боговъплъщението. Назарет.

Мт 1	Мк	Лк	Ин
18. А рождението на Иисуса Христа стана тъй: след сгодяване на майка Му Мария за Йосифа, преди още да бяха се те събрали, оказа се, че тя е непразна от Духа Светаго.			
19. А Йосиф, мъж ѝ, понеже беше праведен и не желаше да я осрами, поиска тайно да я напусне.			
20. Но когато намисли това, ето, Ангел Господен му се яви насъне и каза: Йосифе, син Давидов, не бой се да приемеш Мария, жена си; защото заченалото се в нея е от Духа Светаго;			
21. тя ще роди Син, и ще Му наречеш името Иисус; защото Той ще спаси народа Си от греховете му.			
22. А всичко това стана, за да се сбъдне реченото от Господа чрез пророка, който каза:			
23. "ето, девицата ще зачене в утробата си и ще роди Син, и ще Му нарекат името Емануил", което ще рече: с нас е Бог.			

10. Раждането на Иисус Христос. Витлеем.

Мт 1	Мк	Лк 2	Ин
24. Като стана от сън, Йосиф направи, както му бе заповядал Ангелът Господен, и прие жена си.		1. През ония дни излезе от кесаря Августа заповед - да се направи преброяване по цялата земя.	
		2. Това преброяване беше първо, когато Кириний управляваше Сирия.	
		3. И отиваха всички да се записват, всеки в своя град.	
		4. Тръгна и Йосиф от Галилея, от град Назарет, за Иудея, за града Давидов, наречен Витлеем, понеже беше от дома и рода Давидов,	
		5. за да се запише с Мария, сгодената за него жена, която беше непразна.	
		6. А когато бяха те там, дойде ѝ време да роди;	
25. И не познаваше я, докле тя роди своя първороден Син; и той Му нарече името Иисус.		7. и роди своя Син първенец, пови Го и Го положи в ясли, защото нямаше за тях място в странноприемницата.	

11. Благовестието на пастирите. Околностите на Витлеем (долина Адер).

Мт	Мк	Лк 2	Ин
		8. В тая същата страна имаше пастири, които ношуваха на полето и пазеха нощна стража при стадото си. 9. И ето, яви се пред тях Ангел Господен, и слава Господня ги осия; и се изплашиха твърде много. 10. И рече им Ангелът: не бойте се: ето, блавестя ви голяма радост, която ще бъде за всички човеци; 11. защото днес ви се роди в града Давидов Спасител, Който е Христос Господ; 12. и ето ви белег: ще намерите Младенец повит, лежащ в ясли. 13. И внезапно се яви с Ангела многобройно войнство небесно, което хвалеше Бога и казваше: 14. слава във висините Богу, и на земята мир, между човеците благоволение!	

12. Поклонението на пастирите. Витлеем.

Мт	Мк	Лк 2	Ин
		15. Когато Ангелите си отидоха от тях на небето, пастирите си рекоха един другиму: да идем до Витлеем, и да видим случилото се там, за което ни възвести Господ. 16. И дойдоха бързешком, и намериха Мариам и Йосифа, и Младенеца да лежи в яслите. 17. А като видяха, разказаха каквото им бе възвестено за тоя Младенец. 18. И всички, които чуха, почудиха се на това, що им разказаха пастирите. 19. А Мариам спазваше всички тия думи, като ги слагаше в сърцето си. 20. И върнаха се пастирите, славейки и хваляйки Бога за всичко, що чуха и видяха, както им бе казано.	

13. Обрезание Господне и наричане име на Иисус. Витлеем.

Мт	Мк	Лк 2	Ин
		21. Като се изпълниха осем дена, за да бъде обрязан Младенецът, дадоха Му името Иисус, наречено от Ангела, преди да се зачене Той в утробата.	

14. Сретение Господне; пророчествата на Симеон и Анна. Иерусалим.

Мт	Мк	Лк 2	Ин
		22. А когато се изпълниха дните на нейното очистяне, според закона Моисеев, донесоха Го в Иерусалим, за да Го представят пред Господа,	

23. както е писано в закона Господен, че всяко мъжко, което разтваря утроба, ще бъде посветено Господу;
 24. и да принесат жертва, според реченото в закона Господен, две гургулици, или две гълъбчета.
 25. Тогава имаше в Иерусалим един човек, на име Симеон; и тоя човек беше праведен и благоговеен, и чакаше утехата Израилева; и Дух Светий беше върху него.
 26. Нему бе предсказано от Духа Светаго, че няма да види смърт, докато не види Христа Господен.
 27. И дойде по вдъхновение в храма. И когато родителите донесоха Младенеца Иисуса, за да извършат на Него обичая по Закона,
 28. той Го прегърна, благослови Бога и рече:
 29. сега отпусках Твоя раб, Владико, според думата Си, смирком;
 30. защото очите ми видяха Твоето спасение,
 31. що си приготвил пред лицето на всички народи, -
 32. светлина за просвета на езичниците, и слава на Твоя народ Израиля.
 33. А Йосиф и майка Му се чудеца на казаното за Него.
 34. И благослови ги Симеон и рече на Мария, майка Му: ето, Тоя лежи за падане и ставане на мнозина в Израиля и за предмет на противоречия,
 35. и на сама тебе меч ще пронизе душата, - за да се открият мислите на много сърца.
 36. Тук беше и Анна пророчица, дъщеря Фануилова, от коляно Асирово, достигнала до дълбока старост, като бе преживяла с мъжа си седем години след девството си;
 37. тя бе вдовица на около осемдесет и четири години, и не се отделяше от храма, служейки Богу с пост и молитва денем и нощем.
 38. И в това време, като се приближи, тя славеше Господа и говореше за Него на всички, които очакваха избавление в Иерусалим.

15. Поклонението на мъдреците.

Витлеем.

Мт 2

1. А когато се роди Иисус във Витлеем Иудейски в дните на цар Ирода, ето, мъдrecи от изток дойдоха в Иерусалим и казваха:
 2. де е родилият се Цар Иудейски? Защото видяхме звездата Му на изток и дойдохме да Му се поклоним.
 3. Като чу, цар Ирод се смути, и цял Иерусалим с него.
 4. И като събра всички първосвещеници и книжници народни, питаше ги: де трябва да се роди Христос?
 5. А те му казаха: във Витлеем Иудейски; защото тъй е писано чрез пророка:
 6. "и ти, Витлееме, земя Иудина, никак не си най-малък от Иудините воеводства; защото от тебе ще излезе Вожд, Който ще пасе Моя народ Израиля".
 7. Тогава Ирод тайно повика мъдреците и узна от тях точно за времето, когато се е появила звездата,
 8. и, като ги изпрати във Витлеем, каза: идете, разпитайте грижливо за Младенеца и, като Го намерите, обадете ми, за да ида и аз да Му се поклоня.
 9. Те изслушаха царя и заминаха. И ето, звездата, която бяха видели на изток, вървеше пред тях, докато дойде и се спря над мястото, дето беше Младенецът.

Мк

Лк

Ин

10. А като видяха звездата, те се зарадваха с твърде голяма радост.
 11. И като влязоха в къщата, намериха Младенеца с майка Му Мария и паднаха, та Му се поклониха; и като отвориша съкровищата си, принесоха Му дарове: злато, ливан и смирна.
 12. И като получиша насъне откровение да се не връщат при Ирода, те заминаха по друг път за страната си.

16. Бягството в Египет. От Витлеем.

Мт 2
 13. А след като си отидоха, ето, Ангел Господен се явява насъне Йосифу и казва: стани, вземи Младенеца и майка Му, и бягай в Египет, и остани там, докле ти кажа; защото Ирод ще търси Младенеца, за да Го погуби.
 14. Той стана, взе Младенеца и майка Му нощем, и замина за Египет;
 15. и там стоя до смъртта Иродова, за да се сбъдне реченото от Господа чрез пророка, който казва: "от Египет повиках Сина Си".

Мк	Лк	Ин

17. Избиването на младенците. Витлеем.

Мт 2
 16. Тогава Ирод, като се видя подигран от мъдреците, твърде много се ядоса и прати, та изби всички младенци във Витлеем и във всичките му предели, от две години и надолу, според времето, което бе точно узнал от мъдреците.
 17. Тогава се сбъдна реченото от пророк Иеремия, който казва:
 18. "глас бе чул в Рама, плач и ридание, и писък голям; Рахил плачеше за децата си, и не искаше да се утеши, защото ги няма".

Мк	Лк	Ин

18. Завръщането от Египет. Египет, Израелската замя, Галилейските предели, Назарет.

Мт 2
 19. А след като умря Ирод, ето, Ангел Господен се явява насъне Йосифу в Египет
 20. и казва: стани, вземи Младенеца и майка Му и иди в земята Израилева, защото измряха ония, които търсеха душата на Младенеца.
 21. Той стана, взе Младенеца и майка Му, и дойде в земята Израилева.
 22. Но като чу, че в Иудея царува Архелай, наместо баща си Ирода, уплаши се да иде там; и след като получи откровение насъне, замина за пределите Галилейски
 23. и, като дойде, засели се в *един* град, наричан Назарет, за да се сбъдне казаното чрез пророците, че *Той* ще се нарече Назорей.

Мк	Лк 2	Ин
	39. И когато свършиха всичко според закона Господен, върнаха се в	

Галилея, в своя град
Назарет.

19. Иоан Предтеча в пустинята. Отрокът Иисус в храма. Назарет, Иерусалимският храм, Иудейската пустиня (?)

Мт	Мк	Лк 1	Ин
		80. А младенецът (Иоан) растеше и крепнеше духом, и остана в пустинята до деня, когато се яви на Израиля. Лк 2 40. А Младенецът растеше и крепнеше духом, като се изпълняше с мъдрост; и благодат Божия беше върху Него. 41. Всяка година родителите Му ходеха в Иерусалим за празник Пасха. 42. И когато Той стана на дванайсет години, те отидоха в Иерусалим по обичая на празника; 43. а когато се връщаха, след свършване на празничните дни, Отрокът Иисус остана в Иерусалим; и не забелязаха това Йосиф и майка Му. 44. Като мислеха, че Той върви с дружината, изминаха един ден път и Го търсиха между роднини и познайници; 45. и като Го не намериха, върнаха се в Иерусалим и Го търсеха. 46. Подир три дни Го намериха в храма, да седи между учителите, да ги слуша и запитва; 47. всички, които Го слушаха, чудеха се на разума и отговорите Му. 48. И като Го видяха, смаяха се; и Му рече майка Му: Чедо, защо ни направи тъй? Ето, баща Ти и аз твърде много се измъчихме да Те търсим. 49. Той им рече: защо сте Ме търсили? Не знаехте ли, че Аз трябва да съм в онова, що принадлежи на Отца Ми? 50. Но те не разбраха казаните от Него думи. 51. Той тръгна с тях и дойде в Назарет; и им се покоряваше. А майка Му спазваше всички тия думи в сърцето си. 52. Иисус пък преуспяваше в мъдрост и възраст и в любов пред Бога и хората.	

20. Проповедта на Иоан Предтеча. Свидетелството за Иисус Христос. Иудейската пустиня, река Йордан.

Мт 3	Мк 1	Лк 3	Ин
1. В ония дни дохожда Иоан Кръстител и проповядва в Иудейската пустиня 2. и казва: покаяйте се, защото се приближи царството небесно.	1. Начало на Евангелието на Иисуса Христа, Сина Божий, 2. както е писано у пророците: "ето. Аз изпращам пред лицето Ти Моя Ангел, който ще приготви Твоя път пред Тебе."	1. А в петнайсетата година от царуването на Тиверия кесаря, когато Понтий Пилат управляваше Иудея, Ирод беше четвъртовластник над Галилея, Филип, брат му, - четвъртовластник над Итурея и Трахонитската област, а Лисаний -	

3. Защото този е, за когото е казал пророк Исаия: "гласът на викация в пустинята <i>говори</i>: пригответе пътя на Господа, прави правете пътеките Му". 4. А сам Йоан носеше дреха от камилска вълна и кожен пояс на кръста си; а храната му беше акриди и див мед. 5. Тогава Иерусалим и цяла Иудея, и цяла Йорданска околност излизаха при него 6. и се кръщаваха от него в река Йордан, като изповядваха греховете си. 7. И като видя <i>Йоан</i> мнозина фарисеи и садукее, че дохождат при него да се кръстят, рече им: рожби ехиднини! кой ви подсказа да бягате от бъдещия гняв? 8. Сторете, прочее, плод достоен за покаяние 9. и не помисляйте да думате в себе си: наш отец е Авраам; защото, казвам ви, Бог може от тия камъни да въздигне	3. "Гласът на викация в пустинята <i>говори</i>: пригответе пътя на Господа, прави правете пътеките Му." 4. Йоан кръщаваше в пустинята и проповядваше покаяно кръщение за опрощаване грехове. 5. И излизаха при него цялата Иудейска страна и иерусалимци, и всички се кръщаваха от него в река Йордан, като изповядваха греховете си. 6. А Йоан носеше дреха от камилска вълна, и кожен пояс на кръста си, и ядеше акриди и див мед.	четвъртовластник над Авилияния, 2. при първосвещениците Анна и Каиафа, биде слово Божие към Йоана, син Захариев, в пустинята. 3. И той обиколи цялата страна около Йордан и проповядваше покаяно кръщение за опрощаване грехове, 4. както е писано в книгата с речите на пророк Исаия, който казва: "гласът на викация в пустинята <i>говори</i>: пригответе пътя на Господа, прави правете пътеките Му; 5. всеки дол ще се изпълни, и всяка планина и рътлина ще се снишат, кривините ще се изправят и неравните пътища ще станат гладки; 6. и всяка плът ще види спасението Божие". 7. Йоан говореше на човеците, които отиваха при него да ги кръсти: рожби ехиднини! кой ви подсказа да бягате от бъдещия гняв? 8. Прочее, сторете плодове, достойни за покаяние, и не начевайте да думате в себе си: наш отец е Авраам; защото, казвам ви, Бог може от тия камъни да въздигне
--	---	---

чеда Аврааму;
10. и секирата лежи вече при
корена на дърветата; затова
всяко дърво, което не дава
добър плод, бива отсичано и
хвърляно в огън;

Аврааму чеда.
9. И секирата лежи вече при
корена на дърветата: всяко
дърво, което не дава добър
плод, бива отсичано и
хвърляно в огън.
10. И питаше го народът и
казваше: какво тогава да
правим?
11. Той отговори и им рече:
който има две дрехи, нека
даде ономува, който няма; и
който има храна, нека прави
същото.
12. Дойдоха и митари да се
кръстят, и му рекоха:
учителю, какво да правим?
13. А той им отговори: не
изисквайте нищо повече от
това, що ви е определено.
14. Питаха го тъй също и
войници и казваха: а ние
каково да правим? И рече им:
никого не притеснявайте, не
клеветете, и задоволявайте
се с вашите заплати.

Мт

Мк

15. Когато пък
народът очакваше, и
всички мислеха в
сърцата си за Йоана,
дали не е той
Христос,

Ин 1

19. И това е
свидетелството на
Йоана, когато иудеите
проводиха от
Йерусалим свещеници
и левити да го
попитат: кой си ти?
20. Той изповяда, и не
се отрече; *той*
изповяда: не съм аз
Христос.
21. И попитаха го: а
що си? Илия ли си ти?
Рече: не съм.
Пророкът ли си ти? И
отговори: не.
22. Тогава му рекоха:
кой си, за да дадем
отговор на ония, които
са ни пратили; какво
казваш за себе си?
23. Той рече: "аз съм

11. аз ви кръщавам с вода за покаяние; но Оня, Който иде подире ми, е по-силен от мене; аз не съм достоен да Му понеса обувката; Той ще ви кръсти с Дух Светий и с огън; 12. лопатата Му е в ръката Му, и Той ще очисти гумното Си и ще събере житото Си в житницата, а плявата ще изгори с неугасим огън.	7. И проповядваше, думайки: след мене иде по-силният от мене, на Когото не съм достоен да се наведе и развържа ремъка на обувката Му; 8. аз ви кръстих с вода, а Той ще ви кръсти с Дух Светий.	16. Йоан на всички отговори и рече: аз ви кръщавам с вода, но иде по-силният от мене, Комуто не съм достоен да развържа ремъка на обувката: Той ще ви кръсти с Дух Светий и с огън. 17. Лопатата Му е в ръката Му, и Той ще очисти гумното Си, и ще събере житото в житницата Си, а плявата ще изгори с неугасим огън. 18. Така и много друго благовестеше той народу, като го утешаваше.	глас на викация в пустинята; оправете пътя Господен", както е казал пророк Исаия. 24. А пратените бяха измежду фарисеите; 25. те го попитаха и му рекоха: защо тогава кръщаваш, ако не си Христос, ни Илия, нито Пророкът? 26. Йоан им отговори и рече: аз кръщавам с вода, но посред вас стои <i>Един</i>, Когото вие не познавате. 27. Той е Идещият след мене, Който ме изпревари, и Комуто аз не съм достоен да развържа ремъка на обувката Му. 28. Това стана във Витавара, отвъд Йордан, дето Йоан кръщаваше.
---	--	--	---

21. Кръщението Господне и новото свидетелство на Йоан Предтеча. Река Йордан.

Мт 3 13. Тогава Иисус дохожда от Галилея на Йордан при Иоана, за да се кръсти от него. 14. А Иоан Го възпираше и думаше: аз имам нужда да се кръстя от Тебе, а Ти ли идеш при мене?	Мк 1 9. И в ония дни дойде Иисус от Назарет Галилейски и се кръсти от Иоана в Йордан.	Лк 3	Ин
---	--	--------------------	------------------

15. Но Иисус му отговори и рече: остави сега; защото тъй нам подобава да изпълним всяка правда. Тогава <i>Иоан</i> Го допуска. 16. И като се кръсти, Иисус веднага излезе из водата, и ето, отвориха Му се небесата, и видя Духа Божий да слиза като гълъб и да се спуща върху Него. 17. И ето, глас от небесата, който казваше: Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение.	10. И когато излизаше от водата, веднага видя да се разтварят небесата, и Духът като гълъб да слиза върху Него. 11. И глас биде от небесата: Ти си Моят Син възлюбен, в Когото е Моето благоволение.	21. А когато се кръсти целият народ, и когато Иисус, след като се кръсти, се молеше, отвори се небето, 22. и Дух Светии слезе върху Него в телесен вид, като гълъб, и чу се глас от небето, който казваше: Ти си Моят Син възлюбен; в Тебе е Моето благоволение!	
--	--	--	--

Мт	Мк	Лк	Ин 1
			29. На другия ден Иоан вижда Иисуса, че отива към него, и казва: ето Агнецът Божий, Който взима <i>върху Си</i> греха на света. 30. Този е, за Когото аз казах: след мене иде Мъж, Който ме изпревари, защото съществуваше по-напред от мене. 31. Аз Го не познавах; но, за да стане <i>Той</i> явен на Израиля, затова дойдох да кръщавам с вода. 32. И свидетелствувах Иоан, казвайки: видях Духа да слиза от небето като гълъб, и остана върху Него. 33. Аз Го не познавах; но Оня, Който ме прати да кръщавам с вода, ми рече: над Когото видиш да слиза Духът и да остава върху Него, Този е, Който кръщава с Дух Светий. 34. И аз видях и свидетелствувах, че Този е Син Божий.

22. Изкушаването на Господ в пустинята. Иудейската пустиня.

Мт 4	Мк 1	Лк 4	Ин
1. Тогава Иисус биде отведен от Духа в пустинята, за да бъде изкушен от дявола, 2. и, като пости четирийсет дена и четирийсет нощи, най-сетне огладня. 3. И приближи се до Него изкушителят и рече: ако си Син Божий, кажи, тия камъни да станат на хлябове.	12. Веднага след това Духът Го извежда в пустинята. 13. И Той беше там, в пустинята, четирийсет дни, изкушаван от сатаната; беше със зверовете;	1. Иисус, изпълнен с Духа Светаго, върна се от Йордан, и поведен беше от Духа в пустинята; 2. <i>там</i> Той биде изкушаван четирийсет дена от дявола, и нищо не яде през тия дни; а като се изминаха те, най-сетне огладня. 3. И рече Му дяволът: ако си Син Божий, кажи на тоя камък да стане хляб.	

4. А Той му отговори и рече: писано е: "не само с хляб ще живее човек, а с всяко слово, което излиза от Божии уста".
 5. Тогава дяволът Го завежда в светия град и Го поставя на храмовата стряха,
 6. и Му казва: ако си Син Божий, хвърли се долу, защото писано е: "на Ангелите Си ще заповяда за Тебе, и на ръце ще Те понесат, да не би някак да препънеш о камък ногата Си".
 7. Иисус му рече: писано е също: "няма да изкусиш Господа, Бога твоего".
 8. Пак Го завежда дяволът на твърде висока планина и Му показва всички царства на света и тяхната слава,
 9. и Му дума: всичко това ще Ти дам, ако паднеш и ми се поклониш.
 10. Тогава Иисус му казва: махни се от Мене, сатана! защото писано е: "Господу, Богу твоему, ще се поклониш и Нему одному ще служиш".

11. Тогава дяволът Го оставя, и ето, Ангели дойдоха и Му служеха.

и Ангелите Му служеха.

4. А Иисус му отговори и рече: писано е, че не само с хляб ще живее човек, но с всяко слово Божие.
 5. И като Го възведе на висока планина, дяволът Му показва всички царства на вселената в един миг време.
 6. И рече Му дяволът: Тебе ще дам властта над всички *тия царства* и славата им, понеже тя е мене предадена, и аз я давам, комуто искам;
 7. ако, прочее, ми се поклониш, всичко ще бъде Твое.
 8. Иисус му отговори и рече: махни се от Мене, сатана! защото писано е; "Господу, Богу твоему се покланяй, и Нему одному служи".
 9. И заведе Го в Иерусалим, постави Го на храмовата стряха и Му рече: ако си Син Божий, хвърли се оттук долу;
 10. защото писано е: "на Ангелите Си ще заповяда за Тебе да Те запазят;
 11. и на ръце ще Те понесат, да не би някак да препънеш о камък ногата Си".
 12. Иисус му отговори и рече: казано е: "няма да изкусиш Господа, Бога твоего".
 13. И като свърши всички изкушения, дяволът отстъпи от Него до *някое* време.

НАЧАЛО НА ОБЩЕСТВЕННОТО СЛУЖЕНИЕ НА ГОСПОД ИИСУС ХРИСТОС

23. Срещата на Господ с Иоан, Андрей и Петър. Околностите на Йордан.

Мт	Мк	Лк	Ин 1
			35. На другия ден пак стоеше Иоан, и двама от учениците му. 36. И като се вгледа в Иисуса, Който вървеше, рече: ето Агнецът Божий. 37. Като чуха от него тия думи, двамата ученици отидоха подир Иисуса. 38. А Иисус, като се обърна и ги видя, че идат подире <i>Му</i>, казва им: какво търсите? Те Му отговориха: Рави! (което значи: учителю) де живееш? 39. Казва им: дойдете и вижте. Те отидоха и видяха де живее; и престояха оня ден при Него. Часът беше около десетия. 40. Един от двамата, които бяха чули за <i>Иисуса</i> от Иоана и бяха тръгнали след Него, беше Андрей, брат на Симона Петра. 41. Той пръв намира брата си Симона и му казва: намерихме Месия (което значи Христос); 42. и заведе го при Иисуса. А Иисус, като се вгледа в него, рече: ти си Симон, син Ионин; ти ще се наречеш Кифа (което значи Петър - камък).

24. Призоваването на Филип и Натанаил. На пътя към Галилея.

Мт	Мк	Лк	Ин 1
			43. На другия ден Иисус поиска да отиде в Галилея, и намира Филипа и му казва: върви след Мене. 44. А Филип беше от Витсаида, от града Андреев и Петров. 45. Филип намира Натанаила и му казва: намерихме Иисуса, сина Йосифов, от Назарет, за Когото писа Мойсей в Закона, и <i>говориха</i> пророците. 46. А Натанаил му рече: от Назарет може ли да излезе нещо добро? Филип му казва: дойди и виж. 47. Иисус видя Натанаила да отива към Него и казва: ето истински израилтянин, у когото няма лукавство. 48. Натанаил Му казва: отде ме познаваш? Иисус отговори и му рече: преди Филип да те повика, когато <i>ти</i> беше под смоковницата, видях те. 49. Натанаил Му отговори: Рави! Ти си Син Божий, Ти си Царят Израилев. 50. Иисус му отговори и рече: ти вярваш, понеже ти казах: видях те под смоковницата; по-големи <i>неща</i> от това ще видиш. 51. И казва му: истина, истина ви говоря: отсега ще виждате небето отворено, и Ангелите Божии да възлизат и слизат над Сина Човечески.

25. Чудото в Кана Галилейска.

Кана Галилейска.

Мт	Мк	Лк	Ин 2
			1. На третия ден имаше сватба в Кана Галилейска, и Иисусовата майка беше там. 2. Поканен беше на сватбата също Иисус и учениците Му. 3. И като се привърши виното, казва Иисусу майка Му: вино нямат. 4. Иисус ѝ казва: какво имаш ти с Мене, жено? Още не е дошъл часът Ми. 5. Майка Му рече на служителите: каквото ви каже, сторете. 6. Имаше там шест каменни делви, поставени за миене по иудейския обичай, побиращи по две или по три мери. 7. Иисус им казва: напълнете делвите с вода. И напълниха ги догоре. 8. Тогава им казва: налейте сега и занесете на стария сват. И занесоха. 9. А когато старият сват кусна от водата, що се бе превърнала на вино (и той не знаеше, отде е <i>това вино</i>, а служителите, които бяха донесли водата, знаеха), той повика младоженеца 10. и му каза: всеки човек слага първом доброто вино и, когато се понапият, тогава по-долното, а ти си запазил доброто вино досега. 11. Така Иисус тури начало на чудесата Си в Кана Галилейска и яви славата Си; и учениците Му повярваха в Него.

26. Посещението на Капернаум.

Капернаум.

Мт	Мк	Лк	Ин 2
			12. След това слезе в Капернаум Сам Той и майка Му, и братята Му, и учениците Му; и там престояха не много дни.

СЛУЖЕНИЕТО НА ГОСПОД ИИСУС ХРИСТОС ОТ ПЪРВАТА ДО ВТОРАТА ПАСХА

ДЕЛАТА НА ГОСПОД ИИСУС ХРИСТОС В ИУДЕЯ

27. Първата Пасха. Изгонването на търговците от храма.

Свидетелство за Богосиновство.

Иерусалим.

Мт	Мк	Лк	Ин 2
			13. Приближаваше Пасха иудейска, и Иисус възлезе в Иерусалим 14. и намери в храма продавачи на волове, овци и гълъби, и менячи на пари седнали. 15. И като направи бич от върви, изпъди из храма всички, също и овците и воловете; и парите на менячите разсипа, а масите им прекатури; 16. и на гълъбопродавците рече: вземете това оттук и дома на Отца Ми не правете дом за търговия.

		17. Тогава учениците Му си спомниха, че е писано: "ревността за Твоя дом Ме изяде". 18. А иудеите отговориха и Му рекоха: с каква личба ще ни докажеш, че <i>имаш власт</i> тъй да постъпваш? 19. Иисус им отговори и рече: разрушете тоя храм, и в три дни ще го въздигна. 20. А иудеите рекоха: тоя храм е граден четирийсет и шест години, та Ти ли в три дни ще го въздигнеш? 21. Той обаче говореше за храма на тялото Си. 22. А когато възкръсна от мъртвите, учениците Му си спомниха, че Той бе говорил това, и повярваха на Писанието и на думата, що бе казал Иисус. 23. И когато беше в Йерусалим на празник Пасха, мнозина, като гледаха чудесата, които Той правеше, повярваха в Неговото име. 24. Но Сам Иисус не им се доверяваше, защото познаваше всички, 25. и нямаше нужда някой да засвидетелствува за човека, понеже Сам знаеше, що има в човека.
--	--	---

28. Беседата с Никодим. Йерусалим.

Мт	Мк	Лк	Ин 3
			1. Измежду фарисеите имаше един човек, на име Никодим, началник иудейски. 2. Той дойде при Иисуса нощем и Му рече: Рави, знаем, че си учител, дошъл от Бога, защото никой не може да прави тия чудеса, които Ти правиш, ако не бъде с него Бог. 3. Иисус му отговори и рече: истина, истина ти казвам: ако някой се не роди свише, не може да види царството Божие. 4. Никодим Му казва: как може човек, бидейки стар, да се роди? Нима може втори път да влезе в утробата на майка си и да се роди? 5. Иисус отговори: истина, истина ти казвам: ако някой се не роди от вода и Дух, не може да влезе в царството Божие; 6. роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух. 7. Недей се чуди, задето ти казах: вие трябва да се родите свише. 8. Вятърът духа, дето иска, и гласа му чуваш, но не знаеш, отде иде и накъде отива; тъй бива с всекиго, роден от Духа. 9. Никодим Му отговори и рече: как може да бъде това? 10. Иисус му отговори и рече: ти си учител Израилев, та това ли не знаеш? 11. Истина, истина ти казвам: ние говорим за това, що знаем, и свидетелствуваме за онова, що сме видели; а нашето свидетелство вие не приемате. 12. Ако за земни работи ви говорих, и не вярвате - как ще повярвате, ако бих ви говорил за небесни? 13. Никой не е възлязъл на небето, освен слезлия от небето Син Човеческий, Който пребъдва на небето. 14. И както Мойсей издигна змията в пустинята, тъй трябва да се издигне Син Човеческий, 15. та всякой, който вярва в Него, да не погине, но да има живот вечен. 16. Защото Бог толкоз обикна света, че отдаде Своя Единороден Син, та всякой, който вярва в Него, да не погине, а да има живот вечен. 17. Защото Бог не проводи Сина Си на света, за да съди света, а за да бъде светът спасен чрез Него.

		18. Който вярва в Него, не бива съден, а който не вярва, е вече осъден, защото не е повярвал в името на Единородния Син Божий. 19. Осъждането пък е поради това, че светлината дойде на света, но хората обикнаха повече мрака, нежели светлината, понеже делата им бяха лоши. 20. Защото всякой, който прави зло, мрази светлината и не отива към светлина, за да не бъдат изобличени делата му, понеже са лоши. 21. А тоя, който постъпва по истината, отива към светлината, за да станат делата му явни, понеже са по Бога извършени.
--	--	--

29. Господ с учениците в Иудея. Иудея.

Мт	Мк	Лк	Ин 3 22. След това дойде Иисус с учениците Си в земята Иудейска, и там живееше с тях и кръщаваше.
-----------	-----------	-----------	--

30. Последното свидетелство на Иоан Предтеча за Господ. Иудея.

Мт	Мк	Лк	Ин 3 23. А Иоан тъй също кръщаваше в Енон, близо до Салим, защото там имаше много води; и отиваха там и се кръщаваха; 24. защото Иоан още не беше хвърлен в тъмница. 25. Тогава между Иоановите ученици и някои иудеи възникна препирня за очищението. 26. И дойдоха при Иоана и му рекоха: равви. Оня, Който беше с тебе отвъд Йордан и за Когото ти свидетелствува, ето, Той кръщава, и всички отиват при Него. 27. Иоан отговори и рече: не може човек да приеме нищо, ако му не бъде дадено от небето. 28. Вие сами сте ми свидетели, че рекох: не съм аз Христос, но съм пратен пред Него. 29. Който има невеста, младоженец е; а приятелят на младоженеца, който стои и го слуша, радва се твърде много на гласа на младоженеца. Тая ми радост, прочее, се изпълни. 30. Той трябва да расте, пък аз да се смаявам. 31. Който иде отгоре, той е над всички; а който е от земята, земен е и като земен говори; Който иде от небето, Той е над всички. 32. И каквото е Той видял и чул, за него и свидетелствува; и никой не приема свидетелството Му. 33. Който е приел Неговото свидетелство, потвърдил е, че Бог е истинен. 34. Защото Тоя, Когото Бог е пратил, говори Божии слова, понеже Бог не с мярка Му дава Духа. 35. Отец люби Сина, и всичко е дал в ръката Му. 36. Който вярва в Сина, има живот вечен; който пък не вярва в Сина, не ще види живот, и гневът Божий пребъдва върху него.
-----------	-----------	-----------	--

ЗАВРЪЩАНЕТО ОТ ИУДЕЯ В ГАЛИЛЕЯ

31. Причина за връщането на Господ в Галилея. От Иудея в Галилея.

Мт	Мк	Лк	Ин 4
			1. Когато, прочее, Иисус узна, че фарисеите чули, какво Той повече от Иоана придобива ученици и кръщава, 2. - макар Сам Иисус да не кръщаваше, а учениците Му - 3. остави <i>Иудея</i> и отиде пак в Галилея.

32. Беседата със самарянката. Сихар.

Мт	Мк	Лк	Ин 4
			4. А трябваше да мине Той през Самария. 5. И тъй, дохожда в самарийския град, наричан Сихар, близо до землището, което Иаков бе дал на сина си Йосифа. 6. Там беше Иакововият извор. Уморен прочее от път, Иисус седеше си тъй при извора. Часът беше около шестия. 7. Дохожда една жена от Самария да си начерпи вода. Иисус ѝ казва: дай Ми да пия. 8. Защото учениците Му бяха отишли в града да купят храна. 9. Жената самарянка Му казва: как Ти, бидейки иудеин, искаш да пиеш от мене, която съм жена самарянка? (Защото иудеите нямат сношение със самаряните.) 10. Иисус ѝ отговори и рече: да би знаела дара Божий, и кой е Оня, Който ти казва: дай Ми да пия, ти <i>сама</i> би изпросила от Него, и <i>Той</i> би ти дал вода жива. 11. Жената Му казва: господине, ни почерпало имаш, па и кладенецът е дълбок: отде тогава имаш живата вода? 12. Нима Ти си по-голям от отца ни Иакова, който ни даде тоя кладенец, и сам той от него е пил, и синовете му, и добитъкът му? 13. Иисус ѝ отговори и рече: всякой, който пие от тая вода, пак ще ожадне; а който пие от водата, която Аз ще му дам, той вовеки няма да ожадне; но водата, която му дам, ще стане в него извор с вода, която тече в живот вечен. 15. Казва Му жената: господине, дай ми тая вода, за да не ожаднявам и да не дохождам тук да вадя. 16. Иисус ѝ казва: иди повикай мъжа си и дойди тука. 17. Отговори жената и рече: нямам мъж. Иисус ѝ казва: добре каза, че мъж нямаш; 18. защото петима мъжа си имала, и тоя, когото сега имаш, не ти е мъж; това право си каза. 19. Казва Му жената: господине, виждам, че Ти си пророк. 20. Нашите бащи се покланяха в тая планина, а вие казвате, че в Йерусалим е мястото, дето трябва да се покланяме. 21. Иисус ѝ казва: жено, повярвай Ми, че настъпва час, когато нито в тая планина, нито в Йерусалим ще се поклоните на Отца. 22. Вие се кланяте на това, което не знаете, а ние се кланяме на това, което знаем, защото спасението е от иудеите.

23. Но иде час, и дошъл е вече, когато истинските поклонници ще се поклонят на Отца с дух и с истина, защото Отец иска такива да бъдат, които Му се покланят.

24. Бог е дух: и тия, които Му се покланят, трябва да се покланят с дух и с истина.

25. Казва Му жената: зная, че ще дойде Месия, наричан Христос; когато Той дойде, всичко ще ни възвести.

26. Иисус ѝ казва: Аз съм, Който говоря с тебе.

27. В това време дойдоха учениците Му и се почудиха, задето Той се разговаря с жена; ала ни един не рече: какво искаш, или какво приказваш с нея?

28. Тогава жената остави стомната си и отиде в града и казва на хората:

29. дойдете и вижте един човек, който ми каза всичко, що съм направила: да не би Той да е Христос?

30. Тогава те излязоха из града и идеха към Него.

31. Между това учениците Го молеха, казвайки: Рави, яж!

32. Но Той им рече: Аз имам храна да ям, която вие не знаете.

33. Поради това учениците думаха помежду си: да не би някой да Му е донесъл да яде?

34. Иисус им казва: Моята храна е да изпълнявам волята на Оногова, Който Ме е пратил, и да извърша Неговото дело.

35. Не вие ли казвате, че още четири месеца, и жетва ще дойде? Аз пък ви казвам: подигнете си очите и погледнете нивите, че са побелели и *узрели* за жетва.

36. Вече и жетварят получава награда и събира плод за вечен живот, за да се радват заедно и сеячът и жетварят.

37. Защото в тоя случай права си е думата: един сее, а друг жъне.

38. Аз ви проводих да жънете онова, за което вие не сте се трудили; други се трудиха, а вие влязохте в техния труд.

39. И много самаряни от оня град повярваха в Него по думите на жената, която свидетелствуваше: каза ми всичко, що съм сторила.

40. Затова, когато самаряните дойдоха при Него, молиха Го да постои при тях; и Той престоя там два дена.

41. И още по-много *народ* повярва поради словото Му.

42. А на жената думаха: ние вярваме не вече поради твоето казване; защото сами чухме и знаем, че Този наистина е Спасителят на света, Христос.

33. Излекуването на сина на Капернаумския царедворец. Кана Галилейска.

Мт	Мк	Лк	Ин 4
			43. А след двата дена Той излезе оттам и отиде в Галилея.
			44. Защото Сам Иисус бе засвидетелствувал, че пророк в отечеството си няма почет.
			45. Когато, прочее, дойде в Галилея, галилейци Го приеха, защото бяха видели всичко, що бе извършил в Иерусалим на празника - понеже и те бяха ходили на празника.
			46. И тъй, Иисус пак дойде в Кана Галилейска, дето бе превърнал водата на вино. Имаше един царедворец, чийто син беше болен в Капернаум.
			47. Като чу, че от Иудея Иисус стигнал в Галилея, той отиде при Него и Го молеше да слезе и изцери сина му, който беше на умираше.

48. А Иисус му рече: ако не видите личби и чудеса, няма да повярвате.
 49. Царедворецът Му казва: Господи, дойди, докле не е умряло детето ми.
 50. Иисус му казва: иди си, син ти е жив. И човекът повярва думата, що му каза Иисус, и си тръгна.
 51. Когато той вече слизаше, срещнаха го слугите му и му обадиха: син ти е жив.
 52. А той ги попита за часа, в който му стана по-леко. Отговориха му: вчера в седмия час го остави огнищата.
 53. Тогава бащата разбра, че *това е било* в същия час, в който Иисус му рече: син ти е жив. И повярва той и целият му дом.
 54. Това пък второ чудо Иисус извърши, когато дойде от Иудея в Галилея.

34. Затвярянето на Йоан Предтеча в тъмница. Крепостта Махерон.

Мт 14	Мк 6	Лк 3	Ин
3. Защото Ирод, като хвана Йоана, върза го и хвърли в тъмница зарад Иродиада, жената на брата си Филипа,	17. Защото сам Ирод бе проводил да хванат Йоана и го свърза в тъмницата, заради Иродиада, жена на брата му Филипа, понеже се бе оженил за нея.	19. А Ирод четвъртовластник, изобличаван от него зарад братовата си жена Иродиада и зарад всичко, що бе лошо направил Ирод,	
4. понеже Йоан му казваше: не бива да я имаш.	18. Защото Йоан говореше на Ирода: не ти е позволено да водиш братовата си жена.	20. прибави към всичко друго и това, че затвори Йоана в тъмница.	
5. И искаше да го убие, ала се боеше от народа, понеже го имаха за пророк.	19. А Иродиада го мразеше и искаше да го убие; ала не можеше.		
	20. Защото Ирод се страхуваше от Йоана, като знаеше, че той е мъж праведен и свет, и го пазеше; много работи вършеше от послушание към него, и с приятност го слушаше.		

35. Начало на служението на Господ в Галилея. Галилея.

Мт 4	Мк 1	Лк 4	Ин
12. А като чу Иисус, че Йоан е предаден, отиде в Галилея;	14. А след като бе предаден Йоан, Иисус дойде в Галилея и, проповядвайки благовестието за царството Божие,	14. И върна се Иисус със силата на Духа в Галилея; и пръсна се мълва за Него по цялата околна страна.	
13. и като остави Назарет, дойде и се засели в Капернаум крайморски, в пределите Завулонови и			

Нефталимови, 14. за да се сбъдне реченото чрез пророк Исаия, който казва: 15. "земята Завулонова и земята Нефталимова, на крайморския път, отвъд Йордан, езическа Галилея, 16. народът, който седеше в мрак, видя голяма светлина, и за ония, които седяха в страна и сянка смъртна, изгря светлина". 17. Оттогава Иисус начена да проповядва и да казва: покайте се, защото се приближи царството небесно.			
	15. казваше: времето се изпълни, и наближи царството Божие; покайте се и вярвайте в Евангелието.	15. Той поучаваше в синагогите им, прославян от всички.	

36. Проповедта на Господ в Назаретската синагога. Първото отхвърляне на Господа в Назарет. Назарет.

Мт	Мк	Лк 4	Ин
		16. И дойде в Назарет, дето бе възпитан, и по обичая Си влезе един съботен ден в синагогата, и стана да чете. 17. Подадоха Му книгата на пророк Исаия; и Той, като разгъна книгата, намери мястото, дето бе писано: 18. "Дух Господен е върху Мене; затова Ме помага да благовестя на бедните, прати Ме да лекувам ония, <i>които имат</i> сърца съкрушени, да проповядвам на пленените освобождение, на слепите прогледване, да пусна на свобода измъчените, 19. да проповядвам благоприятната Господня година". 20. И като сгъна книгата и я даде на слугата, седна; и очите на всички в синагогата бяха насочени в Него. 21. И почна да им говори: днес се изпълни това писание, което чухте. 22. И всички Му засвидетелствуваха, и се чудеха на благодатните Му думи, които излизаха от устата Му, и казваха: не е ли този Йосифовият син? 23. Той им рече: навярно ще Ми кажете поговорката: лекарю, изцери се сам; направи и тук, в твоето отечество, онова, което чухме, че е станало в Капернаум. 24. И рече: истина ви казвам: никой пророк не е приет в отечеството си. 25. Наистина ви казвам: много вдовици имаше в Израиля в дните на Илия, когато беше затворено небето три години и шест месеца, тъй че настана голям глад по цяла земя; 26. и нито при една от тях не бе пратен Илия, а само при вдовицата в Сидонска Сарепта; 27. тъй също много прокажени имаше в Израиля при пророк Елисея, и нито един от тях не се очисти, освен сириецът Нееман.	

28. Като чуха това, всички в синагогата се изпълниха с ярост;
29. и станаха, та Го изкараха вън от града и заведоха навръх рътлината, на която бе построен градът им, за да го блъснат *надолу*.
30. Но Той премина посред тях и си отиде.

37. Чудесният улов. Призоваването към проповед на Петър, Андрей, Иаков и Иоан. Галилейското езеро до Капернаум.

Мт 4	Мк 1	Лк 5	Ин
18. И като вървеше покрай Галилейско море, видя двама братя, Симона, наричан Петър, и брата му Андрея, да хвърлят мрежа в морето, понеже бяха рибари;	16. А като вървеше покрай Галилейско море, видя Симона и брата му Андрея да хвърлят мрежа в морето, понеже бяха рибари.	1. Веднъж, когато народът се притискаше към Него, за да слуша словото Божие, а Той стоеше при Генисаретското езеро, 2. видя два кораба, които стояха край езерото; а рибарите, излезли от тях, плавеха мрежите. 3. Като влезе в един от корабите, който беше на Симона, помоли го да отплува малко от брега и, като седна, от кораба поучаваше народа. 4. А когато престана да говори, рече Симону: отплувай към дълбокото, и хвърлете мрежите си за ловитба. 5. Симон Му отговори и рече: Наставниче, цяла нощ се мъчихме, и нищо не уловихме; но по Твоята дума ще хвърля мрежата. 6. Това като сториха, те уловиха голямо множество риба, та и мрежата им се раздираше. 7. И кимнаха на другарите, които се намираха на друг кораб, да им дойдат на помощ; и дойдоха, и тъй напълниха двата кораба, че щяха да потънат. 8. Като видя това, Симон Петър падна пред коленете Иисусови и рече: иди си от мене, Господи, понеже аз съм грешен човек. 9. Защото ужас обвзе него и всички, които бяха с него, от тая ловитба на риби, хванати от тях, 10. тъй също и Иакова и Иоана, синове Зеведеви, които бяха другари на Симона. И рече Иисус на Симона: не бой се; отсега ще ловиш човеци.	Ин
19. и казва им: вървете след Мене, и Аз ще ви направя ловци на човеци.	17. И рече им Иисус: вървете след Мене, и Аз ще ви направя да бъдете ловци на човеци.		
20. И те веднага оставиха мрежите, и тръгнаха след Него.	18. И те веднага оставиха мрежите си и тръгнаха след Него.	11. И като изтеглиха корабите на брега, оставиха всичко и тръгнаха след Него.	
21. Оттам като	19. И като отмина		

отиде по-нататък, видя други двама братя, Иакова Зеведеева и брата му Иоана, в кораб със Зеведея, баща им, които кърпеха мрежите си, и ги повика. 22. Те веднага оставиха кораба и баща си и тръгнаха след Него.	малко. Той видя Иакова Зеведеев и брата му Иоана, също в кораб, да кърпят мрежите си; 20. и тозчас ги повика. И те оставиха баща си Зеведея в кораба с надничарите и тръгнаха след Него.		
---	---	--	--

38. Излекуването на бесноватия в Капернаумската синагога. Капернаум.

Мт	Мк 1	Лк 4	Ин
	21. След това дохождат в Капернаум; и наскоро в събота Той влезе в синагогата и поучаваше. 22. И чудеха се на учението Му, понеже Той ги поучаваше като <i>такъв</i>, който има власт, а не като книжниците. 23. Имаше в синагогата им човек с нечист дух, който извика и каза: 24. о, какво имаш Ти с нас, Иисусе Назареецо! Дошъл си да ни погубиш ли? Зная Те, кой си Ти, Светия Божий. 25. Но Иисус му запрети, като рече: млъкни и излез из него! 26. Тогава нечистият дух, като го отърси и изкрещя с висок глас, излезе из него. 27. И всички изтръпнаха от ужас, тъй че един други се питаха и казваха: що е това? Какво е това ново учение, та и на нечисти духове Той властно заповядва, и те Му се покоряват? 28. И веднага се пръсна слух за Него по цялата околност Галилейска.	31. и слезе в Капернаум, галилейски град, и ги поучаваше в съботни дни. 32. И бяха смаяни от учението Му, понеже словото Му беше с власт. 33. В синагогата се намираше един човек, който имаше нечист дух бесовски, и той завика с висок глас: 34. о, какво имаш Ти с нас, Иисусе Назареецо? Дошъл си да ни погубиш ли? зная Те, Кой си Ти, Светия Божий. 35. Иисус му запрети и рече: млъкни и излез из него. И бесът, като го повали <i>всрещ синагогата</i>, излезе из него, без да му повреди ни най-малко. 36. И ужас обвзе всички, и разсъждаваха помежду си и казваха: какво значи това, дето Той с власт и сила заповядва на нечистите духове, и те излизат? 37. И се разнесе слух за Него по всички околни места.	

39. Излекуването на тъщата на Симон. Капернаум.

Мт 8	Мк 1	Лк 4	Ин
14. Като дойде в къщата на Петра, Иисус видя тъща му, че лежи болна от огница, 15. и допря се до ръката ѝ, и огницата я остави; <i>тя</i> стана и им служеше.	29. И щом излязоха от синагогата, дойдоха с Иакова и Иоана в къщата на Симона и Андрея. 30. А тъщата Симонова лежеше от огница; и начаса Му казват за нея. 31. Като се приближи, Той я хвана за ръка и я повдигна; и огницата веднага я остави, и тя им прислужваше.	38. След като излезе от синагогата, Той влезе в къщата на Симона; а тъщата Симонова бе заболяла от силна огница, и Го молиха за нея. 39. Като се приближи до нея, Той запрети на огницата, и тя я остави. <i>Болната</i> веднага стана и им прислужваше.	

40. Излекуване на много бесновати и болни. Капернаум.

Мт 8	Мк 1	Лк 4	Ин
16. А като се свечери, доведоха при Него мнозина, хванати от бяс, и Той с <i>една</i> дума изгони духовете и излекува всички болни, 17. за да се сбъдне реченото чрез пророк Исаия, който казва: "Той взе върху Си нашите немощи и понесе болестите".	32. А привечер по заник-слънце, довеждаха при Него всички болни и хванати от бяс. 33. И целият град се бе събрал пред вратата. 34. И <i>Той</i> изцери мнозина, които страдаха от разни болести; изгони много бесове, и не оставяше бесовете да казват, че знаят, какво Той е Христос.	40. А при заник-слънце всички, които имаха болни от разни болести, завеждаха ги при Него; а Той, като слагаше ръка на всекиго от тях, изцеляваше ги. 41. Излизаха тъй също и бесове из мнозина с вик и казваха: Ти си Христос, Син Божий. А Той ги мърмеше и не оставяше да казват, че знаят, какво Той е Христос.	

41. Благовестие и служение в Галилея. Галилея.

Мт 4	Мк 1	Лк 4	Ин
	35. А сутринта, като стана в тъмни зори, излезе и се отдалечи в самотно място, и там се молеше. 36. Симон и ония, които бяха с Него, притърчаха подире Му; 37. и като Го намериха, казаха Му: всички Те търсят. 38. Той им каза: да идем в близките села и градове, та и	42. А когато настана ден, Той излезе и отиде в самотно място; а народът Го търсеше и, като дойде при Него, задържаше Го да си не отива от тях. 43. Но Той им рече: и на другите градове трябва да	

23. И ходеше Иисус по цяла Галилея, като поучаваше в синагогите им, проповядваше Евангелието на царството и изцеляваше всяка болест и всяка немощ у народа. 24. И пръсна се слух за Него по цяла Сирия; и доведоха при Него всички немощни, налегнати от всякакви болести и недъзи, и хванати от бяс и луничави, и разслабени, и Той ги изцери. 25. И подире Му тръгнаха много тълпи народ от Галилея и Десетоградие, от Иерусалим и Иудея и изотвъд Йордан.	там да проповядвам, защото затова съм излязъл. 39. И проповядваше в синагогите им по Цяла Галилея и изгонваше бесовете.	благовестя царството Божие, защото затова съм пратен. 44. И проповядваше в синагогите галилейски.	
---	---	---	--

42. Излекуване на прокажения. Град в Галилея.

Мт 8	Мк 1	Лк 5	Ин
2. И ето, приближи се един прокажен, кланяше Му се и казваше: Господи, ако искаш, можеш ме очисти. 3. Иисус, като протегна ръка, докосна се до него и рече: искам, очисти се! И той веднага се очисти от проказата. 4. И каза му Иисус: гледай, никому не обаждай; но иди, покажи се на свещеника и принеси дара, който е заповядал Мойсей, тям за свидетелство.	40. Дохожда при Него един прокажен и, молейки Го, пада пред Него на колене и Му казва: ако искаш, можеш ме очисти. 41. А Иисус, като се смили, протегна ръка, докосна се до него и му рече: искам, очисти се! 42. След тия Негови думи проказата веднага се махна от него, и <i>той</i> стана чист. 43. И като го изгледа строго, <i>Иисус</i> начаса го отпрати, 44. и му рече: гледай, никому нищо не обаждай, а иди, покажи се на свещеника, и принеси за очистянето си, каквото е заповядал Мойсей, тям за свидетелство. 45. А той, като излезе, захвана да разказва много и да разглася за станалото, тъй че	12. Когато Иисус беше в един град, дойде един човек, цял в проказа, и, като видя Иисуса, падна ничком, па Го молеше и казваше: Господи, ако искаш, можеш ме очисти. 13. <i>Иисус</i> протегна ръка, докосна се до него и рече: искам, очисти се! И веднага проказата се махна от него. 14. И заповяда му да не обажда никому, а иди, каза, и се покажи на свещеника и принеси за очистването си, както е заповядал Мойсей, тям за свидетелство. 15. Но още повече се разнасяше мълвата за Него, и голямо множество народ	

Иисус не можеше вече да влезе явно в града, а се намираше навън, в самотни места. И дохождаха при Него отвсякъде.

се стичаше да Го слуша и да се цери при Него от болестите си.
16. А Той отиваше в самотни места и се молеше.

43. Излекуването на разслабения.

Капернаум.

Мт 9

1. Тогава Той влезе в един кораб, отплува *обратно* и пристигна в града Си.

2. И ето, донесоха при Него един разслабен, сложен на постелка.

И като видя Иисус вратата им, каза на разслабения: дерзай, чедо, прощават ти се греховете!

3. Тогава някои от книжниците казаха в себе си: Той богохулствува.

4. А Иисус, като видя помислите им, рече: защо мислите лошо в сърцата си?

5. Защото кое е по-лесно?

Мк 2

1. След *няколко* дни Той пак влезе в Капернаум; и се разчу, че е в една къща.

2. Тозчас се събраха мнозина, тъй че и пред вратата не можеха да се поберат; и Той им проповядваше словото.

3. И дойдоха при Него с един разслабен, когото носеха четворица.

4. и като не можеха да се приближат до Него поради навалицата, разкриха и пробиха покрива на *къщата*, дето се намираше Той, и спуснаха одъра, на който лежеше разслабеният.

5. Като видя вратата им, Иисус каза на разслабения: чедо, прощават ти се греховете.

6. Там седяха някои от книжниците и размишляваха в сърцата си:

7. какво тъй богохулствува Тоя? Кой може да прощава грехове, освен един Бог?

8. Иисус, веднага като узна с духа Си, че размишляват тъй в себе си, рече им: що размишлявате това в сърцата си?

9. Кое е по-лесно да кажа на

Лк 5

17. Един ден, когато Той поучаваше, и седяха там фарисеи и законоучители, надошли от всички села на Галилея и Иудея, и от Иерусалим, и Той имаше сила Господня да ги изцерява, -

18. ето, някои донесоха на постелка един човек, който бе разслабен, и се опитваха да го внесат и сложат пред Него;

19. и като не намериха, отде да го внесат, поради навалицата, качиха се навърх къщата и през покрива го спуснаха с постелката наред пред Иисуса.

20. И Той, като видя вратата им, рече му: човече, прощават ти се греховете.

21. Книжниците и фарисеите почнаха да размишляват и казваха: кой е Тоя, Който богохулствува? Кой може да прощава грехове, освен един Бог?

22. Иисус, като разбра помислите им, отговори им и рече: какво размишлявате в сърцата си?

23. Кое е по-лесно? Да

Ин

Да кажа: прощават ти се греховете ли; или да кажа: стани и ходи? 6. Но за да знаете, че Син Човеческий има власт на земята да прощава грехове (тогава казва на разслабения): стани, вземи си постелката и върви у дома си. 7. И той стана, <i>взе си постелката</i> и отиде у дома си. 8. А народът, като видя това, почуди се и прослави Бога, Който е дал такава власт на човеците.	разслабения: прощават ти се греховете ли, или да кажа: стани, вземи си одъра и ходи? 10. Но за да знаете, че Син Човеческий има власт на земята да прощава грехове (казва на разслабения): 11. тебе казвам: стани, вземи си одъра и върви у дома си. 12. Той веднага стана и, като взе одъра си, излезе пред всички, тъй че всички се чудеха и славеха Бога, като казваха: никога такова нещо не сме виждали.	кажа: прощават ти се греховете ли; или да кажа: стани и ходи? 24. Но, за да знаете, че Син Човеческий има власт на земята да прощава грехове (казва на разслабения); тебе казвам: стани, вземи си постелката и върви у дома си. 25. И той стана веднага пред тях, взе това, на което лежеше, и отиде у дома си, като славеше Бога. 26. И ужас обвзе всички, и славеха Бога; и като бяха изпълнени със страх, казваха: чудни работи видяхме днес.
---	---	--

44. Призоваването на Матей (Левий). Господ в неговия дом. Капернаум.

Мт 9	Мк 2	Лк 5	Ин
9. Когато минаваше оттам, Иисус видя одного човека, на име Матей, седнал на митницата, и му казва: върви след Мене. И тоя стана и тръгна след Него. 10. И когато Иисус седеше на трапеза вкъщи, ето, мнозина митари и грешници дойдоха и насядаха с Него и с учениците Му. 11. Като видяха това, фарисеите рекоха на учениците Му: защо вашият Учител яде и пие с митари и грешници? 12. А Иисус, като чу това, рече им: здравите нямат нужда от лекар, а болните; 13. идете и се научете, що	13. И излезе <i>Иисус</i> пак край морето; и всичкият народ дохождаше при Него, и Той ги поучаваше. 14. Като вървеше, видя Левия Алфеев, който седеше на митницата, и му казва: върви след Мене. Той <i>стана</i> и тръгна след Него. 15. И когато Иисус седеше на трапеза в къщата му, заедно с Него седяха и учениците Му и много митари и грешници; защото те бяха много и вървяха подире Му. 16. Книжниците и фарисеите, като видяха, че Той яде с митари и грешници, думаха на учениците Му: как тъй яде и пие Той с митари и грешници? 17. Като чу това, Иисус им казва: здравите нямат нужда от лекар, а болните. Не съм дошъл да призова праведници, а	27. След това <i>Иисус</i> излезе и видя одного митаря, на име Левий, който седеше на митницата, и му рече: върви след Мене. 28. И той, като остави всичко, стана и тръгна след Него. 29. И пригответи за Него Левий у дома си голяма гощавка; и там имаше много митари и други, които седяха на трапезата с тях. 30. А книжниците и фарисеите роптаеха и казваха на учениците Му: защо ядете и пиете с митари и грешници? 31. А Иисус им отговори и рече: здравите нямат нужда от лекар, а болните; 32. не съм дошъл да призова	

значи: "милост искам, а не жертва". Защото не съм дошъл да призова праведници, а грешници към покаяние.	грешници към покаяние.	праведници, а грешници към покаяние.
---	------------------------	--------------------------------------

45. Въпроси на Иоановите и фарисейските ученици за поста. Капернаум.

Мт 9	Мк 2	Лк 5	Ин
14. Тогава дохождат при Него Иоановите ученици и казват: защо ние и фарисеите много постим, а Твоите ученици не постят?	18. Учениците Иоанови и фарисейските постеха. Дохождат и Му казват: защо учениците Иоанови и фарисейските постят, а Твоите ученици не постят?	33. А те Му рекоха: защо учениците Иоанови постят често и молитви правят, както и фарисейските, а Твоите ядат и пият?	
15. А Иисус им рече: нима могат сватбарите да тъгуват, докле е с тях младоженецът? Но ще дойдат дни, когато ще им отнемат младоженеца, и тогава ще постят.	19. Иисус им рече: нима могат сватбарите да постят, когато е с тях младоженецът? Докле е с тях младоженецът, те не могат да постят;	34. Той им рече: нима можете накара сватбарите да постят, когато с тях е младоженецът?	
	20. но ще дойдат дни, когато ще им отнемат младоженеца, и тогава, през ония дни ще постят.	35. Но ще дойдат дни, когато ще им отнемат младоженеца, и тогава, през ония дни ще постят.	
16. И никой не кърпи вехта дреха с кръпка от небелен плат; защото новопришитото ще отдере от вехтото, и съдраното ще стане още по-грозно.	21. Никой не кърпи вехта дреха с кръпка от небелен плат; иначе, новопришитото ще отдере от вехтото, и съдраното ще стане по-грозно.	36. При това им каза притча: никой не пришива на вехта дреха кръпка от нова дреха; иначе, и новата ще раздере, и на старата не ще прилича кръпка от новата.	
17. Нито пък наливат ново вино във вехти мехове; иначе, меховете ще се спукат, и виното ще изтече, и меховете ще се изхабят; но ново вино наливат в нови мехове, и ще се запази едното и другото.	22. Никой не налива ново вино във вехти мехове; иначе, новото вино ще спукат меховете, и виното ще изтече, и меховете ще се изхабят; но ново вино трябва да се налива в нови мехове.	37. И никой не налива ново вино във вехти мехове; иначе, новото вино ще спукат меховете, и само ще изтече, и меховете ще се изхабят;	
		38. но ново вино трябва да се налива в нови мехове; тогава ще се запази и едното, и другото.	
		39. И никой откак пие старо вино, не ще поиска веднага ново; понеже казва: старото е по-добро.	

СЛУЖЕНИЕ НА ГОСПОД ИИСУС ХРИСТОС ОТ ВТОРАТА ДО ТРЕТАТА ПАСХА

46. Господ в Иерусалим на втората Пасха.

46.1 Излекуването при къпалнята Витезда.

Мт	Мк	Лк	Ин 5
			1. Подир това имаше иудейски празник, и възлезе Иисус в Иерусалим. 2. А в Иерусалим, при Овчи порти, се намира къпалня, по еврейски наричана Витезда, която има пет притвора; 3. в тях лежеше голямо множество болни, слепи, хроми, изсъхнали, които очакваха да се раздвижи водата, 4. защото Ангел Господен от време на време слизаше в къпалнята и раздвижваше водата, и който пръв влизаше след раздвижване на водата, оздравяваше, от каквато болест и да бе налегнат. 5. Там имаше един човек, болен от трийсет и осем години. 6. Иисус, като го видя да лежи и като узна, че боледува от дълго време, казва му: искаш ли да оздравееш? 7. Болният му отговори: да, господине; но си нямам човек, който да ме спусне в къпалнята, кога се раздвижи водата; когато пък аз дойда, друг слиза преди мене. 8. Иисус му казва: стани, вземи одъра си и ходи. 9. И той веднага оздравя, взе си одъра и ходеше. А тоя ден беше събота. 10. Поради това иудеите думаха на изцерения: събота е; не бива да си дигаш одъра. 11. Той им отговори: Който ме изцери, Той ми рече: вземи одъра си и ходи. 12. Попитаха го: кой е Човекът, Който ти рече: вземи одъра си и ходи? 13. Но изцереният не знаеше, кой е, защото Иисус се бе отдръпнал поради тълпата, що беше на онова място. 14. След това Иисус го срещна в храма и му рече: ето, ти оздравя; недей греши вече, за да те не сполети нещо по-лошо. 15. Човекът отиде, та обади на иудеите, че Иисус е, Който го изцери. 16. Затова иудеите гонеха Иисуса и търсеха <i>случай</i> да Го убият, задето вършеше това в събота.

46.2. Учение на Господ за Своето равенство с Бог Отец.

Мт	Мк	Лк	Ин 5
			17. А Иисус им думаше: Моят Отец досега работи, и Аз работя. 18. Но затова иудеите <i>още</i> повече искаха да Го убият, защото не само съботата нарушаваше, но и наричаше Бога Свой Отец, като правеше Себе Си равен Богу. 19. На това Иисус им рече: истина, истина ви казвам: Синът нищо не може да твори Сам от Себе Си, ако не види Отца да твори; защото, което твори Той, това твори също и Синът. 20. Защото Отец обича Сина и Му показва всичко, що Сам твори; и ще Му покаже дела по-големи от тия, за да се чудите вие. 21. Защото, както Отец възкресява мъртви и оживотворява, тъй и Синът оживотворява, които иска. 22. Защото Отец и не съди никого, но целия съд предаде на Сина,

23. та всички да почитат Сина, както почитат Отца. Който не почита Сина, той не почита Отца, Който Го е пратил.
24. Истина, истина ви казвам: който слуша словото Ми и вярва в Оногова, Който Ме е пратил, има живот вечен, и на съд не дохожда, а е минал от смърт към живот.
25. Истина, истина ви казвам: иде час, и дошъл е вече, когато мъртвите ще чуят гласа на Сина Божий и, като чуят, ще оживеят.
26. Защото, както Отец има живот в Себе Си, тъй даде и на Сина да има живот в Себе Си;
27. и даде Му власт да извършва и съд, защото е Син Човечески.
28. Недейте се чуди на това; защото иде час, когато всички, които са в гробовете, ще чуят гласа на Сина Божий
29. и ще излязат: които са правили добро, ще възкръснат за живот, а които са вършили зло, ще възкръснат за осъждане.
30. Аз не мога да правя нищо от Себе Си. Както слушам, *тъй и* съдя, и Моят съд е праведен, защото не търся Моята воля, а волята на Отца, Който Ме е пратил.
31. Ако Аз свидетелствувам за Себе Си, свидетелството Ми не е истинско.
32. Има Друг, Който свидетелствува за Мене; и зная, че е истинско свидетелството, с което Той свидетелствува за Мене.
33. Вие бяхте пратени при Иоана, и той засвидетелствува за истината.
34. Но Аз не от човек приемам свидетелство; ала казвам това, за да се спасите вие.
35. Той беше светило, което гори и свети; а вие поискахте малко време да се радвате при светлината му.
36. Аз обаче имам свидетелство по-голямо от Иоановото; защото делата, които Ми даде Отец да извърша, самите тия дела, що Аз върша, свидетелствуват за Мене, че Отец Ме е пратил.
37. И пратилият Ме Отец Сам засвидетелствува за Мене. А вие ни гласа Му някога сте чули, ни вида Му сте видели;
38. и словото Му не пребъдва у вас, понеже вие не вярвате Ономува, Когото е Той пратил.
39. Изследвайте Писанията, защото вие мислите чрез тях да имате живот вечен: и те са, които свидетелствуват за Мене.
40. Но не искате да дойдете при Мене, за да имате живот.
41. От човеци слава не приемам,
42. но разбрах ви, че нямате в себе си любов Божия.
43. Аз дойдох в името на Моя Отец, и Ме не приемате; но, ако друг дойде в свое име, него ще приемете.
44. Как можете вие да повярвате, когато един от другиго приемате слава, а славата, която е от Единаго Бога, не търсите?
45. Не мислете, че Аз ще ви обвинявам пред Отца: има против вас обвинител - Мойсей, на когото се вие упоавате.
46. Защото, ако да бяхте вярвали на Мойсея, щяхте да повярвате и на Мене, понеже той за Мене писа.
47. Ако пък на неговите писания не вярвате, как ще повярвате на Моите думи?

47. Късането на класовете и спора за съботата. По пътя към Галилея.

Мт 12	Мк 2	Лк 6	Ин
1. По онова време, една събота, Иисус минаваше през посевите; а учениците Му, като бяха огладнели, наченаха да късат класове и да ядат. 2. Фарисеите, като видяха това, рекоха Му: ето, учениците Ти вършат, каквото не е позволено да се върши в събота. 3. А Той им рече: не сте ли чели, що стори Давид, когато огладня сам и ония, които бяха с него? 4. Как влезе в Божия дом и изяде хлябовете на предложението, що не биваше да яде ни той, ни ония, които бяха с него, а само свещениците? 5. Или не сте чели в закона, че съботен ден свещениците в храма нарушават съботата, и пак не са виновни? 6. Но казвам ви: че тук е Оня, Който е по-голям от храма; 7. и ако знаехте, що значи: "милост искам, а не жертва", не бихте осъдили невинните; 8. защото Син Човеческий е господар и на съботата.	23. И случи Му се да минава в събота през посевите, и учениците Му, като вървяха по пътя, късаха класове. 24. А фарисеите Му рекоха: виж, защо вършат в събота <i>това</i>, което не е позволено? 25. Той им рече: нима никога не сте чели, що стори Давид, когато имаше нужда и огладня сам и ония, които бяха с него? 26. Как влезе в Божия дом при първосвещеник Авиатара и изяде хлябовете на предложението, що не биваше да яде никой, освен свещениците, па даде и на ония, които бяха с него? 27. И думаше им: съботата е направена за човека, а не човек за съботата: 28. тъй че Син Човеческий е господар и на съботата.	1. В съботата, първа след втория ден на <i>Пасха</i>, случи Му се да минава през посевите, и учениците Му късаха класове и, като ги стриваха с ръце, ядяха. 2. А някои от фарисеите им рекоха: защо вършите това, което не бива да се върши в събота? 3. Иисус им отговори и рече: нима не сте чели, що стори Давид, когато огладня сам и ония, които бяха с него? 4. Как влезе в Божия дом, взе хлябовете на предложението, що не биваше да яде никой, освен самите свещеници, и яде, и даде на ония, които бяха с него? 5. И рече им: Син Човеческий е господар и на съботата.	

48. Излекуване на сухоръкия в събота. Заговорът против Господ. Капернаум.

Мт 12	Мк 3	Лк 6	Ин
9. И като отмина оттам, дойде в синагогата им. 10. И ето, там имаше един човек с изсъхнала ръка. И за да Го обвинят, попитаха Исуса: бива ли да се изцерява в събота? 11. А Той им рече: кой от вас, ако има една овца, и тя падне съботен ден в яма, не ще я улови и извлече? 12. Колко пък човек е по-ценен от овца! И тъй, в събота е позволено да се прави добро. 13. Тогава казва на човека: протегни си ръката. И той я протегна; и тя стана здрава като другата. 14. А фарисеите, като излязоха, наговориха се против Него, как да Го погубят. Но Исус, като узна, отдалечи се оттам.	1. И влезе пак в синагогата; там имаше един човек с изсъхнала ръка. 2. И <i>Го</i> следяха, дали не ще го изцери в събота, за да <i>Го</i> обвинят. 3. А <i>Той</i> казва на човека с изсъхналата ръка: изправи се наред. 4. Тям пък казва: в събота добро ли е позволено да прави човек, или зло? да спаси ли една душа, или да погуби? Но те мълчаха. 5. И, като ги изгледа с гняв, нажален поради ожесточението на сърцата им, казва на човека: протегни си ръката. И протегна я, и ръката му стана здрава като другата. 6. Фарисеите, като излязоха, незабавно се събраха с иродианите на съвещание против Него, как да <i>Го</i> погубят.	6. Случи Му се и в друга събота да влезе в синагогата и да поучава. Там имаше един човек, комуто дясната ръка бе изсъхнала. 7. А книжниците и фарисеите Го наблюдаваха, дали ще го излекува в събота, за да намерят обвинение против Него. 8. Но Той знаеше помислите им и рече на човека с изсъхналата ръка: стани и се изправи наред. И той стана и се изправи. 9. Тогава Исус им рече: ще ви попитам: какво е позволено да прави човек в събота: добро ли, или зло? Да спаси ли една душа, или да погуби? Те мълчаха. 10. И като ги изгледа всички, рече на човека: протегни си ръката. Той така и направи; и ръката му стана здрава като другата. 11. А те от гняв излязоха вън от себе си и се сговориха помежду си, що биха сторили на Исуса.	

49. Излекуване на мнозина при морето. Близо до Капернаум.

Мт 12	Мк 3	Лк 6	Ин
15. И тръгна подире Му	7. А Исус се отдалечи с учениците Си към морето, и след Него тръгна множество	17. И като слезе заедно с тях. Той се спря на равно място: <i>там бяха</i> мнозина	

множество народ, и Той ги всички изцери, 16. и запрети им да разгласяват за Него, 17. за да се сбъдне реченото чрез пророк Исаия, който казва: 18. "ето Моя Отрок, Когото избрах, Моя възлюбен, към Когото благоволи душата Ми. Ще положи Духа Си върху Него, и на народите ще възвести съд; 19. няма да се кара, нито ще вика, и никой няма да чуе гласа Му по кръстопътищата; 20. преломена тръст няма да дочупи и тлеещ лен няма да угаси, докле не изведе съда към победа; 21. и народите ще се уповават на Неговото име."	народ от Галилея, Иудея, 8. Йерусалим, Идумея и изотвъд Йордан. И живеещите около Тир и Сидон, като чува, какво <i>Той</i> вършеше, дойдоха при Него в голямо множество. 9. И поръча на учениците Си да <i>Го</i> чака една ладия, поради навалищата, за да <i>Го</i> не притискат; 10. понеже <i>Той</i> бе изцерил мнозина, тъй че, които имаха недъзи, наваляха върху Му, за да се докоснат до Него. 11. И нечистите духове, щом <i>Го</i> виждаха, падаха пред Него, викаха и казваха: <i>Ти си Син Божий!</i> 12. Но <i>Той</i> строго им запретиаваше да разгласяват за Него.	Негови ученици и голямо множество народ от цяла Иудея и Йерусалим и от приморските места Тирски и Сидонски, които бяха дошли да <i>Го</i> чуят и да се излекуват от болестите си; 18. <i>бяха дошли</i> тъй също и страдащи от нечисти духове; и се изцеряваха. 19. И целият народ гледаше да се допре до Него, защото от Него излизаше сила и изцеряваше всички.
---	--	---

50. Избиране на дванадесетте. Близо до Капернаум.

Мт 10	Мк 3 13. После се възкачи на планината	Лк 6 12. През ония дни Той възлезе на планината, за да се помоли, и прекара цяла нощ в молитва към Бога. 13. А когато настана ден,	Ин
--------------	--	---	-----------

2. А имената на дванайсетте апостоли са тия: първият Симон, наричан Петър, и Андрей, негов брат, Иаков Зеведеев и Иоан, негов брат, 3. Филип и Вартоломей, Тома и Матей митар, Иаков Алфеев и Левей, наречен Тадей, 4. Симон Кананит и Иуда Искарот, който Го и предаде.	и повика при Себе Си, които Сам искаше; и дойдоха при Него. 14. И отреди <i>от тях</i> дванайсет, за да бъдат с Него и да ги разпраща да проповядват, 15. и да имат власт да церят болести и да изгонват бесове; 16. и отреди тия дванайсет: Симона, комуто даде име Петър; 17. Иакова Зеведеева и Иоана, брат на Иакова, на които даде име Воанергес, сиреч, синове на гръма; 18. Андрея, Филипа, Вартоломея, Матея, Тома, Иакова Алфеев, Тадея, Симона Кананит 19. и Иуда Искаротски, който <i>Го</i> и предаде.	повика учениците Си и избра от тях дванайсет, които и нарече апостоли: 14. Симона, когото и нарече Петър, и брата му Андрея, Иакова и Иоана, Филипа и Вартоломея, 15. Матея и Тома, Иакова Алфеев и Симона, наричан Зилот, 16. Иуда Иаковов и Иуда Искарот, който и стана предател.
---	---	--

51. Нагорната проповед.

Близо до Капернаум.

51.1. Зповедите на блаженствата.

Мт 5	Мк	Лк 6	Ин
1. Като видя народа. Той се възкачи на планината; и когато седна, учениците Му се приближиха до Него. 2. И <i>Той</i>, като отвори устата Си, поучаваше ги и казваше: 3. блажени бедните духом, защото тяхно е царството небесно. 4. Блажени плачещите, защото те ще се утешат. 5. Блажени кротките, защото те ще наследят земята. 6. Блажени гладните и жадните за правда, защото те ще се наситят. 7. Блажени милостивите, защото те ще бъдат помилувани. 8. Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога. 9. Блажени миротворците, защото те ще се нарекат синове Божии. 10. Блажени изгонените заради правда,		20. И Той, като подигна очи към учениците Си, казваше: блажени вие, бедни духом, защото ваше е царството Божие. Блажени, които плачете сега, защото ще се разсмеете. 21. Блажени, които гладувате сега, защото ще се наситите.	

защото тяхно е царството небесно.		
11. Блажени сте вие, когато ви похулят и изгонят, и кажат против вас лъжовно каква и да е лоша дума заради Мене.		22. Блажени ще бъдете, кога ви намразят човеците, кога ви отлъчат и похулят и изхвърлят името ви, като лошо, заради Сина Човечески.
12. Радвайте се и се веселете, защото голяма е наградата ви на небесата; тъй бяха гонени и пророците, които бяха преди вас.		23. Възрадвайте се в оня ден и се развеселете, защото голяма е наградата ви на небесата. Тъй постъпваха техните бащи с пророците.
		24. Обаче, горко вам, богати, защото си получавате утехата.
		25. Горко вам, преситените сега, защото ще изгладнеете. Горко вам, които се смеете сега, защото ще се наскърбите и разплачете.
		26. Горко вам, кога всички човеци заговорят добро за вас. Защото тъй постъпваха техните бащи с лъжепророците.

51.2. Солта на земята.

Мт 5	Мк 9	Лк 14	Ин
13. Вие сте солта на земята. Но, ако солта изгуби сила, с какво ще се направи солена? Тя вече за нищо не струва, освен да се хвърли вън и да се тъпче от човеците.	50. Добро <i>нещо</i> е солта; но, ако солта стане безсолна, с какво ще я подправите? Имайте в себе си сол, и мир имайте помежду си.	34. Солта е добро нещо: но, ако солта изгуби сила, с какво ще бъде подправена? 35. Нито за земя, нито за тор е годна; изхвърлят я навън. Който има уши да слуша, нека слуша!	

51.3. Светлината на света.

Мт 5	Мк 4	Лк 8	Ин
14. Вие сте светлината на света. Не може се укри град, който стои навръх планина.		16. И никой, като запали светило, не го захлупва със съд, нито го туря под одър, а го туря на светилник, за да виждат светлината ония, които влизат.	
15. Нито запалят светило и го турят под крина, а на светилник, и свети на всички въщи.	21. И рече им: затова ли се донася светило, за да се тури под крина или под одър? Не затова ли, за да се тури на светилник?	Лк 11 33. Никой, кога запали светило, не го туря на скрито място, нито под крина, а на Светилник, за да виждат светлината ония, които влизат.	
16. Тъй да светне пред			

човеците светлината ви, та да видят добрите ви дела и да прославят Небесния ваш Отец.

51.4. За изпълнението на Закона и пророците.

Мт 5

17. Не мислете, че съм дошъл да наруша закона или пророците: не да наруша съм дошъл, а да изпълня.
18. Защото, истина ви казвам: докле премине небето и земята, ни една йота, или една чертица от закона няма да премине, Докато всичко не се сбъдне.
19. И тъй, който наруши една от най-малките тия заповеди и тъй поучи човеците, той най-малък ще се нарече в царството небесно; а който изпълни и поучи, той велик ще се нарече в царството небесно.
20. Защото, казвам ви, ако вашата праведност не надмине праведността на книжниците и фарисеите, няма да влезете в царството небесно.

Мк

Лк 16

16. Законът и пророците бяха до Иоана: оттогава се благовествува царството Божие, и всеки насила *да влезе* в него.
17. Но по-лесно е небе и земя да премине, нежели една чертица от Закона да пропадне.

Ин

51.5. За новия Закон: убийство, гняв, примирение.

Мт 5

21. Слушали сте, че бе казано на древните: "не убивай; а който убие, виновен е пред съда".
22. Аз пък ви казвам, че всеки, който се гневи на брата си без причина, виновен ще бъде пред съда, а който каже на брата си: "рака", виновен ще бъде пред синедриона; а който пък каже: "безумнико", виновен ще бъде за геената огнена.
23. И тъй, ако принасяш дара си на жертвеника, и там си спомниш, че брат ти има нещо против тебе,
24. остави дара си там пред жертвеника и иди първом се помири с брата си, и тогава дойди и принеси дара си.
25. Помирявай се с противника си скоро, докле си още на път с него към *съдилището*, за да не би някак противникът ти да те предаде на съдията,

Мк

Лк 12

58. Кога отиваш с противника си при началството, постарай се по пътя да се освободиш от него, за да те не откара при съдията, и съдията да те не предаде

Ин

а съдията да те предаде на слугата и да бъдеш хвърлен в тъмница;
 26. истина ти казвам: няма да излезеш оттам, докле не върнеш и последния кодрант.

на мъчител, а мъчителят да те не хвърли в тъмница;
 59. казвам ти: няма да излезеш оттам, докле не върнеш и последната стотинка.

51.6. За прелюбодейството и развода.

Мт 5

27. Слушали сте, че бе казано на древните: "не прелюбодействуй".
 28. Аз пък ви казвам, че всеки, който поглежда на жена с пожелание, вече е прелюбодействувал с нея в сърцето си.
 29. И ако дясното ти око те съблазнява, извади го и хвърли от себе си; защото по-добре е за тебе да погине един твой уд, а не цялото ти тяло да бъде хвърлено в геената огнена.
 30. И ако дясната ти ръка те съблазнява, отсеци я и я хвърли от себе си; защото по-добре е за тебе да погине един твой уд, а не цялото ти тяло да бъде хвърлено в геената.

Мт 18

8. Ако те съблазнява ръката ти или ногата ти, отсеци ги и хвърли от себе си: по-добре е за тебе да влезеш в живота без ръка или без нога, отколкото с две ръце и с две нозе да бъдеш хвърлен в огън вечний;

Мк 9

43. И ако те съблазнява ръката ти, отсеци я: по-добре е за тебе без ръка да влезеш в живота, отколкото да имаш две ръце, и да отидеш в геената, в неугасимия огън,
 44. дето червеят им не умира, и огънят не угасва.
 45. И ако те съблазнява ногата ти, отсеци я: по-добре е за тебе хром да влезеш в живота, отколкото да имаш две нозе, и да бъдеш хвърлен в геената, в неугасимия огън,
 46. дето червеят им не умира, и огънят не угасва.

Лк 16

Ин

9. и ако те съблазнява окото ти, извади го и хвърли от себе си: по-добре е за тебе с едно око да влезеш в живота, отколкото да имаш две очи, и да бъдеш хвърлен в геената огнена. 31. Казано бе също: "ако някой напусне жена си, нека ѝ даде разводно писмо". 32. Аз пък ви казвам: който напусне жена си, не поради прелюбодеяние, той я прави да прелюбодействува; и който се ожени за напусната, той прелюбодействува.	47. И ако те съблазнява окото ти, извади го; по-добре е за тебе с едно око да влезеш в царството Божие, отколкото да имаш две очи, и да бъдеш хвърлен в огнената геена, 48. дето червеят им не умира, и огънят не угасва.		
		18. Всеки, който напуска жена си, и се жени за друга, прелюбодействува, и всеки, който се жени за напусната от мъж, прелюбодействува.	

51.7. За клетвата.

Мт 5 33. Слушали сте още, че бе казано на древните: "клетва не престъпай, а изпълнявай пред Господа клетвите си". 34. Аз пък ви казвам: да се не кълнете никак: ни в небето, защото е престол Божий; 35. ни в земята, защото е подножие на нозете Му; ни в Иерусалим, защото е град на великия Цар; 36. ни в главата си се кълни, защото не можеш направи ни един косъм бял или черен. 37. Но думата ви да бъде: да, да; не, не; а каквото е повече от това, то е от лукавия.	Мк	Лк	Ин
--	-----------	-----------	-----------

51.8. За отмъщаването.

Мт 5 38. Слушали сте, че бе казано: "око за око, и зъб за зъб". 39. Аз пък ви казвам: да се не противите на злото. Но, ако някой ти удари плесница по дясната страна, обърни му и другата. 40. И на тоя, който поиска да се съди с тебе и да ти вземе ризата, дай му и горната Дреха. 41. И който те принуди да вървиш с него една миля, върви с него две.	Мк	Лк 6	Ин
		29. На тогова, който те удари по страната, обърни и другата; а на оногова, който ти отнеме горната дреха, не пречи да ти вземе и ризата.	

42. Томува, който ти проси, давай, и не се отвръщай от оногова, който ти иска назаем.

30. Всекиму, който ти проси, давай, и от оногова, който взима твое нещо, не изисквай *назад*.

51.9. За любовта към враговете. Законът за любовта.

Мт 5

43. Слушали сте, че бе казано: "обичай ближния си, и мрази врага си".

44. Аз пък ви казвам: обичайте враговете си, благославяйте ония, които ви проклинат, добро правете на ония, които ви мразят, и молете се за ония, които ви обиждат и гонят,

45. за да бъдете синове на вашия Отец Небесен; защото Той оставя Своето слънце да грее над лоши и добри, и праща дъжд на праведни и неправедни.

46. Защото, ако обикнете ония, които вас обичат, каква вам награда? Не правят ли същото и митарите?

47. И ако поздравявате само братята си, какво особено правите? Не постъпват ли тъй и езичниците?

48. И тъй, бъдете свършени, както е свършен и Небесният ваш Отец.

Мк

Лк 6

Ин

27. Но вам, които слушате, казвам; обичайте враговете си, добро правете на ония, които ви мразят,
28. благославяйте ония, които ви проклинат, и молете се за ония, които ви пакостят.

32. И ако обичате ония, които вас обичат, каква вам награда? Защото и грешниците обичат ония, които тях обичат.

33. И ако правите добро на ония, които и вам правят добро, каква вам награда? Защото и грешниците правят същото.

34. И ако давате заем на ония, от които се надявате да го получите назад, каква вам награда? Защото и грешниците дават заем на грешници, за да получат същото.

35. Но *вие* обичайте враговете си, и правете добро, и назаем давайте, без да очаквате нещо; и ще ви бъде наградата голяма, и ще бъдете синове на Всевишния; защото Той е благ и към неблагодарните, и към злите.

36. И тъй, бъдете милосърдни, както и вашият Отец е милосърден.

51.10. За милостинята.

Мт 6

1. Гледайте да не проявявате своята праведност пред човеците, за да ви видят; инак, няма да имате награда при Небесния ваш Отец.

2. И тъй, кога правиш милостиня, не тръби пред себе си, както правят лицемерните по синагоги и по улици, за да ги хвалят човеците. Истина ви казвам: те *вече* получават своята награда.

3. А ти кога правиш милостиня, нека лявата ти ръка не знае, какво прави

Мк

Лк

Ин

дясната,
4. та милостинята ти да бъде скришом; и твоят Отец, Който вижда в скришно, ще ти въздаде наяве.

51.11. За молитвата. Молитвата „Отче наш”.

Мт 6

5. И кога се молиш, не бъди като лицемерците, които обичат да се спират по синагоги и по кръстопътища да се молят, за да се покажат пред човеците. Истина ви казвам, те *вече* получават своята награда.

6. А ти, кога се молиш, влез в скришната си стая и, като си заключиш вратата, помоли се на твоя Отец, Който е на тайно; и твоят Отец, Който вижда в скришно, ще ти въздаде наяве.

7. А кога се молите, не говорете излишно като езичниците; защото те мислят, че в многословното си ще бъдат чути;

8. прочее, не бивайте тям подобни; защото вашият Отец знае, от какво имате нужда, още преди да поискате от Него.

9. А молете се тъй: Отче наш. Който си на небесата! Да се свети Твоето име;

10. да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля, както на небето, тъй и на земята;

11. насъщния ни хляб дай ни днес;

12. и прости нам дълговете ни, както и ние прощаваме на длъжниците си;

13. и не въведи нас в изкушение, но избави ни от лукавия; защото Твое е царството, и силата, и

Мк 11

Лк 11

Ин

2. А Той им рече: когато се молите, казвайте: Отче наш. Който си на небесата! Да се свети Твоето име; да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля, както на небето, тъй и на земята;

3. насъщния ни хляб давай ни всеки ден;

4. и прости нам греховете ни, защото и сами ние прощаваме на всеки наш длъжник; и не въведи нас в изкушение, но избави ни от лукавия.

славата вовеки. Амин. 14. Защото, ако простите на човешките съгрешенията им, и вам ще прости Небесният ви Отец; 15. ако ли не простите на човешките съгрешенията им, и вашият Отец няма да прости съгрешенията ви.	25. И кога стоите на молитва, прощавайте, ако имате нещо против някого, та и Небесният ви Отец да прости вам прегрешенията ви. 26. Ако ли вие не прощавате, и Небесният ви Отец няма да прости вам прегрешенията ви.			
---	--	--	--	--

51.12. За поста.

Мт 6	Мк	Лк	Ин
16. Също, кога постите, не бивайте намръщени като лицемерните; защото те си правят лицата мрачни, за да се покажат пред човешките, че постят. Истина ви казвам, те получават своята награда. 17. А ти, кога постиш, помажи главата си и умий лицето си, 18. та да се покажеш, че постиш не пред човешките, но пред твоя Отец, Който е на тайно; и твоят Отец, Който вижда в скришно, ще ти въздаде наяве.			

51.13. За неоскъдяващото съкровище на небесата.

Мт 6	Мк	Лк 12	Ин
19. Не си събирайте съкровища на земята, дето ги яде молец и ръжда, и дето крадци подкопават и крадат; 20. но събирайте си съкровища на небето, дето ни молец, ни ръжда ги яде, и дето крадци не подкопават и не крадат; 21. защото, дето е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви.		33. Продайте си имотите и дайте милостиня. Пригответе си кесии, които да не овехтяват, съкровище на небесата, което да се не изчерпя, където крадец не приближава, и което молец не поврежда; 34. защото, дето е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви.	

51.14. Окото – светилник на тялото.

Мт 6	Мк	Лк 11	Ин
22. Светило за тялото е окото. Затова, ако твоето око бъде чисто, и цялото твое тяло ще бъде светло; 23. ако пък твоето око бъде лукаво, цялото твое тяло ще бъде тъмно. И тъй, ако светлината, що е в тебе, е тъмнина, то колко ли <i>голяма</i> ще е тъмнината?		34. Светило за тялото е окото; затова, кога твоето око бъде чисто, и цялото ти тяло ще бъде светло; а кога бъде лукаво, и тялото ти ще бъде тъмно; 35. и тъй, гледай: светлината, що е в тебе, да не е тъмнина. 36. Ако, прочее, тялото ти е цяло	

светло и няма ни една тъмна част, цялото ще бъде така светло, както кога светило те осветява със сияние.

51.15. За слугуването на двама господари.

Мт 6

24. Никой не може да слугува на двама господари: защото или единия ще намрази, а другия ще обикне; или към единия ще се привърже, а другия ще презре. Не можете да служите на Бога и на мамона.

Мк

Лк 16

13. Никой слуга не може да слугува на двама господари, защото или единия ще намрази, а другия ще обикне; или на единия ще угоди, а другия ще презре. Не можете да служите на Бога и на мамона.

Ин

51.16. За човешката загриженост и Божията грижа. Търсенето на Божието Царство.

Мт 6

25. Затова казвам ви: не се грижете за душата си, какво да ядете и да пиете, ни за тялото си, какво да облечете. Душата не струва ли повече от храната, и тялото от облеклото?

26. Погледнете птиците небесни, че не сеят, нито жънат, нито в житници събират; и вашият Отец Небесен ги храни. Не сте ли вие много по-ценни от тях?

27. Па и кой от вас със своята грижа може да придаде на ръста си един лакът?

28. Защо се грижите и за облекло?

Взрете се в полските кринове, как растат: не се трудят, нито предат;

29. а казвам ви, че нито Соломон във всичката си слава не се е облякъл тъй, както *всеки* един от тях;

30. и ако полската трева, която днес я има, а утре се хвърля в пещ, Бог тъй облича, колко повече вас, малOVERци!

31. И тъй, не се грижете и не думайте: какво да ядем, или какво да пием, или какво да облечем?

32. Защото всичко това търсят езичниците, и защото вашият Небесен Отец знае, че имате нужда от всичко

Мк

Лк 12

22. И рече на учениците Си: затова ви казвам: не се грижете за душата си, какво да ядете, ни за тялото, какво да облечете:

23. душата струва повече от храната, и тялото - от облеклото.

24. Погледнете враните, че не сеят, нито жънат; те нямат ни скривалище, ни житница, и Бог ги храни; а колко сте вие по-ценни от птиците!

25. Па и кой от вас, грижейки се, може да придаде на ръста си един лакът?

26. И тъй, ако и най-малкото не можете *направи*, защо се грижите за другото?

27. Погледнете криновете, как растат: не се трудят, нито предат; но казвам ви, че нито Соломон във всичката си слава не се е облякъл тъй, както *всеки* един от тях.

28. И ако пък тревата на полето, която днес я има, а утре се хвърля в пещ, Бог тъй облича, то колко повече вас, малOVERци!

29. *Затова* и вие не търсете, какво да ядете, или какво да пиете, и не се загрижайте,

30. защото всичко това търсят езичниците на света; а вашият Отец знае, че *вие* имате нужда от това;

Ин

това. 33. Но първом търсете царството на Бога и Неговата правда, и всичко това ще ви се придаде. 34. И тъй, не се грижете за утре, защото утрешният ден сам ще се грижи за своето: доста е на <i>всеки</i> ден злобата му.		31. но вие търсете царството Божие, и всичко това ще ви се придаде.	
--	--	---	--

51.17. За осъждането.

Мт 7	Мк	Лк 6	Ин
1. Не съдете, за да не бъдете съдени; 2. защото, с какъвто съд съдите, с <i>такъв</i> ще бъдете съдени; и с каквато мярка мерите, с <i>такава</i> ще ви се отмери. 3. А защо гледаш сламката в око̀то на брата си, пък гредата в своето око не усещаш? 4. Или, как ще кажеш брату си: чакай, да извадя сламката от око̀то ти; а пък на, в твоето око има греда! 5. Лицемерцо, извади първом гредата от око̀то си, и тогава ще видиш, <i>как</i> да извадиш сламката от око̀то на брата си.		37. Не съдете, и няма да бъдете съдени; не осъждайте, и няма да бъдете осъдени; прощавайте, и простени ще бъдете; 38. давайте, и ще ви се даде: мярка добра, натъпкана, отърсена и препълнена ще изсипят в пазвата ви; защото, с каквато мярка мерите, с <i>такава</i> ще ви се отмери. 39. Каза им и притча: нима може слепец слепеца да води? не ще ли паднат и двамата в яма? 40. Няма ученик по-горен от учителя си; но всеки, след като се усъвършенствува, ще бъде като учителя си. 41. А защо гледаш сламката в око̀то на брата си, пък гредата в твоето око не усещаш? 42. Или, как можеш каза на брата си: остави, брате, да извадя сламката от око̀то ти, когато сам не виждаш гредата в твоето око? Лицемерцо, извади първом гредата от око̀то си, и тогава ще видиш, <i>как</i> да извадиш сламката от око̀то на брата си.	

51.18. За оскверняването на светинята.

Мт 7	Мк	Лк	Ин
6. Не давайте светинята на псетата, и не хвърляйте бисера си пред свините, за да го не стъпчат с краката си и, като се обърнат, да ви разкъсат.			

51.19. Наставление за искането.

Мт 7 7. Искайте, и ще ви се даде; търсете, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори; 8. защото всякой, който иска, получава, и който търси, намира, и на тогоз, който хлопа, ще се отвори. 9. Има ли помежду ви човек, който, кога му поиска син му хляб, да му даде камък, 10. и кога поиска риба, да му даде змия? 11. И тъй, ако вие, бидейки лукави, умеете да давате на чедата си добри деяния, колко повече вашият Отец Небесен ще даде блага на ония, които Му искат?	Мк	Лк 11 9. И Аз ви казвам: искайте и ще ви се даде; търсете, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори; 10. защото всеки, който иска, получава, и който търси, намира, и на тогоз, който хлопа, ще се отвори. 11. И кой баща от вас, ако син му поиска хляб, ще му даде камък? Или, ако поиска риба, ще му даде змия вместо риба? 12. Или, ако поиска яйце, ще му даде скорпия? 13. И тъй, ако вие, бидейки лукави, умеете да давате добри деяния на чедата си, колко повече Отец Небесний ще даде Дух Светий на ония, които Му искат?	Ин
--	-----------	---	-----------

51.20. Общо правило за ветхозаветната праведност.

Мт 7 12. Прочее, всичко, което искате да правят вам човеците, същото правете и вие тях; защото това е законът и пророците.	Мк	Лк 6 31. И както искате да постъпват с вас човеците, тъй и вие постъпвайте с тях.	Ин
--	-----------	---	-----------

51.21. Двата пътя.

Мт 7 13. Влезте през тесните врата; защото широки са вратата и просторен е пътят, който води към погибел, и мнозина са, които минават през тях; 14. защото тесни са вратата и стеснен е пътят, който води в живота, и малцина ги намират.	Мк	Лк 13 23. А някой Му рече: Господи, малцина ли са, които се спасяват? Той им рече: 24. подвизавайте се да влезете през тесните врата; защото, казвам ви, мнозина ще поискат да влязат, и не ще могат.	Ин
--	-----------	---	-----------

51.22. За разпознаването на лъжепророците.

Мт 7 15. Пазете се от лъжливите пророци, които дохождат при вас в овча кожа, а отвътре са вълци грабителни: 16. по плодовете им ще ги познаете.	Мк	Лк 6 43. Защото няма добро дърво, което да дава лош плод, нито лошо дърво, което да дава добър плод. 44. Понеже всяко дърво се познава по	Ин
--	-----------	--	-----------

Бере ли се грозде от тръни, или смокини от репей?
 17. Тъй, всяко добро дърво дава добри плодове, а лошо дърво дава лоши плодове:
 18. не може добро дърво да дава лоши плодове, нито лошо дърво да дава добри плодове.
 19. Всяко дърво, което не дава добър плод, отсичат и хвърлят в огън.
 20. И тъй, по плодовете им ще ги познаете.

своя плод; защото не от тръни берат смокини, нито от къпина късат грозде.
 45. Добрият човек от доброто съкровище на сърцето си изнася добро, а лошият човек от лошото съкровище на сърцето си изнася лошо; защото от препълнено сърце говорят устата му.

51.23. За лъжовното изповядване на Господа.

Мт 7

21. Не всеки, който Ми казва: Господи, Господи! ще влезе в царството небесно, а оня, който изпълнява волята на Моя Отец Небесен.
 22. Мнозина ще Ми кажат в оня ден: Господи, Господи! не в Твое ли име пророкувахме? И не в Твое ли име бесове изгонвахме? И не в Твое ли име много чудеса правехме?
 23. И тогава ще им кажа открито: никога не съм ви познавал; махнете се от Мене вие, които вършите беззаконие.

Мк

Лк 6

46. И защо Ме зовете: Господи, Господи! а не вършите, каквото казвам?

Ин

51.24. Двата начина на слушане на Словото Божие.

Мт 7

24. И тъй, всекиго, който слуша тия Мои думи и ги изпълнява, ще оприлича на благоразумен мъж, който си съгради къщата на камък;
 25. и заваля дъжд, и придойдоха реки, и духнаха ветрове, и напряха на тая къща, и тя не рухна, защото беше основана на камък.
 26. А всеки, който слуша тия Мои думи и ги не изпълнява, ще заприлича на глупав човек, който си съгради къща на пясък;
 27. и заваля дъжд, и придойдоха реки, и духнаха ветрове, и напряха на тая къща, и тя рухна, и срутването и беше

Мк

Лк 6

47. Всеки, който дохожда при Мене и слуша думите Ми и ги изпълнява, ще ви кажа кому прилича.
 48. Той прилича на човек, който гради къща и който изкопа дълбоко и тури основите върху камък; и когато стана наводнение, реката напря на тая къща и не можа да я разклати, защото бе основана върху камък.
 49. А тоя, който слуша и не изпълнява, прилича на човек, който съгради къща на земята без основи; и когато реката напря на тая къща, тя веднага рухна, и срутването и биде голямо.

Ин

голямо.

51.25. За слепия водач на слепци. Ученик и учител.

Мт	Мк	Лк 6 39. Каза им и притча: нима може слепец слепеца да води? не ще ли паднат и двамата в яма?	Ин
-----------	-----------	---	-----------

51.26. Заключение.

Мт 7 28. И когато Иисус свърши тия думи, народът се чудеше на учението Му, 29. защото Той ги поучаваше като такъв, който има власт, а не като книжниците (и фарисеите).	Мк	Лк	Ин
Мт 8 1. А когато слезе от планината, подире Му тръгна множество народ.			

52. Излекуването на слугата на стотника. Капернаум.

Мт 8 5. А когато влезе Иисус в Капернаум, приближи се до Него един стотник, молеше Го и казваше: 6. Господи, слугата ми лежи у дома разслабен и люто страда. 7. Иисус му казва: ще дойда и ще го излекувам. 8. А стотникът отговори и рече: Господи, аз не съм достоен да влезеш под покрива ми; но кажи само дума и слугата ми ще оздравее; 9. защото и аз съм подвластен човек и	Мк	Лк 7 1. Когато свърши всичките Си речи към народа, който слушаше, Той влезе в Капернаум. 2. Един стотник имаше слуга, когото много ценеше; и слугата беше болен на умирање. 3. Като чу за Иисуса, стотникът изпрати при Него иудейските старей, да Го помолят да дойде, за да избави слугата му. 4. И те, като дойдоха при Иисуса, молеха Го усърдно и казваха: той заслужава да му сториш това, 5. защото обича народа ни, и синагога та той ни построи. 6. Иисус тръгна с тях. И когато беше вече недалеч от къщата, стотникът изпрати насреща Му приятели и Му каза: Господи, не си прави труд, защото не съм достоен да влезеш под покрива ми; 7. затова и аз сам не счетох себе си достоен да дойда при Тебе; но кажи дума, и слугата ми ще оздравее. 8. Защото и аз съм подвластен човек и	Ин
---	-----------	---	-----------

имам мен подчинени войници; едному казвам: върви, и отива; и другиму: дойди, и дохожда; и на слугата си: направи това, и прави. 10. Като чу <i>това</i>, Иисус се почуди и рече на ония, които вървяха подире Му: истина ви казвам, нито в Израиля намерих толкова голяма вяра. 11. И казвам ви, че мнозина ще дойдат от изток и запад и ще насядат на трапеза с Авраама, Исаака и Иакова в царството небесно, 12. а синовете на царството ще бъдат изхвърлени във външната тъмнина; там ще бъде плач и скърцане със зъби. 13. И рече Иисус на стотника: иди си и, както си повярвал, нека ти бъде. И слугата му оздравя в същия час.	имам мен подчинени войници; едному казвам: върви, и отива; и другиму: дойди, и дохожда; и на слугата си: направи това, и прави. 9. Като чу това, Иисус му се почуди, и като се обърна, каза на идещия подире Му народ: казвам ви, нито в Израиля намерих толкова голяма вяра. 10. Пратените, като се върнаха в къщата, намериха болния слуга оздравял.
--	---

53. Възкресяването сина на Наинската вдовица. Наин.

Мт	Мк	Лк 7	Ин
		11. На другия ден Иисус отиваше в града, наречен Наин; и с Него вървяха мнозина от учениците Му и много народ. 12. А когато се приближи до градските врата, ето, изнасяха мъртвец, едничък син на майка си, а тя беше вдовица; и много народ вървеше с нея от града. 13. Като я видя Господ, смиля се над нея и рече и: не плачи. 14. И като се приближи, допря се до носилото; носачите се спряха и Той рече: момко, тебе думам, стани! 15. Мъртвецът, <i>като се подигна</i>, седна и почна да говори; и <i>Иисус</i> го предаде на майка му. 16. И страх обвзе всички, и славеха Бога и казваха: велик пророк се издигна между нас, и Бог посети Своя народ. 17. Това мнение за Него се разнесе по цяла Иудея и по цялата околност.	

54. Въпросът на Иоан Предтеча за Христа. Отговорът на Господ. Похвалата на Иоан Предтеча. Галилея.

Мт 11	Мк	Лк 7	Ин
2. А Иоан, като чу в затвора за Христовите дела, прати двама свои ученици 3. и Му каза: Ти ли си Оня, Който има да дойде, или другиго да чакаме?		18. И известиха на Иоана неговите ученици за всичко това. 19. Иоан, като повика двама свои ученици, изпрати ги при Иисуса да попитат: Ти ли си Оня, Който има да дойде, или другиго да чакаме? 20. А те, като дойдоха при Него, рекоха; Иоан Кръстител ни прати при Тебе да	

4. Отговори им Иисус и рече: идете и разкажете Иоану, каквото чувате и виждате:
 5. слепи прогледват и хроми прохождат, прокажени се очистват и глухи прочуват, мъртви възкръсват и на бедни се благовестува;
 6. и блажен оня, който се не съблазни поради Мене.
 7. А когато те си отиваха, Иисус почна да говори народу за Иоана: какво излязохте в пустинята да видите? Тръстика ли, люлеена от вятъра?
 8. Но какво излязохте да видите? Човек ли, облечен в меки дрехи? Ето, ония, които носят меки дрехи, са в царските палати.
 9. Но какво *тогава* излязохте да видите? Пророк ли? Да, казвам ви, и повече от пророк.
 10. Защото този е, за когото е писано: "ето, Аз пращам пред лицето Ти Моя Ангел, който ще приготви Твоя път пред Тебе".
 11. Истина ви казвам: между родените от жени не се е явил по-голям от Иоана Кръстителя; ала по-малкият в царството небесно е по-голям от него.
 12. А от дните на Иоана Кръстителя до сега царството небесно бива насилвано, и насилници го грабят;
 13. защото всички пророци и законът бяха пророкували до Иоана.
 14. И ако искате да приемете, той е Илия, който има да дойде:
 15. който има уши да слуша, нека слуша!

16. А на кого да оприлича този род?

попитаме: Ти ли си Оня, Който има да дойде, или другиго да чакаме?
 21. А в тоя час Той излекува мнозина от болести и недъзи и от зли духове и на мнозина слепи дарува зрение.
 22. И отговори им Иисус и рече: идете и разкажете Иоану, каквото видяхте и чухте: слепи прогледват, хроми прохождат, прокажени се очистват, глухи прочуват, мъртви възкръсват, на бедни се благовестува;
 23. и блажен е оня, който се не съблазни поради Мене.

24. След като заминаха изпратените от Иоана, *Той* почна да говори към народа за Йоана: какво излязохте в пустинята да видите? Тръстика ли, люлеена от вятъра?
 25. Но какво излязохте да видите? Човек ли, облечен в меки дрехи? Ето, ония, които се обличат богато и *живеят* разкошно, са в царските палати.
 26. Но какво *тогава* излязохте да видите? Пророк ли? Да, казвам ви, и повече от пророк.
 27. Този е, за когото е писано: "ето, Аз изпращам пред лицето Ти Моя Ангел, който ще приготви Твоя път пред Тебе".
 28. Защото казвам ви: между родените от жени няма нито един пророк по-голям от Иоана Кръстителя; ала по-малкият в царството Божие е по-голям от него.

29. И целият народ и митарите, като чуха *това*, въздадоха Богу слава, задето се бяха кръстили с кръщението на Иоана;
 30. а фарисеите и законниците, понеже не бяха се кръстили от него, отхвърлиха волята Божия спрямо себе си.
 31. Тогава Господ рече: на кого, прочее, да уподобя човеците от тоя род? И кому те приличат?

Той прилича на деца, които седят по тържищата, викат на другарите си 17. и казват: свирихме ви с пищялка, и не играхте; пяхме ви жални песни, и не плакахте. 18. Защото дойде Йоан, който ни яде, ни пие, а казват: бяс има. 19. Дойде Син Човеческий, Който яде и пие, а казват: ето човек многоядец и винопиец, приятел на митари и грешници. И премъдростта биде оправдана от своите чеда.	32. Те приличат на деца, които седят на тържището, викат едно на друго и казват: свирихме ви с пищялка, и не играхте; пяхме ви жални песни, и не плакахте. 33. Защото дойде Йоан Кръстител: нито хляб яде, нито вино пие; а казвате: бяс има. 34. Дойде Син Човеческий: яде и пие; а казвате: ето човек многоядец и винопиец, приятел на митари и грешници. 35. И премъдростта биде оправдана от всички свои чеда.
--	--

55. Каещата се грешница в дома на фарисеина Симон. Галилея.

Мт	Мк	Лк 7	Ин
		36. Някой от фарисеите Го помоли да <i>яде с</i> него; и Той, като влезе в къщата на фарисея, седна на трапезата. 37. И ето, една жена от града, която беше грешница, като узна, че Той седи на трапеза в къщата на фарисея, донесе алабастрен съд с миро; 38. и като застана отзад при нозете Му, плачейки, почна да облива нозете Му със сълзи; и ги изтриваше с косата си, целуваше ги и мажеше с миро. 39. Като видя това фарисеинът, който Го бе поканил, рече в себе си: да беше пророк <i>Тоя</i>, щеше да знае, <i>коя</i> и <i>каква</i> е жената, която се допира до Него, защото тя е грешница. 40. Като се обърна към него, Иисус рече: Симоне, имам нещо да ти кажа. А той отвърна: кажи, Учителю! 41. Иисус рече: един заимодавец имаше двама длъжника: единият <i>му</i> дължеше петстотин динария, а другият - петдесет; 42. но, понеже нямаха с какво да заплатят, той прости и на двамата. Е, кажи, кой от тях повече ще го обикне? 43. Симон отговори и рече: мисля, <i>тоя</i>, комуто повече прости. А Той му рече: право отсъди. 44. И като се обърна към жената, рече Симону: видиш ли тая жена? Влязох у дома ти, вода за нозете <i>ти</i> Ми не даде, а тая със сълзи обля нозете Ми и с косата си <i>ги</i> изтри. 45. Ти целование Ми не даде; а тая, откак влязох, не престана да целува нозете Ми. 46. Ти с елей не помаза главата Ми; а тая с миро помаза нозете Ми. 47. Затова казвам ти: прощават ѝ се многото грехове, задето много обикна; а комуто малко се прощава, той малко обича. 48. Ней пък рече: прощават ти се греховете. 49. И тия, които седяха с Него, на трапезата, почнаха да си думат: кой е <i>Тоя</i>, дето и грехове прощава? 50. А <i>Той</i> рече на жената: <i>твоята</i> вяра те спаси; иди си смирно.	

56. Продължение на пътуването по Галилея с учениците и някои от жените.

Галилея.

Мт	Мк	Лк 8 1. След това Той обхождаше градове и села, като проповядваше и благовестеше царството Божие, и с Него <i>бяха</i> дванайсетте, 2. и някои жени, които Той бе излекувал от зли духове и болести: Мария, наричана Магдалина, от която бяха излезли седем бяса, 3. и Иоана, жена на Хуза, домакин Иродов, и Сусана, и много други, които Му служваха с имотите си.	Ин
-----------	-----------	--	-----------

57. Излекуването на бесноватия глухоням слепец. Изобличаване на хулата към Св. Дух.

Капернаум.

Мт 12 22. Тогава доведоха при Него одного от бяс хванат, който беше сляп и нем; и го изцери, тъй че сляпонемият прогледа и проговори. 23. И целият народ се чудеше и думаше: да не би Този да е Христос, Синът Давилов? 24. А фарисеите, като чуха това, рекоха: Той не изгонва бесовете, освен чрез Веелзевула, бесовския княз. 25. Но Иисус, като знаеше техните помисли, рече им: всяко царство, разделено на части една против друга, запустява; и всеки град или дом, разделен на части една против друга, няма да устои.	Мк 3 20. И дохождат в една къща; и пак се събира народ, тъй че те не можеха и хляб да ядат. 21. И като чуха близките Му, отидоха да <i>Го</i> приберат, понеже се говореше, че бил извън Себе Си. 22. А дошлите от Иерусалим книжници казваха, че в <i>Него</i> е Веелзевул, и че изгонва бесовете със силата на бесовския княз. 23. И като ги повика, говореше им с притчи: как може сатана да изгонва сатана? 24. Ако някое царство се раздели на части една против друга, това царство не може устоя; 25. и ако някой дом се раздели на части една	Лк 11 14. <i>Веднъж</i> Той изгони един бяс, който беше нем; и когато бесът излезе, немият проговори; и народът се чудеше. 15. А някои от тях казаха: Той изгонва бесовете чрез Веелзевула, бесовския княз. 17. Но Той, като им знаеше помислите, рече им: всяко царство, разделено на части една против друга, запустява, и дом, <i>разделен</i> на части една против друга, пропада;	Ин
---	--	--	-----------

26. И ако сатана изгонва сатана, той се е разделил сам против себе си: тогава как ще устои царството му? 27. И ако Аз изгонвам бесовете чрез Веелзевула, синовете ви чрез кого ги изгонват? Затова те ще ви бъдат съдии. 28. Ако пък Аз изгонвам бесовете с Божий Дух, то значи, дошло е до вас царството Божие. 29. Или, как може някой да влезе в къщата на силния и да ограби покъщнината му, ако първом не върже силния? и тогава ще ограби къщата му. 30. Който не е с Мене, е против Мене; и който не събира с Мене, разпилява. 31. Затова казвам ви: всеки грях и хула ще се прости на човеците; но хулата против Духа няма да се прости на човеците; 32. и ако някой каже дума против Сина Човечески, ще му се прости; но ако някой каже против Духа Светаго, няма да му се прости ни на този, ни на онзи свят. 33. Или признайте дървото за добро и плода му за добър, или признайте дървото за лошо и плода му за лош; защото по плода се познава дървото. 34. Рожби ехиднини! Как може да говорите добро,	против друга, тоя дом не може устоя; 26. и ако сатана е въстанал против себе си и се е разделил, не може устоя; дошъл е краят му. 27. Никой не може, като влезе в къщата на силния, да ограби покъщнината му, ако първом не върже силния, и тогава ограбва къщата му. 28. Истина ви казвам; на човеческите синове ще се простят всички грехове и хули, с каквито биха хулили; 29. но който похули Духа Светаго, за него прошка не ще има вовеки, а виновен ще е за вечно осъждане. 30. <i>Това каза Той</i>, понеже говореха: в <i>Него</i> има нечист дух.	18. ако пък и сатаната се е разделил сам против себе си, как ще устои царството му? понеже казвате, че Аз чрез Веелзевула изгонвам бесовете. 19. И ако Аз чрез Веелзевула изгонвам бесовете, синовете ви чрез кого ги изгонват? Затова те ще ви бъдат съдии. 20. Ако пък Аз с пръста Божий изгонвам бесовете, то <i>значи</i>, дошло е до вас царството Божие. 21. Когато силният отбрани с оръжие своя дом, тогава имотът му е в безопасност; 22. когато пък някой посилен от него го нападне и го победи, взима всичкото му оръжие, на което той се е надявал, и разделя плячката му. 23. Който не е с Мене, той е против Мене; и който не събира с Мене, той разпилява.	
---	---	--	--

когато сте зли? Защото от препълнено сърце говорят устата.

35. Добрият човек от доброто съкровище на сърцето си изнася добро; а лошият човек от лошото съкровище изнася лошо.

36. И казвам ви, че за всяка празна дума, която кажат човеците, ще отговарят в съдния ден:

37. защото по думите си ще бъдеш оправдан, и по думите си ще бъдеш осъден.

58. Отговор на искащите личба. Капернаум.

Мт 12

38. Тогава някои от книжниците и фарисеите отговориха и рекоха: Учителю, искаме да видим личба от Тебе.

39. Но Той им отговори и рече: лукав и прелюбодеен род иска личби; но личба няма да му се даде, освен личбата на пророк Йона;

40. защото, както Йона беше в утробата китова три дни и три нощи, тъй и Син Човеческий ще бъде в сърцето на земята три дни и три нощи.

41. Ниневийци ще се изправят на съд с тоя род и ще го осъдят, защото те се покаяха от проповедта на Йона; а ето, тук има повече от Йона.

42. Южната царица ще се изправи на съд с тоя род и ще го осъди, защото тя дойде от край-земя, за да чуе мъдростта Соломонова; а ето, тук има повече от Соломона.

43. Когато нечистият дух излезе от човека, минава през безводни места, търсейки покой, и не намира;

44. тогава казва: ще се върна в къщата си, отдето излязох. И като дойде, намира я празна, пометена и наредена;

45. тогава отива и довежда други седем духа, по-зли от себе си, и като влязат, живеят там; и последното *състояние* на

Мк Лк 11

16. А други, изкушавайки Го, искаха Му личба от небето.

29. Когато пък народът начена да се струпва, Той заговори: лукав е тоя род; търси личба, но личба няма да му се даде, освен личбата на пророк Йона;

30. защото, както Йона беше личба за ниневийци, тъй и Син Човеческий ще бъде за тоя род.

32. Ниневийци ще се изправят на съд с тоя род и ще го осъдят, защото *те* се покаяха от проповедта на Йона; а ето, тук има повече от Йона.

31. Южната царица ще се изправи на съд с човеците от тоя род и ще ги осъди, защото тя дойде от край-земя, за да чуе премъдростта Соломонова; а ето, тук има повече от Соломона.

24. Когато нечистият дух излезе от човека, минава през безводни места, търсейки покой, и, като не намира, казва: ще се върна в къщата си, отдето излязох, 25. и като дойде, намира я пометена • наредена;

26. тогава отива и довежда други седем духа, по-зли от себе си, и като влязат, живеят там; и последното *състояние* на

Ин

оня човек става по-лошо от първото.
Тъй ще бъде и с тоя зъл род.

оня човек става по-лошо от първото.

27. А когато Той говореше това, една жена издигна глас от народа и Му рече: блажена е утробата, която Те е носила, и гърдите, от които си сукал!

28. А Той рече: да, но блажени са и тия, които слушат словото Божие и го пазят.

59. Майката и братята на Господ. Духовното им роднинство с Него. Капернаум.

Мт 12	Мк 3	Лк 8	Ин
46. И когато Той още говореше на народа, майка Му и братята Му стояха вън и искаха да приказват с Него.	31. И дойдоха майка Му и братята Му и, като стояха вън, пратиха при Него да Го викат.	19. И дойдоха при Него майка Му и братята Му, и не можаха да се приближат до Него поради народа.	
47. И някой Му рече: ето, майка Ти и братята Ти стоят вън и искат да говорят с Тебе.	32. Около Него седеше народ. И Му казаха: ето, майка Ти, и братята Ти, и <i>сестрите Ти</i> , вън, дирят Те.	20. И Му обадиха, като казваха: майка Ти и братята Ти стоят вън и искат да Те видят.	
48. А Той отговори на оногова, който Му каза това, и рече: коя е майка Ми, и кои са братята Ми?	33. Той им отговори и рече: коя е майка Ми, или <i>кои са</i> братята Ми?		
49. И като посочи с ръка на учениците Си, рече: ето Моята майка и Моите братя;	34. И като огледа седещите наоколо Си, каза: ето Моята майка и Моите братя;		
50. защото, който изпълни волята на Моя Отец Небесен, той Ми е брат, и сестра, и майка.	35. защото, който изпълни волята Божия, той Ми е брат, и сестра, и майка.	21. А Той им отговори и рече: Моя майка и Мои братя са тия, които слушат словото Божие и го изпълняват.	

60. Учение чрез притчи за Царството Божие. Капернаум.

60.1. За сеяча.

Мт 13	Мк 4	Лк 8	Ин
1. А като излезе оня ден от къщата, Иисус седна край морето.	1. И пак захвана да поучава край морето; и понеже при Него се събра много народ. Той влезе в кораба и седеше в морето, а целият народ беше на сушата край морето.	4. А когато се събра множество народ, и жителите от всички градове се стичаха при Него, Той почна да говори с притча:	
2. И събра се около Него много народ, тъй че Той влезе в кораба и седна; а целият народ стоеше на брега.			

3. И говори им много с притчи, като казваше: ето, излезе сеяч да сее; 4. и когато сееше, едни зърна паднаха край пътя; и долетяха птици и ги изкълваха. 5. Други паднаха на каменисто <i>място</i>, дето нямаше много пръст; и скоро поникнаха, понеже пръстта не беше дълбока. 6. А когато изгря слънце, бидоха попарени и, понеже нямаха корен, изсъхнаха. 7. Други паднаха в тръни, и израснаха тръните и ги заглушиха. 8. Други паднаха на добра земя и почнаха да дават плод: едно сто, друго шейсет, а друго трийсет. 9. Който има уши да слуша, нека слуша!	2. И поучаваше ги много с притчи, и в учението Си им говореше: 3. слушайте: ето, излезе сеяч да сее; 4. и случи се, когато сееше, едни зърна паднаха край пътя, и долетяха небесните птици и ги изкълваха. 5. Други паднаха на каменисто <i>място</i>, дето нямаше много пръст, и скоро поникнаха, понеже пръстта не беше дълбока; 6. а когато изгря слънце, бидоха попарени и, понеже нямаха корен, изсъхнаха. 7. Други паднаха в тръни, и израснаха тръните, заглушиха <i>семето</i>, и то не даде плод. 8. И други паднаха на добра земя и почнаха да дават плод, който поникна и порасна; и принесоха: едно трийсет, друго шейсет, а трето сто. 9. И казваше им: който има уши да слуша, нека слуша!	5. излезе сеяч да сее семе; и когато сееше, едни зърна паднаха край пътя и бяха потъпкани, и птиците небесни ги изкълваха; 6. а други паднаха на камък и, като поникнаха, изсъхнаха, защото нямаха влага; 7. други пък паднаха между тръни; и израснаха тръните заедно <i>със зърната</i> и ги заглушиха; 8. а други паднаха на добра земя и, като изникнаха, дадоха плод стократен. Като каза това, извика: който има уши да слуша, нека слуша!
--	--	--

60.2. Защо на народа се говори с притчи.

Мт 13 10. И като се приближиха до Него учениците, рекоха Му: защо с притчи им говориш? 11. А Той им отговори и рече: защото вам е дадено да узнаете тайните на царството небесно, а тям не е дадено; 12. защото, който има, нему ще се даде и ще му се преумножи; а който няма, и това, що има, ще му се отнеме; 13. затова им говоря с притчи, понеже те гледат, а не виждат, и слушат, а не чуват, нито разбират;	Мк 4 10. А когато остана насаме, окръжаващите Го заедно с дванайсетте Го попитаха за притчата. 11. И казваше им: вам е дадено да узнаете тайните на царството Божие, а на ония, външните, всичко бива в притчи; 12. за да гледат с очи, и да не видят; за да слушат с уши, и да не разбират;	Лк 8 9. А учениците Му Го попитаха и рекоха: какво значи тая притча? 10. Той отговори: вам е дадено да знаете тайните на царството Божие, а на другите <i>се говори</i> с притчи, та, като гледат, да не виждат и, като слушат, да не разбират.	Ин
---	---	--	------------------

14. и над тях се сбъдва пророчеството на Исаия, което казва: "с уши ще чуετε, и няма да разберете; с очи ще гледате, и няма да видите; 15. защото сърцето на тия човеци е закоравяло, и с уши тежко слушат, и затворили са очите си, за да не би някога с очи да видят и с уши да чуят, и със сърце да разберат, та да се обърнат, и ги изцерея". 16. Вашите пък очи са блажени, задето виждат, и ушите ви - задето чуват; 17. защото, истина ви казвам, мнозина пророци и праведници са много желали да видят, каквото вие виждате, и не видяха, и да чуят, каквото вие чувате, и не чуа.	<i>понеже те се боят, да не би някога да се обърнат, и да им се простят греховете.</i>		
--	---	--	--

60.3. Обяснение на притчата за сеяча.

Мт 13	Мк 4	Лк 8	Ин
18. Вие, прочее, чуйте, <i>какво значи</i> притчата за сеяча: 19. при всекиго, който слуша словото на царството и не разбира, дохожда лукавият и грабва посеяното в сърцето му: ето кого означава посеяното край пътя. 20. А посеяното на камъни е онзи, който слуша словото и веднага с радост го приема, 21. ала няма в себе си корен и е непостоянен: кога настане скръб или гонение заради словото, тогчас се съблазнява. 22. А посеяното в тръни е	13. И им казва: нима не разбирате тая притча? Как тогава ще разберете всички притчи? 14. Сеячът сее словото. 15. <i>Посеяното</i> край пътя означава ония, у които се сее словото, но <i>при които</i>, след като го чуят, тогчас дохожда сатаната и грабва словото, посято в сърцата им. 16. Също и посеяното на каменисти места означава ония, които, след като чуят словото, веднага с радост го приемат, 17. ала нямат в себе си корен и са непостоянни; после, кога настане скръб или гонение заради словото, тогчас се съблазняват. 18. Посеяното в тръни	11. Тая притча значи: смето е словото Божие; 12. а това, що <i>падна</i> край пътя, са ония, които слушат; но отсетне дохожда при тях дяволът и грабва словото от сърцето им, за да не повярват и се спасят; 13. а това, що <i>падна</i> на камък, са ония, които, кога чуят словото, с радост го приемат, ала нямат корен и временно вярват, а във време на изкушение отстъпват; 14. а това, що падна между	

онзи, който слуша словото, но грижите на тоя век и примамливото богатство заглушават словото, и то бива безплодно.	означава слушащите словото, 19. но у които грижите на тоя век, примамливото богатство и други пожелания, като влязат в тях, заглушават словото, и то бива безплодно.	тръните, са ония, които чуят словото, но в <i>живота си</i> се задавят от грижи, богатство и светски наслади и не принасят плод;
23. Посеяното пък на добра земя е онзи, който слуша словото и го разбира и който принася плод: един дава плод сто, друг шейсет, а друг трийсет.	20. А посеяното на добра земя са ония, които слушат словото и приемат и принасят плод: едни трийсет, други шейсет, а други сто.	15. а това, що <i>падна</i> на добра земя, са ония, които, като чуят словото, пазят го в добро и чисто сърце и принасят плод с търпение. Като каза това, извика: който има уши да слуша, нека слуша!

60.4. Няма нищо тайно, което да не стане явно.

Мт	Мк 4	Лк 8	Ин
	21. И рече им: затова ли се донася светило, за да се тури под крина или под одър? Не затова ли, за да се тури на светилник?	16. И никой, като запали светило, не го захлупва със съд, нито го туря под одър, а го туря на светилник, за да виждат светлината ония, които влизат.	
	22. Понеже няма нищо тайно, което да не стане явно; и нищо не е станало, <i>за да бъде</i> скрито, но за да излезе наяве.	17. Понеже няма <i>нищо</i> тайно, което да не стане явно, нито пък скрито, което да не стане известно и да не излезе наяве.	
	23. Ако някой има уши да слуша, нека слуша!		
	24. И казваше им: обърнете внимание на това, което слушате: с каквато мярка мерите, с <i>такава</i> ще ви се отмери и ще се прибави вам, които слушате.	18. Внимавайте, прочее, как слушате;	
	25. Защото, който има, нему ще се даде, а който няма, от него ще се отнеме и това, що има.	понеже, който има, ще му се даде; а който няма, ще му се отнеме и това, що мисли, че има.	

60.5. За плевелите.

Мт 13	Мк	Лк	Ин
24. Друга притча им предложи Той, като каза: царството небесно прилича на човек, посеял добро семе на нивата си;			
25. и когато човеците спяха, дойде врагът му и посея между житото плевели, па си отиде;			
26. а когато израсте злакът и даде плод, тогава се появиха и плевелите.			
27. И като дойдоха слугите на стопанина, рекоха му: господарю, нали добро семе посея на нивата си? Откъде са, прочее, в нея тия плевели?			
28. А той им рече: враг човек е сторил това. Слугите пък му рекоха: искаш ли да идем и да ги оплевим?			

29. Но той рече; не, за да не би, като скубете плевелите, да изскубете заедно с тях и житото;
30. оставете да расте и едното и другото заедно до жетва; а по жетва ще река на жетварите: съберете първом плевелите и ги свържете на снопове, за да се изгорят; а житото приберете в житницата ми.

60.6. За посева и поникването.

Мт	Мк 4	Лк	Ин
	26. И казваше: царството Божие прилича, както кога човек хвърли семе в земята, 27. и спи, и става нощя и дене; а как пониква и расте семето, той не знае. 28. Защото земята сама по себе си ражда първом злак, после клас, след туй пълно зърно в класа; 29. а кога узрее плодът, незабавно изпраща сърп, защото е настанала жетва.		

60.7. За синаповото семе.

Мт 13	Мк 4	Лк 13	Ин
31. Друга притча им предложи, като каза: царството небесно прилича на синапово зърно, което човек взе, та посея на нивата си, 32. което е най-малко от всички семена, но, кога израсте, бива по-голямо от всички злакове и става дърво, тъй че птиците небесни прилитат и се подсланят под клоните му.	30. И казваше: на какво да оприличим царството Божие, или с каква притча да го изобразим? 31. То е като синапово зърно, което, кога се посее в земята, е най-малко от всички семена земни; 32. а кога се посее, пониква и става по-голямо от всички злакове, и пуска големи клони, тъй че под сянката му могат да се подсланят птиците небесни.	18. А Той рече: на какво е подобно царството Божие, и на какво да го оприлича? 19. Прилича на синапово зърно, което човек взе и посея в градината си; то израсна и стана голямо дърво, та небесните птици си виеха гнезда в клоните му.	

60.8. За кваса.

Мт 13	Мк	Лк 13	Ин
33. Друга притча им каза: царството небесно прилича на квас, що го взе жена и тури в три мери брашно, докле възкисна всичкото.		20. И пак рече: на какво да оприлича царството Божие? 21. Прилича на квас, що го взе жена и тури в три мери брашно, докле възкисна всичкото.	

Мт 13 34. Всичко това Иисус говори народу с притчи, и без притчи не им говореше, 35. за да се сбъдне реченото чрез пророка, който казва: "ще отворя с притчи устата Си; ще изкажа тайните от създание мира".	Мк 4 33. И с много такива притчи им проповядваше словото, според както можеха да слушат. 34. И без притчи не им говореше, а на учениците Си разясняваше насаме всичко.	Лк	Ин
---	---	-----------	-----------

60.9. Обяснение на притчата за плевелите.

Мт 13 36. Тогава Иисус остави народа и влезе вкъщи. А учениците Му се приближиха до Него и казаха: разтълкувай ни притчата за плевелите на нивата. 37. А Той им отговори и рече: сеячът на доброто семе е Син Човеческий; 38. нивата е тоя свят; доброто семе, това са синовете на царството, а плевелите синовете на лукавия; 39. врагът пък, който ги пося, е дяволът; жетвата е свършекът на века, а жетварите са Ангелите. 40. И тъй, както събират плевелите и ги изгарят в огън, тъй ще бъде и при свършека на тоя век: 41. ще изпрати Син Човеческий Ангелите Си, и ще съберат от царството Му всички съблазни и ония, които вършат беззаконие, 42. и ще ги хвърлят в огнената пещ; там ще бъде плач и скърцане със зъби; 43. тогава праведните ще блеснат като слънце в царството на Отца си. Който има уши да слуша, нека слуша!	Мк	Лк	Ин
---	-----------	-----------	-----------

60.10. За съкровището.

Мт 13 44. Царството небесно прилича още на имане, скрито в нива, което човек намери и укри, и от радост за него отива, та продава всичко, що има, и купува тая нива.	Мк	Лк	Ин
--	-----------	-----------	-----------

60.11. За бисера.

Мт 13 45. Царството небесно прилича още на търговец, който търси хубави бисери, 46. и като намери един скъпоценен бисер, отиде та продаде всичко, що имаше, и го купи.	Мк	Лк	Ин
---	-----------	-----------	-----------

60.12. За мрежата.

Мт 13	Мк	Лк	Ин
47. Царството небесно прилича още на мрежа, хвърлена в морето и хванала всякакви риби,			
48. която, като се напълни, изтеглиха на брега и седнаха, та събраха добрите в съдове, а лошите изхвърлиха вън.			
49. Тъй ще бъде при свършеха на века: ще излязат Ангелите и ще отлъчат злите измежду праведните,			
50. и ще ги хвърлят в огнената пещ: там ще бъде плач и скърцане със зъби.			

60.13. Заключение. Подобие за книжника.

Мт 13	Мк	Лк	Ин
51. И попита ги Иисус: разбрахте ли всичко това? Те Му казват: да, Господи!			
52. А Той им рече: затова всеки книжник, който се е учил за царството небесно, прилича на стопанин, който изнася из своята съкровищница ново и старо.			
53. И когато свърши Иисус тия притчи, замина си оттам.			

61. Новите ученици и думата на Христос за вървенето след Него.
Брега на Галилейското езеро.

Мт 8	Мк	Лк	Ин
18. И като видя Иисус около Себе Си множество народ, заповяда на <i>учениците</i> да отплуват отвъд.			
19. Тогава един книжник се приближи до Него и Му рече: Учителю, ще вървя след Тебе, където и да идеш.			
20. А Иисус му казва: лисиците имат леговища, и птиците небесни - гнезда; а Син Човеческий няма де глава да подслони.			
21. Друг пък от учениците Му рече: Господи, позволи ми, първом да отида и погребя баща си.			
22. Но Иисус му рече: върви след Мене, и остави мъртвите да погребат своите мъртъвци.			

62. Усмиряването на бурята.
Галилейското езеро.

Мт 8	Мк 4	Лк 8	Ин
23. И когато влезе в кораба, последваха Го учениците Му.	35. Него ден вечерта им казва: да минем на отсрещната страна.	22. Един ден, Той влезе с учениците Си в кораб и им рече: да преминем отвъд езерото. И потеглиха.	
	36. И като разпуснаха народа, учениците Го взеха със себе си, както беше в		

24. И ето, голяма буря настана в морето, тъй че корабът се покриваше от вълните, а Той спеше. 25. Тогава учениците Му се приближиха до Него, събудиха Го и рекоха: Господи, спаси ни; загиваме! 26. А Той им каза: защо сте толкова страхливи, маловерци? Тогава, като стана, запрети на ветровете и на морето, и настана голяма тишина. 27. А човеците се почудиха и рекоха: какъв е Тоя, та и ветровете и морето Му се покоряват?	кораба; имаше и други ладии с Него. 37. И подигна се голяма буря; а вълните прехвърляха в кораба, тъй че той вече се пълнеше с <i>вода</i>. 38. А Иисус беше заспал при кърмилото на възглавница. Будят Го и Му казват: Учителю, нима не Те е грижа, че загиваме? 39. И като се събуди, запрети на вятъра и каза на морето: млъкни, престани! И вятърът утихна, и настана голяма тишина. 40. И им рече: що сте тъй страхливи? Как нямате вяра! 41. И обзе ги голям страх, и казваха помежду си: кой ли е Този, та и вятърът, и морето Му се покоряват?	23. Когато плуваха, <i>Той</i> заспа. На езерото се политна бурен вятър, и <i>вълните</i> ги заливаха, и те бяха в опасност. 24. Приближиха се, събудиха Го и рекоха: Наставниче, Наставниче, загиваме! А Той, като се събуди, запрети на вятъра и на вълнението водно; и те се уталожиха, и настана тишина. 25. Тогава Той им рече: де е вярата ви? А те в страх и почуда казваха един другиму: кой ли е Тоя, че и на ветровете и на водата заповядва, и Му се покоряват?	
---	--	--	--

63. Излекуването на бесноватите в Гадаринската страна. Източният бряг на Галилейското езеро.

Мт 8 28. И когато стигна на отвъдния бряг, в страната Гергесинска, срещнаха Го двама, хванати от бяс, излезли от гробищата; <i>те</i> бяха тъй свирепи, че никой не смееше да минава по тоя път.	Мк 5 1. И преминаха отвъд морето, в страната Гадаринска. 2. И когато Той излезе от кораба, на часа Го срещна един излязъл от гробищата човек, <i>хванат</i> от нечист дух; 3. той имаше живелище в гробищата, и никой не можеше да го върже даже с вериги; 4. защото много пъти бе оковаван с окови и вериги, но той разкъсваше веригите, счупваше оковите, и никой не беше в сила да го укроти; 5. и всякога, нощя и днене, по хълмове и гробища викаше и се удряше с камъни; 6. а като видя Иисуса	Лк 8 26. И преплуваха в Гадаринската страна, която е срещу Галилея. 27. А когато излезе на брега, срещна Го от града един човек, който от много години имаше бесове и не обличаше дреха и в къща не живееше, а по гробищата. 28. Той, като видя Иисуса,	Ин
---	--	--	------------------

29. И ето, те извикаха и казаха: какво имаш Ти с нас, Иисусе, Сине Божий? Нима си дошъл тука да ни мъчиш преди време?

30. А далеч от тях пасеше голямо стадо свини.
31. И бесовете Го молеха и думаха: ако ни изгониш, позволи ни да идем в стадото свини.
32. И Той им рече: идете. И те излязоха и отидоха в стадото свини. И ето, сурна се цялото стадо свини низ стръмнината в морето и се издави във водата.
33. А свинарите побягнаха и, като отидоха в града, разказаха за всичко и за онова, що се бе случило с хванатите от бяс.
34. И ето, цял град излезе да посрещне Иисуса и,

като Го видяха, молиха Го

отдалеч, затече се и Му се поклони;

7. и като извика с висок глас, каза: какво имаш Ти с мене, Иисусе, Син на Бога Всевишний? Заклевам Те в Бога, не ме мъчи!

8. Защото *Иисус* бе му казал: излез ти, дух нечисти, от човека.

9. И го попита: как ти е името? А той отговори и рече: легион ми е името, понеже *ние* сме много.

10. И молеше го много да не ги изпъжда въвн от *тая* страна.

11. А там, край планината, пасеше голямо стадо свини.

12. И всички бесове Го молеха и казваха: прати ни в свините, за да влезем в тях.

13. Иисус веднага им позволи. И като излязоха нечистите духове, влязоха в свините; и сурна се стадото низ стръмнината в морето, а те бяха до две хиляди; и се издавиха в морето.

14. А ония, които пасяха свините, избягаха, та разказаха в града и в околността.

И *жителите* излязоха да видят, що се е случило.

15. Дохождат при Иисуса и виждат, че оня, който беше по-рано бесен, в когото имаше легион, седи, облечен и със здрав ум; и се изплашиха.

16. Ония, които бяха видели, разказваха им, как стана това с бесния и за свините.

17. И наченаха да Го молят

извика, падна пред Него и с висок глас рече:

какво имаш Ти с мене, Иисусе, Син на Бога Всевишний? Моля Ти се, не ме мъчи!

29. Защото *Иисус* бе заповядал на нечистия дух да излезе от тоя човек; понеже от дълго време го мъчеше, тъй че го вързваха с вериги и окови и го пазеха; но той разкъсваше оковите, и гонен биваше от беса по пущинаците.

30. Иисус го попита и рече: как ти е името? Той рече: легион; защото много бесове бяха влезли в него.

31. И те молеха Иисуса да не им заповядва да идат в бездната.

32. А там по рътлината пасеше голямо стадо свини; и *бесовете* Го молеха, да им позволи да влязат в тях. И им позволи.

33. Като излязоха бесовете от човека, влязоха в свините; и сурна се стадото низ стръмнината в езерото и се издави.

34. Свинарите, като видяха станалото, избягаха, та разказаха в града и околността.

35. И излязоха да видят станалото; и като дойдоха при Иисуса, намериха човека, от когото бяха излезли бесовете, седнал при нозете Иисусови, облечен и със здрав ум; и се изплашиха.

36. А ония, които бяха видели, разказаха им, как се спаси бесният.

37. И целият народ от

да си отиде от пределите им.	да си отиде от пределите им.	Гадаринската околност Го молеше да си отиде от тях; понеже бяха обвзети от голям страх.
	18. И когато Той влезе в кораба, оня, който беше порано бесен, Го помоли да бъде с Него.	Той влезе в кораба и се завърна.
	19. Но Иисус му не позволи, а каза: иди си у дома при своите, и разкажи им, какво ти стори Господ и <i>как</i> те помилува.	38. Човекът пък, от когото излязоха бесовете, Го молеше да бъде с Него; но Иисус го отпрати и рече:
	20. И отиде, и начена да разправя по Десетоградие, какво му стори Иисус. И всички се чудеа.	39. върни се в къщата си и разказвай, какво ти стори Бог.
		Той отиде и разправяше по целия град, какво му бе сторил Иисус.

64. Възкресяването на дъщерята на Иаир и излекуването на кръвоточивата. Капернаум.

Мт 9 18. Когато им говореше това,	Мк 5 21. Когато Иисус премина пак с кораб на отсамния бряг, при Него се събра много народ. И Той беше край морето.	Лк 8 40. А когато Иисус се върна, народът Го посрещна, защото всички Го очакваха.	Ин
началник някой се приближи до Него, кланяше Му се и казваше: дъщеря ми тоя час умря; но дойди, възложи ръката Си върху нея, и тя ще оживее.	22. И ето, дохожда един от началниците на синагогата, на име Иаир, и като Го вижда, пада пред нозете Му	41. И ето, дойде един човек, на име Иаир, който беше началник на синагогата, и, като падна пред нозете на Иисуса, молеше Го да отиде у дома му,	
19. И като стана Иисус, тръгна подире му с учениците Си.	23. и Го моли много, думайки: щерка ми е на умиране; дойди и възложи върху и ръце, за да оздравее, и тя ще бъде жива.	42. защото той имаше едничка дъщеря, на около дванайсет години, и тя беше на умиране.	
20. И ето, една жена, която бе страдала от кръвотечение дванайсет години,	24. <i>Иисус</i> тръгна с него. Подире Му вървеше множество народ, и Го притискаха.	А когато Иисус отиваше, народът се притискаше о Него.	
	25. Една жена, която страдаше от кръвотечение дванайсет години,	43. И една жена, която от дванайсет години страдаше от кръвотечение и която бе разнесла по лекари целия си имот и не могла да бъде излекувана ни от одного,	
	26. и много бе претеглила от много лекари, потрошила всичко, що имала, и не бе получила никаква полза, а беше й станало още по-зле,		

приближи се изотзад и се допря до края на дрехата Му, 21. защото си думаше: ако само се допра до дрехата Му, ще оздравея.	27. като чу за Иисуса, приближи се изотзад между народа, и се допря до дрехата Му; 28. защото думаше си: ако се допра само до дрехите Му, ще оздравея. 29. И тозчас пресекна в нея кръвотечението, и тя усети в тялото си, че е изцерена от болестта. 30. А в това време Иисус, като усети в Себе Си силата, която излезе от Него, обърна се към народа и рече: кой се допря до дрехите Ми? 31. Учениците Му казаха: Ти виждаш, че народът Те притиска, а питаш: кой се допря до Мене? 32. Но Той гледаше наоколо, за да види оная, която извърши това. 33. Жената пък в страх и трепет, като знаеше, какво стана с нея, приближи се, падна пред Него и Му каза цялата истина.	44. приближи се изотзад, допря се до края на дрехата Му; и веднага кръвотечението и престана. 45. И рече Иисус: кой се допря до Мене? И когато всички се отричаха, рече Петър и ония, които бяха с Него: Наставниче, народът Те обкръжава и притиска, а питаш: кой се допря до Мене? 46. Но Иисус рече: допря се някой до Мене, понеже усетих, че излезе сила от Мене. 47. Жената, като видя, че не можа да се укрие, разтреперена се приближи и, като падна пред Него, изяви Му пред целия народ, защо се бе допряла до Него, и как веднага се е излекувала. 48. А Той й рече: дерзай, дъще, твоята вяра те спаси; иди си смиром!
22. А Иисус, като се обърна и я видя, рече: дерзай, дъще, твоята вяра те спаси? От тоя час жената оздравя.	34. А Той й рече: дъще, твоята вяра те спаси; иди си смиром, и бъди здрава от болестта си. 35. Докато Той още говореше, дохождат от началника на синагогата и казват: дъщеря ти умря; какво още правиш труд на Учителя? 36. Но Иисус, щом чу тия думи, казва началнику на синагогата: не бой се, само вярвай. 37. И никому не позволи да върви след Него, освен на	49. Докато още говореше, дойде някой от дома на началника на синагогата, и му рече: дъщеря ти умря; не прави труд на Учителя. 50. Но Иисус, като чу това, отговори му и рече: не бой се, само вярвай, и спасена ще бъде. 51. А когато стигна в дома, не позволи никому да влезе, освен на Петра, Иоана и

	Петра, Иакова и Иоана, брат Иаковов.	Иакова, и на бащата и майката на момичето.
23. И когато Иисус дойде в къщата на началника и видя свирачите и народа смутен,	38. Дохожда в къщата на началника на синагогата и вижда смущение, и плачещи и лелекащи силно.	52. Всички плачеха и ридаеха за нея.
24. рече им: излезте вън; защото момичето не е умряло, а спи.	39. И като влезе, казва им: що сте се развикали и разплакали? Детето не е умряло, а спи.	Но Той рече: не плачете; тя не е умряла, а спи.
И те Му се смееха.	40. А те Му се смееха. Но Той, като отпрати всички, взима със Себе Си бащата и майката на детето и ония, които бяха с Него, и влиза там, дето лежеше детето.	53. И смееха Му се, защото знаеха, че тя е умряла.
25. А когато народът биде отпратен, Той влезе, хвана момичето за ръка, и то стана.	41. И като хвана детето за ръка, казва му: талита куми, което означава: момиче, тебе казвам, стани!	54. А Той, като отпрати всички навън я хвана за ръка, извика: момиче, стани!
	42. Момичето веднага стана и начена да ходи, понеже беше на дванайсет години. И се смаяха твърде много.	55. И възвърна се духът ѝ; тя веднага стана;
	43. И Той строго им заповяда, никой да не знае за това, и поръча да ѝ дадат да яде.	и Той заповяда да ѝ дадат да яде.
26. И разчу се това по цялата оная земя.		56. И се почудиха родителите ѝ. А Той им заповяда да не казват никому за станалото.

65. Излекуването на двамата слепи. Капернаум.

Мт 9	Мк	Лк	Ин
27. Когато Иисус си отиваше оттам, тръгнаха подире Му двама слепци и викаха: помилуй ни, <i>Иисусе</i> , Сине Давидов!			
28. А когато дойде вкъщи, слепците се приближиха до Него. И Иисус им рече; вярвате ли, че мога стори това? Те Му казват: да, Господи!			
29. Тогава Той се допря до очите им и рече: нека ви бъде по вашата вяра.			
30. И очите им се отвориха, а Иисус им строго заповяда: гледайте, никой да не узнае.			
31. А те, като излязоха, разгласиха за Него по цялата оная земя.			

66. Излекуването на немия бесноват. Капернаум.

Мт 9	Мк	Лк	Ин
32. Когато пък тия излизаха, ето, доведоха при Него един ням човек, хванат от бяс.			
33. И след като бесът биде изгонен, немият проговори. А народът се чудеше и думаше: никога не е бивало такова нещо в Израиля.			
34. А фарисеите думаша: Той изгонва бесовете със силата на бесовския княз.			

67. Второ отхвърляне на Господ в Назарет. Назарет.

Мт 13	Мк 6	Лк	Ин
54. А като дойде в отечеството Си,	1. Оттам Той излезе и дойде в отечеството Си; а учениците Му Го следваха.		
поучаваше народа в синагогата, тъй че всички се чудеа и думаша: откъде у Него тая премъдрост и тия сили?	2. Като настана събота, Той захвана да поучава в синагогата; и мнозина, които слушаха, с учудване говореха: откъде у Него това? Каква е тая мъдрост, която Му е дадена, че се вършат такива чудеса чрез ръцете Му?		
55. Не е ли Той на дърводелеца син? Майка Му не се ли казва Мария, и братята Му - Иаков и Иосия, Симон и Иуда?	3. Не е ли Той дърводелецът, Марииният син, брат на Иакова, Иосия, Иуда и Симона? И не са ли тук между нас сестрите Му?		
56. И сестрите Му не са ли всички между нас? Откъде, прочее, у Него всичко това?			
57. И падаха в съблазън поради Него. А Иисус им рече: пророк не бива без почит, освен в отечеството си и у дома си.	И падаха в съблазън поради Него.		
58. И не извърши там много чудеса поради неверието им.	4. А Иисус им казваше: пророк не бива без почит, освен в отечеството си, между сродници и у дома си.		
	5. И не можеше да извърши там никакво чудо; само малцина болни изцери, като възложи ръце върху им.		
	6. И се чудеше на неверието им. И ходеше по околните села и поучаваше.		

68. Наставления към дванадесетте при изпращането им на проповед. Галилея.

Мт 9	Мк 6	Лк 9	Ин
35. И ходеше Иисус по всички градове и села, като поучаваше в синагогите им,	И ходеше по околните села и поучаваше.		

проповядваше Евангелието на царството и изцеляваше всяка болест и всяка немощ у народа.

36. Като видя тълпите народ, съжали ги, защото са изнурени и пръснати като овци, които нямат пастир.

37. Тогава казва на учениците Си: жетвата е голяма, а работниците малко,

38. затова, молете Господаря на жетвата да изпрати работници на жетвата Си.

Мт 10

1. И като повика дванайсетте Си ученици, даде им власт над нечистите духове да ги изгонват, и да изцеляват всяка болест и всяка немощ.

2. А имената на дванайсетте апостоли са тия: първият Симон, наричан Петър, и Андрей, негов брат, Иаков Зеведеев и Иоан, негов брат,

3. Филип и Вартоломей, Тома и Матей митар, Иаков Алфеев и Левей, наречен Тадей,

4. Симон Кананит и Иуда Искарот, който Го и предаде.

5. Тия дванайсет души изпрати Иисус и им заповяда, като каза: по път към езичници не ходете и в самарянски град не влизайте;

6. а отивайте най-вече при загубените овци на дома Израилев;

7. и като ходите, проповядвайте и казвайте, че се приближи царството небесно;

8. болни изцелявайте, прокажени очиствайте, мъртви възкресявайте,

7. Като повика дванайсетте, начена да ги разпраща по двама, и им даде власт над нечистите духове.

1. А като свика дванайсетте Свои ученици, даде им сила и власт над всички бесове, и да лекуват болести,

2. и ги разпрати да проповядват царството Божие и да изцеляват болни.

бесове изгонвайте. Даром получихте, даром давайте. 9. Недейте има ни злато, ни сребро, нито мед в поясите си, 10. ни торба за път, ни две дрехи, нито обуща, ни тояга; защото работникът заслужава своята прехрана. 11. В който град или село влезете, разпитвайте, кой в него е достоен, и там оставайте, докато си отидете. 12. А кога влизате в някоя къща, поздравявайте я, <i>казвайки: мир на тая къща!</i> 13. И ако къщата бъде достойна, вашият мир нека дойде върху нея; ако ли не бъде достойна, вашият мир да се върне при вас. 14. Ако пък някой не ви приеме и не послуша думите ви, като излизате от къщата или от оня град, отърсете праха от нозете си. 15. Истина ви казвам: по-леко ще бъде на земята Содомска и Гоморска в съдния ден, отколкото на оня град.	8. И им заповяда, нищо да не взимат за по път, освен една тояга: ни торба, ни хляб, ни пари в пояса, 9. но да се обуват в прости обуща и да не обличат две дрехи. 10. И рече им: ако някъде влезете в къща, оставайте в нея, докато си отидете оттам. 11. И ако някои не ви приемат, нито ви послушат, като излизате оттам, отърсете праха от нозете си, за свидетелство срещу тях. Истина ви казвам: по-леко ще бъде на Содом и Гомора в съдния ден, отколкото на оня град.	3. И рече им: нищо не си вземайте за по път, ни тояга, ни торба, ни хляб, ни сребро, нито да имате по две дрехи; 4. и в която къща влезете, там оставайте, и оттам потегляйте на път; 5. и ако някои ви не приемат, като излизате от оня град, отърсете и праха от нозете си, за свидетелство срещу тях.	
---	--	---	--

17. Пазете се от човеците; защото те ще ви предадат на съдилища и в синагогите си ще ви бичуват, 18. и ще ви поведат пред управници и царе заради Мене, за да свидетелствувате пред тях и пред езичниците. 19. И кога ви предават, не се грижете, как или що да говорите; защото в оня час ще ви бъде внушено, какво да кажете; 20. защото не сте вие, които ще говорите, а Духът на Отца ви, Който говори във вас. 21. И ще предаде брат брата на смърт, и баща чедо; и ще въстанат чедата против родители и ще ги убият; 22. и ще бъдете мразени от всички заради Моето име, но, който претърпи докрай, ще бъде спасен. 23. А кога ви пъдят от един град, бягайте в друг. Защото, истина ви казвам: няма да дообходите	Мк	Лк 6	Ин
---	-----------	-------------	-----------

градовете Израилеви, докле Син Човеческий дойде.
24. Няма ученик по-горен от учителя си, нито слуга по-горен от господаря си:
25. доста е за ученика да бъде като учителя си, и за слугата да бъде като господаря си. Ако стопанина на къщата нарекоха Веелзевул, то колко повече домашните му?
26. И тъй, не бойте се от тях: защото няма нищо скрито, което да се не открие, и тайно, което да се не узнае.
27. Кое то ви говоря в тъмнина, кажете го на видело; и което чуете на ухо, разгласявайте от покривите.
28. И не бойте се от ония, които убиват тялото, а душата не могат да убият; а бойте се повече от Оногова, Който може и душата и тялото да погуби в геената.
29. Не две ли врабчета се продават за един асарий? И ни едно от тях няма да падне на земята без *волята* на вашия Отец;
30. а вам и космите на главата са всички преброени;
31. не бойте се, прочее: от много врабчета вие сте поценни.
32. И тъй, всеки, който Мене признае пред човеците, ще призна и Аз него пред Моя Отец Небесен;
33. а който се отрече от Мене пред човеците, и Аз ще се отрека от него пред Моя Отец Небесен.
34. Не мислете, че дойдох да донеса мир на земята; не мир дойдох да донеса, а меч;
35. защото дойдох да разлъча човек от баща му, и дъщеря от майка ѝ, и снаха от свекърва ѝ.
36. И врагове на човека са неговите домашни.
37. Който обича баща или майка повече от Мене, не е достоен за Мене; и който обича син или дъщеря повече от Мене, не е достоен за Мене;
38. и който не взима кръста си, а следва подире Ми, не е достоен за Мене.
39. Който е запазил душата си, ще я изгуби, а който е изгубил душата си заради Мене, ще я запази.
40. Който приема вас, Мене приема; а който приема Мене, приема Тогова, Който Ме е пратил;
41. който приема пророка, в име на пророк, ще получи пророческа награда; и който приема праведника, в име на праведник, ще добие праведнишка награда.
42. И който напои одного от тия малки само с чаша студена вода в име на ученик, истина ви казвам, няма да изгуби наградата си.

40. Няма ученик по-горен от учителя си; но всеки, след като се усъвършенствува, ще бъде като учителя си.

Мт 11 1. И когато свърши Иисус тия заповеди към дванайсетте Си ученици, замина оттам, за да поучава и проповядва в градовете им.	Мк 6 12. Те тръгнаха и проповядваха покаяние; 13. изгонваха много бесове, и мнозина болни помазваха с елей, и ги изцеряваха.	Лк 9 6. Те тръгнаха и ходеха по селата, като благовестяха и лекуваха навред.	Ин
--	---	--	-----------

69. Мълвата за делата на Господ. Смущението на Ирод. Отсичане главата на Иоан Предтеча.
Крепостта Махерон.

Мт 14 1. В онова време Ирод четвъртовластник чу мълвата за Иисуса 2. и рече на своите служещи: това е Иоан Кръстител; той е възкръснал от мъртвите, та затова стават чрез него чудеса. 6. А когато празнуваха деня на Иродовото рождение, дъщерята Иродиадина игра пред събраните и угоди на Ирода; 7. затова той с клетва й обеща да даде, каквото и да поиска. 8. А тя, подучена от майка си, каза:	Мк 6 14. Цар Ирод чу за <i>Иисуса</i> (понеже името Му стана известно) и казваше: Иоан Кръстител е възкръснал от мъртвите, та затова стават чудеса чрез него. 15. Други казваха: <i>това е Илия</i> ; а други: пророк е, или като един от пророците. 16. А Ирод, като чу, каза: това е Иоан, когото аз обезглавих; той е възкръснал от мъртвите. 21. И като дойде сгоден ден, когато Ирод, по случай рождения си ден, даваше гощавка на своите велможи, воеводи и на старейте галилейски, 22. дъщерята Иродиадина влезе, игра и угоди на Ирода и на сътрапезниците му. Царят каза на девойката: искай от мене, каквото щеш и ще ти дам. 23. И закле й се: каквото и да поискаш от мене, ще ти дам, - дори и половината си царство. 24. А тя излезе и попита майка си: какво да искам?	Лк 9 7. Ирод четвъртовластник чу за всичко, що вършеше Иисус, и недоумяваше; понеже едни казваха, че Иоан е възкръснал от мъртвите; 8. други пък - че Илия се явил, а някои - че един от старовремските пророци е възкръснал. 9. И рече Ирод: Иоана аз обезглавих; кой пък ще да е Тоя, за Когото слушам такива <i>неща</i> ? И търсеше <i>случай</i> да Го види.	Ин
--	--	---	-----------

дай ми тук на блюдо главата на Йоана Кръстителя. 9. И натъжи се царят; но заради клетвата и сътрапезниците си заповяда да ѝ я дадат. 10. И проводи, та отсякоха главата на Йоана в тъмницата. 11. И донесоха главата му на блюдо и дадоха на девойката, а тя я занесе на майка си. 12. А учениците му, като дойдоха, дигнаха тялото му и го погребяха; и отидоха, та обадиха на Исуса.	Тя отговори: главата на Йоана Кръстителя. 25. И тозчас влезе бързешком при царя, поиска и рече: искам още сега да ми дадеш на блюдо главата на Йоана Кръстителя. 26. Царят се натъжи, но заради клетвата и сътрапезниците си не иска да ѝ откаже. 27. И веднага, като изпрати оръженосец, царят заповяда да донесат главата му. 28. А той отиде, отсече му главата в тъмницата и я донесе на блюдо, та я даде на девойката, а девойката я даде на майка си. 29. Учениците му, като чуха, дойдоха и дигнаха тялото му, та го погребяха.		
--	---	--	--

70. Великото чудо с насищането на 5000 човека.

Северо-източният бряг на Галилейското езеро.

70.1. Завръщането на дванадесетте от проповед.

Мт	Мк 6 30. И събраха се апостолите при Исуса, та Му разказаха всичко, и какво са извършили, и на що са поучавали.	Лк 9 10. Апостолите, като се завърнаха, <i>разказаха</i> на Исуса, какво са извършили;	Ин
-----------	---	--	-----------

70.2. Отдалечаване в пустинята. Чудото с насищането на 5000 човека.

Мт 14 13. Като чу Исус, замина оттам на кораб в пусто място насаме;	Мк 6 31. Той им каза: дойдете сами в уединено място и си починете малко. Защото мнозина дохождаха и отхождаха, тъй че и да ядат нямаше кога. 32. И отидоха с кораб в уединено място насаме.	Лк 9 106. а Той, като ги взе, отдалечи се в уединено място насаме до <i>един</i> град, наречен	Ин 6 1. След това Исус отиде отвъд морето Галилейско, <i>сиреч</i> , Тивериадско.
---	--	--	---

а народът, като узна, тръгна подире Му пешком от градовете. 14. И като излезе Иисус, видя много свят; и смили се над тях и изцели болните им. 15. А на мръкваме приближиха се до Него учениците Му и рекоха: тук мястото е пусто, и времето вече напредна; разпусни народа, за да идат по селата и си купят храна. 16. Но Иисус им рече: няма нужда да отиват; дайте им вие да ядат. 17. А те му казват: ние имаме тук само пет хляба и две риби.	33. Народът видя, как те заминаваха, и познаха Го мнозина; и пешком се стекоха там от всички градове, изпревариха ги, и се събраха при Него. 34. Иисус, като излезе, видя множество народ и се смили над тях, защото бяха като овци, които нямат пастир; и захвана да ги поучава много. 35. И понеже времето бе вече много напреднало, учениците Му се приближават до Него и казват: тук мястото е пусто, и вече е късно; 36. разпусни ги, за да отидат в околните колиби и села и си купят хляб, понеже няма какво да ядат. 37. Той им отговори и рече: дайте им вие да ядат. А те Му казват: нима да идем да купим за двеста динария хляб и да им дадем да ядат? 38. А Той ги попита: колко хляба имате? идете и вижте. Като узнаха, казаха: пет хляба и две риби.	Витсаида. 11. Ала народът, като узна, тръгна подире Му; и Той, като ги прие, приказваше с тях за царството Божие и изцеляваше ония, които имаха нужда от изцеление. 12. А денят начена да преваля. И като приближиха до Него дванайсетте, рекоха Му: разпусни народа, за да отидат в околните села и колиби да ношуват и да намерят храна; понеже тук сме на пусто място. 13. Но Той им рече: дайте им вие да ядат. Те рекоха: ние нямаме повече от пет хляба и	2. Подире Му вървеше множество народ, защото виждаше Неговите чудеса, които правеше над болните. 3. Иисус се възкачи на планината и там седеше с учениците Си. 4. И приближаваше Пасха, празникът иудейски. 5. А Иисус, като дигна очи и видя, че множество народ иде към Него, казва на Филипа: отде да купим хляб, за да ядат тия? 6. А това казваше, за да го изпита; понеже Сам знаеше, какво щеше да направи. 7. Филип Му отговори; там не ще стигне хляб за двеста динария, за да вземе всеки от тях по малко. 8. Един от учениците Му, Андрей, брат на Симона Петра, Му казва: 9. тук, у едно момченце, има пет
--	---	---	---

18. Той рече: донесете Ми ги тука. 19. И, след като заповяда народу да насяда на тревата, взе петте хляба и двете риби, погледна към небето, благослови и, като разчупи, даде хлябовете на учениците, а учениците - на народа. 20. И ядоха всички и се наситиха; и дигнаха останали къшеи дванайсет пълни коша; 21. а ония, които ядоха, бяха около пет хиляди души, освен жени и деца.	39. Тогава им заповяда да насядат всички по зелената трева на купчини, на купчини. 40. И насядаха на лехи, на лехи по сто и по петдесет. 41. Той взе петте хляба и двете риби и, като погледна към небето, благослови и разчупи хлябовете, и даде на учениците Си, за да им ги наслагат; също и двете риби раздели на всички. 42. И ядоха всички, и се наситиха. 43. И дигнаха къшеи хляб и <i>остатъци</i> от рибите дванайсет пълни коша. 44. А ония, които ядоха хлябовете, бяха до пет хиляди мъже.	две риби, - освен ако отидем да купим храна за всички тия човеци. 14. Защото те бяха около пет хиляди души. Но Той рече на учениците Си: турете ги да насядат на редици по петдесет. 15. И сториха тъй, и ги туриха всички да насядат. 16. А <i>Той</i>, като взе петте хляба и двете риби и погледна към небето, благослови ги, разчупи и даде на учениците да сложат на народа. 17. И ядоха и се наситиха всички; и дигнаха останалите им къшеи - дванайсет коша.	ечемични хляба и две риби; ала това що е за толкова души? 10. Исус рече: накарайте човеците да насядат. А на онова място имаше много трева. Тогава насядаха човеците на брой около пет хиляди. 11. Исус взе хлябовете и, като възблагодари, раздаде на учениците, а учениците - на насядалите; тъй и от рибите, кой колкото искаше. 12. И след като се наситиха, рече на учениците Си: съберете останалите къшеи, за да се не изгуби нищо. 13. И от петте ечемични хляба събраха и напълниха дванайсет коша къшеи, останали на тия, които ядоха. 14. Тогава човеците, като видяха чудото, направено от Исуса, рекоха: Този е наистина Пророкът, Който има да дойде на света.
---	---	---	--

71. Ходенето по водата. Галилейското езеро.

Мт 14	Мк 6	Лк	Ин 6
22. И веднага Иисус накара учениците Си да влязат в кораба и да минат преди Него насреща, докле Той разпусне народа. 23. И като разпусна народа. Той се качи на планината, за да се помоли насаме; и вечерта остана там самичък. 24. А корабът беше вече сред морето, и вълните го блъскаха, защото вятърът беше противен. 25. И на четвърта стража през нощта отиде Иисус при тях, като ходеше по морето. 26. А учениците, като Го видяха да ходи по морето, смутиха се и казваха: това е привидение; и от страх извикаха. 27. Но Иисус веднага заговори с тях и рече: дерзайте! Аз съм, не бойте се! 28. Петър отговори и Му рече: Господи, ако си Ти, позволи ми да дойда при Тебе по водата. 29. А Той рече: дойди. И като излезе от кораба, Петър тръгна по водата, за да иде при Иисуса;	45. И веднага накара учениците Си да влязат в кораба и да минат пред Него насреща към Витсаида, докле Той разпусне народа. 46. И като се отдели от тях, отиде на планината, за да се помоли. 47. Привечер корабът беше сред морето, а Той самичък на сушата. 48. И ги видя да се измъчват при плаването, понеже им беше противен вятърът; а около четвърта стража през нощта приближи се до тях, като ходеше по морето, и искаше да ги отминие. 49. Като Го видяха да ходи по морето, те помислиха, че това е привидение, и извикаха; 50. защото всички Го видяха и се смутиха. Той веднага заговори с тях и им рече: дерзайте! Аз съм, не бойте се!		15. А Иисус, като разбра, че възнамеряват да дойдат да Го грабнат, за да Го направят цар, пак се отдалечи в планината самичък. 16. Когато пък се свечери, учениците Му слязоха при морето 17. и, като влязоха в кораба, потеглиха заотвъд морето в Капернаум. Беше се вече стъмнило, а Иисус не бе дошъл при тях. 18. Морето се подигаше, защото силен вятър духаше. 19. И когато бяха преплували до двайсет и пет или трийсет стадии, виждат Иисуса да ходи по морето и да се приближава към кораба, и се уплашиха. 20. Но Той им рече; Аз съм; не бойте се!

30. но, като видя силния вятър, уплаши се и, като взе да потъва, извика: Господи, избави ме! 31. Иисус веднага простря ръка, хвана го и му каза: маловеце, защо се усъмни? 32. И щом влязоха в кораба, вятърът утихна. 33. А ония, които бяха в кораба, приближиха се, поклониха Му се и казаха: наистина си Божий Син!	51. И влезе при тях в кораба; и вятърът утихна. И те извънредно се слисаха и чудеха в себе си. 52. Защото не бяха се вразумили <i>от чудото</i> с хлябовете, понеже сърцето им се беше вкаменило.	21. Тогава искаха да Го вземат в кораба; и веднага корабът пристигна на брега, към който плуваха.
---	---	--

72. Излекувания в Генисаретската земя. Генисарет.

Мт 14	Мк 6	Лк	Ин
34. И като преплуваха, пристигнаха в земята Генисаретска. 35. Жителите на онова място, като Го познаха, разпратиха по цялата оная околност, и донесоха при Него всички болни. 36. И Го молеха, да се допрат поне до полата на дрехата Му; и които се допряха, изцериха се.	53. И като преплуваха, пристигнаха в земята Генисаретска, и пристанаха на <i>брега</i>. 54. Когато излязоха от кораба, <i>жителите</i> веднага, като Го познаха, 55. бързо обиколиха цялата оная околност и захванаха на носилки да донасят болните там, дето чуваха, че се намира Той. 56. И където и да влизаше Той, в села ли, в градове, или в колиби, <i>навсякъде</i> поставяха болните по тържищата и Го молеха, да се допрат поне до полата на дрехата Му; и колкото души се допираха до Него, изцериаха се.		

СЛУЖЕНИЕ НА ГОСПОД ИИСУС ХРИСТОС ОТ ТРЕТАТА ДО ЧЕТВЪРТАТА ПАСХА.

73. Трета пасха. Беседа за небесния хляб.
Капернаум.

Мт	Мк	Лк	Ин 6
			22. На другия ден народът, който стоеше отвъд морето, видя, че там, освен един кораб, в който бяха влезли учениците Му, друг нямаше, и че Иисус не бе влизал в кораба с учениците Си, а учениците Му сами бяха отплували. 23. При това бяха дошли от Тивериада други кораби близо до онова място, дето бяха яли хляб, след Господнето благословение. 24. И тъй, когато народът видя, че там няма Иисуса, нито учениците Му, влезе в кораби и преплува в Капернаум, да дири Иисуса. 25. И като Го намери отвъд морето, рече Му: Рави, кога дойде тук? 26. Иисус им отговори и рече: истина, истина ви казвам: дирите Ме не за това, че видяхте чудеса, но за това, че ядохте от хлябовете и се наситихте. 27. Трудете се не за храна тленна, а за храна, която пребъдва до живот вечен и която ще ви даде Син Човеческий; защото върху Него е положил <i>Своя</i> печат Отец Бог. 28. Тогава Го попитаха: какво да правим, за да извършваме делата Божии? 29. Иисус им отговори и рече: делото Божие е това - да повярвате в Оногова, Когото е Той пратил. 30. А те Му рекоха: каква личба даваш, за да видим и Ти повярваме? Какво вършиш? 31. Бащите ни ядоха мана в пустинята, както е писано: "хляб от небето им даде да ядат". 32. А Иисус им рече: истина, истина ви казвам: не Мойсей ви даде хляба от небето, а Моят Отец ви дава истинския хляб от небето. 33. Защото Божият хляб е Онзи, Който слиза от небето и дава живот на света. 34. А те Му казаха: Господи, давай ни всякога тоя хляб. 35. Иисус им рече: Аз съм хлябът на живота; който дохожда при Мене, няма да огладнее; и който вярва в Мене, няма да ожаднее никога. 36. Но казах ви, че и Ме видяхте, и не вярвате. 37. Всичко, що Ми дава Отец, ще дойде при Мене; и който дохожда при Мене, няма да го изпъдя въвн; 38. защото слязох от небето, не за да върша Моята воля, а волята на Отца, Който Ме е пратил. 39. А волята на Отца, Който Ме е пратил, е тая: от всичко, що Ми е дал, да не погубя нищо, а да го възкреса в последния ден. 40. Тази е волята на Оногова, Който Ме е пратил: всякой, който види Сина и вярва в Него, да има живот вечен; и Аз ще го възкреса в последния ден. 41. Възроптаха против Него иудеите, задето рече: Аз съм хлябът, слязъл от небето. 42. И казваха: не Тоя ли е Иисус, Йосифовият син, чийто баща и майка познаваме? Как тогава Той казва: слязох от небето? 43. Иисус им отговори и рече: не роптайте помежду си. 44. Никой не може да дойде при Мене, ако не го привлече Отец, Който Ме е пратил; и Аз ще го възкреса в последния ден. 45. У пророците е писано: "и ще бъдат всички от Бога научени". Всякой, който

е чул от Отца и се е научил, дохожда при Мене.
 46. Това не значи, че Отца е видял *друг* някой, освен Онзи, Който е от Бога; Тоя *именно* е видял Отца.
 47. Истина, истина ви казвам: който вярва в Мене, има живот вечен.
 48. Аз съм хлябът на живота.
 49. Бащите ви ядоха мана в пустинята, и умряха;
 50. а хлябът, който слиза от небето, е такъв, че който яде от него, не ще умре.
 51. Аз съм живият хляб, слязъл от небето; който яде от тоя хляб, ще живее вовеки; а хлябът, който Аз ще дам, е Моята плът, която ще отдам за живота на света.
 52. Тогава иудеите се запрепиряха помежду си, думайки: как може Той да ни даде плътта Си да ядем?
 53. А Иисус им рече: истина, истина ви казвам: ако не ядете плътта на Сина Човечески и не пиете кръвта Му, не ще имате в себе си живот.
 54. Който яде Моята плът и пие Моята кръв, има живот вечен, и Аз ще го възкреся в последния ден.
 55. Защото плътта Ми е наистина храна, и кръвта Ми е наистина питие.
 56. Който яде Моята плът и пие Моята кръв, пребъдва в Мене, и Аз в него.
 57. Както Мене е пратил живият Отец, и Аз живея чрез Отца, *тъй* и който Мене яде, ще живее чрез Мене.
 58. Този е хлябът, слязъл от небето. Не както бащите ви ядоха маната и умряха: който яде тоя хляб, ще живее вовеки.
 59. Това говори *Иисус* в синагогата, когато поучаваше в Капернаум.
 60. Тогава мнозина от учениците Му, като чува това, казаха: тежки са тия думи! кой може да ги слуша?
 61. Но Иисус, като знаеше в Себе Си, че учениците Му роптаят против това, рече им: това ли ви съблазнява?
 62. Ами ако видите Сина Човечески да възлиза там, дето е бил по-преди?
 63. Духът е, който животвори; плътта нищо не ползува. Думите, що ви говоря, са дух и живот.
 64. Но има от вас някои, които не вярват. Защото Иисус отначало знаеше, кои са невярващи, и кой ще Го предаде.
 65. И рече: затова ви и казах, че никой не може да дойде при Мене, ако му не бъде дадено от Моя Отец.
 66. От това време мнозина от учениците Му се върнаха назад и вече не ходеха с Него.
 67. Тогава Иисус рече на дванайсетте: да не искате и вие да си отидете?
 68. Симон Петър Му отговори: Господи, при кого да отидем? Ти имаш думи за вечен живот,
 69. и ние повярвахме и познахме, че Ти си Христос, Синът на Бога Живий.
 70. Иисус им отговори: не Аз ли избрах вас дванайсетте? Но един от вас е дявол.
 71. Говореше за Иуда Симонов Искарот, защото той, бидейки един от дванайсетте, щеше да Го предаде.

74. Изобличаване на фарисеите в лицемерно изпълняване на Закона. Капернаум.

Мт 15

1. Тогава дохождат при Иисуса иерусалимските книжници и фарисеи

Мк 7

1. Събраха се при Него фарисеите и някои от книжниците, дошли от

Лк

Ин

и казват: 2. защо Твоите ученици престъпват преданието на старците? понеже не си мият ръцете, кога ядат хляб. 3. А Той им отговори и рече: защо и вие престъпвате Божията заповед заради вашето предание? 4. Защото Бог е заповядал и казал: "почитай баща си и майка си"; и "който злослови баща или майка, със смърт да се накаже". 5. А вие казвате: който каже на баща или майка: това, с което би се ти ползувал от мене, е <i>Богу</i> дар, - 6. той може и да не почете баща си или майка си. Тъй нарушихте Божията заповед заради вашето предание. 7. Лицемерни, добре е пророкувал за вас Исаия, казвайки: 8. "тоя народ се приближава до Мене с устата си и Ме почита с устните си, а сърцето му стои далеч от Мене; 9. ала напразно Ме почита, проповядвайки учения, - заповеди човешки".	Иерусалим, 2. и като видяха, че някои от учениците Му ядяха хляб с нечисти, сиреч, неумити ръце, укориха ги. 3. Защото фарисеите и всички иудеи, придържайки се о преданието на старците, не ядат, докле си не умият ръцете до лактите; 4. и <i>като си дойдат</i> от тържището, не ядат, докле се не умият. Има и много друго, което са приели да пазят: измиване чаши, шулци, котли и пейки. 5. След това фарисеите и книжниците Го запитват: защо учениците Ти не постъпват по преданието на старците, а с неумити ръце ядат хляб? 6. Той им отговори и рече: добре е пророкувал Исаия за вас, лицемерците, както е писано: "тоя народ Ме почита с устните си, а сърцето му стои далеч от Мене; 7. ала напразно Ме почита, проповядвайки учения, - заповеди човешки." 8. Защото вие, като оставихте Божията заповед, държите се о преданието човешко, миете шулци, чаши и вършите много други подобни неща. 9. И им рече: добре отменяте заповедта Божия, за да спазите вашето предание. 10. Защото Мойсей е казал: "почитай баща си и майка си", и, "който злослови баща или майка, със смърт да се накаже". 11. А вие казвате: ако някой каже на баща или на майка: корбан, сиреч, дар <i>Богу, е онова</i>, с което би се ти ползувал от мене, - 12. <i>такъв вие</i> не го оставяте вече да стори нищо за баща си или за майка си, 13. като престъпвате словото Божие чрез преданието си, що сте вие предали, и вършите много подобни неща.
---	---

10. И като повика народа, рече им: слушайте и разумеете; 11. не това, що влиза в устата, осквернява човека, а онова, що излиза из устата, то осквернява човека. 12. Тогава учениците Му се приближиха и Му рекоха: знаеш ли, че фарисеите, като чуха тая реч, се съблазниха? 13. А Той отговори и рече: всяко садиво, което Моят Отец Небесен не е насадил, ще се изкорени; 14. оставете ги: те са слепи водачи на слепци; ако пък слепец слепеца води, и двамата ще паднат в ямата. 15. А Петър отговори и Му рече: разясни ни тая притча. 16. Иисус им рече: и вие ли още не разбирате? 17. Още ли не разбирате, че всичко, що влиза в устата, минава в корема и се изхвърля навън? 18. А онова, що излиза из устата, иде от сърцето; то именно осквернява човека; 19. защото от сърцето излизат зли помисли, убийства, прелюбодеяния, блудства, кражби, лъжесвидетелства, хули: 20. това осквернява човека. А яденето с неумити ръце не осквернява човека.	14. И като повика целия народ, думаше им: слушайте Ме всички и разбирайте: 15. нищо, което влиза в човека отвън, не може го оскверни; но което излиза от него, то осквернява човека. 16. Ако някой има уши да слуша, нека слуша! 17. И когато Той <i>се оттегли</i> от народа и влезе в една къща, учениците Му Го попитаха за притчата. 18. Той им рече: нима и вие сте тъй неразсъдливии? Нима не разбирате, че нищо, което влиза в човека отвън, не може го оскверни? 19. Защото не в сърцето му то влиза, а в корема, и излиза навън, чрез което се очисти всяка храна. 20. Още рече: което излиза от човека, то осквернява човека. 21. Защото отвътре, от сърцето човешко, излизат зли помисли, прелюбодеяния, блудства, убийства, 22. кражби, користолюбие (обиди,), лукавства, коварство, разпътство, лукаво око, богохулство, гордост, безумство. 23. Всичко това зло отвътре излиза и осквернява човека.		
--	---	--	--

75. Излекуване дъщерята на Сирофиникиянката. Пределите Тирски и Сидонски.

Мт 15	Мк 7	Лк	Ин
21. И като излезе оттам, Иисус замина за страните Тирска и Сидонска. 22. И ето, една жена хананейка, като излезе от ония предели, викаше към Него и казваше: помилуй ме. Господи,	24. И като стана оттам, отиде в пределите Тирски и Сидонски; и като влезе в една къща, не желаше никой да Го узнае; ала не можа да се укрие. 25. Защото чу за Него една жена, чиято		

Сине Давидов! Дъщеря ми зле се мъчи от бяс. 23. Но Той не ѝ отвърна ни дума. И учениците Му се приближиха до Него, молеха Го и казваха: отпрати я, защото вика подире ни. 24. А Той отговори и рече: Аз съм пратен само при загубените овци от дома Израилев. 25. Но тя, като се приближи, кланяше Му се и думаше: Господи, помогни ми!	дъщеря беше обхваната от нечист дух,		
26. А Той отговори и рече: не е добре да се вземе хлябът от чедата и да се хвърли на псетата. 27. Тя каза: да, Господи, ала и псетата ядат от трохите, що падат от трапезата на господарите им. 28. Тогава Иисус ѝ отговори и рече: о, жено, голяма е твоята вяра; нека ти бъде по желанието ти! И в оня час дъщеря ѝ оздравя.	и като дойде, падна пред нозете Му; 26. а тая жена беше езичница, родом сиропиникиянка; и Го молеше да изгони беса из дъщеря ѝ. 27. Но Иисус ѝ рече: нека първом да се наситят чедата; защото не е добре да се вземе хлябът от чедата и да се хвърли на псетата. 28. А тя Му отговори и рече: да, Господи, ала и псетата ядат под трапезата трохи от децата. 29. И каза ѝ: за тая дума, иди си: бесът излезе из дъщеря ти. 30. И като отиде у дома си, тя намери, че бесът беше излязъл, и дъщеря ѝ лежеше на постелката.		

76. Излекуване на глухонемия и на много болни. Десетоградие.

Мт 15 29. Като замина оттам, Иисус дойде при Галилейско море, възлезе на планината и седна там. 30. И дойде при Него много народ, който имаше със себе си хроми, слепи, неми, недъгави и много други, и ги сложиха пред нозете на Иисуса, и Той ги изцери,	Мк 7 31. Като излезе пак из пределите Тирски и Сидонски, <i>Иисус</i> отиде към Галилейско море през пределите на Десетоградие. 32. И доведоха при Него един глух и заеклив, и Го молеха да възложи на него ръка. 33. <i>Иисус</i>, като го отведе	Лк	Ин 7 1. После това Иисус ходеше по Галилея, защото по Иудея не искаше да ходи, понеже иудеите търсеха да Го убият.
---	---	------------------	---

31. тъй че народът се почуди, като гледаше неми да говорят, недъгави да оздравяват, хроми да ходят и слепи да гледат, и прослави Бога Израилев.	настрана от народа, вложи пръстите Си в ушите му и, като плюна, докосна се до езика му; 34. и като погледна към небето, въздъхна и му каза: ефата, сиреч, отвори се. 35. И веднага се отвори слухът му, и се развързаха връзките на езика му, и заговори чисто. 36. И заповяда им, никому да не кажат. Но, колкото Той им забраняваше, толкоз повече те разгласяваха. 37. И извънредно се чудеха и казваха: всичко хубаво върши: и глухите прави да чуват, и немите - да говорят.		
--	--	--	--

77. Насищането на 4000 човека. Десетоградие.

Мт 15	Мк 8	Лк	Ин
32. А Иисус, като повика учениците Си, рече: жалко Ми е за народа, че три дни вече стоят при Мене и нямат какво да ядат; пък да ги разпусна гладни, не искам, да не би да им премалее по пътя. 33. И учениците Му казват: отде да вземем в пустинята толкова хляб, за да нахраним толкова народ? 34. Иисус ги попита: колко хляба имате? А те отговориха: седем и няколко рибки. 35. Тогава заповяда народу да насяда на земята. 36. И като взе седемте хляба и рибите, възблагодари, разчупи и даде на учениците Си, а учениците - на народа.	1. В ония дни, когато се беше събрал твърде много народ и нямаше що да ядат, Иисус повика учениците Си и им рече:. 2. жално Ми е за народа, че три дни вече стоят при Мене, и няма какво да ядат. 3. Ако ги разпусна гладни по домовете им, ще им премалее по пътя, защото някои от тях са дошли отдалеч. 4. Учениците Му отговориха: отде може човек да насити тия <i>люде</i> с хляб тука, в пустинята? 5. И ги попита: колко хляба имате? А те отговориха: седем. 6. Тогава заповяда на народа да насяда на земята; и като взе седемте хляба и възблагодари, разчупи и даде на учениците Си да наслагат; и те наслагаха пред народа. 7. Имаха и малко рибки; като благослови, Той заповяда да наслагат и тях.		

37. И ядоха всички и се наситиха; и дигнаха останали къшеи седем пълни кошници.	8. И ядоха, и се наситиха; и дигнаха останали къшеи седем кошници.		
38. А ония, които ядоха, бяха четири хиляди души, освен жени и деца.	9. А ония, които ядоха, бяха около четири хиляди. И ги разпусна.		

78. Отговор на фарисеите за личбата от небето. Предела Магдалински (Далманутски).

Мт 15	Мк 8	Лк	Ин
39. И като разпусна народа, влезе в кораба и пристигна в пределите Магдалински.	10. И веднага влезе в кораба с учениците Си и пристигна в пределите Далманутски.		
Мт 16 1. Тогава пристъпиха фарисеите и садукееите и, изкушавайки Го, поискаха да им покаже личба от небето. 2. А Той им отговори и рече: вечер казвате: <i>ще бъде</i> ведро, защото небето е червено; 3. а сутрин - днес ще има буря, защото небето е тъмнобагрено. Лицемерни, вида на небето умеете да разпознавате, а личбите на времената не можете ли? 4. Род лукав и прелюбодееен иска личба, но личба няма да му се даде, освен личбата на пророк Йона. И като ги остави, отмина.	11. И излязоха фарисеите и почнаха да се препират с Него и, изкушавайки Го, искаха Му личба от небето. 12. А Той въздъхна дълбоко и рече: за какво тоя род иска личба? Истина ви казвам, няма да се даде личба на тоя род.		

79. Предпазаване от кваса фарисейски и садукейски. Галилейското езеро.

Мт 16	Мк 8	Лк	Ин
5. Като преминаха на срещната страна, учениците Му бяха забравили да вземат хляб.	13. И като ги остави, пак влезе в кораба и мина на отвъдната страна.		
6. Иисус им рече: внимавайте и се пазете от кваса фарисейски и садукейски.	14. При това <i>учениците</i> Му бяха забравили да вземат хляб и нямаха със себе си в кораба, освен един хляб.		
7. А те мислеха в себе си и думаха: <i>това ще да е</i> , задето не взехме хляб.	15. А Той им заповяда и рече: внимавайте, пазете се от кваса фарисейски и от кваса Иродов.		
8. Като разбра това Иисус, рече им: маловерци, защо сте се замислили, че не сте взели хляб?	16. И размишляваха помежду си, думайки: <i>това ще да е</i> , задето нямаме хляб. 17. А Иисус, като узна, каза им: какво размишлявате, задето нямате хляб?		

9. Още ли не разбирате и не помните за петте хляба на пет хиляди <i>души</i>, и колко коша събрахте? 10. Нито за седемте хляба на четири хиляди души, и колко кошници събрахте? 11. Как не разбирате, че не за хляб ви казах: пазете се от кваса фарисейски и садукейски? 12. Тогава те разбраха, че Той им бе казал да се пазят не от хлебен квас, а от учението фарисейско и садукейско.	Още ли не разбирате и не разумявате? Още ли е вкаменено сърцето ви? 18. Очи имате, не виждате ли? Уши имате, не чувате ли? И не помните ли? 19. Когато разчупих петте хляба за пет хиляди души, колко пълни коша къшеи дигнахте? Казват Му: дванайсет. 20. А когато седемте <i>хляба</i> за четири хиляди, колко кошници дигнахте от останалите къшеи? Отговориха: седем. 21. И рече им: как не разбирате?		
--	---	--	--

80. Излекуване на слепия във Витсаида. Витсаида.

Мт	Мк 8	Лк	Ин
	22. След това дохожда във Витсаида; и довеждат при Него един сляп и молят <i>Го</i> да се докосне до него. 23. Като хвана слепия за ръка, изведе го вън от селото и, като плюна на очите му, сложи върху му ръце и го попита: вижда ли нещо? 24. Той, като погледна нагоре, каза: виждам човеците да минават като дървета. 25. После пак сложи ръце на очите му и го накара да погледне. И върна се <i>зрението му</i>, и виждаше всичките ясно. 26. И го изпрати дома му, като рече: нито се отбивай в селото, нито пък разказвай някому там <i>за това</i>.		

ЗАВЪРШВАНЕ НА ГАЛИЛЕЙСКИЯ ПЕРИОД НА ЕВАНГЕЛСКАТА ИСТОРИЯ

81. Изповядването на Петър в Кесария Филипова. Околностите на Кесария Филипова.

Мт 16	Мк 8	Лк 9	Ин
13. А когато дойде в страната на Кесария Филипова, Исус питаше учениците Си и казваше: за кого Ме човеците мислят - Мене, Сина Човечески? 14. Те отговориха: едни - за Иоана Кръстителя, други -	27. И излезе Исус с учениците Си по селата на Кесария Филипова. По пътя питаше учениците Си и им казваше: за кого Ме мислят човеците? 28. Те отговориха: <i>едни</i> - за Иоана Кръстителя; други -	18. По едно време, когато Исус се молеше насаме, и учениците бяха с Него, Той ги попита: за кого Ме мисли народът? 19. Те отговориха и рекоха: <i>едни</i> - за Иоана Кръстителя,	

за Илия, а някои - за Иеремия, или за едного от пророците.	за Илия, други пък - за едного от пророците.	други - за Илия, други пък <i>мислят</i> , че един от старовремските пророци е възкръснал.
15. Той им рече: а вие за кого Ме мислите?	29. Той им казва: а вие за кого Ме мислите? Петър Му отговори и рече: Ти си Христос.	20. Той ги попита: а вие за кого Ме мислите? Петър отговори и рече: за Христа Божий.
16. Симон Петър отговори и рече: Ти си Христос, Синът на Живия Бог.		
17. Тогава Иисус отговори и му рече; блажен си ти, Симоне, син Ионин, защото не плът и кръв ти откри това, а Моят Отец, Който е на небесата;		
18. и Аз ти казвам: ти си Петър, и на тоя камък ще съградя църквата Си, и портите адови няма да й надделеят;		
19. и ще ти дам ключовете на царството небесно, и каквото свържеш на земята, ще бъде свързано на небесата; и каквото развържеш на земята, ще бъде развързано на небесата.		
20. Тогава Иисус заповяда на учениците Си, никому да не обадят, че Той, Иисус, е Христос.	30. И запрети им да говорят за Него, комуто и да било.	21. Но Той строго им заповяда, никому да не говорят за това,

82. Първо предсказание за страданията и Възкресението. Наставление за носенето на кръста.

Околностите на Кесария Филипова.

Мт 16	Мк 8	Лк 9	Ин
21. Оттогава Иисус начена да открива на учениците Си, че Той трябва да отиде в Иерусалим и много да пострада от старейте, първосвещениците и книжниците, и да бъде убит, и на третия ден да възкръсне.	31. И начена да ги учи, че Син Човечески трябва много да пострада, да бъде отхвърлен от старейте, първосвещениците и книжниците, и да бъде убит, и на третия ден да възкръсне.	22. като каза, че Син Човеческий трябва много да пострада, да бъде отхвърлен от старейте, първосвещениците и книжниците, да бъде убит и на третия ден да възкръсне.	
22. И Петър, като Го взе настрана, захвана да Му	32. И говореше за това открито. Но Петър, като Го		

възражава: милостив <i>Бог</i> към Тебе, Господи! това няма да стане с Тебе. 23. А Той се обърна и рече Петру: махни се от Мене, сатана! Ти Ми си съблазън! защото мислиш не за това, що е Божие, а за онова, що е човешко. 24. Тогава Иисус рече на учениците Си: ако някой иска да върви след Мене, нека се отрече от себе си, да вземе кръста си и Ме последва; 25. защото, който иска да спаси душата си, ще я погуби; а който изгуби душата си заради Мене, ще я намери; 26. защото каква полза за човека, ако придобие цял свят, а повреди на душата си? Или какъв откуп ще даде човек за душата си? 27. Защото ще дойде Син Човеческий в славата на Отца Си със Своите Ангели, и тогава ще въздаде всекому според делата му. 28. Истина ви казвам: тук стоят някои, които няма да вкусат смърт, докле не видят Сина Човечески да иде в царството Си.	взе настрана, захвана да Му възражава. 33. А Той, като се обърна и погледна учениците Си, сгълча Петра и рече: махни се от Мене, сатана! защото мислиш не за това, що е Божие, а що е човеческо. 34. И като повика народа с учениците Си, рече им: който иска да върви, след Мене, нека се отрече от себе си, да вземе кръста си и Ме последва. 35. Защото, който иска да спаси душата си, ще я погуби; а който погуби душата си заради Мене и Евангелието, той ще я спаси. 36. Защото каква полза за човека, ако придобие цял свят, а повреди на душата си? 37. Или какъв откуп ще даде човек за душата си? 38. Защото, който се срами от Мене и от думите Ми в тоя прелюбодееен и грешен род, и Син Човечески ще се срами от него, кога дойде в славата на Отца Си със светите Ангели. Мк 9 1. И рече им: истина ви казвам: тук стоят някои, които няма да вкусат смърт, докле не видят царството Божие, дошло в сила.	23. А към всички казваше: ако някой иска да върви след Мене, нека се отрече от себе си, нека носи кръста си всеки ден и Ме следва. 24. Защото, който иска да спаси душата си, той ще я погуби; а който погуби душата си зарад Мене, той ще я спаси. 25. Защото каква полза за човека, ако придобие цял свят, а себе си погуби, или повреди? 26. Защото, който се срами от Мене и от думите Ми, от него ще се срами Син Човеческий, кога дойде в славата Своя, и на Отца, и на светите Ангели. 27. Казвам ви наистина: тук стоят някои, които няма да вкусат смърт, докле не видят царството Божие.
--	--	---

83. Преображение Господне. Второ предсказание за страданията и Възкресението. Планина Тавор.

Мт 17 1. И след шест дни Иисус взе със Себе Си Петра, Иакова и Иоана, брат му, и възведе ги насаме на висока планина;	Мк 9 2. И след шест дни Иисус взе със Себе Си Петра, Иакова и Иоана и възведе ги сами на висока планина насаме,	Лк 9 28. Около осем дена подир тия думи, като взе със Себе Си Петра, Иоана и Иакова, възлезе на планината да се помоли.	Ин
--	--	--	------------------

2. и се преобрази пред тях: и лицето Му светна като слънце, а дрехите Му станаха бели като светлина. 3. И ето, явиха им се Мойсей и Илия, разговарящи с Него. 4. Тогава Петър отговори Иисусу и рече; Господи, добре е да бъдем тука; ако искаш, да направим тук три сенника: за Тебе един, за Моисея един, и един за Илия. 5. Докле още той говореше, ето, светъл облак ги засени; и чу се из облака глас, който казваше: Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение; Него слушайте. 6. И като чуха това учениците, паднаха ничком и твърде много се уплашиха. 7. Но Иисус, като се приближи, допря се до тях и рече: станете и не бойте се! 8. А те, като подигнаха очи, не видяха никого, освен едного Иисуса. 9. И когато слизаха от планината, Иисус им заповяда и каза: никому не обаждайте за това видение,	и се преобрази пред тях. 3. Дрехите Му станаха бляскави, твърде бели, като сняг, каквито белилник на земята не може избели. 4. И яви им се Илия с Моисея, и разговаряха с Иисуса. 5. Тогава Петър заговори и рече на Иисуса: Рави, добре е да бъдем тук; да направим три сенника: за Тебе един, за Моисея един, и един за Илия. 6. Защото не знаеше какво да каже, понеже бяха уплашени. 7. И яви се облак, та ги засени, и от облака дойде глас, който казваше: Този е Моят възлюбен Син; Него слушайте! 8. И отведнъж, като погледнаха наоколо, никого вече не видяха със себе си, освен едного Иисуса. 9. А когато слизаха от планината, Той им заповяда да не обаждат никому, що видяха, освен кога Син	29. И когато се молеше, видът на лицето Му се измени, и дрехата Му стана бяла, бляскава. 30. И ето, двама мъже приказваха с Него, а те бяха Мойсей и Илия; 31. като се явиха в слава, те говореха за смъртта Му, с която щеше да свърши в Иерусалим. 32. А Петра и ония, които бяха с Него, бе налегнал сън; но, като се събудиха, видяха славата Му и двамата мъже, които стояха с Него. 33. И когато те се отделяха от Него, Петър рече на Иисуса: Наставниче, добре ни е да бъдем тук; да направим три сенника: за Тебе един, за Моисея един, и един за Илия, - без да знаеше, що говори. 34. Когато говореше това, ето, яви се облак и ги засени; и се уплашиха, когато влязоха в облака. 35. И чу се из облака глас, който казваше: Този е Моят възлюбен Син: Него слушайте. 36. И когато се чу тоя глас, Иисус бе останал Сам.
--	--	--

докле Син Човеческий не възкръсне от мъртвите. 10. А учениците Му Го попитаха и думаха: защо пък книжниците казват, че първом Илия трябва да дойде? 11. Иисус им отговори и рече: Илия първом ще дойде и ще уреди всичко; 12. но казвам ви, че Илия вече дойде и го не познаха, а сториха му, каквото си искаха; тъй и Син Човеческий ще пострада от тях. 13. Тогава учениците разбраха, че Той им говори за Иоана Кръстителя.	Човечески възкръсне от мъртвите. 10. И те удържаха тая дума, питайки се един други, що значи това: да възкръсне от мъртвите? 11. И Го питаха, като Му казваха: а защо книжниците казват, че първом Илия трябва да дойде? 12. Той пък им отговори и рече: Илия, първом като дойде, ще уреди всичко; а Син Човечески, както е писано за Него, <i>трябва</i> да пострада много и да бъде унижен. 13. Но казвам ви, че и Илия дойде, както е писано за него, и сториха му, каквото си искаха.		
		И те замълчаха и никому не обадиха през тия дни за това, що видяха.	

84. Излекуването на бесноватия лунатик. Околностите на Кесария Филипова.

Мт 17 14. Когато дойдоха при народа, приблужи се до Него един човек, който падна на колене пред Него 15. и рече: Господи, помилуй сина ми; по новолуние го хваща бяс, и	Мк 9 14. Като дойде при учениците, видя много народ около тях и книжниците, които се препираха с тях. 15. Щом Го видя, целият народ се слиса, и като се стекоха, поздравяваха Го. 16. <i>Той</i> попита книжниците: за какво се препирате с тях? 17. Един от народа отговори и рече: Учителю, доведох при Тебе сина си, хванат от ням дух: 18. дето и да го прехване, тръшка го, и той се запеня, и	Лк 9 37. А на следния ден, когато те слязоха от планината, посрещна Го много народ. 38. И ето, някой от народа извика: Учителю, моля Те, погледни на сина ми, понеже едничък ми е: 39. прихваща го дух, и той изведнъж закрещява, и го	Ин
--	--	---	------------------

зле страда, защото често пада в огън и често във вода; 16. водих го при учениците Ти, ала те не можах да го изцерят. 17. А Иисус отговори и рече: о, роде неверен и развратен! Докога ще бъда с вас? Докога ще ви търпя? Доведете Ми го тука.	скърца със зъби, и се вцепенява. Говорих на учениците Ти да го изгонят, ала не можах. 19. Иисус му отговори и рече: о, роде неверен, докога ще бъда с вас? докога ще ви търпя? Доведете го при Мене! 20. И доведоха го при Него. Щом <i>бесният</i> Го видя, духът го стресе; той падна на земята и се валише запенен. 21. И попита <i>Иисус</i> баща му: колко време има, откак му става това? Той отговори: от детинство; 22. и много пъти духът го хвърляше и в огън, и във вода, за да го погуби; но, ако можеш нещо, смили се над нас и ни помогни. 23. Иисус му рече: ако можеш да повярваш, всичко е възможно за вярващия. 24. И веднага бащата на момчето викна и със сълзи казваше: вярвам, Господи! Помогни на неверието ми. 25. А Иисус, като видя, че се стича народ, запрети на нечистия дух и му рече: дух неми и глухи, Аз ти заповядвам: излез из него, и не влизай вече в него! 26. И <i>духът</i>, като изкрещя и го стресе силно, излезе; а момчето стана като мъртво, та мнозина казваха, че то е умряло. 27. Но Иисус, като го хвана за ръка, изправи го; и то стана. 28. И като влезе <i>Иисус</i> в една къща, учениците Му Го попитаха насаме: защо не можахме ние да го изгоним?	сгърча тъй, че се запеня; и, мъчейки го, едвам го напуска; 40. аз молих Твоите ученици да го изгонят; ала те не можах. 41. Иисус отговори и рече: о, роде неверен и развратен! Докога ще бъда с вас и ще ви търпя? Доведи сина си тук. 42. А когато той още идеше, бесът го повали и почна да го тръшка; но Иисус запрети на нечистия дух, и изцери момчето, и го предаде на баща му. 43^a. И всички се смаяха пред Божието величие.
18. И запрети Иисус на беса, и той излезе из момчето; и то от оня час оздравя. 19. Тогава учениците пристъпиха към Иисуса насаме и Му рекоха: защо не можахме ние да го		

изгоним? 20. А Иисус им рече: поради вашето неверие; защото, истина ви казвам, ако имате вяра колкото синапово зърно, ще речете на тая планина: премести се от тука там, и тя ще се премести; и нищо няма да бъде за вас невъзможно. 21. Тоя пък род не излиза, освен с молитва и пост.	29. Отговори им: тоя род с нищо не може да излезе, освен с молитва и пост.		
--	--	--	--

85. Трето предсказание за страданията и Възкресението. Галилея.

Мт 17	Мк 9	Лк 9	Ин
22. А когато се намираха в Галилея, Иисус им рече: Син Човеческий ще бъде предаден в човешки ръце, 23. и ще Го убият, и на третия ден ще възкръсне. И те се нажалиха твърде много.	30. Като излязоха оттам, минуваха през Галилея; и Той не искаше някой да узнае. 31. Защото учеше учениците Си и им казваше, че Син Човечески ще бъде предаден в човешки ръце, и ще Го убият, и на третия ден след убиването ще възкръсне. 32. Но те не разбираха тия думи и се бояха да Го попитат.	43 ^б . Когато пък всички се чудеха на всичко, що правеше Иисус, Той рече на учениците Си: 44. вложете в ушите си тия думи: Син Човеческий ще бъде предаден в ръце човешки. 45. Но те не разбираха тая дума; защото тя беше прикрита за тях, за да я не схванат, а бояха се да Го попитат за тая дума.	

86. Последно пребиваване в Капернаум. Чудото със статира. Капернаум.

Мт 17	Мк	Лк	Ин
24. А когато дойдоха в Капернаум, приближиха се до Петра ония, които събираха дидрахмите, и рекоха: вашият Учител не плаща ли дидрахма? 25. Той отговаря: да. И когато влезе вкъщи, Иисус го изпревари и рече: как ти се струва, Симоне? земните царе от кого взимат мито, или данък? от своите ли синове, или от чуждите? 26. Петър му казва: от чуждите. Иисус му рече: и тъй, синовете са свободни; 27. но, за да ги не съблазним, иди на морето, хвърли въдица, и първата риба, която се улови, вземи; и, като ѝ разтвориш устата, ще намериш статир; вземи го и дай им за Мене и за себе си.			

87. Спор между учениците кой е по-голям. Поучение на Господ за смирението и съблазните.

Капернаум.

Мт 18	Мк 9	Лк 9	Ин
1. В оня час учениците се приближиха до Иисуса и рекоха: кой ли е по-голям в царството небесно? 2. И като повика Иисус едно дете, изправи го посред тях 3. и рече: истина ви казвам, ако се не обърнете и не станете като деца, няма да влезете в царството небесно; 4. и тъй, който се смири като това дете, той е по-голям в царството небесно; 5. и който приеме едно такова дете в Мое име, Мене приема;	33. Дойдоха в Капернаум; и когато <i>Той</i> беше вкъщи, попита ги: за какво разсъждавахте из пътя помежду си? 34. Те мълчаха, понеже из пътя бяха разговаряли помежду си, кой е по-голям. 35. И като седна, повика дванайсетте и им рече: който иска да бъде пръв, нека бъде най-последен от всички и на всички слуга. 36. И като взе едно дете, изправи го посред тях, прегърна го и им рече: 37. който приеме едно такова дете в Мое име, Мене приема, а който Мене приема, приема не Мене, а Тогова, Който Ме е пратил. 38. Тогава Иоан Му отговори и рече: Учителю, видяхме един <i>човек</i>, който в Твое име изгонваше бесове, а не върви след нас; и му запретихме, защото не ходи след нас. 39. А Иисус рече: не му запрещавайте, понеже никой, който извърши чудо в Мое име, не ще може наскоро да Ме злослови.	46. И дойде им мисъл: кой от тях ще да е по-голям. 47. А Иисус, като видя мисълта на сърцето им, взе едно дете и го изправи до Себе Си, 48. и рече им: който приеме това дете в Мое име, Мене приема; а който Мене приеме, приема Тогова, Който Ме е пратил; защото, който е най-малък между всички вас, той ще бъде голям. 49. А Иоан продума и рече: Наставниче, видяхме човек, който в Твое име изгонва бесове, и му забранихме, защото не ходи с нас. 50. Иисус му рече: не забранявайте,	

6. а който съблазни едното от тия малките, които вярват в Мене, за него е по-добре да му надянат воденичен камък на шията и да го хвърлят в морската дълбочина. 7. Горко на света от съблазните, защото съблазни трябва да дойдат; обаче горко на оногova човека, чрез когото съблазън дохожда. 8. Ако те съблазнява ръката ти или ногата ти, отсеци ги и хвърли от себе си: по-добре е за тебе да влезеш в живота без ръка или без нога, отколкото с две ръце и с две нозе да бъдеш хвърлен в огън вечний; 9. и ако те съблазнява окото ти, извади го и хвърли от себе си: по-добре е за тебе с едно око да влезеш в живота, отколкото да имаш две очи, и да бъдеш хвърлен в геената огнена.	40. Защото, който не е против вас, той е за вас. 41. И който ви напои с чаша вода в Мое име, защото сте Христови, истина ви казвам, няма да изгуби наградата си. 42. А който съблазни едното от тия малките, които вярват в Мене, за него е по-добре, ако му надянат воденичен камък на шията и го хвърлят в морето. 43. И ако те съблазнява ръката ти, отсеци я: по-добре е за тебе без ръка да влезеш в живота, отколкото да имаш две ръце, и да отидеш в геената, в неугасимия огън, 44. дето червеят им не умира, и огънят не угасва. 45. И ако те съблазнява ногата ти, отсеци я: по-добре е за тебе хром да влезеш в живота, отколкото да имаш две нозе, и да бъдеш хвърлен в геената, в неугасимия огън, 46. дето червеят им не умира, и огънят не угасва. 47. И ако те съблазнява окото ти, извади го; по-добре е за тебе с едно око да влезеш в царството Божие, отколкото да имаш две очи, и да бъдеш хвърлен в огнената геена, 48. дето червеят им не умира, и огънят не угасва.	защото, който не е против вас, той е за вас.	
---	--	---	--

88. Продължение на беседата с учениците в Капернаум.

88.1. За спасението на погиващите. Притча за изгубената овца.

Мт 18	Мк	Лк	Ин
10. Гледайте да не презрете одного от тия малките, защото, казвам ви, техните Ангели на небесата винаги гледат лицето на Моя Отец Небесен.			
11. Понеже Син Човеческий дойде да подири и спаси погиналото.			
12. Как ви се струва? Ако някой има сто овци, и една от тях се заблуди, не ще ли остави деветдесетте и девет, и не ще ли иде по планините да дири заблудената?			
13. И ако се случи да я намери, истина ви казвам, той се радва за нея повече, отколкото за деветдесетте и девет незаблудени.			
14. Тъй и вашият Отец Небесен не иска да загине <i>ни</i> един от тия малките.			

88.2. Поучение за съгрешаващите в Църква и за съвместната молитва.

Мт 18	Мк	Лк	Ин
15. Ако съгреши против тебе брат ти, иди и го изобличи насаме; ако те послуша, спечелил си брата си;			
16. ако не послуша, вземи със себе си още одного или двама, та с устата на двама или трима свидетели да се потвърди всяка дума;			
17. ако ли пък не послуша тях, обади на църквата; но, ако и църквата не послуша, нека ти бъде като езичник и митар.			
18. Истина ви казвам: каквото свържете на земята, ще бъде свързано на небето; и каквото развържете на земята, ще бъде развързано на небето.			
19. Пак ви казвам, че, ако двама от вас се съгласят на земята да попросят нещо, каквото и да било, ще им бъде дадено от Моя Отец Небесен;			
20. защото, дето са двама или трима събрани в Мое име, там съм Аз посред тях.			

88.3. Притча за немилосърдния заемодавец.

Мт 18	Мк	Лк	Ин
21. Тогава Петър се приближи до Него и рече: Господи, колко пъти да прощавам на брата си, кога съгрешава против мене? До седем пъти ли?			
22. Иисус му отговаря: не ти казвам до седем, а до седемдесет пъти по седем.			
23. Затова царството небесно прилича на цар, който поиска да си разчисти сметката със слугите си.			
24. Когато почна той да разчистя сметката, доведоха при него одного, който му дължеше десет хиляди таланта;			
25. а понеже тоя нямаше, с какво да заплати, господарят му заповяда да продадат него, и жена му, и децата му, и всичко, що имаше, и да заплати;			
26. тогава тоя слуга падна и, кланяйки му се, казва: господарю, имай търпение към мене, и всичко ще ти изплатя.			
27. А господарят на този слуга, като се смили, пусна го и му прости дълга.			
28. Слугата пък, като излезе, намери едното от другарите си, който му дължеше сто динария, и като го хвана, давеше го и му казваше: изплати ми, което ми дължиш;			

29. тогава другарят му падна пред нозете му, молеше го и думаше: имай търпение към мене, и всичко ще ти изплатя;
 30. но тоя не рачи, а отиде и го хвърли в тъмница, докле да изплати дълга.
 31. Другарите му, като видяха станалото, много се огорчиха и дойдоха, та разказаха на господаря си всичко, що се бе случило.
 32. Тогава господарят му го повика и казва: рабе лукави, аз ти простих целия оня дълг, защото ми се примоли;
 33. не трябваше ли и ти да се смилиш над другаря си, както и аз се смилих над тебе?
 34. И като се разгневи господарят му, предаде го на мъчителни, докле да му изплати целия дълг.
 35. Тъй и Моят Отец Небесен ще стори с вас, ако всеки от вас не прости от сърце на брата си прегрешенията му.

НАЧАЛО НА ПЪТЯ НА СТРАДАНИЯТА

89. Намерение на Господ да отиде в Иерусалим. Отхвърлянето Му в Самария. Новите ученици и слово за следването Му.
 На пътя от Галилея към Иудея.

Мт 19	Мк 10	Лк 9	Ин
1. Когато Иисус свърши тия думи, тръгна от Галилея и дойде в пределите Иудейски, отвъд Йордан.	1 ^а . Като стана оттам, дохожда в пределите Иудейски през отвъдната страна Йорданска.	51. А когато се приближаваха дните да бъде взет от <i>света</i> , Той се обърна към пътя за Иерусалим;	

Мт	Мк	Лк 9	Ин
		52. и изпрати пред Себе Си вестители; те отидоха и влязоха в едно село самарянско, за да приготвят за Него; 53. но <i>там</i> Го не приеха, защото имаше вид на пътник за Иерусалим. 54. Като видяха това учениците Му Иаков и Иоан, рекоха: Господи, искаш ли да кажем да падне огън от небето и да го изтреби, както и Илия направи? 55. Но <i>Той</i> , като се обърна към тях, смъмри ги и рече: не знаете, от какъв дух сте вие; 56. защото Син Човеческий дойде, не за да погуби човешки души, а да спаси. И отидоха в друго село. 57. И когато те вървяха по пътя, рече Му някой: Господи, ще Те последвам, където и да идеш. 58. Иисус му рече: лисиците имат леговища, и птиците небесни - гнезда; а Син Човеческий няма, де глава да подслони. 59. Другиму пък каза: върви след Мене. А тоя рече: Господи, позволи ми, първом да отида и погребя баща си. 60. Но Иисус му каза: остави мъртвите да погребват своите мъртъвци, а ти върви, проповядвай царството Божие. 61. А друг един рече: аз ще тръгна след Тебе, Господи, но първом ми позволи да се простя с домашните си.	

62. Но Иисус му каза: никой, който е сложил ръката си върху ралото и погледва назад, не е годен за царството Божие.

90. Наставление към седемдесетте при изпращането им на проповед.
Изобличаване на градовете, които на са приели Господа.
На пътя от Галилея към Иудея.

Мт	Мк	Лк 10	Ин
		1. След това Господ избра и други седемдесет <i>ученици</i> и ги разпрати пред Себе Си по двама за всеки град и място, където Сам щеше да отиде, 2. и рече им: жетвата голяма, а работниците малко; затова молете Господаря на жетвата да изпрати работници на жетвата Си. 3. Вървете! Ето, Аз ви пращам като агнета посред вълци. 4. Не носете ни кесия, ни торба, нито обуца, и никого по пътя не поздравявайте. 5. И в която къща влезете, първом казвайте: мир на тая къща! 6. И ако бъде там синът на мира, върху него ще почива вашият мир; ако ли не, ще се върне у вас; 7. и в тая къща оставайте, яжте и пийте, каквото ви дадат; защото работникът заслужава своята заплата. Не прохождайте от къща в къща. 8. И в който град влезете и ви приемат, яжте, каквото ви сложат; 9. изцерявайте болните, които са в него, и казвайте им: приближи се до вас царството Божие. 10. В който пък град влезете и не ви приемат, излезте по стъгдите му и кажете: 11. и праха, полепнал по нас от вашия град, ви отърсваме; обаче да знаете, че се приближи до вас царството Божие. 12. Казвам ви, че в оня ден за Содом ще бъде по-леко, отколкото за тоя град.	

Мт 11	Мк	Лк 10	Ин
20. Тогава начена да укорява градовете, в които се извършиха най-много Му чудеса, задето не се покаяха. 21. Горко ти, Хоразине, горко ти, Витсаидо! Защото, ако в Тир и Сидон се бяха извършили чудесата, които станаха у вас, отдавна те биха се покаяли във вретинище и пепел; 22. но казвам ви: на Тир и Сидон ще бъде по-леко в съдния ден, отколкото вам. 23. И ти, Капернауме, който до небе си се въздигнал, до ада ще се провалиш; защото, ако в Содом бяха се извършили чудесата, които станаха в тебе, той щеше н до днешен ден да остане; 24. но казвам ви, че на земята Содомска		13. Горко ти, Хоразине! Горко ти, Витсаидо! Защото, ако бяха се извършили в Тир и Сидон чудеса, които станаха у вас, отдавна те, седнали във вретинище и пепел, биха се покаяли; 14. обаче, на Тир и Сидон ще бъде по-леко в съда, отколкото вам. 15. И ти, Капернауме, който до небе си се въздигнал, до ада ще се провалиш.	

ще бъде по-леко в съдния ден,
отколкото на тебе.

16. Който вас слуша. Мене слуша; и
който се отмята от вас, от Мене се
отмята; а който се отмята от Мене,
отмята се от Оногова, Който Ме е
пратил.

91. Господ на празник Разпъване шатри.

Иерусалим.

91.1. Отказ на Господ да ходи на празника в Иерусалим.

Мт	Мк	Лк	Ин 7
			2. Приближаваше иудейският празник Разпъване шатри.
			3. Тогава Му рекоха братята Му: замини оттук и иди в Иудея, за да видят и Твоите ученици делата, що вършиш.
			4. Защото никой не върши нещо скришом, когато сам иска да бъде известен. Ако вършиш тия дела, покажи Себе Си на света.
			5. Защото нито братята Му вярваха в Него.
			6. На това Иисус им рече: Моето време още не е дошло, а за вас времето винаги е сгодно.
			7. Светът вас не може да мрази, а Мене мрази, защото Аз свидетелствувам за него, че делата му са лоши.
			8. Вие идете на тоя празник: Аз още няма да ида на тоя празник, защото времето Ми още не се е изпълнило.
			9. Това като им каза, остана си в Галилея.

91.2. Тайното отиване на Господ на празника. Спор в народа за Христос.

Мт	Мк	Лк	Ин 7
			10. Но, когато братята Му отидоха, отиде и Той на празника, не явно, а някак си скришом.
			11. А иудеите Го диреха на празника и казваха: де е Онзи?
			12. И имаше голям ропот у народа за Него: едни казваха, че Той е добър; други пък казваха: не, но заблуждава народа.
			13. Но никой не говореше за Него открито, поради страх от иудеите.

91.3. Беседа на Господ в преполовението на празника за Своего посланичество и заминаване.

Мт	Мк	Лк	Ин 7
			14. Когато пък празникът се беше вече преполовил, възлезе Иисус в храма и поучаваше.
			15. И чудеца се иудеите, казвайки: как Тоя знае книга, когато не се е учил?
			16. Иисус им отговори и рече: учението Ми не е Мое, а на Оногова, Който Ме е пратил;

		17. който иска да върши волята Му, ще разбере, дали учението Ми е от Бога, или Аз от Себе Си говоря. 18. Който говори от себе си, търси своята си слава; а който търси славата на Оногова, Който Го е пратил, Той е истинен, и в Него няма неправда. 19. Не даде ли ви Мойсей Закона? Но никой от вас не изпълнява Закона. Защо искате да Ме убие? 20. Народът отговори и рече: бяс Те е хванал. Кой иска да Те убие? 21. Отговори Иисус и им рече: едно дело извърших, и всички се чудите. 22. Мойсей ви даде обрезанието (макар то да не е от Моисея, а от отците), и вие в съботен ден обрязвате човека. 23. Ако в събота човек приема обрезание, за да не бъде нарушен Мойсеевият закон, - на Мене ли се гневите, задето цял човек здрав направих в събота? 24. Не съдете по външност, а съдете с праведен съд. 25. Тогава някои иерусалимци думаха: не е ли Тоя, Когото търсят да убият? 26. Ето, явно говори, и нищо Му не казват: да не са се уверили началниците, че Той е наистина Христос? 27. Но Тогова знаем, откъде е; а Христос, кога дойде, никой няма да знае, откъде е. 28. Тогава Иисус, като поучаваше в храма, издигна глас и рече: и Мене познавате, и откъде съм знаете; и не дойдох от Себе Си, но има един Истински, Който Ме е пратил, и Когото вие не познавате. 29. Аз пък Го зная, защото съм от Него, и Той ме е пратил. 30. Искаха, прочее, да Го хванат, ала никой не тури на Него ръка, защото часът Му още не бе дошъл. 31. И мнозина от народа повярваха в Него и думаха: кога дойде Христос, нима ще направи по-много чудеса от тия, що Тоя направи? 32. Чуха фарисеите, че народът мълви това за Него; и пратиха фарисеите и първосвещениците слуги да Го хванат. 33. А Иисус им рече: още малко време съм с вас, и ще отида при Оногова, Който Ме е пратил; 34. ще Ме търсите, и не ще Ме намерите; и дето съм Аз, вие не можете да дойдете. 35. А иудеите думаха помежду си: къде иска Той да иде, та не ще Го намерим? Да не иска да иде при разпръснатите между елините и да поучава елините? 36. Какво значат тия думи, които каза: ще Ме търсите, и не ще Ме намерите; и дето съм Аз, вие не можете да дойдете?
--	--	---

91.4. Беседа на Господ в последния ден на празника за Светия Дух.

Мт	Мк	Лк	Ин 7
			37. А в последния велик ден на празника застана Иисус, издигна глас и рече: който е жаден, да дойде при Мене и да пие. 38. Който вярва в Мене, из неговата утроба, както е речено в Писанието, ще потекат реки от жива вода. 39. Това каза за Духа, Когото щяха да приемат вярващите в Него; защото Дух Светий още не бе даден, понеже Иисус още не бе прославен. 40. Тогава мнозина от народа, като чуха тия думи, казваха: Този е наистина Пророкът. 41. Други казваха: Този е Христос. А други казваха: нима от Галилея ще дойде Христос? 42. Не е ли казано в Писанието, че Христос ще дойде от Давидовото семе и от

градеца Витлеем, отдето беше Давид?

43. И тъй, у народа произлезе разпра за Него.

44. А някои от тях искаха да Го хванат, ала никой не тури върху Му ръка.

91.5. Връщането на изпратените за Господа при първосвещениците и фарисеите. Затъпничеството на Никодим.

Мт	Мк	Лк	Ин 7
			45. Тогава слугите се върнаха при първосвещениците и фарисеите, а те им рекоха; защо Го не доведохте?
			46. Слугите отговориха: никога човек не е говорил тъй, както Тоя Човек.
			47. Фарисеите им отговориха: да не сте се и вие прельстили?
			48. Повярвал ли е в Него някой от началниците или от фарисеите?
			49. Но тоя народ, който не знае Закона, е проклет.
			50. Никодим, който бе ходил нощя при Него и беше един от тях, казва им:
			51. осъжда ли нашият Закон човека, ако първом го не чуят и узнаят, какво върши?
			52. Те му отговориха и рекоха: да не си и ти от Галилея? Испитай и виж, че от Галилея пророк не се е явил.
			53. И всеки си отиде у дома си.

92. Жената, хваната в прелюбодеяние. Иерусалим.

Мт	Мк	Лк	Ин 8
			1. А Иисус отиде на Елеонската планина.
			2. И на заранта пак дойде в храма, и всичкият народ дохождаше при Него. А Той седна и ги поучаваше.
			3. Тогава книжниците и фарисеите доведоха при Него една жена, уловена в прелюбодеяние, и като я поставиха наред,
			4. рекоха Му; Учителю, тая жена биде хваната в самото прелюбодеяние;
			5. а Мойсей ни е заповядал в Закона такива с камъни да убиваме; Ти, прочее, какво казваш?
			6. Казваха това, за да Го изкушават, та да имат с какво да Го обвиняват. А Иисус се наведе надолу и пишеше с пръст по земята, без да обръща на тях внимание.
			7. А като настояваха да Го запитват, Той се поизправи и им рече: който от вас е без грях, нека пръв хвърли камък върху нея.
			8. И пак се наведе надолу и пишеше по земята.
			9. А те, като чуха това, и понеже съвестта ги бореше, взеха да се разотиват един след друг, начевайки от по-старите, та до последните; и остана Иисус сам и жената, която стоеше наред.
			10. Като се поизправи и не видя никого, освен жената, Иисус ѝ рече: жено, де са твоите обвинители? Никой ли те не осъди?
			11. Тя отговори: никой. Господи! Иисус ѝ рече: и Аз те не осъждам. Иди си и недей вече греша.

93. Беседа на Господ в деня след празника Разпъване шатри. „Аз Съм светлината на света”. Изобличаване на иудеите при съкровищницата на храма.
Иерусалим.

Мт	Мк	Лк	Ин 8
			12. Пак им говори Иисус и рече: Аз съм светлината на света; който Ме последва, той не ще ходи в мрака, а ще има светлината на живота.
			13. Тогава фарисеите Му казаха: Ти Сам за Себе Си свидетелствуваши: Твоето свидетелство не е истинско.
			14. Иисус им отговори и рече: макар Аз <i>Сам</i> да свидетелствувам за Себе Си, свидетелството Ми е истинско, защото зная, откъде съм дошъл, и накъде отивам; а вие не знаете, откъде съм дошъл и накъде отивам.
			15. Вие съдите по плът; Аз не съдя никого.
			16. Но и ако съдя, съдът Ми е истински, защото Сам не съм, но Аз и Отец, Който Ме е пратил.
			17. А в Закона ви е писано, че свидетелството на двама човеци е истинско.
			18. Аз съм, Който свидетелствувам за Себе Си, и Отец, Който Ме е пратил, свидетелствува за Мене.
			19. Тогава Му рекоха: де е Твоят Отец? Иисус отговори: вие не знаете нито Мене, нито Отца Ми; ако знаехте Мене, щяхте да знаете и Отца Ми.
			20. Тия думи Иисус изказа при съкровищницата, когато поучаваше в храма; и никой Го не улови, защото часът Му още не бе дошъл.
			21. И пак им рече Иисус: Аз отивам, и ще Ме търсите, и в греха си ще умрете. Където Аз отивам, вие не можете да дойдете.
			22. Тогава иудеите казваха: да не би да се самоубие, та дума: където Аз отивам, вие не можете да дойдете?
			23. <i>Той</i> им рече: вие сте от долните. Аз съм от горните; вие сте от тоя свят. Аз не съм от тоя свят.
			24. Затова ви казах, че ще умрете в греховете си; наистина, ако не повярвате, че съм Аз, ще умрете в греховете си.
			25. Тогава Му рекоха: кой си Ти? Иисус им отговори: <i>Аз съм това</i> , което ви и говоря отначало.
			26. Много имам за вас да говоря и да съдя; но Тоя, Който Ме е пратил, е истински, и което Аз съм слушал от Него, това и казвам на света.
			27. Не разбраха, че им говореше за Отца.
			28. А Иисус им рече: кога издигнете Сина Човечески, тогава ще узнаете, че съм Аз; и нищо не върша от Себе Си, но, както Ме е научил Моят Отец, тъй говоря.
			29. Тоя, Който Ме е пратил, е с Мене; Отец не Ме е оставил самичък, защото Аз върша винаги онова, което е Нему угодно.
			30. Когато Той говореше това, мнозина повярваха в Него.
			31. Тогава Иисус казваше на повярвалите в Него иудеи: ако вие пребъдете в словото Ми, наистина сте Мои ученици,
			32. и ще познаете истината, и истината ще ви направи свободни.
			33. Отговориха Му: <i>ние сме</i> семе Авраамово, и никога никому не сме били роби; как Ти казваши: свободни ще станете?
			34. Иисус им отговори: истина, истина ви казвам: всякой, който прави грях, роб е на греха.
			35. А робът не пребъдва вечно вкъщи; синът пребъдва вечно.

36. И тъй, ако Синът ви освободи, ще бъдете наистина свободни.
37. Зная, че сте семе Авраамово; но търсите да Ме убие, защото словото Ми се не побира във вас.
38. Аз говоря това, що съм видял у Моя Отец; а вие вършите онова, що сте видели у вашия отец.
39. Отговориха Му и рекоха: наш отец е Авраам. Иисус им рече: да бяхте чеда на Авраама, щяхте да вършите делата Авраамови.
40. А сега искате да убие Мене, Човека, Който ви каза истината, що чух от Бога. Авраам това не е правил.
41. Вие вършите делата на баща си. На това Му рекоха: ние от блудство не сме родени; едного Отца имаме, Бога.
42. Иисус им рече: да беше Бог ваш Отец, щяхте да Ме обичате, понеже Аз съм излязъл и дохождам от Бога; защото Аз не съм дошъл от Себе Си, а Той Ме прати.
43. Защо не разбирате речта Ми? Защото не можете да слушате словото Ми.
44. Ваш баща е дяволът; и вие искате да изпълнявате похотите на баща си. Той си беше открай човекоубиец и не устоя в истината, понеже в него няма истина. Кога говори лъжа, своето говори, защото е лъжец и баща на лъжата.
45. А понеже Аз говоря истината, не Ми вярвате.
46. Кой от вас ще Ме укори за грях? Ако пък говоря истина, защо Ми не вярвате?
47. Който е от Бога, той слуша Божиите думи. Вие затова не слушате, защото не сте от Бога.
48. На това иудеите Му отговориха и рекоха: не казваме ли ние право, че Ти си самарянин, и в Тебе има бяс?
49. Иисус отговори; в Мене бяс няма; но почитам Отца Си, а вие Ме безчестите.
50. Ала Аз не търся Моята слава: има Друг, Който я търси и съди.
51. Истина, истина ви казвам: който спази словото Ми, няма да види смърт веќе.
52. Тогава иудеите Му рекоха: сега разбрахме, че в Тебе има бяс: Авраам умря, пророците също, а Ти казваш: който спази словото Ми, няма да вкуси смърт веќе.
53. Нима Ти си по-голям от отца ни Авраама, който умря? И пророците умряха; на какъв се правиш Ти?
54. Иисус отговори: ако Аз се славя Сам, славата Ми е нищо. Моят Отец е, Който Ме прославя и за Когото вие казвате, че е ваш Бог,
55. но Го не познахте, пък Аз Го зная. И ако кажа, че Го не познавам, ще бъда като вас лъжец. Но Аз Го зная и пазя словото Му.
56. Авраам, вашият баща, би се зарадвал да види Моя ден, и видя, и се възрадва.
57. На това иудеите Му рекоха: нямаш още петдесет години - и си видял Авраама?
58. Иисус им рече: истина, истина ви казвам: преди Авраам да е бил, Аз съм.
59. Тогава взеха камъни, за да хвърлят върху Му; но Иисус се скри и излезе от храма, като мина презред тях, и така си отиде.

94. Завръщането на седемдесетте и беседата на Господ с тях. „Всичко Ми е предадено от Моя Отец”.

Иудея.

Мт 11	Мк	Лк 10	Ин
25. В онова време, продължавайки речта, Иисус каза: прославям Те, Отче, Господи на небето и на земята, задето си укрил това от мъдри и разумни, а си го открил на младенци; 26. тъй е, Отче, понеже такава беше Твоето благоволение. 27. Всичко Ми е предадено от Моя Отец, и никой не познава Сина, освен Отец; и нито Отца познава някой, освен Сина, и комуто Синът иска да открие. 28. Дойдете при Мене всички отрудени и обременени, и Аз ще ви успокоя; 29. вземете Моето иго върху си и се поучете от Мене, понеже съм кротък и смирен по сърце, и ще намерите покой за душите си; 30. защото игото Ми е благо, и бремето Ми леко.		17. Седемдесетте <i>ученици</i> се върнаха с радост и казваха: Господи, в Твое име и бесовете се покоряват нам. 18. А Той им рече: видях сатаната, как падна от небето като светкавица; 19. ето, давам ви власт да настъпвате на змии и скорпии и на всяка вражеска сила; и нищо няма да ви повреди; 20. обаче не се радвайте на това, че духовете ви се покоряват; а радвайте се, че имената ви са написани на небесата. 21. В оня час се зарадва духом Иисус и рече: прославям Те, Отче, Господи на небето и на земята, задето си утаил това от мъдри и разумни, а си го открил на младенци. Тъй е, Отче, понеже такава беше Твоето благоволение. 22. И като се обърна към учениците, рече: всичко Ми е предадено от Моя Отец; и кой е Синът, не знае никой, освен Отец; и кой е Отец, <i>не знае никой</i>, освен Синът, и - комуто Синът иска да открие. 23. И като се обърна към учениците, рече им насаме: блажени очите, които виждат това, що вие виждате. 24. Защото, казвам ви, много пророци и царе искаха да видят, що вие виждате, и не видяха, и да чуят, що чувате, и не чуха.	

95. Въпрос на законника за вечния живот. Притча на милосърдния самарянин.

Иудея.

Мт	Мк	Лк 10	Ин
		25. И ето, един законник стана и, изкушавайки Го, рече: Учителю, какво да направя, за да наследя живот вечен? 26. А Той му каза: в Закона що е писано? как четеш? 27. Той отговори и рече; "Възлюби Господа, Бога твоего, от всичкото си сърце, и от всичката си душа, и с всичката си сила, и с всичкия си разум, и ближния си като себе си". 28. <i>Иисус</i> му каза: право отговори; тъй постъпвай, и ще бъдеш жив. 29. Но той, като искаше да се оправдае, рече на Иисуса: а кой е моят ближен?	

		30. Отговори Иисус и каза: един човек слизаше от Иерусалим в Иерихон, и налетя на разбойници, които го съблякоха, изпонараниха го и си заминаха, като го оставиха полумъртъв. 31. Случайно един свещеник слизаше по тоя път, и, като го видя, отмина. 32. Също и един левит, като стигна до същото място, приближи се, погледна и отмина. 33. Един пък самарянин, който пътуваше, дойде до него, видя го и се смили, 34. и, като се приближи, превърза му раните, изливайки елей и вино; след това го качи на добичето си, откара го в странноприемницата и се погрижи за него. 35. А на другия ден, като си заминаваше, извади два динария, даде на съдържателя и му рече: погрижи се за него; и, ако потрошиш нещо повече, навръщане аз ще ти заплатя. 36. И тъй, кой от тези трима ти се вижда да е бил ближен на изпадналия в <i>ръцете</i> на разбойниците? 37. Той отговори: оня, който му стори милост. Тогава Иисус му каза: иди и ти прави също така.	
--	--	--	--

96. Господ във Витания при Марта и Мария. Витания.

Мт	Мк	Лк 10	Ин
		38. И както вървяха. Той влезе в едно село; една жена, на име Марта, Го прие у дома си. 39. Тя имаше сестра, на име Мария, която седна при нозете на Иисуса и слушаше речта Му. 40. А Марта се улиса в голяма шетня и, като пристъпи, рече: Господи, небрежиш ли, дето сестра ми ме остави сама да шетам? Кажи й, прочее, да ми помогне. 41. Иисус й отговори и рече: Марто, Марто, ти се грижиш и безпокоиш за много неща, 42. а пък едно е само потребно. И Мария избра добрата част, която няма да й се отнеме.	

97. Учение на Господ за молитвата. Иудея.

Мт	Мк	Лк 11	Ин
		1. И когато Той беше на едно място и се молеше, след като свърши <i>молитвата</i>, един от Неговите ученици Му рече: Господи, научи ни да се молим, както и Иоан научи учениците си. 2. А Той им рече: когато се молите, казвайте: Отче наш, Който си на небесата! Да се свети Твоето име; да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля, както на небето, тъй и на земята; 3. насъщния ни хляб давай ни всеки ден; 4. и прости нам греховете ни, защото и сами ние прощаваме на всеки наш длъжник; и не въведи нас в изкушение, но избави ни от лукавия. 5. И каза им: <i>да речем</i>, че някой от вас има приятел, и отива при него	

посреднощ и му казва: приятелю, дай ми назаем три хляба,
 6. защото един приятел ми дойде от път, и нямам какво да му сложа;
 7. а оня отвътре му отговаря и казва: не ме безпокой, вратата са вече заключени, а децата ми с мене са в леглото; не мога да стана и ти дам, -
 8. казвам ви, ако и да не стане *оня* и не му даде затова, че му е приятел, но поради неговата безочливост ще стане и ще му даде, колкото иска.
 9. И Аз ви казвам: искайте и ще ви се даде; търсете, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори;
 10. защото всеки, който иска, получава, и който търси, намира, и на тогоз, който хлопа, ще се отвори.
 11. И кой баща от вас, ако син му поиска хляб, ще му даде камък? Или, ако *поиска* риба, ще му даде змия вместо риба?
 12. Или, ако поиска яйце, ще му даде скорпия?
 13. И тъй, ако вие, бидейки лукави, умеете да давате добри даяния на чедата си, колко повече Отец Небесний ще даде Дух Светий на ония, които Му искат?

98. Изобличаване на фарисеите и законниците на обяд у фарисеина. Капернаум.

Мт	Мк	Лк 11	Ин
		37. И когато <i>Той</i> говореше, един фарисеин Го помоли да обядва у него. Той отиде и седна на трапезата. 38. А фарисеинът се почуди, като видя, че Той не си уми ръцете пред обема. 39. Но Господ му рече: сега вие, фарисеите, измивате чашата и паницата отвън, а пък вътрешността ви е пълна с грабеж и лукавство. 40. Безумници, не Същият ли, Който сътвори външното, сътвори и вътрешното? 41. Но давайте милостиня според силите си; тогава всичко у вас ще бъде чисто. 42. Но горко вам, фарисеи, задето давате десетък от гъзум, седефче и от всякакъв зеленчук, а немарите за съда и любовта Божия: това трябваше да правите, и онова да не оставяте. 43. Горко вам, фарисеи, задето обичате предни седалища в синагогите и поздравя по тържищата. 44. Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери, защото сте като гробове, които не личат, и по които човеците ходят, без да знаят. 45. На това някой от законниците Му рече: Учителю, като говориш това, Ти и нас обиждаш. 46. Но Той рече: и на вас, законниците, горко, задето товарите човеците с мъчни за носене бремена, а сами дори и с един пръст се не допирате до товарите. 47. Горко вам, задето зидате гробници на пророците, които вашите бащи избиха, 48. с това свидетелствувате за делата на бащите си и ги одобрявате, защото те избиха пророците, а вие им зидате гробници. 49. Затова и Божията премъдрост рече: ще им пратя пророци и апостоли, и от тях ще убият и изгонят, 50. за да се изиска от тоя род кръвта на всички пророци, проляна от създание	

мира,
 51. от кръвта на Авеля до кръвта на Захария, убит между жертвеника и храма.
 Да, казвам ви, ще се изиска от тоя род.
 52. Горко вам, законници, задето взехте ключа на познанието: сами не
 влязохте, и на влизащите попречихте.
 53. И когато Той им говореше това, книжниците и фарисеите почнаха силно
 да се ядосват и да изнудват от Него отговори за много неща,
 54. като Го дебнеха и гледаха да уловят нещо от устата Му, за да Го обвинят.

99. Наставления за фарисейския квас, човешкия страх и упованието на Бога, и други поучения в притчи.

Капернаум.

Мт	Мк	Лк 12	Ин
		1. Между това, когато се събра народ с десетки хиляди, тъй че се тъпчеха един други, Той заговори първом на учениците Си: пазете се от фарисейския квас, който е лицемерие. 2. Няма нищо скрито, което да се не открие, и тайно, което да се не узнае; 3. затова, каквото сте казали в тъмно, то ще се чуе на видело; и каквото сте казали на ухо в скривалищата, то ще бъде разгласено от покривите. 4. А на вас, Моите приятели, казвам: не бойте се от тия, които убиват тялото и сетне не могат нищо повече да сторят; 5. но ще ви покажа, от кого да се боите: бойте се от Оногова, Който след убиването има власт да хвърли в геената; да, казвам ви, от Него се бойте. 6. Не пет ли врабчета се продават за два асария? И ни едно от тях не е забравено от Бога. 7. А вам и космите на главата са всички преброени. И тъй, не бойте се: от много врабчета вие сте по-ценни. 8. И казвам ви: всеки, който Мене признае пред човеците, и Син Човеческий ще признае него пред Божиите Ангели; 9. а който се отрече от Мене пред човеците, той ще бъде отречен пред Божиите Ангели. 10. И всекиму, който каже дума против Сина Човечески, ще бъде простено; а на оногова, който каже хула против Духа Светаго, няма да се прости. 11. А кога ви заведат в синагогите и при началствата и властите, не се грижете, как или що да отговорите, или що да кажете; 12. защото Дух Светий ще ви научи в същия час, какво трябва да кажете.	

99.1. Притча за безумния богаташ.

Мт	Мк	Лк 12	Ин
		13. Някой пък от народа Му рече: Учителю, кажи на брата ми, да раздели с мене наследството. 14. А Той му рече: човече, кой Ме е поставил да ви съдя или деля? 15. При това им рече: гледайте и се пазете от користолюбие, защото животът на човека не се състои в това да преумножава имотите си. 16. И каза им притча, като рече: на един богат човек нивата се бе много оброрила;	

		17. и <i>той</i> размишляваше в себе си и казваше: какво да направя? няма де да събера плодовете си. 18. И рече: това ще сторя: ще съборя житниците си и ще съградя по-големи, и ще събера там всичките си храни и богатата си, 19. и ще кажа на душата си: душо, имаш много блага, приготвени за много години: почивай, яж, пий, весели се. 20. Но Бог му рече: безумнико, нощес ще ти поискат душата; а това, що си приготвил, кому ще остане? 21. Тъй <i>бива с тогова</i>, който събира имане за себе си, а не богатее в Бога.	
--	--	---	--

99.2. За земните грижи.

Мт	Мк	Лк 12	Ин
		22. И рече на учениците Си: затова ви казвам: не се грижете за душата си, какво да ядете, ни за тялото, какво да облечете: 23. душата струва повече от храната, и тялото - от облеклото. 24. Погледнете враните, че не сеят, нито жънат; те нямат ни скривалище, ни житница, и Бог ги храни; а колко сте вие по-ценни от птиците! 25. Па и кой от вас, грижейки се, може да придаде на ръста си един лакът? 26. И тъй, ако и най-малкото не можете <i>направи</i>, защо се грижите за другото? 27. Погледнете криновете, как растат: не се трудят, нито предат; но казвам ви, че нито Соломон във всичката си слава не се е облякъл тъй, както <i>всеки</i> един от тях. 28. И ако пък тревата на полето, която днес я има, а утре се хвърля в пещ, Бог тъй облича, то колко повече вас, маловерци! 29. <i>Затова и</i> вие не търсете, какво да ядете, или какво да пиете, и не се загрижайте, 30. защото всичко това търсят езичниците на света; а вашият Отец знае, че <i>вие</i> имате нужда от това; 31. но вие търсете царството Божие, и всичко това ще ви се придаде. 32. Не бой се, малко стадо! Понеже вашият Отец благоволи да ви даде царството.	

99.3. За неоскъдяващото съкровище на небесата.

Мт	Мк	Лк 12	Ин
		33. Продайте си имотите и дайте милостиня. Пригответе си кесии, които да не овехтяват, съкровище на небесата, което да се не изчерпя, където крадец не приближава, и което молец не поврежда; 34. защото, дето е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви.	

99.4. Притча за бодърстващите слуги и домоуправителя.

Мт	Мк	Лк 12	Ин
		35. Да бъде кръстът ви препасан, и светилниците ви запалени; 36. и вие ще приличате на ония човеци, които очакват господаря си, кога ще се върне от сватба, за да му отворят веднага, щом дойде и почука. 37. Блазе на ония слуги, чийто господар ги намери будни, кога си дойде;	

		истина ви казвам, той ще се препаше, и ще ги тури да седнат, и като пристъпи, ще им служи. 38. И ако дойде на втора стража, и на трета стража дойде, и ги намери тъй, блазе на тия слуги. 39. Знайте и това, че, ако стопанинът на къщата знаеше, в кой час ще дойде крадецът, той щеше да стои буден и нямаше да остави да му подкопаят къщата. 40. Бъдете, прочее, и вие готови, понеже, в който час не мислите, ще дойде Син Човеческий. 41. <i>Тогав</i> Петър Му рече: Господи, за нас ли казваш тая притча, или за всички?	
--	--	---	--

99.5. Притча за слугите, верни на волята на господаря си.

Мт	Мк	Лк 12	Ин
		42. А Господ рече: кой ли е оня верен и благоразумен домакин, когото господарят му е поставил над слугите си, за да им раздава навреме уречената храна? 43. Блазе на оня слуга, чийто господар, кога дойде, го намери, че постъпва тъй; 44. истина ви казвам, че той ще постави него над целия си имот. 45. Ако пък оня слуга каже в сърцето си; скоро няма да дойде господарят ми, н почне да бие слуги и слугини, да яде и да пие, и да се напива, - 46. господарят на тоя слуга ще дойде в ден, в който не очаква, и в час, който не знае, и ще го отдели и подложи на еднаква участ с неверните. 47. А оня слуга, който е знаел волята на господаря си, и не е бил готов, и не е постъпвал по волята му, ще бъде бит много; 48. който пък не е знаел и е направил нещо достойно за наказание, ще бъде бит малко. И от всекиго, комуто е много дадено, много и ще се иска, и комуто много е поверено, от него повече ще се изисква.	

99.6. Огън и разделение от Господ.

Мт	Мк	Лк 12	Ин
		49. Огън дойдох да туря на земята, и колко бих желал да беше вече пламнал! 50. С кръщение трябва да се кръстя; и колко Ми е мъка, докато се свърши това! 51. Мислите, че дойдох мир да дам на земята? Не, казвам ви, а - раздяла; 52. защото отсега петима в една къща ще бъдат разделени, трима против двама, и двама против трима; 53. баща ще бъде против син, и син против баща; майка против дъщеря, и дъщеря против майка; свекърва против снаха си, и снаха против свекърва си.	

99.7. За разпознаване на времената.

Мт	Мк	Лк 12	Ин
		54. Заговори и към народа: кога видите облак да се дига от запад, тоз час казвате: дъжд ще вали; тъй и бива;	

55. а кога *видите* да духа южен вятър, казвате: жегата ще бъде; и бива.
 56. Лицемерни, лицето на земята и небето умеете да разпознавате, а това време как не узнавате?
 57. А защо и сами от себе си не съдите, що е право?

99.8. За примиряването със съперника.

Мт	Мк	Лк 12	Ин
		58. Кога отиваш с противника си при началството, постарай се по пътя да се освободиш от него, за да те не откара при съдията, и съдията да те не предаде на мъчител, а мъчителят да те не хвърли в тъмница; 59. казвам ти: няма да излезеш оттам, докле не върнеш и последната стотинка.	

100. Излекуване на слепородения. Изобличение на фарисеите. Иерусалим.

Мт	Мк	Лк	Ин 9
			1. И като минаваше, видя един човек, сляп от рождение. 2. Учениците Му Го попитаха и казваха: Рави, кой е съгрешил, тоя или родителите му, за да се роди сляп? 3. Иисус отговори: нито тоя е съгрешил, нито родителите му, но <i>това биде</i> , за да се явят делата Божии върху му. 4. Аз трябва да върша делата на Тогова, Който Ме е пратил, докле е ден; настъпва нощ, когато никой не може да работи, 5. Докле съм в света, светлина съм на света. 6. Това като каза, плюна на земята, направи калчица от плюнката и намаза с нея очите на слепия, 7. и му рече: иди се умий в къпалнята Силоам (което значи: пратен). Той отиде, умие се и се върна прогледал. 8. А съседите и ония, които го бяха виждали по-преди, че беше сляп, думаха: не е ли този, който седеше и просеше? 9. Едни думаха: този е, а други: прилича на него; той пък казваше: аз съм. 10. Тогава го питаха: как ти се отвориха очите? 11. Той отговори и рече: един Човек, Който се нарича Иисус, направи калчица, намаза очите ми и ми рече: иди в къпалнята Силоам и се умий. Отидох, умих се, и прогледах. 12. Те пък му рекоха: де е Той? Отговори: не зная. 13. Тогава заведоха при фарисеите човека, който беше по-преди сляп. 14. А беше събота, когато Иисус направи калчицата и му отвори очите. 15. Питаха го също и фарисеите, как е прогледал. Той им рече: тури ми калчица на очите, и се умих, и гледам. 16. Тогава някои от фарисеите думаха: Тоя Човек не е от Бога, защото не пази събота. Други думаха: как може грешен човек да върши такива чудеса? И произлезе помежду им разпра. 17. Казват пак на <i>прогледалия</i> слепец: ти какво казваш за Него, задето ти отвори очите? А той рече: пророк е. 18. Но иудеите не повярваха за него, че е бил сляп и прогледал, докато не повикаха родителите на самия прогледал

19. и ги попитаха, думайки: този ли е вашият син, за когото вие казвате, че се родил сляп? А как сега вижда?

20. Родителите му отговориха и им рекоха: знаем, че този е нашият син и че се роди сляп;

21. а как сега вижда, не знаем, или кой му е отворил очите, ние не знаем. Той сам е пълнолетен; него попитайте; нека сам говори за себе си.

22. Това казаха родителите му, понеже се бояха от иудеите; защото иудеите се бяха вече сдумали да отлъчат от синагогата оногова, който Го признае за Христа.

23. Затова и родителите му казаха: той е пълнолетен; него попитайте.

24. Тогова повикаха повторно човека, който *преди* беше сляп, и му казаха: въздай Богу слава; ние знаем, че Тоя Човек е грешник.

25. Той отговори и рече: дали е грешник, не зная; едно зная, че бях сляп, а сега виждам.

26. Пак го попитаха: какво ти направи? Как ти отвори очите?

27. Отговори им: казах ви вече, и не чухте; какво пак искате да чуете? да не би и вие да искате да Му станете ученици?

28. А те го изхокаха и рекоха: ти си Негов ученик; а ние сме Мойсееви ученици.

29. Ние знаем, че на Мойсея е говорил Бог; а Тогова не знаем откъде е.

30. Отговори човекът и им рече: това е и чудното, че вие не знаете откъде е, а ми отвори очите.

31. Ние пък знаем, че Бог не слуша грешници; но, който почита Бога и върши волята Му, тогава слуша.

32. Открай век не се е чуло, някой да е отворил очи на слепороден.

33. Ако Той не беше от Бога, не можеше да направи нищо.

34. Отговориха му и рекоха: ти цял в грехове си роден, и ти ли нас учиш? И го изпъдиха вън.

35. Исус чу, че го изпъдили вън и, като го намери, рече му: ти вярваш ли в Сина Божий?

36. Той отговори и рече: кой е, господине, та да повярвам в Него?

37. Исус му рече: и видял си Го, и, Който говори с тебе, Той е.

38. А той рече: вярвам, Господи! И Му се поклони.

39. А Исус рече: за съд дойдох Аз на тоя свят, за да виждат невиждащите, а виждащите да станат слепи.

40. Чуха това някои от фарисеите, които бяха с Него, и Му рекоха: нима и ние сме слепи?

41. Исус им рече: да бяхте били слепи, не щяхте да имате грях; но сега казвате, че виждате, затова грехът ви остава.

101. Притчата за добрия Пастир.

Мт	Мк	Лк	Ин 10
			1. Истина, истина ви казвам: който не влиза през вратата в овчата кошара, а прескача отдругаде, той е крадец и разбойник;
			2. а който влиза през вратата, пастир е на овците:
			3. нему вратарят отваря, и овците слушат гласа му, и той зове овците си по име и ги извежда;
			4. и кога изведе овците си, върви пред тях; а овците вървят подире му, понеже познават гласа му;

		5. подир чужди човек не вървят, а бягат от него, понеже гласа на чуждите не познават. 6. Тая притча им каза Иисус. Но те не разбраха, за какво им говореше. 7. Тогава Иисус пак им рече: истина, истина ви казвам: Аз съм вратата на овците. 8. Всички, колкото са идвали преди Мене, са крадци и разбойници; но овците не ги послушаха. 9. Аз съм вратата: който влезе през Мене, ще се спаси, и ще влезе, и ще излезе, и паша ще намери. 10. Крадецът дохожда, само за да открадне, убие и погуби. Аз дойдох, за да имат живот, и да имат в изобилие. 11. Аз съм добрият пастир: добрият пастир полага душата си за овците; 12. а наемникът, който не е пастир, комуто овците не са негови, вижда вълка, че иде, оставя овците и бяга; а вълкът разграбя и разпръсва овците. 13. Наемникът пък бяга, защото е наемник, и не го е грижа за овците. 14. Аз съм добрият пастир; и познавам Моите Си, и Моите Ме познават. 15. Както Ме познава Отец, тъй и Аз познавам Отца; и душата Си полагам за овците. 16. Имам и други овци, които не са от тая кошара, и тях трябва да приведа; и ще чуят гласа Ми, и ще бъде едно стадо и един Пастир. 17. Затова Ме люби Отец, защото Аз Си давам душата, за да я приема пак. 18. Никой не Ми я отнима, но Аз Сам от Себе Си я давам. Имам власт, да я дам, и власт имам пак да я приема. Тая заповед получих от Отца Си. 19. Поради тия думи пак произлезе разпра между иудеите. 20. И мнозина от тях казваха: бяс има и не е в Себе Си; защо Го слушате? 21. Други казваха: това не са думи на бесен: може ли бяс да отваря очи на слепи?
--	--	--

102. Беседа на празника Обновление за Своего Богосиновство.

Мт	Мк	Лк	Ин 10 22. И настана тогава в Иерусалим <i>празник</i> Обновение, и зима беше. 23. И ходеше Иисус в храма, в притвора Соломонов. 24. Тогава иудеите Го заобиколиха и Му казваха: докога ще измъчваш душите ни? Ако си Ти Христос, кажи ни открито. 25. Иисус им отговори: казах ви, ала не вярвате; делата, които Аз върша в името на Моя Отец, те свидетелствуват за Мене. 26. Но вие не вярвате, понеже не сте от Моите овци, както ви рекох. 27. Моите овци слушат гласа Ми, и Аз ги познавам, и те вървят подире Ми, 28. и Аз им давам живот вечен; и те няма да погинат вовеки; и никой не ще ги грабне от ръката Ми. 29. Моят Отец, Който Ми ги даде, е по-голям от всички; и никой не може ги грабна от ръката на Отца Ми. 30. Аз и Отец едно сме. 31. Тогава иудеите пак грабнаха камъни, за да Го убият. 32. Иисус им отговори: много добри дела ви показах от Моя Отец; за кое от тия дела с камъни Ме замеряте? 33. Иудеите Му отговориха и рекоха: не за добро дело с камъни Те замеряме, а за богохулство и за това, дето Ти, бидейки човек, правиш се Бог. 34. Иисус им отговори: не е ли писано в Закона ви: "Аз рекох: богове сте"?
-----------	-----------	-----------	---

		35. Ако Той нарече богове ония, към които бе <i>отправено</i> словото Божие (и не може да се наруши Писанието), 36. на Тогова ли, Когото Отец освети и прати в света, вие казвате: богохулствуващ, защото рекох: Аз съм Син Божий? 37. Ако не върша делата на Моя Отец, не Ми вярвайте; 38. ако пък върша, макар на Мене и да не вярвате, на делата повярвайте, за да разберете и повярвате, че Отец е в Мене, и Аз съм в Него. 39. Тогава пак искаха да Го хванат; но Той се измъкна из ръцете им.
--	--	--

103. Господ отвъд река Йордан и Неговото служение там.

Мт 19	Мк 10	Лк	Ин 10
1⁶. и дойде в пределите Иудейски, отвъд Йордан. 2. Подире Му тръгнаха много тълпи народ, и Той ги изцери там.	1. Като стана оттам, дохожда в пределите Иудейски през отвъдната страна Йорданска. И народът пак се стичаше при Него; и по обичая Си Той пак ги поучаваше.		40. и отиде пак отвъд Йордан, на мястото, дето по-преди Иоан кръщаваше, и остана там. 41. Мнозина дойдоха при Него и казваха, че Иоан не бил сторил никакво чудо; но всичко, що Иоан бил казал за Него, било истинско. 42. И мнозина там повярваха в Него.

104. Поучение за покаянието.

Мт	Мк	Лк 13	Ин
		1. В същото време дойдоха някои и Му разказаха за галилейците, на които кръвта Пилат смесил с жертвите им. 2. Иисус им отговори и рече: мислите ли, че тия галилейци бяха по-грешни от всички галилейци, че тъй пострадаха? 3. Не, казвам ви; но, ако се не покаете, всички тъй ще загинете. 4. Или мислите, че ония осемнайсет души, върху които падна Силоамската кула и ги изби, бяха по-виновни от всички живеещи в Иерусалим? 5. Не, казвам ви; но, ако се не покаете, всички тъй ще загинете.	

105. Притча за безплодната смоковница.

Мт	Мк	Лк 13	Ин
		6. И каза тая притча: някой си имаше в лозето си посадена смоковница, и дойде да търси на нея плод, но не намери; 7. и рече на лозаря: ето, три години дохождам да търся плод на тая смоковница, и не намирам; отсеци я: защо само да изтощава земята? 8. Но той му отговори и рече: господарю, остави я и тая година, докато я обкопая и насипя с тор, 9. и ако даде плод, <i>добре</i>; ако ли пък не, на следната <i>година</i> ще я отсечеш.	

106. Излекуване на прегърбената жена.

Мт	Мк	Лк 13	Ин
		10. В една от синагогите Той поучаваше в събота; 11. и ето една жена с немощен дух от осемнайсет години; тя беше прегърбена и не можеше никак да се изправи. 12. Като я видя Иисус, повика я и рече ѝ: жено, освобождаваш се от недъга си! 13. И сложи ръцете Си върху нея; и тя веднага се изправи и славеше Бога. 14. При това началникът на синагогата, негодувайки, задето Иисус в събота изцери, заговори и рече на народа: шест дена има, през които трябва да се работи; в тях дохождате и се лекувате, а не в съботен ден. 15. Господ му отговори и рече: лицемерецо, не отвързва ли всеки от вас вола си или осела си от яслите в събота, и не води ли да го пои? 16. А тая дъщеря Авраамова, която сатаната е свързал, ето вече осемнайсет години, не биваше ли да се освободи от тия връзки в съботен ден? 17. И когато Той говореше това, всички, които бяха против Него, изпитваха срам; а целият народ се радваше за всички славни дела, вършени от Него.	

107. Поучение за числото на спасяващите се. Намерението на Ирод да убие Христос. Плач за Иерусалим.

Мт	Мк	Лк 13	Ин
		22. И минаваше през градове и села, като поучаваше и отиваше към Иерусалим. 23. А някой Му рече: Господи, малцина ли са, които се спасяват? Той им рече: 24. подвизавайте се да влезете през тесните врата; защото, казвам ви, мнозина ще поискат да влязат, и не ще могат. 25. След като стопанинът на къщата стане и затвори вратата, а <i>вие</i>, останали отвън, почнете да хлопате на вратата и да викате: Господи, Господи, отвори ни! и когато Той ви отвори и рече: не ви зная откъде сте, - 26. тогава ще почнете да казвате: ядохме и пихме пред Тебе, и по нашите улици Ти поучаваше. 27. И Той ще рече: казвам ви, не ви зная откъде сте; махнете се от Мене всички, които вършите неправда. 28. Там ще бъде плач и скърцане със зъби, кога видите Авраама, Исаака и Иакова и всички пророци в царството Божие, а себе си изгонвани навън. 29. И ще дойдат от изток и запад, и север и юг, и ще насядат на трапеза в царството Божие. 30. И ето, има последни, които ще бъдат първи, и има първи, които ще бъдат последни. 31. В същия ден дойдоха някои фарисеи и Му казаха: излез и замини оттук, защото Ирод иска да Те убие. 32. И рече им: идете и кажете на тая лисица: ето, изгонвам бесове, и изцелявам днес и утре, и на третия <i>ден</i> ще свърша; 33. но Аз трябва да вървя днес, утре и други ден, защото не бива пророк да загине вън от Иерусалим. 34. Иерусалиме, Иерусалиме, който избиваш пророците и с камъни убиваш пратените при тебе! Колко пъти съм искал да събера чедата ти, както кокошка <i>събира</i> пилците си под крилете, и не рачихте!	

35. Ето, оставя се вам домът ви пуст. И казвам ви, че няма да Ме видите, докле не дойде *време* да кажете: благословен Идещият в име Господне!

108. Господ в дома на фарисейският началник. Излекуване на болната от воднянка. Притча за първите и последните места. Притча за званите на вечеря.

Мт	Мк	Лк 14	Ин
		1. Когато един съботен ден Той дойде в къщата на едного от фарисейските началници да яде хляб, ония, <i>които бяха там</i>, Го наблюдаваха; 2. и ето, застана пред Него един човек, болен от красник. 3. Иисус продума на законниците и фарисеите и рече: позволено ли е да се лекува в събота? 4. Те мълчаха. И като хвана <i>болния</i>, изцери го и отпрати. 5. След това им рече: кой от вас, ако осел или вол му падне в кладенец, няма веднага да го извади и в съботен ден? 6. И не можаха да Му отговорят на това. 7. А като забелязваше, как поканените избираха първите места, каза им притча: 8. кога те покани някой на сватба, не сядай на предно място, да не би някой между поканените от него да бъде по-почетен от тебе, 9. и да не би той, който е поканил тебе и него, дойде и ти каже: отстъпи на тогово място; и тогава ще отидеш засрамен да заемеш последното място. 10. Но, кога бъдеш поканен, иди и седни на последното място, та той, който те е поканил, като дойде, да ти каже: друже, премести се по-горе; тогава ще ти бъде чест пред насядалите с тебе; 11. защото всеки, който превъзнася себе си, ще бъде унижен; а който се смирява, ще бъде въздигнат. 12. А и на тогова, който Го бе поканил, рече: кога даваш обяд или вечеря, не кани приятелите си, нито братята си, нито роднините си, нито богати съседи, да не би да те поканят и те някога, и да получиш отплата. 13. Но, кога даваш гощавка, кани бедни, маломощни, хроми, слепи, 14. и ще бъдеш блажен, задето те не могат да ти се отплатят, понеже ще ти бъде отплатено, кога възкръснат праведните. 15. Като чу това един от насядалите с Него на трапезата, рече Му: блажен е, който ще яде хляб в царството Божие! 16. А Той му отвърна: един човек пригответи голяма вечеря и покани мнозина; 17. и в часа за вечеря изпрати слугата си да каже на поканените: дойдете, понеже всичко е вече готово. 18. И почнаха всички <i>като</i> сговорени да се извиняват. Първият му рече: купих си нива и ще трябва да отида да я видя; моля те, извини ме. 19. Другият рече: купих си пет рала волове и отивам да ги опитам; моля те, извини ме. 20. Третият рече: ожених се, и затова не мога да дойда. 21. И като се върна, слугата обади това на господаря си. Тогава стопанинът на къщата се разсърди и рече на слугата си: излез по-скоро по стъгдите и улиците на града и доведи тук бедните, маломощните, хромите и слепите. 22. И рече слугата: господарю, извършено е, както заповяда, и още място има.	

23. И рече господарят на слугата: излез по друмища и плетища, и, *колкото намериши*, накарай *ги* да влязат, за да се напълни къщата ми.
 24. Защото, казвам ви: никой от поканените няма да вкуси от вечерята ми. Понеже мнозина са звани, а малцина - избрани.

109. Притча за строенето на кула и за царя, който отива на война.

Мт	Мк	Лк 14	Ин
		25. С <i>Него</i> вървеше множество народ, а <i>Той</i> се обърна и им рече: 26. ако някой дохожда при Мене, и не намрази баща си и майка си, жена си и децата си, братята и сестрите си, та дори и самия си живот, той не може да бъде Мой ученик; 27. и който не носи кръста си, а върви след Мене, не може да бъде Мой ученик. 28. Защото кой от вас, кога иска да съгради кула, не ще седне първом да пресметне разноските, дали има, каквото е нужно за доизкарването ѝ, 29. та, кога тури основите и не може да я доизкара, да не би някак да почнат да му се смеят всички, които гледат, 30. и да казват: тоя човек почна да строи, и не можа да доизкара? 31. Или кой цар, отивайки на война срещу друг цар, не ще седне да се посъветва първом, дали може с десет хиляди да противостои на оногова, който иде срещу него с двайсет хиляди? 32. Инак, докато е онзи още далеч, той ще проводи при него пратеници да моли за мир. 33. Тъй, прочее, всеки от вас, който се не отрече от всичко, що има, не може да бъде Мой ученик. 34. Солта е добро нещо: но, ако солта изгуби сила, с какво ще бъде подправена? 35. Нито за земя, нито за тор е годна; изхвърлят я навън. Който има уши да слуша, нека слуша!	

110. Притчи за покаянието.

110.1. Притча за заблудената овца.

Мт	Мк	Лк 15	Ин
		1. Приближаваха се при <i>Него</i> всички митари и грешници да <i>Го</i> слушат. 2. А фарисеите и книжниците роптаеха и казваха: Той приема грешници и яде с тях. 3. Но <i>Иисус</i> им каза тая притча: 4. кой от вас, имайки сто овци, като изгуби една от тях, не оставя деветдесетте и девет в пустинята и не тръгва подир загубената, докле я намери? 5. А като я намери, вдига я на раменете си радостен; 6. и като дойде дома, свиква приятели и съседи и им казва: порадвайте се с мене, защото си намерих загубената овца. 7. Казвам ви, че тъй и на небесата <i>повече</i> радост ще има за един каещ; се грешник, нежели за деветдесет и девет праведници, които нямат нужда от покаяние.	

110.2. За изгубената драхма.

Мт	Мк	Лк 15	Ин
		8. Или коя жена, имайки десет драхми, ако изгуби една, не запаля светило и не помита къщата и търси грижливо, докле я намери? 9. А като я намери, свиква приятелки и съседки и казва: порадвайте се с мене, защото намерих изгубената драхма. 10. Такава радост, казвам ви, бива пред Ангелите Божии и за един каещ се грешник.	

110.3. За блудния син.

Мт	Мк	Лк 15	Ин
		11. И <i>още</i> каза: един човек имаше двама сина; 12. и по-младият от тях рече на баща си: татко, дай ми дела, който ми се пада от имота. И <i>бащата</i> им раздели имота. 13. Не след много дни, младият син, като събра всичко, отиде в далечна страна, и там пражоса имота си, като живееше разпътно. 14. А след като той разпиля всичко, настана голям глад в оная страна, и той изпадна в нужда; 15. и отиде та се пристави у одного от жителите на оная страна, а <i>тоя</i> го прати по земите си да пасе свини; 16. и <i>той</i> бе петимен да напълни корема си с рожкове, що свините ядяха, но никой не му даваше. 17. А като дойде в себе си, рече; колко наемници у баща ми имат в изобилие хляб, пък аз от глад умирам! 18. Ще стана и ще отида при баща си и ще му река: татко, съгреших против небето и пред тебе, 19. и не съм вече достоен да се нарека твой син; направи ме като един от наемниците си. 20. И стана, та отиде при баща си. И когато беше още далеч, видя го баща му, и му домиля; и като се затече, хвърли се на шията му и го обцелува. 21. А синът му рече: татко, съгреших против небето и пред тебе, и не съм вече достоен да се нарека твой син. 22. А бащата рече на слугите си: изнесете най-хубавата премяна и го облечете, и дайте пръстен на ръката му и обуца на нозете; 23. па докарайте и заколете угоеното теле: нека ядем и се веселим, 24. защото тоя мой син мъртъв беше, и оживя, изгубен беше и се намери. И взеха да се веселят. 25. А по-старият му син беше на нива; и на връщане, като наближи до къщи, чу песни и игри; 26. и като повика одного от слугите, попита: що е това? 27. Той му рече: брат ти си дойде, и баща ти закла угоеното теле, защото го прие здрав. 28. <i>Той</i> се разсърди, и не искаше да влезе. А баща му излезе и го канеше. 29. Но той отговори на баща си и рече: ето, аз толкова години ти служа, и ни веднъж твоя заповед не престъпих; и мене никога <i>дори</i> козле не си дал, за да се повеселя с приятелите си; 30. а като дойде тоя ти син, който пражоса имота ти с блудници, за него ти закла угоеното теле.	

31. А той му рече: чедо, ти си винаги с мене, и всичко мое е твое;
32. а трябваше да се зарадваме и развеселим за това, че тоя ти брат мъртъв беше, и оживя, изгубен беше, и се намери.

110.4. За неверния управител.

Мт	Мк	Лк 16	Ин
		1. А каза и на учениците Си: един човек беше богат и имаше пристойник, за когото му бе донесено, че разпилява имота му; 2. и като го повика, рече му: какво е това, що чувам за тебе? Дай сметка за пристойничеството си, защото не ще можеш вече да бъдеш пристойник. 3. Тогава пристойникът си рече: що да сторя? Господарят ми отнима от мене пристойничеството; да копая, не мога; да прося, срамувам се; 4. сетих се, що да сторя, за да ме приемат в къщите си, когато бъда отстранен от пристойничеството. 5. И като повика длъжниците на господаря си, всекиго поотделно, рече на първия: колко дължиш на господаря ми? 6. Той отговори: сто мери масло. И рече му: вземи си разписката, седни и бърже напиши: петдесет. 7. После рече другиму: а ти колко дължиш? Той отговори: сто крини пшеница. И му рече: вземи разписката си и напиши: осемдесет. 8. И господарят похвали неверния пристойник, задето постъпил досетливо; защото синовете на тоя век в своя род са по-досетливи от синовете на светлината. 9. И Аз ви казвам: придобийте си приятели с несправедно богатство, та, кога осиромашеете, <i>те</i> да ви приемат във вечните живелища. 10. Верният в най-малкото е верен и в многото, а несправедливият в най-малкото е несправедлив и в многото. 11. И тъй, ако в несправедното богатство не бяхте верни, кой ще ви повери истинското? 12. И ако в чуждото не бяхте верни, кой ще ви даде вашето? 13. Никой слуга не може да слугува на двама господари, защото или единия ще намрази, а другия ще обикне; или на единия ще угоди, а другия ще презре. Не можете да служите на Бога и на мамона.	

112. Изобличение на сребролюбивите фарисеи. Притча за богаташа и Лазар.

Мт	Мк	Лк 16	Ин
		14. Всичко това слушаха и фарисеите, които бяха сребролюбци, и Му се подсмиваха. 15. Той им рече; вие представяте себе си за праведни пред човеците, но Бог знае вашите сърца; защото, което е високо у човеците, то е мерзост пред Бога. 16. Законът и пророците бяха до Иоана: оттогава се благовестува царството Божие, и всеки насила <i>да влезе</i> в него. 17. Но по-лесно е небе и земя да премине, нежели една чертица от Закона да пропадне. 18. Всеки, който напуска жена си, и се жени за друга, прелюбодействува, и всеки, който се жени за напусната от мъж, прелюбодействува. 19. Някой си човек беше богат, обличаше се в багреница и висон и всеки ден	

пируваше бляскаво.
 20. Имаше тъй също един сиромаш, на име Лазар, който струпавай лежеше при вратата му
 21. и петимен беше да се нахрани от трохите, що падаха от трапезата на богатата, и псетата прихождаха, та ближеха струпите му.
 22. Умря сиромашът, и занесоха го Ангелите в лоното Авраамово; умря и богаташът, и го погребяха;
 23. и в ада, когато беше на мъки, подигна очите си, видя Авраама отдалеч и Лазаря в лоното му
 24. и, като извика, рече: отче Аврааме, смили се над мене, и прати Лазаря да намокри края на пръста си във вода и да ми разхлади езика, защото се мъча в тоя пламък.
 25. Авраам пък рече: чедо, спомни си, че ти получи вече доброто си приживе, а Лазар - злото: сега пък той тук се утешава, а ти се мъчиш;
 26. па освен това между нас и вас зее голяма пропаст, та ония, които искат да преминат оттук при вас, да не могат, тъй също и оттам към нас да не преминават.
 27. А той рече: моля ти се тогава, отче, прати го в бащината ми къща,
 28. защото имам петима братя, та да им засвидетелствува, за да не дойдат и те в това място на мъката.
 29. Авраам му рече: имат Мойсея и пророците: нека ги слушат.
 30. А той рече: не, отче Аврааме, но ако някой от мъртвите отиде при тях, ще се покаят.
 31. Тогава *Авраам* му рече: ако Мойсея и пророците не слушат, то и да възкръсне някой от мъртвите, няма да се убедят.

113. Беседа на Господ с учениците за съблазните, за прощаването на обидите, за силата на вярата и за смирението.

Мт	Мк	Лк 17	Ин
		1. Рече <i>Иисус</i> на учениците Си: не е възможно да не дойдат съблазни, ала горко ономува, чрез когото дохождат: 2. за него е по-добре, ако му надянат воденичен камък на шията и го хвърлят в морето, нежели да съблзни едного от тях, малките. 3. Бъдете внимателни към себе си. Ако съгреси против тебе брат ти, смърри го и, ако се покае, прости му; 4. и ако седем пъти на ден съгреси против тебе и седем пъти на ден се обърне към тебе и каже: кая се - прости му. 5. И рекоха апостолите Господу: усили у нас вярата. 6. А Господ рече: да имаште вяра колкото синапено зърно, щяхте да кажете на тая черница: изтръгни се и се пресади в морето, и тя би ви послушала. 7. Кой от вас, кога се завърне от полето негов слуга, орач или овчар, веднага ще му рече: върви, седни на трапезата; 8. няма ли да му рече: пригответи ми да вечерям, препаши се и ми шетай, докле ям и пия, а после ти ще ядеш и пиеш? 9. Нима ще благодари той на оня слуга, задето е изпълнил заповедта? Не мисля. 10. Тъй и вие, кога изпълните всичко вам заповядано, казвайте: ние сме слуги негодни, защото извършихме, що бяхме длъжни да извършим.	

114. Излекуване на десетте прокажени. На границата между Самария и Галилея.

Мт	Мк	Лк 17	Ин
		11. Като отиваше за Иерусалим, Той минуваше между Самария и Галилея. 12. И когато влизаше в едно село, срещнаха Го десет души прокажени, които се спряха отдалеч 13. и с висок глас викаха: Иисусе Наставниче, помилуй ни! 14. Когато ги видя, рече им: идете, покажете се на свещениците. И когато отиваха, очистиха се. 15. А един от тях, като видя, че е изцерен, върна се, прославяйки Бога с висок глас, 16. и падна ничком пред нозете Му, като Му благодареше: и той беше самарянин. 17. Тогава Иисус продума и рече: нали десетимата се очистиха? а де са деветте? 18. Как не се намериха <i>и други</i> да се върнат, за да въздадат Богу слава, освен този другородец? 19. И му рече: стани, иди си: твоята вяра те спаси.	

115. Отговор към фарисеите за идването на Царството Божие. Отвъд Йордан.

Мт	Мк	Лк 17	Ин
		20. А попитан от фарисеите, кога ще дойде царството Божие, отговори им: царството Божие няма да дойде забелязано, 21. и няма да кажат: ето, тук е, или: на, там е. Понеже ето, царството Божие вътре във вас е. 22. И каза на учениците: ще дойдат дни, когато ще пожелаете да видите <i>поне</i> един от дните на Сина Човечески, и няма да видите; 23. и ще ви кажат: ето, тук е, или: на, там е, - не ходете и не дирете; 24. понеже, както светкавица, кога блесне от единия край на небето, свети до другия край на небето, тъй ще бъде и Син Човеческий в Своя ден. 25. Но по-напред Той трябва много да пострада и да бъде отхвърлен от този род. 26. И както беше в Ноеви дни, тъй ще бъде и в дните на Сина Човечески: 27. ядяха, пиеха, женеха се, мъжеха се до оня ден, в който Ной влезе в ковчега, и дойде потопът, та погуби всички. 28. Също тъй, както беше и в Лотови дни: ядяха, пиеха, купуваха, продаваха, садяха, градяха; 29. но, в който ден Лот излезе из Содом, от небето заваля огън и жупел и погуби всички; 30. тъй ще бъде и в оня ден, кога се яви Син Човеческий. 31. В оня ден, който бъде на покрива, а нещата му вкъщи, той да не слиза да ги взима; и който бъде на полето, тъй също да се не обръща назад. 32. Спомняйте си Лотовата жена. 33. Който поиска да спаси душата си, ще я погуби; а който я погуби, ще я оживи. 34. Казвам ви: в нея нощ ще бъдат двама на една постелка: единия ще вземат, а другия ще оставят;	

35. две жени ще мелят заедно: едната ще вземат, а другата ще оставят;
36. двама ще бъдат на нива: единия ще вземат, а другия ще оставят.
37. На това Му рекоха: де, Господи? А Той им рече: дето бъде тялото, там ще се съберат и орлите.

116. Притча за несправедливия съдия. Отвъд Йордан.

Мт	Мк	Лк 18	Ин
		1. Каза им и притча за това, че трябва винаги да се молят и да не падат духом, 2. като рече: в един град имаше съдия, който ни от Бога се боеше, нито от човеци се срамуваше. 3. В същия град имаше една вдовица, и тя дохождаше при него и казваше: защити ме от противника ми. 4. Но той дълго време не рачи. А сетне рече си сам: макар и от Бога да се не боя и от човеци да се не срамувам, 5. но, понеже тая вдовица ми не дава мира, ще я защитя, та да не дохожда вече да ми додява. 6. И рече Господ: чуйте, що казва несправедливият съдия! 7. Та Бог ли няма да защити избраниците Си, които викат към Него денем и нощем, макар и да забавя да ги <i>защити</i>? 8. Казвам ви, ще ги защити наскоро. Но Син Човеческий, кога дойде, ще намери ли вяра на земята?	

117. Притча за митаря и фарисеина. Отвъд Йордан.

Мт	Мк	Лк 18	Ин
		9. Също и на ония, които бяха убедени в себе си, че са праведни, и презираха другите, каза следната притча: 10. двама човека влязоха в храма да се помолят: единият фарисеин, а другият митар. 11. Фарисеинът, като застана, молеше се в себе си тъй: Боже, благодаря Ти, че не съм като другите човеци, грабители, несправедници, прелюбодейци, или като тоя митар: 12. постя два пъти в седмица, давам десетък от всичко, що придобивам. 13. А митарят, като стоеше надалеч, не смееше дори да подигне очи към небето; но удряше се в гърди и казваше: Боже, бъди милостив към мене грешника! 14. Казвам ви, че тоя отиде у дома си оправдан <i>повече</i>, отколкото оня; понеже всеки, който превъзнася себе си, ще бъде унижен; а който се смирява, ще бъде въздигнат.	

118. Възкресяването на Лазар. Витания.

Мт	Мк	Лк	Ин 11
			1. Беше болен някой си Лазар, от Витания, от градеца на Мария и сестра й Марта. 2. (А Мария, чийто брат Лазар бе болен, беше оная, която помаза Господа с миро и отри нозете Му с косата си.) 3. Сестрите проводиха да Му кажат: Господи, ето она, когото обичаш, е болен! 4. Като чу <i>това</i>, Иисус рече: тая болест не е за умирање, а за слава Божия, за да се прослави чрез нея Син Божий. 5. А Иисус обичаше Марта, и сестра й, и Лазаря. 6. А когато чу, че е болен, престоя два дни в мястото, дето се намираше. 7. След това рече на учениците: да идем пак в Иудея. 8. Учениците Му рекоха: Рави, сега иудеите искаха с камъни да Те убият, и пак ли там отиваш? 9. Иисус отговори: нали дванайсет часа има в деня? Който ходи дене, не се препъва, защото вижда светлината на тоя свят; 10. а който ходи нощя, препъва се, защото светлината не е в него. 11. Той рече това и после им казва: Лазар, нашият приятел, е заспал; но отивам да го събудя. 12. Учениците Му рекоха: Господи, ако е заспал, ще оздравее. 13. Иисус бе казал за смъртта му, а те помислиха, че говори за сънно заспиване. 14. Тогава Иисус им рече открито: Лазар умря; 15. ала се радвам за вас, че Ме нямаше там, та да повярвате; но да идем при него. 16. Тогава Тома, наричан Близнак, каза на учениците: да идем и ние да умрем с него. 17. Като дойде Иисус, намери, че той е вече от четири дена в гроба. 18. А Витания беше близо до Иерусалим, около петнайсет стадии; 19. и мнозина иудеи бяха дошли при Марта и Мария да ги утешат за брата им. 20. Марта, като чу, че иде Иисус, посрещна Го; а Мария седеше въщи. 21. Тогава Марта рече на Иисуса: Господи, да беше тук, нямаше да умре брат ми. 22. Но и сега зная, че, каквото и да поискаш от Бога, ще Ти даде Бог. 23. Иисус й рече: брат ти ще възкръсне. 24. Марта Му каза: зная, че ще възкръсне при възкресението, в последния ден. 25. Иисус й рече: Аз съм възкресението и животът; който вярва в Мене, и да умре, ще оживее. 26. И всеки, който живее и вярва в Мене, няма да умре вовеки. Вярваш ли това? 27. Тя Му дума: да, Господи, аз вярвам, че Ти си Христос, Син Божий, Който иде на света. 28. Като каза това, отиде та повика скришом сестра си Мария и рече: Учителят е тук и те вика. 29. Тая, щом чу, става бързо и дохожда при Него. 30. (Иисус още не бе дошъл в градеца, а стоеше на мястото, дето Го бе посрещнала Марта.) 31. Иудеите, които бяха с нея въщи и я утешаваха, като видяха, че Мария стана бързо и излезе, отидоха подире й, мислейки, че отива на гроба - да плаче

		там.
		32. А Мария, като стигна там, дето беше Иисус, и Го видя, падна при нозете Му и рече: Господи, да беше тук, нямаше да умре брат ми.
		33. Иисус, като я видя да плаче, и дошлите с нея иудеи да плачат, разтъжи се духом, смути се
		34. и рече: де сте го положили? Казват Му: Господи, дойди и виж.
		35. Иисус се просълзи.
		36. Тогава иудеите казваха: гледай, колко го е обичал.
		37. Някои пък от тях казаха: не можеше ли Тоя, Който отвори очите на слепия, да направи, щото и тоя да не умре?
		38. А Иисус, пак тъгувайки в Себе Си, дохожда при гроба; това беше пещера, и камък стоеше отгоре й.
		39. Иисус казва: дигнете камъка. Сестрата на умрелия, Марта, Му казва: Господи, мирише вече; защото е от четири дена.
		40. Иисус й дума: не казах ли ти, че, ако повярваш, ще видиш славата Божия?
		41. Тогава дигнаха камъка от пещерата, дето лежеше умрелият. А Иисус дигна очи нагоре и рече: Отче, благодаря Ти, че Ме послуша.
		42. Аз и знаех, че Ти винаги Ме слушаш; но това казах за народа, който стои наоколо, за да повярват, че Ти си Ме пратил.
		43. Като каза това, извика с висок глас: Лазаре, излез вън!
		44. И излезе умрелият с повити ръце и нозе в погребални повивки, а лицето му забрадено с кърпа. Иисус им казва: разповийте го и оставете го да ходи.
		45. Тогава мнозина от иудеите, които бяха дошли при Мария и видяха, що стори Иисус, повярваха в Него.
		46. А някои от тях отидоха при фарисеите и им разправиха, що стори Иисус.

119. Заговорът на Синедриона и съветът на Каиафа. Господ се отдалечава в Ефраим.
Иерусалим, Ефраим.

Мт	Мк	Лк	Ин 11
			47. Тогава първосвещениците и фарисеите се събраха на съвет и казваха: какво да правим? Тоя Човек върши много чудеса.
			48. Ако Го оставим тъй, всички ще повярват в Него, - и ще дойдат римляни, та ще ни разорят и страната и народа.
			49. Един пък от тях, <i>на име</i> Каиафа, който нея година беше първосвещеник, им рече: вие нищо не знаете,
			50. нито помисляте, че за нас е по-добре един човек да умре за народа, отколкото цял народ да погине.
			51. И това не от себе си каза, но като беше нея година първосвещеник, предсказа, че Иисус ще умре за народа,
			52. и не само за народа, но за да събере наедно и разпилените чедра Божии.
			53. От тоя ден, прочее, се сговориха да Го убият.
			54. Поради това Иисус вече не ходеше явно между иудеите, а оттам отиде в една местност, близо до пустинята, в града, наричан Ефраим, и там стоеше с учениците Си.

120. Учение за брака. Отвъд Йордан. (?)

Мт 19	Мк 10	Лк 16	Ин
3. И дойдоха при Него фарисеите и, изкушавайки Го, думаха Му: позволено ли е човеку да напусне жена си по всяка причина? 4. Той им отговори и рече: не сте ли чели, че Оня, Който отначало ги сътвори, мъж и жена ги сътвори и каза: 5. "затова ще остави човек баща и майка и ще се прилепи до жена си, и ще бъдат двамата една плът"? 6. Тъй че те вече не са двама, а една плът. Прочее, което Бог е съчетал, човек да не разлъчва. 7. Те Му казват: защо тогава Мойсей заповяда да даде мъжът разводно писмо и да я напусне? (Втор.24:1)? 8. Той им отговаря: поради вашето жестокосърдие ви е позволил Мойсей да напускате жените си; но отначало не беше тъй; 9. Аз пък ви казвам: който напусне жена си, освен поради прелюбодеяние, и се ожени за друга, той прелюбодействува; и който се ожени за напусната, прелюбодействува. 10. Казват Му Неговите ученици: ако е такава	2. Приблизиха се фарисеите и Го попитаха, изкушавайки Го: позволено ли е на мъж да напусне жена си? 3. Той им отговори и рече: какво ви е заповядал Мойсей? 4. А те казаха: Мойсей е позволил да напише <i>мъжът</i> разводно писмо, и да я напусне. 5. Иисус им отговори и рече: поради вашето жестокосърдие ви е написал тая заповед. 6. Но в начало на създанието Бог ги сътвори мъж и жена. 7. Затова ще остави човек баща си и майка си 8. и ще се прилепи до жена си, и ще бъдат двамата една плът; тъй че те вече не са двама, а една плът. 9. И тъй, което Бог е съчетал, човек да не разлъчва. 10. Вкъщи учениците Му пак Го попитаха за същото. 11. Той им отговори: който напусне жена си, и се ожени за друга, той прелюбодействува спрямо нея; 12. и ако жена напусне мъжа си, в се омъжи за друг, прелюбодействува.	18. Всеки, който напуска жена си, и се жени за друга, прелюбодействува, и всеки, който се жени за напусната от мъж, прелюбодействува.	

задължението на човека към жената, няма полза да се жени.

11. А Той им рече: не всички възприемат тая дума, но ония, на които е дадено;

12. защото има скопци, родени тъй от майчина утроба; има и скопци, скопени от човеци; и има скопци, които сами са се скопили заради царството небесно. Който може възприе, нека възприеме.

121. Благославяне на децата. Отвъд Йордан.

Мт 19

13. Тогава доведоха при Него деца, за да възложи върху им ръце и да се помоли; учениците пък им забраниха.

14. Но Иисус рече: оставете децата и не им пречете да дойдат при Мене, защото на такива е царството небесно.

15. И като възложи върху им ръце, отиде си оттам.

Мк 10

13. И донасяха при Него деца, за да се докосне до тях, а учениците забраняваха на ония, които ги донасяха.

14. Като видя *това*, Иисус възнегодува и им рече: оставете децата да дохождат при Мене и не им пречете, защото на такива е царството Божие.

15. Истина ви казвам: който не приеме царството Божие като дете, той няма да влезе в него.

16. И като ги прегърна, възлагаше върху им ръце и ги благославяше.

Лк 18

15. Донасяха при Него и младенци, за да се докосне до тях; а учениците, като видяха *това*, забраниха им.

16. Но Иисус, като повика младенците, рече: оставете децата да дохождат при Мене и не им пречете, защото на такива е царството Божие.

17. Истина ви казвам: който не приеме царството Божие като дете, няма да влезе в него.

Ин

122. Отговор на Господ към богатия юноша и въпрос на Петър за наградата. Отвъд Йордан.

Мт 19

16. И ето, един *момък* се доближи и Му рече: Учителю благий, какво добро да сторя, за да имам живот вечен?

Мк 10

17. А когато излизаше на път, някой се затече, падна пред Него на колене и *Го* попита: Учителю благий, какво да сторя, за да наследя

Лк 18

18. И някой си началник *Го* попита: Учителю благий, какво да сторя, за да наследя живот вечен?

Ин

17. А Той му отговори: защо Ме наричаш благ? Никой не е благ, освен един Бог. Но ако искаш да влезеш в живот <i>вечен</i>, опази заповедите. 18. Казва Му: кои? А Иисус рече: не убивай, не прелюбодействуй, не кради, не лъжесвидетелствуй; 19. почитай баща си и майка си; обичай ближния си като себе си. 20. Момъкът Му казва: всичко това съм опазил от младини; какво още ми не достига? 21. Иисус му рече: ако искаш да бъдеш съвършен, иди, продай имота си, и раздай на сиромаси; и ще имаш съкровище на небето; па дойди и върви след Мене. 22. Като чу момъкът тая дума, отиде си натъжен, защото имаше много имот. 23. А Иисус рече на учениците Си: истина ви казвам, богат мъчно ще влезе в царството небесно; 24. и още ви казвам: по-лесно е камила да мине през иглени уши, нежели богат да влезе в царството Божие. 25. Като чува това, учениците Му твърде много се чудеха и думаха: кой тогава може да се спаси?	живот вечен? 18. Иисус му рече: защо Ме наричаш благ? Никой не е благ, освен един Бог. 19. Знаеш заповедите: не прелюбодействуй; не убивай; не кради; не лъжесвидетелствуй; не увреждай; почитай баща си и майка си. 20. А той Му отговори и рече: Учителю, всичко това съм опазил от младини. 21. Иисус, като го погледна, възлюби го и му рече: едно ти не достига: иди, продай всичко, що имаш, и раздай на сиромаси, и ще имаш съкровище на небето; па дойди и върви след Мене, като вземеш кръста. 22. А той, като се смути от тая дума, отиде си натъжен, защото имаше много имот. 23. И като погледна наоколо, Иисус казва на учениците Си: колко мъчно богатите ще влязат в царството Божие! 24. А учениците се смаяха от думите Му. Но Иисус пак им отговаря и казва: чеда, колко мъчно е ония, които се надяват на богатството си, да влязат в царството Божие! 25. По-лесно е камила да мине през иглени уши, нежели богат да влезе в царството Божие. 26. А те твърде много се чудеха и говореха помежду си: а кой може да се спаси?	19. А Иисус му рече: защо Ме наричаш благ? Никой не е благ, освен един Бог; 20. знаеш заповедите: не прелюбодействуй, не убивай, не кради, не лъжесвидетелствуй, почитай баща си и майка си. 21. А той рече: всичко това съм опазил от младини. 22. Като чу това, Иисус му каза: още едно ти не достига: всичко, що имаш, продай и раздай на сиромаси, и ще имаш съкровище на небето, па дойди и върви след Мене. 23. А той, като чу това, натъжи се, защото беше твърде богат. 24. Като видя, че той се натъжи, Иисус рече: колко мъчно ще влязат в царството Божие ония, които имат богатство! 25. Защото по-лесно е камила да мине през иглени уши, нежели богат да влезе в царството Божие. 26. Които чува това, рекоха: а кой може да се спаси?
---	--	--

26. А Иисус, като погледна, рече им: за човеците това е невъзможно, ала за Бога всичко е възможно. 27. Тогава Петър отговори и Му рече: ето, ние оставихме всичко и Те последвахме; какво, прочее, ще стане с нас? 28. А Иисус им рече: истина ви казвам, че вие, които Ме последвахте, при паки-битието, кога Син Човеческий седне на престола на славата Си, ще седнете и вие на дванайсет престола, като съдите дванайсетте Израилеви колена; 29. и всеки, който остави къща, или братя, или сестри, или баща, или майка, или жена, или деца, или нивя, заради Моето име, ще получи стократно и ще наследи живот вечен. 30. А мнозина първи ще бъдат последни, и последни - първи.	27. Иисус, като ги погледна, казва: за човеците това е невъзможно, ала не и за Бога; защото за Бога всичко е възможно. 28. И Петър почна да Му говори: ето, ние оставихме всичко и Те последвахме. 29. А Иисус отговори и рече: истина ви казвам: няма никой, който да е оставил къщи, или братя, или сестри, или баща, или майка, или жена, или деца, или нивя, заради Мене и Евангелието, 30. и да не е получил сега, в това време, среди гоненията, стократно повече от къщи, и братя, и сестри, и бащи, и майки, и деца, и нивя, а в идещия век - живот вечен. 31. А мнозина първи ще бъдат последни, и последни - първи.	27. Но Той рече: невъзможното за човеците е възможно за Бога. 28. Петър пък каза: ето, ние оставихме всичко и Те последвахме. 29. Той им рече: истина ви казвам: няма никой, който да е оставил къща, или родители, или братя, или сестри, или жена, или деца, заради царството Божие, 30. и да не е получил много повече в сегашно време, па и в идещия век живот вечен.
--	---	--

123. Притча за работниците на лозето. Отвъд Йордан.

Мт 20	Мк	Лк	Ин
1. Защото царството небесно прилича на стопанин, излязъл сутрин рано да наеме работници за лозето си, 2. и, като се услови с работниците по динарий на ден, прати ги на лозето си; 3. като излезе около третия час, видя други, че стоят на тържището празни, 4. па рече и тям: идете и вие на лозето <i>ми</i>, и, каквото е право, ще ви дам. Те отидоха. 5. Пак излезе около шестия и деветия час и направи същото, 6. А като излезе около единайсетия час, намери други, че стоят празни, и им казва: защо стоите тука цял ден празни? 7. Те му отговарят: никой не ни е наел. Той им казва: идете и вие на лозето			

ми, и, каквото е право, ще получите. 8. А когато се мръкна, господарят на лозето казва на своя пристойник: повикай работниците и заплати им, като почнеш от последните до първите. 9. И като дойдоха <i>условените</i> около единайсетия час, получиха по динарий. 10. А като дойдоха първите, помислиха, че ще вземат повече; но и те получиха по динарий; 11. и като получиха, зароптаха против стопанина 12. и думаха: тия последните работиха един час, а ти ги постави наравно с нас, които претърпяхме теготата на деня и жегата. 13. А той отговори и рече на едното от тях: приятелю, аз те не увреждам; нали за динарий се съгласи ти с мене? 14. Вземи своето и си иди; а на тоя последния искам да дам, каквото и на тебе; 15. нима нямам власт да правя със своето си, каквото искам? Или окото ти е завистливо, задето съм добър? 16. Тъй ще бъдат последните първи, и първите - последни; защото мнозина са званни, а малцина избрани.			
--	--	--	--

124. Четвърто предсказание за страданията и Възкресението.

Мт 20	Мк 10	Лк 18	Ин
17. И като възлизаше Иисус за Иерусалим, по пътя взе насаме дванайсетте ученици и им рече: 18. ето, възлизаме за Иерусалим, и Син Човеческий ще бъде предаден на първосвещениците и книжниците, и ще Го осъдят на смърт; 19. и ще Го предадат на езичниците, за да бъде поруган, и бичуван, и разпнат; и на третия ден ще възкръсне.	32. Когато бяха на път, възлизайки за Иерусалим, Иисус вървеше пред тях, а те бяха смаяни; и следвайки подире Му, бояха се. И като повика пак дванайсетте, Той почна да им говори, какво ще стане с Него: 33. ето, възлизаме за Иерусалим, и Син Човеческий ще бъде предаден на първосвещениците и книжниците, и ще Го осъдят на смърт, и ще Го предадат на езичниците; 34. и ще се поругаят над Него, и ще Го бичуват, и ще Го оплюят, и ще Го убият; и на третия ден ще възкръсне.	31. И като взе със Себе Си дванайсетте, рече им: ето, възлизаме за Иерусалим, и ще се извърши на Сина Човечески всичко, писано чрез пророците: 32. понеже ще Го предадат на езичниците и ще се поругаят над Него, ще Го оскърбят и оплюят, 33. ще Го бичуват и убият; и на третия ден ще възкръсне. 34. Но те нищо от това не разумяха; тия думи за тях бяха потайни, и те не разбираха казаното.	

125. Просба на Зеведеевите синове. Отвъд Йордан.

Мт 20	Мк 10	Лк	Ин
20. Тогава пристъпи до Него майката на синовете Зеведееви със синовете си и, кланяйки се, просеше нещо от Него. 21. А Той ѝ рече: какво искаш? Тя Му отговори: кажи, тия мои двама сина да седнат при Тебе, един отдясно, а друг отляво в Твоето царство. 22. Иисус отговори и рече: не знаете, какво искате. Можете ли да пиете чашата, която Аз ще пия, или да се кръстите с кръщението, с което Аз се кръщавам? Те Му отговарят: можем. 23. И казва им: чашата Ми ще пиете, и с кръщението, с което Аз се кръщавам, ще се кръстите; но да дам да се седне Мене отдясно и отляво, не зависи от Мене; <i>сядането</i> е на ония, за които е приготвено от Моя Отец. 24. И десетте, като чуха, възнегодуваха за двамата братя. 25. А Иисус, като ги повика, рече: знаете, че князете на народите господаруват над тях, и велможите властвуват върху им, 26. между вас обаче няма да бъде тъй; но който иска между вас да бъде големец, нека ви бъде слуга; 27. и който иска между вас да бъде пръв, нека ви бъде раб, 28. както Син Човеческий не дойде, за да Му служат, но да послужи и даде душата Си откуп за мнозина.	35. Тогава се приближиха до Него Зеведеевите синове, Иаков и Иоан, и рекоха: Учителю, желаем да ни сториш, каквото поискаме. 36. Той ги попита: какво искате да ви сторя? 37. Те Му рекоха: дай ни да седнем при Тебе, един отдясно, а Друг отляво, в славата Ти. 38. Но Иисус им рече: не знаете, какво искате. Можете ли да пиете чашата, която Аз пия, и да се кръстите с кръщението, с което Аз се кръщавам? 39. Те отговориха: можем. А Иисус им каза: чашата, която Аз пия, ще пиете, и с кръщението, с което Аз се кръщавам, ще се кръстите; 40. но да дам да се седне Мене отдясно и отляво, не зависи от Мене; <i>сядането</i> е на ония, за които е приготвено. 41. И десетте, като чуха, почнаха да негодуват за Иакова и Иоана. 42. А Иисус, като ги повика, рече им: знаете, че ония, които се смятат за князе на народите, господаруват над тях, и велможите им властвуват върху тях. 43. Но между вас няма да бъде тъй: който иска между вас да бъде големец, нека ви бъде слуга; 44. и който иска между вас да бъде пръв, нека бъде на всички роб. 45. Защото и Син Човеческий не дойде, за да Му служат, но да послужи и даде душата Си откуп за мнозина.		

126. Излекуване на двамата йерихонски слепци. Йерихон.

Мт 20	Мк 10	Лк 18	Ин
29. И когато излизаха из Йерихон, подире Му вървеше множество народ. 30. И ето, двама слепци, седнали край пътя,	46. След това дохождат в Йерихон. И когато Иисус излизаше из Йерихон с учениците Си и с множество народ, синът Тимеев, Вартимей, който беше сляп,	35. А когато Той се приближаваше до Йерихон, един слепец седеше край пътя и просеше;	

като чуа, че Иисус минава, извикаха и казваха: помилуй ни, Господи, Сине Давидов!	седеше на пътя и просеше. 47. И като чу, че това е Иисус Назорей, <i>той</i> взе да вика и да говори: Сине Давидов, Иисусе, помилуй ме!	36. и като чу да минава край него народ, попита: какво е това? 37. Обадиха му, че Иисус Назорей минава. 38. Тогава той завика и каза: Иисусе, Сине Давидов, помилуй ме! 39. Тия, които вървяха напред, смъмраха го, за да мълчи; но той още повисоко викаше: Сине Давидов, помилуй ме! 40. Иисус се спря и заповяда да Му го доведат. И когато оня се приближи до Него, попита го:
31. А народът ги смъмри, за да млъкнат; но те повече викаха и казваха: помилуй ни, Господи, Сине Давидов!	48. Мнозина го мъмреха, за да млъкне; но той още повече викаше: Сине Давидов, помилуй ме!	41. какво искаш да ти сторя? Той рече: Господи, да прогледам.
32. Иисус се спря, повика ги и рече:	49. Иисус се спря и заповяда да го повикат. Викат слепия и му казват: дерзай, стани, вика те. 50. Той хвърли горната си дреха, стана и дойде при Иисуса. 51. И отговаряйки му, Иисус го запита: какво искаш да ти сторя? Слепият Му рече: да прогледам. Учителю! 52. Иисус му рече: иди си, твоята вяра те спаси.	42. Иисус му рече: прогледай! твоята вяра те спаси. 43. И той веднага прогледа и тръгна след Него, славейки Бога. И целият народ, като видя <i>това</i> , въздаде Богу хвала.
какво искате да ви сторя? 33. Отговарят Му: Господи, да се отворят очите ни. 34. А Иисус, като се смили, допря се до очите им, и веднага прогледнаха очите им; и те тръгнаха след Него.	И той веднага прогледа и тръгна след Иисуса по пътя.	

127. Обръщането на Закхей. Йерихон.

Мт	Мк	Лк 19	Ин
		1. След това <i>Иисус</i> влезе в Йерихон и минаваше през него. 2. И ето, някой си, на име Закхей, който беше началник на митарите и богат човек, 3. искаше да види Иисуса, кой е Той, ала не можеше от народа, защото беше малък на ръст; 4. и като се затече напред, покачи се на една смоковница, за да Го види, защото щеше да мине оттам. 5. Иисус, като дойде на <i>това</i> място, погледна нагоре, видя го и му каза: Закхее, слез по-скоро, защото днес трябва да бъда у дома ти. 6. И той бързо слезе и Го прие с радост. 7. И всички, като видяха <i>това</i> , зароптаха и казваха: отби се при грешен човек. 8. А Закхей застана и рече Господу: ето, половината от имота си, Господи, давам на сиромаси и, ако от някого нещо съм взел несправедливо, ще отплатя	

четворно.

9. *Тогава* Иисус рече за него: днес стана спасение на тоя дом, защото и този е син на Авраама,

10. понеже Син Човеческий дойде да подири и да спаси погиналото.

128. Притча за десетте мини.

Йерихон.

Мт	Мк	Лк 19	Ин
		11. А когато те слушаха това, прибави една притча, понеже Той беше близо до Иерусалим, и те мислеха, че тозчас ще се открие царството Божие, - 12. и рече: някой си благороден човек заминаваше за далечна страна, да получи за себе си царство и да се върне; 13. и като повика десет свои слуги, даде им десет мини и им рече: търкувайте, докле се завърна. 14. Но гражданите му го мразеха, и изпратиха след него пратеници, като казаха: не искаме той да царува над нас. 15. И когато се той завърна, след като прие царството, каза да му повикат ония слуги, на които бе дал парите, за да узнае, кой какво е припечелил. 16. Дойде първият и рече: господарю, твоята мина припечели десет мини. 17. И му рече: хубаво, добри рабе; задето ти беше верен в твърде малко, бъди властник на десет града. 18. Дойде вторият и рече: господарю, твоята мина принесе пет мини. 19. Рече и на тогова: и ти бъди над пет града. 20. Дойде и друг и рече: господарю, ето твоята мина, която пазех в кърпа, 21. понеже се боях от тебе, защото ти си жесток човек: взимаш, което не си турил, и жънеш, което не си посеял. 22. <i>Господарят</i> му рече: с твоите уста ще те съдя, лукави рабе: ти знаеше, че съм жесток човек, взимам, което не съм турил, и жъна, което не съм посеял; 23. тогава, защо не даде парите ми в банката, та аз, като дойда, да ги получа с лихва? 24. И рече на присъстващите: вземете от него мината и я дайте на тогова, който има десет мини. 25. (И му рекоха: господарю, той има десет мини!) 26. Защото, казвам ви, всекиму, който има, ще се даде, а от оногова, който няма, ще се отнеме и това, що има; 27. а ония мои врагове, които не искаха да царувам над тях, доведете тук и посечете пред мен. 28. Като каза това. Той тръгна по-нататък, възлизайки за Иерусалим.	

129. Господ във Витания, шест дни преди Пасха.

Витания.

Мт	Мк	Лк	Ин 11
			55. Наближаваше Пасха иудейска, и мнозина от <i>цялата</i> страна отидоха в Иерусалим пред Пасха, за да се очистят. 56. Тогава диреха Иисуса и, стоейки в храма, думаха си един другиму: как ви се струва? Дали не ще дойде на празника?

57. А първосвещениците и фарисеите бяха дали заповед, ако някой узнае де е, да обади, за да Го уловят.

Ин 12

1. Шест дни преди Пасха Иисус дойде във Витания, дето беше умрелият Лазар, когото възкреси от мъртвите.

130. Вечеря във Витания. Помазване на Господ с миро. Решение Лазар да бъде убит. Витания.

Мт 26

6. А когато Иисус беше във Витания, в къщата на Симона Прокажени,
7. приближи се до Него една жена, която носеше алабастрен съд с драгоценно миро,

и го възливаше върху главата Му, когато Той седеше на трапезата.

8. Като видяха това, учениците Му възнегодуваха и казваха: защо е това пражосване:

9. защото това миро можеше да се продаде много скъпо, и *парите* да се раздадат на сиромаси.

10. Но Иисус, като разбра *това*, рече им: защо смущавате жената? Тя извърши добро дело за Мене:
11. защото сиромасите всякога имате при себе си, а Мене не всякога имате;

12. като изля това миро

Мк 14

3. И когато Той беше във Витания, в къщата на Симона Прокажени, и седеше на трапезата, дойде една жена, която носеше алабастрен съд с миро от чист, драгоценен иард, и, като счупи алабастрения съд, възлизаше върху главата Му.

4 А някои негодуваха и казваха помежду си: защо стана това пражосване на мирото?

5. Та то можеше да се продаде за повече от триста динария, и *парите* да се раздадат на сиромаси. И роптаеха против нея.

6. Но Иисус рече: оставете я; що я смущавате? Тя извърши добро дело за Мене.

7. Защото сиромасите всякога имате при себе си и, кога поискате, можете да им сторите добро; а Мене не всякога имате.

8. Тя извърши, което можа;

Лк

Ин 12

2. Там Му приготвиха вечеря, и Марта прислужваше, а Лазар беше един от седналите с Него на трапезата.

3. Мария пък, като взе литра нардово чисто, драгоценно миро, помаза нозете Иисусови, и с косата си отри нозете Му; и къщата се напълни с благоухание от мирото.

4. Тогава един от учениците Му, Иуда Симонов Искарот, който щеше да Го предаде, рече:

5. защо да се не продаде това миро за триста динария, и *парите* да се раздадат на сиромаси?

6. Това каза той, не че се грижеше за сиромасите, а защото беше крадец. (Той държеше ковчежето, и крадеше от онова, каквото там пускаха.)

7. А Иисус рече: остави я; тя е запазила това за деня на погребението Ми.

8. Защото сиромасите всякога имате при себе си, а Мене не всякога.

върху тялото Ми, тя Ме пригответи за погребение. 13. Истина ви казвам: дето и да бъде проповядвано това Евангелие по цял свят, ще се разказва за неин спомен и това, що тя извърши.	превари да помаже тялото Ми за погребение. 9. Истина ви казвам: дето и да бъде проповядвано това Евангелие по цял свят, ще се разказва за неин спомен и за това, що тя извърши.	9. Голямо множество иудеи узнаха, че е там, и дойдоха не само заради Иисуса, но за да видят и Лазаря, когото Той възкреси от мъртвите. 10. А първосвещениците се сговориха да убият и Лазаря, 11. защото поради него мнозина иудеи ги напускаха и вярваха в Иисуса.
---	---	--

ВЕЛИКА СЕДМИЦА НА СТРАДАНИЯТА

131. Вход Господен в Иерусалим. Плач за Иерусалим. Нощ във Витания.

Елеонската планина, Иерусалим, Витания. Неделя, 2 април, 30 г.

Мт 21 1. И когато наближиха до Иерусалим и дойдоха до Витфагия при Елеонската планина, Иисус изпрати двама ученици, 2. като им каза: идете в селото, що е насреща ви, и веднага ще намерите вързана ослица и осле с нея; отвържете и докарайте Ми ги; 3. и, ако някой ви рече нещо, ще кажете, че те са потребни Господу; и веднага ще ги прати. 4. А всичко това стана, за да се сбъдне реченото чрез пророка, който казва: 5. "кажете на дъщерята Сионова: ето, твоят Цар иде при тебе кротък, възседнал ослица и осле, син на	Мк 11 1. Когато наближиха до Иерусалим, до Витфагия и Витания, при Елеонската планина, <i>Иисус</i> изпраща двама от учениците Си 2. и им казва: идете в селото, що е насреща ви, и щом влезете в него, ще намерите вързано осле, което никой човек не е възсядал; отвържете го и докарайте. 3. И ако някой ви рече: защо правите това? отговорете, че то е потребно Господу; и веднага ще го прати тука.	Лк 19 29. И когато наближи до Витфагия и Витания, до планината, наречена Елеонска, изпрати двама Свои ученици 30. и им рече: идете в отсрещното село; като влезете в него, ще намерите едно вързано осле, което никой човек никога не е възсядал; отвържете го и докарайте. 31. И ако някой ви попита: защо го отвързвате? кажете му тъй: то е потребно Господу.	Ин
---	--	---	------------------

подяремница". 6. Учениците отидоха и сториха тъй, както им бе заповядал Иисус: 7. докараха ослицата и ослето и метнаха отгоре им дрехите си, и Той седна на тях. 8. А повечето от народа постилаше дрехите си по пътя; други пък сечаха клони от дърветата и постилаха по пътя;	4. Те отидоха и намериха ослето, вързано о вратата на улицата, и го отвързваха. 5. И някои от стоещите там им казваха: какво правите? <i>защо</i> отвързвате ослето? 6. А те им отговориха, както им бе заповядал Иисус, и ония ги пуснаха. 7. И докараха ослето при Иисуса, намятаха върху него дрехите си, и <i>Иисус го</i> възседна. 8. А мнозина постилаха дрехите си по пътя; други пък сечеха клони от дърветата и постилаха по пътя.	32. Изпратените отидоха и намериха, както им бе рекъл. 33. А когато отвързваха ослето, стопаните му им рекоха: <i>защо</i> отвързвате ослето? 34. Те отговориха: то е потребно Господу. 35. И го докараха при Иисуса; и като намятаха дрехите си на ослето, качиха Иисуса. 36. И когато минаваше Той, постилаха дрехите си по пътя.	
---	---	--	--

Мт 21 9. а народът, който вървеше отпред и който Го съпровождаше, възклицаваше и казваше: осана Сину Давидову! Благословен Идещият в име Господне! осана във висините!	Мк 11 9. И които вървяха отпред, и които Го съпровождаха, възклицаваха и казваха: осана, благословен Идещият в име Господне! 10. Благословено царството на отца ни Давида, което иде в име Господне! Осана във висините!	Лк 19 37. А когато приближаваше вече да превали Елеонската планина, цялото множество ученици, възрадвани, почнаха велегласно да славят Бога за всички чудеса, каквито бяха видели, 38. като казваха: благословен Царят, Който иде в име Господне! Мир на небето и слава във висините!	Ин 12 12. На другия ден тълпи народ, дошли на празника, като чуха, че Иисус иде в Иерусалим, 13. взеха палмови клончета и излязоха да Го посрещнат, като викаха: осана! Благословен Идещият в име Господне, Царят Израилев.
---	--	---	---

Мт	Мк	Лк	Ин 14. А Иисус, като намери едно осле, възседна го, както е писано: 15. "не бой се, дъще Сионова! Ето, твой Цар иде, възседнал осле". 16. Учениците Му изпървом не разбраха това; но, когато се прослави Иисус, тогава си спомниха, че това беше писано за Него, и това Му бяха направили. 17. Множеството, което беше с Него, когато Той извика Лазаря из гроба и го възкреси от мъртвите, свидетелствуваше. 18. Затова Го и посрещна народът, защото бе чул, че Той стори това чудо. 19. А фарисеите казаха помежду си: видите ли, че нищо не помага? Ето, <i>цял</i> свят тръгна подире Му.
-----------	-----------	-----------	--

Мт	Мк	Лк	Ин
		39. И някои фарисеи измежду народа Му рекоха: Учителю, запрети на учениците Си. 40. Но Той им отговори и рече: казвам ви, че, ако тия млъкнат, камъните ще завикат. 41. И когато се приближи и видя града, заплака за него 42. и рече: да беше и ти узнал поне в този твой ден, какво служи за твой мир! Но сега това е скрито от очите ти, 43. понеже ще настанат за тебе дни, и враговете ти ще те обиколят с окопи и ще те окръжат, и ще те стеснят отвред, 44. и ще съсипят тебе и децата ти в тебе, и няма да оставят в тебе камък на камък, понеже ти не узна времето, когато беше посетен.	

Мт 21	Мк 11	Лк	Ин
10. И когато влезе в Иерусалим, цял град се потресе, и думаха: кой е Този? 11. А народът отговаряше: Този е Иисус, пророкът от Назарет Галилейски.	11. И влезе Иисус в Иерусалим и в храма; като разгледа всичко, и понеже беше вече късно, излезе и <i>отиде</i> във Витания с дванайсетте.		

ВЕЛИКИ ПОНЕДЕЛНИК

132. Проклинането на смоковницата. Изгонване на търговците от храма. Възкликанието на децата. Излекуване на много болни. Околностите на Иерусалим. Понеделник, 3 април, 30 г.

Мт	Мк 11	Лк	Ин
	12. На другия ден, когато излязоха от Витания, <i>Той</i> огладня; 13. и като видя отдалеч една смоковница, покрита с листа, отиде, дано намери нещо на нея; но, като дойде при нея, не намери нищо, освен листа, понеже <i>още</i> не беше време за смокини. 14. И рече ѝ Иисус: занаяпред никой да не вкуси плод от тебе вовеки! И чува <i>това</i> учениците Му.		

Мт 21	Мк 11	Лк 19	Ин
12. И влезе Иисус в Божия храм, изпъди всички продавачи и купувачи в храма, прекатури масите на менячите и пейките на гълъбопродавците,	15. Дойдоха в Иерусалим. Иисус, като влезе в храма, почна да пъди продавачите и купувачите в храма; и прекатури масите на менячите и пейките на	45. И като влезе в храма, почна да пъди ония, които продаваха и купуваха в него,	

13. и казваше им: писано е: "домът Ми дом за молитва ще се нарече", а вие го направихте разбойнишки вертеп. 14. И дойдоха при Него в храма слепи и хроми, и Той ги изцери. 15. А първосвещениците и книжниците, като видяха чудесата, що Той стори, и децата, които викаха в храма и думаха: осана Сину Давидову! възнегодуваха 16. и Му рекоха: чуваш ли, какво казват те? А Иисус им отговори: да! няма никога не сте чели: "из устата на младенци и кърмачета Ти си стъкмил похвала"? 17. И като ги остави, излезе вън от града за Витания, дето и пренощува. 18. А на утринта, връщайки се в града, огладня; 19. и видя край пътя една смоковница, отиде при нея и, като не намери нищо на нея, освен едни листа, каза й: занапред да няма вече плод от тебе вовеки. И	гълъбопродавците; 16. и не позволяваше да пренесе някой през храма какъвто и да е съд. 17. И поучаваше ги, като казваше: не е ли писано: "домът Ми ще се нарече дом молитвен за всички народи"? А вие го направихте разбойнишки вертеп. 18. Чуха <i>това</i> книжниците и първосвещениците и гледаха, как да Го погубят, понеже се бояха от Него, тъй като цял народ се чудеше на учението Му. 19. А когато се стъмни. Той излезе вън от града.	46. и им казваше: писано е: "домът Ми е дом за молитва", а вие го направихте разбойнишки вертеп. 47. И поучаваше всеки ден в храма. А първосвещениците и книжниците и народните старей търсеха да Го убият, 48. и не намираха, какво да Му сторят, защото целият народ Му беше привързан и Го слушаше. Лк 21 37. Денем Той поучаваше в храма, а нощите, като излизаше, прекарваше на планината, наречена Елеонска. 38. И целият народ подраняваше при Него в храма да Го слуша.	
---	--	--	--

смоковницата веднага изсъхна.	20. Сутринта, минавайки, видяха, че смоковницата бе изсъхнала от корен.		
-------------------------------	---	--	--

ВЕЛИКИ ВТОРНИК

133. Думи на Господ за силата на вярата при вида на изсъхналата смоковница.

На пътя към Иерусалим. Вторник, 4 април, 30 г.

Мт 21	Мк 11	Лк	Ин
20. Като видяха <i>това</i>, учениците се почудиха и казаха: как тъй веднага изсъхна смоковницата? 21. А Иисус им отговори и рече: истина ви казвам: ако имате вяра и не се усъмните, не само това, що беше извършено със смоковницата, ще извършите, но, ако и на тая планина кажете: дигни се и се хвърли в морето, - ще бъде; 22. и всичко, що поискате в молитва с вяра, ще получите.	21. И като си спомни, Петър Му казва: Рави, виж, смоковницата, която Ти прокле, изсъхнала. 22. Иисус им отговори и рече: 23. имайте вяра в Бога. Защото, истина ви казвам: ако някой каже на тая планина: дигни се и се хвърли в морето, и не се усъмни в сърцето си, а повярва, че ще стане по думите му, - ще му се сбъдне, каквото и да каже. 24. Затова казвам ви: всичко, каквото бихте поискали в молитва, вярвайте, че ще получите; и ще ви бъде <i>дадено</i>. 25. И кога стоите на молитва, прощавайте, ако имате нещо против някого, та и Небесният ви Отец да прости вам прегрешенията ви. 26. Ако ли вие не прощавате, и Небесният ви Отец няма да прости вам прегрешенията ви.		

134. Поучения на Господ в храма. Три изобличителни притчи.

Иерусалим. Вторник, 4 април, 30 г.

134.1. Въпрос за властта на Господ.

Мт 21	Мк 11	Лк 20	Ин
23. И когато дойде Той в храма и поучаваше, пристъпиха до Него първосвещениците и старейте народни и рекоха: с каква власт вършиш това? и кой Ти е дал тая власт?	27. И дойдоха пак в Иерусалим. И когато Той ходеше из храма, приближиха се до Него първосвещениците и книжниците и старейте 28. и Му казват: с каква власт вършиш това? и кой Ти е дал тая власт да вършиш това?	1. В един от ония дни, когато Той поучаваше народа в храма и благовестеше, застанаха първосвещениците и книжниците със старейте 2. и Му рекоха: кажи ни, с каква власт вършиш това, или кой Ти е дал тая власт?	

24. Иисус им отговори и рече: ще ви попитам и Аз една дума; ако Ми отговорите на нея, и Аз ще ви кажа, с каква власт върша това.	29. А Иисус им отговори и рече: ще ви попитам и Аз една дума, и отговорете Ми; <i>тогава</i> и Аз ще ви кажа, с каква власт върша това.	3. Той им отговори и рече: ще ви попитам и Аз една дума, и ми кажете:
25. кръщението Иоаново откъде беше: от небето ли, или от човеците?	30. Кръщението Иоаново от небето ли беше, или от човеците? отговорете Ми.	4. кръщението Иоаново от небето ли беше, или от човеците?
А те разсъждаваха помежду си и думаха: ако речем - от небето, ще ни каже: а защо му не повярвахте?	31. А те разсъждаваха помежду си и казваха: ако речем, от небето, ще каже: а защо му не повярвахте?	5. А те, размишлявайки помежду си, казваха: ако речем от небето, ще каже: а защо му не повярвахте?
26. Ако ли речем - от човеците, боим се от народа, понеже всички имат Иоана за пророк.	32. Ако ли речем, от човеците - бояха се от народа; понеже всички приемаха, че Иоан наистина беше пророк.	6. Ако ли речем, от човеците, целият народ ще ни избие с камъни, понеже е уверен, че Иоан бе пророк.
27. И отговориха Иисусу и рекоха: не знаем. И Той им рече: и Аз ви не казвам, с каква власт върша това.	33. И казаха в отговор Иисусу: не знаем. <i>Тогав</i> а Иисус им отговори и рече: и Аз ви не казвам, с каква власт върша това.	7. И отговориха: не знаем откъде <i>беше</i> .
		8. Иисус им рече: и Аз ви не казвам, с каква власт върша това.

134.2. Притча за двамата синове.

Мт 21	Мк	Лк	Ин
28. А как ви се струва? Един човек имаше двама сина; и отиде той при първия, та каза: чедо, иди днес работи на лозето ми.			
29. Но тоя отговори и рече: не искам; а после се разкая и отиде.			
30. И като дойде при другия, каза му същото. Тоя отговори и рече: ще ида, господарю, ала не отиде.			
31. Кой от двамата изпълни бащината воля? Отговарят Му: първият. Иисус им рече: истина ви казвам, че митарите и блудниците преварват ви в царството Божие;			
32. защото дойде при вас Иоан по пътя на праведността, и вие му не повярвахте, а митарите и блудниците му повярваха; вие пък, като видяхте <i>това</i> , не се разкаяхте отпосле, за да му повярвате.			

134.3. Притча за злите лозари.

Мт 21	Мк 12	Лк 20	Ин
33. Чуйте друга притча: имаше един човек стопанин, който насади лозе, ограда го с плет, изкопа в него лин, съгради кула и, като го предаде на лозари, отиде си.	1. И почна да им говори с притчи: някой си човек насади лозе, и ограда го с плет, и изкопа лин, и съгради кула, и като го предаде на лозари, отиде си.	9. И почна да говори към народа тая притча: един човек насади лозе и го даде на лозари, и си отиде за дълго време;	

34. И когато наближи гроздобер, той изпрати слугите си при лозарите, да му приберат плодовете. 35. А лозарите, като уловиха слугите му, едного набиха, другиго убиха, а трети с камъни пребиха. 36. Пак изпрати други слуги, по-много от първите; и с тях сториха същото. 37. Най-сетне изпрати при тях сина си, като каза: ще се засрамят от г сина ми. 38. Но лозарите, като видяха сина, казаха помежду си: този е наследникът; хайде да го убием и да присвоим наследството му. 39. И, като го уловиха, изведоха вън от лозето и убиха. 40. И тъй, като си дойде господарят на лозето, какво ще направи на тия лозари? 41. Отговарят Му: злодейците ще погуби зле, а лозето ще даде на други лозари, които ще му дават о време плодовете. 42. Иисус им казва: нима не сте никога чели в Писанията: "камъкът, който отхвърлиха зидарите, той стана глава на ъгъла: това е от Господа, и е дивно в очите ни"? 43. Затова казвам ви, че царството Божие ще се вземе от вас и ще се даде на народ, който принася плодовете му;	2. И на времето си изпрати при лозарите един слуга, за да вземе от тях от плода на лозето. 3. А те, като го хванаха, биха го и отпратиха без нищо. 4. Пак изпрати при тях друг слуга; и него като замериха с камъни, пукнаха му главата и го пуснаха с безчестие. 5. Изпрати и другиго; и него убиха; и мнозина други или биха, или убиха. 6. А понеже още имаше едничък син, обичен нему, най-сетне изпрати и него при тях, думайки: ще се засрамят от сина ми. 7. Но лозарите казаха помежду си: това е наследникът; хайде да го убием, и наследството ще бъде наше. 8. И като го уловиха, убиха го и хвърлиха вън от лозето. 9. Какво, прочее, ще направи господарят на лозето? Ще дойде и ще погуби лозарите, и ще даде лозето на други. 10. Нима и това не сте чели в Писанието: "камъкът, който отхвърлиха зидарите, той стана глава на ъгъла: това стана от Господа, и е дивно в очите ни"?	10. и на времето си изпрати при лозарите един слуга, за да му дадат от плодовете на лозето; но лозарите, като го набиха, отпратиха го празен. 11. Изпрати и друг слуга; но те и него, като набиха и унижиха, отпратиха празен. 12. Изпрати и трети; но те и него изпонараниха и изпъдиха. 13. Тогава господарят на лозето рече: какво да сторя? Ще изпратя моя обичан син; може би, като го видят, ще се засрамят. 14. Но лозарите, като го видяха, размишляваха помежду си, казвайки: този е наследникът; хайде да го убием, за да стане наследството му наше. 15. И като го изведоха вън от лозето, убиха го. Какво, прочее, ще им направи господарят на лозето? 16. Ще дойде и ще погуби тия лозари и ще даде лозето на други. А ония, като чува това, рекоха: дано не бъде! 17. Но Той, като ги погледна, рече: тогава що значи писаното: "камъкът, който отхвърлиха зидарите, той стана глава на ъгъла"?
--	---	---

44. и който падне върху тоя камък, ще се разбие; а върху когото падне, ще го смаже. 45. И като слушаха притчите Му, първосвещениците и фарисеите разбраха, че за тях говори, 46. и дебнеха да Го уловят, ала се побояха от народа, понеже Го имаше за пророк.	12. И търсеха <i>повод</i> да Го хванат, но се побояха от народа, понеже разбраха, че за тях каза притчата; и като Го оставиха, отидоха си.	18. Всеки, който падне върху тоя камък, ще се разбие; а върху когото падне, ще го смаже. 19. И в тоя час първосвещениците и книжниците поискаха да турят ръка на Него, понеже разбраха, че Той за тях каза тая притча, ала се побояха от народа.	
---	---	---	--

134.4. Притча за брачния пир.

Мт 22 1. Иисус продължаваше да им говори с притчи, като казваше: 2. царството небесно прилича на човек цар, който направи сватба на сина си 3. и разпрати слугите си да повикат поканените на сватбата; а те не искаха да дойдат. 4. Пак изпрати други слуги, като рече: кажете на поканените: ето, приготвих моя обяд; юнците ми и каквото е угоено са заклани, и всичко е готово; дойдете на сватбата. 5. Но те пренебрегнаха и отидоха, кой на нива, кой по търговия; 6. други пък хванаха слугите му, поругаха ги и убиха. 7. Като чу за това царят, разгневи се, изпрати войските си, та погуби ония убийци и изгори града им. 8. Тогава казва на слугите си: сватбата е готова, ала поканените не бяха достойни. 9. Затова идете по кръстопътищата и, колкото души намерите, поканете ги на сватбата. 10. И като излязоха тия слуги по пътищата, събраха всички, колкото намериха - и лоши, и добри; и напълни се сватбеният дом с много сътрапезници. 11. Царят, като влезе да види насядалите, съгледа там одного, който не бе облечен в сватбарска премяна, 12. и каза му: приятелю, как влезе тук, като не си в сватбарска премяна? А той мълчеше. 13. Тогава царят рече на слугите: вържете му ръцете и нозете, вземете и го хвърлете във външната тъмнина; там ще бъде плач и скърцане със зъби; 14. защото мнозина са звани, а малцина избрани.	Мк	Лк	Ин
---	-----------	-----------	-----------

135. Три изкусителни въпроса към Господ.

135.1. Въпрос на фарисеите и иродианите за данъка към кесаря.

Мт 22 15. Тогава фарисеите отидоха и се наговориха,	Мк 12 13. И изпращат при Него някои от фарисеите и	Лк 20 20. И като Го следяха, изпратиха съгледвачи,	Ин
---	--	--	-----------

как да Го уловят на дума. 16. И изпращат при Него учениците си с някои иродиани, казвайки: Учителю, знаем, че си справедлив и истински поучаваш на път Божий, и немариш за никого, понеже не гледаш на ничие лице; 17. затова кажи ни: как Ти се струва: позволено ли е да се дава данък кесарю, или не? 18. Но Иисус, като разбра лукавството им, рече: що Ме изкушавате, лицемерни? 19. покажете Ми една данъчна монета. Те Му донесоха един динарий. 20. И казва им: чий е този образ и надпис? 21. Отговарят Му: на кесаря. Тогава им казва: отдайте, прочее, кесаревото кесарю, а Божието Богу. 22. И като чува това, те се почудиха, оставиха Го и си отидоха.	иродианите, за да Го уловят на дума. 14. Те дойдоха и Му казват: Учителю, знаем, че си справедлив и немариш за никого, понеже не гледаш на ничие лице, а истински поучаваш на път Божий. Позволено ли е да се дава данък кесарю, или не? Да дадем ли, или да не дадем? 15. А Той, като знаеше тяхното лицемерие, рече им: що Ме изкушавате? донесете Ми един динарий да го видя. 16. И ге донесоха. Тогава им казва: чий е този образ и надпис? Те Му казаха: на кесаря. 17. Иисус им отговори и рече: отдайте кесаревото кесарю, а Божието Богу. И те Му се почудиха.	които, преструвайки се за праведни, да Го уловят в някоя дума, та да Го предадат на началството и властта управителева. 21. И Го запитаха, думайки: Учителю, знаем, че право говориш и учиш и не гледаш на лице, но истински поучаваш на път Божий; 22. позволено ли е нам да даваме данък кесарю, или не? 23. А Той, като разбра лукавството им, рече им: що Ме изкушавате? 24. Покажете Ми един динарий: чий образ и надпис има? Те отговориха: на кесаря. 25. Той им рече: отдайте, прочее, кесаревото кесарю, а Божието Богу. 26. И не можаха да Го уловят с дума пред народа, почудиха се на отговора Му и млъкнаха.
--	---	---

135.2. Въпрос на садукееите за възкресението на мъртвите.

Мт 22 23. В оня ден дойдоха при Него садукееи, които казват, че няма възкресение, и Го попитаха, като думаха: 24. Учителю, Мойсей е казал: ако някой умре бездетен, нека брат му вземе жена му и въздигне потомство на брата си; 25. у нас имаше седем братя: първият се ожени и	Мк 12 18. След това дойдоха при Него садукееи, които казват, че няма възкресение, и Го попитаха, казвайки: 19. Учителю, Мойсей ни е написал: ако някому умре брат и остави жена, а деца не остави, то нека брат му вземе жена му и въздигне потомство на брата си. 20. Имаше седем братя: първият взе жена, и на	Лк 20 27. Тогава дойдоха някои от садукееите, които твърдят, че няма възкресение, и Го попитаха, казвайки: 28. Учителю, Мойсей ни е написал: ако някой женен умре бездетен, неговият брат да вземе жена му и да въздигне потомство на брата си; 29. имаше, прочее, седем братя, и първият, след като	Ин
---	---	---	------------------

умря и, понеже нямаше потомство, остави жена си на брата си; 26. също и вторият, третият, дори до седмия; 27. а след всички умря и жената; 28. и тъй, при възкресението, кому от седемте ще бъде тя жена? понеже всички я имаха. 29. Иисус им отговори и рече: заблуждавате се, като не знаете Писанията, ни силата Божия; 30. защото при възкресението нито се женят, нито се мъжат, но пребъдват като Ангели Божии на небесата. 31. А за възкресението на мъртвите не сте ли чели реченото вам от Бога, Който казва: 32. "Аз съм Бог Авраамов, и Бог Исааков, и Бог Иаковов". Бог не е Бог на мъртви, а на живи. 33. И народът, като слушаше, чудеше се на учението Му.	умиране не остави потомство. 21. Взе я вторият, и умря, но и той не остави потомство; също и третият. 22. Вземаха я и седмината, и не оставиха потомство. След всички умря и жената, 23. И тъй, при възкресението, кога възкръснат, кому от тях ще бъде жена? понеже седмината я имаха за жена. 24. Иисус им отговори и рече: не от това ли се заблуждавате, задето не знаете Писанията, нито силата Божия? 25. Защото, кога възкръснат от мъртвите, нито се женят, нито се мъжат, а са като Ангели на небесата. 26. А за мъртвите, че ще възкръснат, не сте ли чели в книгата на Моисея, как Бог му каза при къпината: "Аз съм Бог Авраамов, и Бог Исааков, и Бог Иаковов"? 27. Но Той не е Бог на мъртви, а Бог на живи. И тъй, вие много се заблуждавате.	взе жена, умря бездетен; 30. тая жена взе вторият; и той умря бездетен; 31. взе я третият, - тъй също и всички седмина, и умряха, без да оставят деца; 32. след всички умря и жената; 33. и тъй, при възкресението кому от тях ще бъде тя жена? понеже и седмината я имаха за жена. 34. Иисус им отговори и рече: чедата на тоя свят се женят и се мъжат; 35. но ония, които се сподобиха да получат оня свят и възкресението от мъртвите, нито се женят, нито се мъжат, 36. и да умрат вече не могат, понеже са равни на Ангели и, бидейки синове на възкресението, са синове Божии. 37. А че мъртвите ще възкръснат, и Мойсей го каза при къпината, когато нарече Господа Бог Авраамов, и Бог Исааков, и Бог Иаковов. 38. Но <i>Той</i> не е Бог на мъртви, а на живи, защото у Него всички са живи. 39. На това някои от книжниците рекоха: Учителю, добре каза. 40^a. И не смееха вече да Го питат за нищо.
--	--	---

135.3. Въпрос на законника за най-голямата заповед.

Мт 22	Мк 12	Лк	Ин
34. А фарисеите, като чува, че Той затвори устата на садукееите, събраха се наедно. 35. И един от тях, законник, изкушавайки Го, попита и рече: 36. Учителю, коя заповед е най-голяма в закона? 37. А Иисус му отговори: възлюби Господа, Бога твоего, с всичкото си сърце, и с всичката си душа, и с всичкия си разум: 38. тази е първа и най-голяма заповед; 39. а втора, подобна ней, е: възлюби ближния си като себе си; 40. на тия две заповеди се крепи целият закон и пророците.	28. Един от книжниците, като чу препирните им и като видя, че <i>Иисус</i> им отговаряше добре, приближи се и Го попита: коя е първа от всички заповеди? 29. А Иисус му отговори: първа от всички заповеди е: "слушай, Израилю! Господ, Бог наш, е един Господ, 30. и възлюби Господа, Бога твоего, от всичкото си сърце, и от всичката си душа, и с всичкия си разум, и с всичката си сила". Тази е първа заповед. 31. Втора, подобна ней, е: "възлюби ближния си като себе си". Друга заповед, по-голяма от тия, няма. 32. Книжникът Му рече: добре. Учителю! Ти право каза, че Бог е един, и няма друг, освен Него; 33. и че да Го любиш от все сърце, и с всичкия си разум, и с всичката си душа, и с всичката си сила, и да любиш ближния като самото себе е повече от всички всесъжения и жертви. 34. Иисус, като видя, че той разумно отговори, рече му: не си далеч от царството Божие. След това никой вече не смееше да Го пита.		

135.4. Въпрос на Господ за това, чий син е Христос.

Мт 22	Мк 12	Лк 20	Ин
41. И когато фарисеите бяха събрани, Иисус ги попита и рече: 42. какво мислите за Христа? Чий син е? Отговарят Му: Давидов. 43. Казва им: как тогава Давид по вдъхновение Го нарича Господ, казвайки: 44. "рече Господ Господу моему: седи от дясната Ми	35. Като заговори Иисус и поучаваше в храма, рече: как казват книжниците, че Христос е син Давидов? 36. Понеже сам Давид каза чрез Духа Светаго: "рече Господ Господу моему: седи от дясната Ми	40^б. А <i>Той</i> им рече: 41. как казват, че Христос е син Давидов? 42. А сам Давид казва в книгата на псалмите: "рече Господ Господу моему; седи от дясната Ми	

страна, докле туря Твоите врагове подножие на нозете Ти"? 45. И тъй, ако Давид Го нарича Господ, как <i>тогава</i> <i>Той</i> му е син? 46. И никой не можеше да Му отговори ни дума; и от тоя ден никой вече не дръзна да Го попита.	страна, докле туря Твоите врагове подножие на нозете Ти". 37. И тъй, сам Давид Го нарече Господ; отде тогава Той е негов син? И множество народ Го слушаше с наслада.	страна, 43. докле туря Твоите врагове подножие на нозете Ти". 44. И тъй, Давид Го нарича Господ; как тогава <i>Той</i> му е син?	
--	--	--	--

136. Изобличителна реч против книжниците и фарисеите. Плач за Иерусалим. Иерусалим.

Мт 23 1. Тогава Иисус заговори на народа и на учениците Си 2. и рече: на Моисеевото седалище седнаха книжниците и фарисеите, 3. затова всичко, що ви кажат да пазите, пазете и вършете; а според делата им не постъпвайте, защото те говорят, а не вършат: 4. връзват бремена тежки и мъчни за носене и ги турят върху плещите на човеците, а <i>сами</i> не искат и с пръст да ги помръднат; 5. и всичките си работи вършат, за да ги видят човеците; разширяват своите хранилища и правят големи полите на дрехите си; 6. обичат първо място по гощавките и предни седалища в синагогите, 7. и поздравя по тържищата, и - да им казват човеците: учителю, учителю! 8. А вие недейте се нарича учители; защото един е	Мк 12 38. И думаше им в поучението Си: пазете се от книжниците, които искат да ходят пременени и <i>обичат</i> поздравя по тържищата, 39. предни седалища в синагогите и първи места по гощавките.	Лк 20 45. И когато целият народ слушаше, Той каза на учениците Си: 46. пазете се от книжниците, които обичат да ходят пременени и обичат поздравя по тържищата, предни седалища в синагогите и първи места по гощавките,	Ин
--	---	--	------------------

вашият Учител - Христос, а всички вие сте братя; 9. и никого на земята недейте нарича свой отец, защото един е вашият Отец, Който е на небесата; 10. и наставници недейте се нарича; защото един е вашият Наставник - Христос. 11. Но по-големият между вас да ви бъде слуга; 12. защото, който превъзнесе себе си, ще бъде унижен; а който се смири, ще бъде въздигнат. 13. Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери, задето затваряте царството небесно пред човеците; защото нито вие влизате, нито влизащите пускате да влязат. 14. Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери, задето изпояждате домовете на вдовиците и лицемерно дълго се молите; затова ще получите по-голямо осъждане.	40. Тия, които изпояждат домовете на вдовиците и лицемерно дълго се молят, ще получат най-тежка присъда.	47. които изпояждат домовете на вдовиците и лицемерно дълго се молят; те ще получат по-тежка присъда.	
--	---	--	--

Мт 23	Мк	Лк	Ин
15. Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери, задето обикаляте море и суша, за да добиете един последовател; и кога сполучите това, правите го син на геената дважд <i>по-достое</i>н от вас. 16. Горко вам, водачи слепи, които казвате: ако някой се закълне в храма, не е нищо; но ако някой се закълне в златото на храма, задължава се. 17. Безумни и слепи, кое, наистина, стои по-горе: златото, или храмът, който освещава златото? 18. Също <i>казвате</i>: ако някой се закълне в жертвеника, не е нищо; но ако някой се закълне в дара, който е върху него, задължава се. 19. Безумни и слепи, кое, наистина, стои по-горе: дарът ли, или жертвеникът, който освещава дара? 20. И тъй, който се закълне в жертвеника, кълне се в него и във всичко, що е върху него; 21. и който се закълне в храма, кълне се в него и в Оногова, Който го обитава; 22. и който се закълне в небето, кълне се в Божия престол, и в Оногова, Който седи на него. 23. Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери, задето давате десятък от			

гъозум, копър и кимион, а сте оставили най-важното в закона: правосъдие, милост и вяра; това трябваше да правите, и онова да не оставяте.

24. Водачи слепи, които комара прецеждате, а камилата поглъщате!

25. Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери, задето чистите отвън чашата и блюдото, когато вътре те са пълни с грабеж и неправда.

26. Слепи фарисеино, очисти първом извътре чашата и блюдото, за да станат чисти и отвън.

27. Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери, задето се оприличавате на варосани гробници, които отвън се виждат хубави, а вътре са пълни с мъртворешки кости и с всяка нечистота;

28. тъй и вие отвън се показвате на човеците праведни, а извътре сте пълни с лицемерие и беззаконие.

29. Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери, задето зидате гробници за пророците, украсявате паметниците на праведните

30. и казвате: да бяхме в дните на нашите бащи, не щяхме да станем техни съучастници в *проливане* кръвта на пророците;

31. с това сами против себе си свидетелствувате, че сте синове на ония, които са избили пророците;

32. допълнете, *прочее*, и вие мярата на бащите си!

33. Змии, рожби ехиднини, как ще избегнете осъждането за в геената?

34. Затова, ето, Аз пращам при вас пророци, и мъдреци, и книжници; и едни ще убие и разпне, а други ще бичуват в синагогите си и ще изгонват от град в град,

35. за да падне върху ви всичката кръв праведна, проляна на земята, от кръвта на праведния Авел до кръвта на Захария, син Варахиин, когото убихте между храма и жертвеника.

36. Истина ви казвам: всичко това ще падне върху тоя род.

37. Иерусалиме, Иерусалиме, който избиваш пророците и с камъни убиваш пратените при тебе! Колко пъти съм искал да събера чедата ти, както кокошка събира пилците си под крилете, и не рачихте!

38. Ето, оставя се вам домът ви пуст.

39. Защото, казвам ви: няма да Ме видите отсега нататък, докле не кажете: благословен Идещият в име Господне!

137. Лептата на вдовицата. Иерусалим.

Мт	Мк 12	Лк 21	Ин
	41. И седна Иисус срещу съкровищницата и гледаше, как народът пуска пари в съкровищницата. Мнозина богати пускаха много.	1. А като подигна очи, Той видя богатите, които пускаха своите приноси в съкровищницата;	
	42. А една бедна вдовица, като дойде, пусна две лепти, сиреч, един кодрант.	2. видя също и една бедна вдовица, която пускаше там две лепти,	
	43. Като повика учениците Си, Иисус им рече; истина ви казвам, че тая бедна вдовица тури повече от всички, които пуснаха в съкровищницата;	3. и рече: истина ви казвам, тая бедна вдовица пусна повече от всички;	
	44. защото всички пуснаха от излишъка си, а тя от своята немотия тури всичко, що имаше, цялата си прехрана.	4. защото всички тия от излишъка си пуснаха приноси за Бога, а тя от немотията си пусна цялата си прехрана,	

що имаше.

138. Срещата с елините. Последни наставления на Господ. Иерусалим.

Мт	Мк	Лк	Ин 12
			20. Между дошлите на поклонение по празника имаше някои елини; 21. те се приближиха до Филипа, който беше от Витсаида Галилейска, и го молеха, думайки: господине, искаме да видим Иисуса. 22. Дохожда Филип и обажда на Андрея; Андрей пък и Филип обаждат на Иисуса. 23. Иисус им отговори и рече: дошъл е часът да се прослави Син Човеческий. 24. Истина, истина ви казвам: ако житното зърно, паднало в земята, не умре, остава си само; ако ли умре, принася много плод. 25. Който обича душата си, ще я изгуби; а който мрази душата си на тоя свят, ще я запази за вечен живот. 26. Който Ми служи, нека Ме последва; и дето съм Аз, там ще бъде и Моят служител. И който служи на Мене, него ще почете <i>Моят</i> Отец. 27. Душата Ми сега се смути, и що да кажа? Отче, избави Ме от тоя час? Но затова и дойдох на тоя час. 28. Отче, прослави името Си! Тогава дойде глас от небето: и прославих, и пак ще прославя. 29. А народът, който стоеше и чу <i>това</i>, казваше: гръмна се; други пък казваха: Ангел Му говори. 30. Иисус отговори и рече: не за Мене беше тоя глас, а за вас. 31. Сега е съд над тоя свят; сега князът на тоя свят ще бъде изпъден вън. 32. И кога Аз бъда издигнат от земята, всички ще привлече към Себе Си. 33. А това говореше, като даваше да се разбере, от каква смърт щеше да умре. 34. Народът Му отговори: ние сме слушали от Закона, че Христос пребъдва вовеки; а как Ти казваш, че трябвало Син Човеческий да бъде издигнат? Кой е Този Син Човеческий? 35. Тогава Иисус им рече: още малко време светлината е с вас; ходете, докле имате светлината, за да ви не обгърне мрак; а който ходи в мрака, не знае къде отива. 36. Докле имате светлината, вярвайте в светлината, за да бъдете синове на светлина. Като каза това, Иисус се оттегли и скри от тях. 37. Ако и да бе направил Той толкова чудеса пред тях, те <i>пак</i> не вярваха в Него, 38. за да се сбъдне казаното от пророк Исаия слово: "Господи, кой повярва на това, що е чул от нас? И кому се откри мишцата Господня?" 39. Те затова не можаха да вярват, защото Исаия още е рекъл: 40. "<i>Тези</i> <i>люде</i> ослепиха очите си и вкамениха сърцата си, та с очи да не видят и със сърце да не разумеят и да се не обърнат, за да ги изцерея". 41. Това каза Исаия, когато бе видял славата Му и бе говорил за Него. 42. Обаче и мнозина началници повярваха в Него; но поради фарисеите не изповядваха, за да не бъдат отлъчени от синагогата; 43. защото бяха обикнали повече човешката слава, отколкото Божията слава. 44. А Иисус издигна глас и рече: който вярва в Мене, не в Мене вярва, а в

		Оногова, Който Ме е пратил; 45. и който вижда Мене, вижда Оногова, Който Ме е пратил. 46. Аз светлина дойдох в света, щото всякой вярващ в Мене да не остане в тъмнината. 47. И ако някой чуе думите Ми, и не повярва, Аз няма да го съдя, защото не дойдох да съдя света, а да спася света. 48. Който отхвърля Мене и не приема думите Ми, има кой да го съди: словото, що казах, то ще го съди в последния ден. 49. Защото Аз от Себе Си не говорих; но Отец, Който Ме прати, Той Ми даде заповед, що да кажа и що да говоря. 50. И зная, че Неговата заповед е живот вечен. И тъй, което Аз говоря, говоря го тъй, както Ми е казал Отец.
--	--	---

139. Пророчество на Господ за разрушението на Иерусалим, за последните времена и за Своего пришествие.

Елеонска планина. Вторник вечерта, 4 април, 30 г.

Мт 24	Мк 13	Лк 21	Ин
1. И когато Иисус излезе от храма и си отиваше, учениците Му се приближиха да Му покажат сградите на храма. 2. А Иисус им рече: виждате ли всичко това? Истина ви казвам: няма да остане тук камък на камък, който да не бъде сринат. 3. И когато седеше на Елеонската планина, дойдоха учениците Му при Него насаме и рекоха: кажи ни, кога ще бъде това, и какъв ще е белегът за Твоего пришествие и за свършека на света? 4. А Иисус им отговори и рече: пазете се да ви не прелъсти някой; 5. защото мнозина ще дойдат в Мое име, говорейки: аз съм Христос; и ще прелъстят мнозина. 6. Ще чувате боеве и вести за войни. Внимавайте, не се смущавайте, понеже всичко <i>това</i> трябва да стане; ала туй не е още краят. 7. Защото ще въстане народ	1. И когато Той излизаше от храма, един от Неговите ученици Му казва: Учителю, погледни, какви камъни и какви здания! 2. Иисус му отговори и рече: виждаш ли тия големи здания? Няма да остане тук камък на камък, който да не бъде сринат. 3. И когато седеше на Елеонската планина, срещу храма, питаха Го насаме Петър, Иаков, Иоан и Андрей: 4. кажи ни, кога ще бъде това, и какъв ще е белегът, когато всичко това стане? 5. Отговаряйки им, Иисус почна да говори: пазете се да ви не прелъсти някой. 6. Защото мнозина ще дойдат в Мое име, говорейки, че съм Аз; и ще прелъстят мнозина. 7. А кога чуете боеве и вести за войни, не се смущавайте; понеже това трябва да стане; ала туй не е още краят. 8. Защото ще въстане народ	5. И когато някои говореха за храма, че е украсен с хубави камъни и приноси, Той рече: 6. ще дойдат дни, когато от това, що виждате тук, няма да остане камък на камък, който да не бъде сринат. 7. И Го попитаха, думайки: Учителю, а кога ще бъде това, и какъв ще е белегът, когато ще стане това? 8. А Той рече: пазете се, да се не прелъстите; защото мнозина ще дойдат в Мое име, говорейки, че съм Аз, и че времето приближи. Не ходете, прочее, подире им. 9. А кога чуете за войни и бъркотии, да се не уплашите, понеже трябва това да стане първом; ала не веднага ще бъде краят. 10. Тогава им рече: ще	

против народ, и царство против царство; и на места ще има глад, мор и трусове; 8. а всичко това е начало на болки. 9. Тогава ще ви предадат на мъки и ще ви убият; и ще бъдете мразени от всички народи, заради Моето име. 10. Тогава мнозина ще се съблазнят; и един други ще се предадат, и един други ще се намразят; 11. много лъжепророци ще се подигнат и ще прелъстят мнозина; 12. и понеже беззаконието ще се умножи, у мнозина ще изстине любовта; 13. а който претърпи докрай, той ще бъде спасен. 14. И ще бъде проповядвано това Евангелие на царството по цяла вселена, за	против народ, и царство против царство; и на места ще има трусове, и ще има глад и смутове. Това е начало на болки. 9. Но вие гледайте себе си; защото ще ви предадат на съдилища, и по синагоги ще бъдете бити, и пред управници и царе ще бъдете изправени заради Мене, за свидетелство пред тях. 10. И у всички народи първом трябва да се проповядва Евангелието. 11. Кога пък ви поведат, за да ви предават, недейте се грижи отнапред, какво ще говорите, и не обмисляйте; а което ще ви бъде внушено оня час, него и говорете; понеже не сте вие, които ще говорите, а Дух Светий. 12. И брат брата ще предаде на смърт, и баща - чедо; и ще въстанат чедо против родители, и ще ги умъртвят. 13. И ще бъдете мразени от всички, заради Моето име; а който претърпи докрай, той ще бъде спасен.	въстане нароа против народ, и царство против царство; 11. на места ще има големи трусове и глад, и мор, ще има и страхотии, и големи поличби от небето. 12. А преди всичко това ще турят ръце на вас и ще ви изгонят, като ви предават в синагоги и в тъмници и ви водят пред царе и управници, заради Моето име; 13. а това ще бъде вам за свидетелство. 14. И тъй, турете си на сърце да не обмисляте отрано, що да отговаряте, 15. понеже Аз ще ви дам уста и премъдрост, на която не ще могат противоречи, нито противостоя всички ваши противници, 16. Ще бъдете предадени тъй също и от родители и от братя, и от роднини и приятели, и някои от вас ще умъртвят; 17. и ще бъдете мразени от всички, заради Моето име; 18. но и косъм от главата ви няма да загине; 19. с търпението си спасявайте душите си.
--	---	--

свидетелство на всички народи; и тогава ще дойде краят. 15. И тъй, кога видите да стои на свето място "мерзостта на запустението", за която е казано чрез пророк Даниила (който чете, нека разбира), 16. тогава ония, които се намират в Иудея, да бягат в планините; 17. който е на покрива, да не слиза да вземе нещо от къщата си; 18. и който е на нивата, да се не връща назад да вземе дрехата си. 19. Но горко на непразните и на кърмачките през ония дни! 20. <i>Затова</i> молете се, да се не случи бягството ви зиме или в събота; 21. защото тогава ще бъде голяма скръб, каквато не е била открай свят досега, и няма да бъде. 22. И ако не се скратяха ония дни, не би се спасила никоя плът; но заради избраните ще се скратят ония дни. 23. Тогава, ако някой ви каже: ето, тук е Христос, или там е-не вярвайте; 24. защото ще се появят лъжехристи и лъжепророци и ще покажат големи личби и чудеса, за да прелъстят, ако е възможно, и избраните.	14. А кога видите "мерзостта на запустението", за която е казал пророк Даниил, да стои, дето не трябва (който чете, нека разбира), тогава ония, които се намират в Иудея, да бягат в планините; 15. и който е на покрива, да не слиза вкъщи, нито да влиза да вземе нещо от къщата си; 16. и който е на нивата, да се не връща назад да вземе дрехата си. 17. Но горко на непразните и на кърмачките през ония дни! 18. <i>Затова</i> молете се да се не случи бягството ви зиме. 19. Защото през ония дни ще има такава скръб, каквато досега не е имало от начало на създанието, що е създал Бог, и няма да бъде. 20. И ако Господ не скратеше ония дни, не би се спасил никой човек; но заради избраните, които Той избра, е скратил дните. 21. Тогава, ако някой ви каже: ето, тук е Христос, или ето, там е, - не вярвайте. 22. Защото ще се появят лъжехристи и лъжепророци, и ще покажат личби и чудеса, за да прелъстят, ако е възможно, и избраните.	20. А кога видите Иерусалим обсаден от войски, тогава знайте, че е наближило запустяването му; 21. тогава ония, които се намират в Иудея, да бягат в планините; и които са в града, да излязат из него; а които са в околностите, да не влизат в него, 22. защото тия дни са на отмъщение, за да се изпълни всичко писано. 23. А горко на непразните и на кърмачките през ония дни; защото голяма неволя ще бъде на земята, и гняв върху тоя народ; 24. и ще паднат под острието на меча, и ще бъдат откарани в плен по всички народи; а Иерусалим ще бъде тъпкан от езичници, докле се свършат времената на езичниците.	
--	---	---	--

25. Ето, казах ви отнапред. 26. И тъй, ако ви кажат: ето, в пустинята е Той, не излизайте; ето, в скришните стаи е, не вярвайте; 27. защото, както светкавицата излиза от изток и се вижда дори до запад, тъй ще бъде пришествието на Сина Човечески; 28. защото, дето бъде трупът, там ще се съберат орлите. 29. И веднага подир скръбта на ония дни, слънцето ще потъмнее, и месечината не ще даде светлината си, и звездите ще изпаднат от небето, и силите небесни ще се разклатят; 30. тогава ще се яви на небето знамението на Сина Човечески; и тогава ще се разплачат всички земни племена и ще видят Сина Човечески да иде на небесните облаци със сила и слава голяма; 31. и ще изпрати Ангелите Си с гръмогласна тръба, и ще съберат избраниците Му от четирите вятъра, от единия до другия край на небесата.	23. А вие се пазете: ето, казах ви отнапред всичко. 24. Но в ония дни, след оная скръб, слънцето ще потъмнее, и месечината не ще даде светлината си, 25. и звездите небесни ще изпаднат, и силите, които са на небето, ще се разклатят. 26. Тогава ще видят Сина Човечески да иде на облаци, със сила и слава голяма. 27. И тогава ще изпрати Ангелите Си и ще събере избраниците Си от четирите вятра, от края на земята до края на небето.	25. И ще бъдат поличби по слънцето и месечината и по звездите, а по земята тъга у народите от недоумение и от морския шум и вълнение; 26. тогава човеците ще примират от страх и от очакване онова, което има да врхлети върху вселената, понеже и силите небесни ще се разклатят, 27. и тогава ще видят Сина Човечески да иде на облаци, със сила и слава голяма. 28. А когато почне това да се сбъдва, изправете се тогава и подигнете главите си, защото се приближава избавлението ви.	
---	---	--	--

140. Увещание към бодърстване.

Елеонска планина.

140.1. Пример със смоковницата.

Мт 24	Мк 13	Лк 21	Ин
32. От смоковницата вземете подобие: когато клоните ѝ станат меки и пуснат листа, знаете, че е близо лято; 33. тъй и вие, кога видите всичко това, знайте, че е близо, при вратата. 34. Истина ви казвам: няма да премине тоя род, докле всичко това не се сбъдне. 35. Небе и земя ще премине, ала думите Ми няма да преминат. 36. А за оня ден и час никой не знае, нито небесните Ангели, а само Моят Отец; 37. но както беше в Ноеви дни, тъй ще бъде и пришествието на Сина Човечески; 38. защото, както в дните пред потопа ядяха и пиеха, женеха се и се мъжеха до оня ден, в който Ной влезе в ковчегата, 39. и не узнаха, докле дойде потопът и изстреби всички, - тъй ще бъде и пришествието на Сина Човечески; 40. тогава двама ще бъдат на нива; единия взимат, другия оставят; 41. две жени мелещи на мелница: едната взимат, а другата оставят.	28. Вземете подобие от смоковницата: когато клоните ѝ станат меки и пуснат листа, знаете, че е близо лято; 29. тъй и вие, кога видите това да се сбъдва, знайте, че е близо, при вратата. 30. Истина ви казвам: няма да премине тоя род, докле всичко това не се сбъдне. 31. Небе и земя ще премине, ала думите Ми няма да преминат. 32. А за оня ден и час никой не знае, нито небесните Ангели, нито Син, а само Отец.	29. И каза им притча: погледнете смоковницата и всички дървета: 30. кога вече покарат, и вие виждате <i>това</i>, сами знаете, че е вече близо лято. 31. Тъй, и кога видите това да се сбъдва, знайте, че е близо царството Божие. 32. Истина ви казвам, няма да премине тоя род, докле всичко това не се сбъдне. 33. Небе и земя ще премине, ала думите Ми няма да преминат. 34. Прочее, внимавайте над себе си, да не би сърцата ви да бъдат отегчавали с преяждане, пианство и житейски грижи, и да ви застигне оня ден внезапно; 35. защото той ще настъпи като примка върху всички живеещи по цялото земно лице;	

42. И тъй, бъдете будни, понеже не знаете, в кой час ще дойде вашият Господ.	33. Внимавайте, бъдете будни и се молете; понеже не знаете, кога ще настане времето.	36. и тъй, бъдете будни във всяко време и се молете, за да можете избягна всичко онова, което има да стане, и да се изправите пред Сина Човечески.
43. Знайте и това, че ако стопанинът на къщата знаеше, в кой час ще дойде крадецът, той щеше да стои буден и нямаше да остави да му подкопаят къщата.	34. <i>То прилича</i> , както кога някой човек, отивайки на чужбина и оставяйки къщата си, даде на слугите си власт и всекиму своя работа, и заповяда на вратаря да бъде буден.	
44. Затова бъдете и вие готови, понеже, в който час не мислите, ще дойде Син Човеческий.	35. И тъй, бъдете будни; понеже не знаете, кога ще дойде господарят на къщата, привечер ли, или среднощ, или кога петли пропеят, или на съмване, 36. та, като дойде ненадейно, да ви не намери, че спите. 37. А каквото вам говоря, говоря го на всички: бъдете будни!	

140.2. Притча за злия и добрия слуга.

Мт 24	Мк	Лк	Ин
45. А кой е оня верен и благоразумен слуга, когото господарят му е поставил над слугите си, за да им раздава навреме храна?			
46. Блазе на оня слуга, чийто господар, кога дойде, го намери, че постъпва тъй;			
47. истина ви казвам, че той ще постави него над целия си имот.			
48. Ако пък лошият оня слуга каже в сърцето си: няма да си дойде скоро господарят ми, -			
49. па начене да бие другарите си и да яде и пие с пияниците, -			
50. господарят на тоя слуга ще дойде в ден, в който не очаква, и в час, който не знае,			
51. и ще го отдели и подложи на еднаква участ с лицемерните; там ще бъде плач и скърцане със зъби.			

140.3. Притча за десетте девици.

Мт 25	Мк	Лк	Ин
1. Тогава царството небесно ще се оприличи на десет девици, които взеха светилниците си и излязоха да посрещнат младоженеца;			
2. пет от тях бяха мъдри, а петте неразумни.			
3. Неразумните, като взеха светилниците си, не взеха със себе си масло;			
4. а мъдрите, заедно със светилниците си, взеха и масло в съдовете си;			

5. и понеже младоженецът се бавеше, всички задряха и заспаха.
 6. А посред нощ се чу вик: ето, младоженецът иде, излизайте да го посрещнете.
 7. Тогава всички тия девици станаха и приготвиха светилниците си;
 8. а неразумните рекоха на мъдрите: дайте ни от вашето масло, защото светилниците ни гаснат.
 9. Мъдрите пък отговориха и казаха: да не би никак да не стигне и нам, и вам, по-добре идете у продавачите и си купете.
 10. А когато те отиваха да купят, пристигна младоженецът, и готовите влязоха с него на сватбата, и вратата се затвори.
 11. После дохождат и другите девици и викат: господине, господине, отвори ни!
 12. А той им отговори и рече: истина ви казвам, не ви познавам.
 13. И тъй, бъдете будни, защото не знаете ни деня, ни часа, когато ще дойде Син Човеческий.

140.4. Притча за талантите.

Мт 25
 14. Защото Той *ще постъпи* като човек, който, тръгвайки за чужбина, повика слугите си и им предаде имота си:
 15. и едному даде пет таланта, другиму два, другиму един, всекому според силата; и веднага отпътува.
 16. Който взе петте таланта, отиде, употреби ги в работа и спечели други пет таланта;
 17. също тъй и който взе двата таланта, спечели и други два;
 18. а който взе единия талант, отиде, та разкопа земята и скри среброто на господаря си.
 19. След дълго време дохожда господарят на тия слуги и поисква им сметка.
 20. И като пристъпи оня, който бе взел петте таланта, донесе други пет и казва: господарю, ти ми предаде пет таланта: ето, *аз* спечелих с тях други пет.
 21. Господарят му рече; хубаво, добри и верни рабе! В малко си бил верен, над много ще те поставя; влез в радостта на господаря си.
 22. Дойде също и оня, който бе взел двата таланта, и рече: господарю, ти ми предаде два таланта: ето, *аз* спечелих с тях други два.
 23. Господарят му рече; хубаво, добри и верни рабе! В малко си бил верен, над много ще те поставя; влез в радостта на господаря си.
 24. Пристъпи и оня, който бе взел единия талант, и рече: господарю, аз те знаех, че си жесток човек: жънеш, дето не си сеял, и събираш, дето не си пръскал;
 25. и като се уплаших, отидох, та скрих таланта ти в земята; ето ти твоето.
 26. А господарят му отговори и рече: лукави и лениви рабе! Ти знаеше, че жъна, дето не съм сеял, и събирам, дето не съм пръскал;
 27. затова трябваше парите ми да внесеш на банкерите, а аз, като дойдех, щях да си прибера своето с лихва;
 28. вземете, прочее, от него таланта и го дайте на оногова, който има десет таланта;
 29. защото всекому, който има, ще се даде и преумножи, а от оногова, който няма, ще се отнеме и това, що има;

Мк **Лк** **Ин**

30. а негодния раб хвърлете във външната тъмнина: там ще бъде плач и скърцане със зъби. Като рече това, извика: който има уши да слуша, нека слуша!

140.5. Притча за Страшния съд.

Мт 25

31. А кога дойде Син Човеческий в славата Си, и всички свети Ангели с Него, тогава ще седне на престола на славата Си,
32. и ще се съберат пред Него всички народи; и ще отдели едни от други, както пастир отлъчва овци от кози;
33. и ще постави овците от дясната Си страна, а козите - от лявата.
34. Тогава Царят ще каже на ония, които са от дясната Му страна; *дойдете вие*, благословените на Отца Ми, наследете царството, приготвено вам от създание мира;
35. защото гладен бях, и Ми дадохте да ям; жаден бях, и Ме напоихте; странник бях, и Ме прибрахте;
36. гол бях, и Ме облякохте; болен бях, и Ме посетихте; в тъмница бях, и Ме споходихте.
37. Тогава праведниците ще Му отговорят и кажат: Господи, кога Те видяхме гладен, и нахранихме, или жаден, и напоихме?
38. Кога Те видяхме странник, и прибрахме, или гол, и облякохме?
39. Кога Те видяхме болен, или в тъмница, и Те споходихме?
40. А Царят ще им отговори и каже: истина ви казвам: доколкото сте сторили *това* на едного от тия Мои най-малки братя, Мене сте го сторили.
41. Тогава ще каже и на ония, които са от лява страна: идете от Мене, проклети, в огън вечний, приготвен за дявола и неговите ангели;
42. защото гладен бях, и не Ми дадохте да ям; жаден бях, и не Ме напоихте;
43. странник бях, и не Ме прибрахте; гол бях, и не Ме облякохте; болен и в тъмница, и не Ме споходихте.
44. Тогава и те ще Му отговорят и кажат: Господи, кога Те видяхме гладен, или жаден, или странник, или гол, или болен, или в тъмница, и не Ти послужихме?
45. Тогава ще им отговори и каже: истина ви казвам: доколкото не сте сторили *това* на едного от тия най-малките, и Мене не сте го сторили.
46. И тия ще отидат във вечна мъка, а праведниците - в живот вечен.

Мк

Лк

Ин

ВЕЛИКА СРЯДА

141. Заговор на идуеите против Господа. Предателството на Иуда. Иерусалим. Вторник вечерта, или сряда, 5 април, 30 г.

Мт 26

1. Когато Иисус свърши всички тия думи, рече на учениците Си:
2. знаете, че подир два дни

Мк 14

Лк 22

Ин

ще бъде Пасха, и Син Човеческий ще бъде предаден на разпятие. 3. Тогава първосвещениците и книжниците и старейте народни се събраха в двора на първосвещеника, на име Каиафа, 4. и решиха в съвета да уловят Иисуса с измама и убият; 5. но казваха: <i>само</i> не на празника, за да не стане смут у народа. 14. Тогава един от дванайсетте, на име Иуда Искарот, отиде при първосвещениците 15. и рече: какво ще ми дадете, та да ви Го предам? А те му предложиха трийсет сребърника. 16. И оттогава той търсеше сгоден случай да Го предаде.	1. След два дни идеше Пасха и <i>празник</i> Безквасници; и първосвещениците и книжниците гледаха, как да Го уловят с измама и убият; 2. но казваха: <i>само</i> не на празника, за да не бъде смут у народа. 10. Тогава Иуда Искарот, един от дванайсетте, отиде при първосвещениците, за да им Го предаде. 11. А те, като чуха, зарадваха се и обещаха да му дадат сребърници. И търсеше, как да Го предаде в сгодно време.	1. Наближаваше празник Безквасници, наречен Пасха; 2. а първосвещениците и книжниците диреха, като как да Го погубят, защото се бояха от народа. 3. И влезе сатаната в Иуда, наричан Искарот, един от числото на дванайсетте. 4. И той отиде и се наговори с първосвещениците и воеводите, как да им Го предаде. 5. Те се зарадваха и се споразумяха да му дадат пари; 6. и той обеща, и търсеше сгодно време да им Го предаде не пред народа.	
---	--	---	--

ВЕЛИКИ ЧЕТВЪРТЪК

142. Подготовка за Пасха.

Витания и Иерусалим. Четвъртък, 6 април, 30 г.

Мт 26 17. А в първия ден на празник Безквасници пристъпиха учениците към Иисуса и Му рекоха: де искаш да Ти приготвим да ядеш пасхата?	Мк 14 12. В първия ден на Безквасниците, когато колежа пасхалното <i>агне</i>, казват Му учениците: де искаш да отидем и приготвим, за да ядеш пасхата?	Лк 22 7. И настана денят Безквасници, когато трябваше да се заколи пасхалното <i>агне</i>, 8. и прати Иисус Петра и Иоана, като им рече: идете, пригответе ни пасха, за да ядем. 9. А те Му рекоха: де искаш да приготвим?	Ин
---	--	---	------------------

18. Той рече: идете в града у еди-кого си и му кажете:	13. И изпраща двама от учениците Си, па им казва: идете в града; и ще ви срещне човек, който носи стомна с вода; идете след него.	10. Той им отговори: ето, като влезете в града, ще ви срещне човек, който носи стомна с вода; идете след него в къщата, дето влезе,
Учителят казва: времето Ми приближава, у тебе ще правя пасхата с учениците Си.	14. И където той влезе, кажете на стопанина: Учителят казва: де е стаята, в която <i>трябва</i> да ям пасхата с учениците Си?	11. и кажете на стопанина на къщата: Учителят ти казва: де е стаята, в която да ям пасхата с учениците Си?
19. Учениците направиха, както им заповяда Иисус, и приготвиха пасхата.	15. И той ще ви покаже горница голяма, постлана, готова; там ни пригответе.	12. И той ще ви покаже горница голяма, постлана; там пригответе.
	16. И излязоха учениците Му, и дойдоха в града, и намериха, както им бе казал; и приготвиха пасхата.	13. Като отидоха, намериха, както им бе казал, и приготвиха пасхата.

143. Тайната вечеря. Иерусалим, Сионската горница.

Мт 26 20. А когато се свечери. Той седна на трапезата с дванайсетте ученика;	Мк 14 17. Когато се свечери, Той дохожда с дванайсетте.	Лк 22 14. И когато настана часът, Той седна на трапезата, и дванайсетте апостоли с Него, 15. и им рече: от сърце пожелах да ям с вас тая пасха, преди да пострадам, 16. понеже, казвам ви, няма вече да я ям, докле тя се не извърши в царството Божие. 17. И като взе чашата и благодари, рече: вземете я и разделете помежду си, 18. защото, казвам ви, няма да пия от лозовия плод, докле не дойде царството Божие.	Ин
--	---	--	-----------

143.1. Спор между учениците за първенство.

Мт	Мк	Лк 22 24. А имаше и препирня помежду им, кой от тях да се смята за по-голям. 25. А Той им рече: царете на езичниците господаруват над тях, а ония, които ги владеят, благодетели се наричат; 26. а вие недейте тъй: но по-големият между вас да бъде като по-малкия, и който началствува, да бъде като оня, който слугува.	Ин
-----------	-----------	--	-----------

27. Защото кой е по-голям: който седи на трапезата ли, или който слугува? Не е ли оня, който седи? Пък Аз съм среди вас като прислужник.
 28. Но вие сте, които устояхте с Мене в Моите напасти,
 29. и Аз ви завещавам, както Ми завеща Моят Отец, царство,
 30. за да ядете и пиете на трапезата Ми в Моето царство, и да седнете на престоли да съдите дванайсетте колена Израилеви.

143.2. Умиването на нозете.

Мт	Мк	Лк	Ин 13
			1. Пред празник Пасха Иисус, знаейки, че е дошъл часът Му да премине от тоя свят към Отца, и понеже бе възлюбил Своите, които бяха в света, Той ги възлюби докрай. 2. И във време на вечеря, когато дяволът бе вече вложил в сърцето на Иуда Симонов Искарот да Го предаде, 3. Иисус, знаейки, че Отец всичко Му е предал в ръцете, и че от Бога е излязъл и при Бога отива, 4. стана от вечерята, съблече горната Си дреха и, като взе убрус, препаса се; 5. после наля вода в умивалника и почна да мие нозете на учениците и да ги отрива с убруса, с който бе препасан. 6. Дохожда, прочее, при Симона Петра, а тоя Му казва: Господи, Ти ли ще ми миеш нозете? 7. Иисус му отговори и рече: което върша Аз, ти сега не знаеш, а отпосле ще разбереш. 8. Петър Му казва: няма да умиеш нозете ми вовеки. Иисус му отговори: ако те не умия, нямаш дял с Мене. 9. Симон Петър Му казва: Господи, не само нозете ми, но и ръцете и главата. 10. Иисус му казва: умитият има нужда само нозете си да умие, защото цял е чист; и вие сте чисти, ала не всички. 11. Защото Той знаеше, кой щеше да Го предаде, затова и рече: не всички сте чисти. 12. А когато им уми нозете и Си облече дрехата, седна пак на трапезата и им рече: знаете ли, какво ви направих? 13. Вие Ме наричате Учител и Господ, и добре казвате, понеже съм такъв. 14. И тъй, ако Аз, Господ и Учител, ви умих нозете, то и вие сте длъжни да умивате нозете един другиму. 15. Защото ви дадох пример, да правите и вие същото, каквото Аз ви направих. 16. Истина, истина ви казвам: няма слуга по-горен от господаря си, нито пратеник по-горен от оногова, който го е пратил. 17. Ако знаете това, блажени сте, кога го изпълнявате. 18. Не за всички ви говоря: Аз зная, кои съм избрал. Но да се сбъдне Писанието: "който яде с Мене хляб, дигна против Мене петата си". 19. Отсега ви казвам, преди да се е сбъднало, та, кога се сбъдне, да повярвате, че съм Аз. 20. Истина, истина ви казвам: който приема, когото Аз пратя, Мене приема; а който приема Мене, приема Оногова, Който Ме е пратил.

143.3. Изобличаване на предателя и излизането му от вечерята.

Мт 26 21. и когато ядяха, рече: истина ви казвам, един от вас ще Ме предаде; 22. те се много наскърбиха, и всеки от тях почна да Го пита: да не съм аз. Господи? 23. А Той отговори и рече: който топна с Мене в блюдото, той ще Ме предаде; 24. прочее, Син Човеческий отива, както е писано за Него; но горко на оня човек, чрез когото Син Човеческий ще се предаде; добре щеше да бъде за тоя човек, ако не бе се родил. 25. А Иуда, който Го предаде, отговори и рече: да не съм аз, Рави? <i>Иисус</i> му отговори: ти каза.	Мк 14 18. И когато бяха седнали на трапезата и ядяха, Иисус рече: истина ви казвам, един от вас, който яде с Мене, ще Ме предаде. 19. А те почнаха да скърбят и да Му казват един след друг: да не съм аз? 20. А Той им отговори и рече: един от дванайсетте е, който топи с Мене в блюдото. 21. Прочее, Син Човеческий отива, както е писано за Него; но горко на оня човек, чрез когото Син Човеческий бъде предаден; добре щеше да бъде за тоя човек, ако не бе се родил.	Лк 22 21. Но ето, ръката на тогова, който Ме предава, е с Мене на трапезата; 22. прочее, Син Човеческий отива, според както е определено; но горко на оня човек, чрез когото се предава. 23. И те почнаха да се питат помежду си, кой ли ще е от тях оня, който ще направи това.	Ин 13 21. Като каза това, Иисус се смути духом, засвидетелствува и рече: истина, истина ви казвам, че един от вас ще Ме предаде. 22. Тогава учениците взеха да се споглеждат един други, недоумявайки, за кого говори.
--	---	--	---

Мт	Мк	Лк	Ин
			23. А един от учениците, когото Иисус обичаше, беше се облегал на гърдите Иисусови. 24. Нему Симон Петър кимна да попита, кой ли ще е, за когото говори. 25. Той, като припадна върху гърдите на Иисуса, рече Му: Господи, кой е? 26. Иисус отговори: онзи е, комуто Аз натопя зальк и подам. И, като натопи залька, подаде го на Иуда Симонов Искарот. 27. И тогава, подир залька, сатаната влезе в него. А Иисус му рече: каквото ще вършиш, върши по-скоро. 28. Никой обаче от насядалите на трапезата не разбра, защо му каза това.

29. А понеже Иуда държеше ковчежето, някои мислеха, че Иисус му казва: купи, каквото ни трябва за празника, или - да раздаде нещо на сиромаси.
30. Той, като взе залъка, веднага излезе; беше нощ.

143.4. Установяване на Тайнството Евхаристия.

Мт 26	Мк 14	Лк 22	Ин
26. И когато ядяха, Иисус взе хляба и, като благослови, преломи го и, раздавайки на учениците, каза: вземете, яжте: това е Моето тяло.	22. И когато те ядяха, Иисус, като взе хляб, благослови, преломи, даде им и рече: вземете, яжте; това е Моето тяло.	19. И като взе хляб и благодари, преломи и им даде, казвайки: това е Моето тяло, което за вас се дава; това правете за Мой спомен.	
27. И като взе чашата и благодари, даде им и рече: пийте от нея всички;	23. И като взе чашата и благодари, даде им; и пиха от нея всички.	20. Също <i>взе</i> и чашата след вечеря, като рече:	
28. защото това е Моята кръв на новия завет, която за мнозина се пролива за опрощаване на грехове.	24. И им рече: това е Моята кръв на новия завет, която за мнозина се пролива.	тая чаша е новият завет с Моята кръв, която за вас се пролива.	
29. И казвам ви, че отсега нататък няма да пия от тоя лозов плод до оня ден, когато с вас ще го пия нов в царството на Отца Си.	25. Истина ви казвам; Аз вече няма да пия от лозовия плод до оня ден, когато ще го пия нов в царството Божие.		

143.5. Предсказание за отричането на Петър и други наставления.

Мт	Мк	Лк 22	Ин 13
		31. И рече Господ: Симоне, Симоне! Ето, сатаната поиска да ви сее като пшеница; 32. но Аз се молих за тебе, да не оскъднее вярата ти; и ти някога, кога се обърнеш, утвърди братята си.	
		33. Той Му отговори: Господи, готов съм да отида с Тебе и в тъмница и на смърт!	36. Симон Петър Му рече: Господи, къде отиваш? Иисус му отговори: където Аз отивам, ти не можеш да дойдеш подире Ми сега, а сетне ще Ме последваш.
		34. Но Той рече: казвам ти, Петре, не ще пропее днес петел, преди ти три пъти да се отречеш, че Ме познаваш.	37. Петър Му рече: Господи, защо не мога да дойда подире Ти сега? Душата си за <i>Тебе</i> ще положа.
			38. Иисус му отговори: душата си ли за Мене ще положиш? Истина, истина ти казвам: не ще пропее петел, докле три пъти не се отречеш от Мене.

Мт	Мк	Лк	Ин
		35. И рече им: когато ви пратих без кесия, и без торба, и без обуца, останахте ли лишени от нещо? Те отговориха: от нищо. 36. Тогава им рече: но сега, който има кесия, нека я вземе, тъй също и торба; а който няма, нека продаде дрехата си и да купи нож; 37. защото, казвам ви, върху Мене трябва да се изпълни и това писано: "и към беззаконници бе причислен". Понеже това, що се отнася до Мене, се привършва. 38. Те рекоха: Господи, ето тук има два ножа. Той им отвърна: достатъчни са.	

144. Прощална беседа с учениците и първосвещеническата молитва. Иерусалим, Сионската горница.

Мт	Мк	Лк	Ин 13
			31. Когато той излезе, Иисус рече: сега се прослави Син Човеческий, и Бог се прослави в Него. 32. Ако Бог се прослави в Него, и Бог ще Го прослави в Себе Си, и веднага ще Го прослави. 33. Чеда, още малко съм с вас. Ще Ме дирите, и, както казах на иудеите, че където отивам Аз, вие не можете да дойдете, и вам казвам сега. 34. Нова заповед ви давам, да любите един другиго; както ви възлюбих, да любите и вие един другиго. 35. По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако любов имате помежду си.
			Ин 14 1. Да се не смуцава сърцето ви; вярвайте в Бога и в Мене вярвайте. 2. В дома на Отца Ми има много жилища. Ако да нямаше, щях да ви кажа. Отивам да ви приготвя място. 3. И кога ида и ви приготвя място, пак ще дойда и ще ви взема при Мене Си, за да бъдете и вие, дето съм Аз. 4. А къде отивам Аз, знаете, и пътя знаете. 5. Тома Му рече: Господи, не знаем къде отиваш; и как можем да знаем пътя? 6. Каза му Иисус: Аз съм пътят и истината и животът; никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене. 7. Да бяхте познавали Мене, щяхте да познавате и Отца Ми. И отсега Го познавате, и видели сте Го. 8. Филип Му рече: Господи, покажи ни Отца, и стига ни. 9. Каза му Иисус: толкози време съм с вас, и не си ли Ме познал, Филипе? Който е видял Мене, видял е Отца; и как ти казваш: покажи ни Отца? 10. Не вярваш ли, че Аз съм в Отца, и Отец е в Мене? Думите, които Аз ви говоря, от Себе Си не ги говоря; а Отец, Който пребъдва в Мене, Той върши делата. 11. Вярвайте Ми, че Аз съм в Отца, и Отец е в Мене; ако ли не, то за самите дела вярвайте в Мене. 12. Истина, истина ви казвам: който вярва в Мене, делата, що Аз върша, и той ще върши, и по-големи от тях ще върши; защото Аз отивам при Отца Си. 13. И каквото поискате <i>от Отца</i> в Мое име, ще го направя, за да се прослави

Отец в Сина.

14. Ако поискате нещо в Мое име, Аз ще го направя.

15. Ако Ме любите, опазете Моите заповеди.

16. И Аз ще помоля Отца, и ще ви даде друг Утешител, за да пребъдва с вас вовеки,

17. Духът на истината, Когото светът не може да приеме, защото Го не види, нито Го познава; а вие Го познавате, защото *Той* с вас пребъдва и във вас ще бъде.

18. Няма да ви оставя сираци; ще дойда при вас.

19. Още малко, и светът няма вече да Ме вижда; а вие ще Ме виждате, защото Аз живея, и вие ще живеете.

20. В него ден ще разберете вие, че Аз съм в Моя Отец, и вие сте в Мене, и Аз във вас.

21. Който има заповедите Ми и ги пази, той е, който Ме люби; а който Ме люби, възлюбен ще бъде от Отца Ми; и Аз ще го възлюбя и ще му се явя Сам.

22. Иуда (не Искарот) Му казва: Господи, що е това, дете искаш да се явиш нам, а не на света?

23. Иисус му отговори и рече: ако някой Ме люби, ще спазва словото Ми; и Моят Отец ще го възлюби, и ще дойдем при него и жилище у него ще направим.

24. Който Ме не люби, не спазва словата Ми; а словото, що слушате, не е Мое, а на Отца Ми, Който Ме е пратил.

25. Това ви казах, бидейки с вас.

26. А Утешителят, Дух Светий, Когото Отец ще изпрати в Мое име, Той ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, що съм ви говорил.

27. Мир ви оставям; Моя мир ви давам; Аз ви давам не тъй, както светът дава. Да се не смущава сърцето ви, нито да се плаши.

28. Чухте, че Аз ви рекох: отивам *от вас*, и *нак* ще дойда при вас. Да Ме бяхте любили, щяхте да се възраждате, че рекох, отивам при Отца; защото Моят Отец е по-голям от Мене.

29. И сега ви казах *това*, преди да се е сбъднало, та, кога се сбъдне, да повярвате.

30. Няма вече много да говоря с вас, защото иде князът на тоя свят, и в Мене *той* няма нищо.

31. Но *отивам*, за да разбере светът, че любя Отца и, както Ми е заповядал Отец, тъй и правя. Станете, да си идем оттук.

Ин 15

1. Аз съм истинската лоза, и Моят Отец е лозарят.

2. Всяка пръчка у Мене, която не дава плод, *Той* отрязва; и всяка, която дава плод, чисти я, за да дава повече плод.

3. Вие сте вече чисти чрез словото, що съм ви проповядвал.

4. Пребъдете в Мене, и Аз във вас. Както пръчката сама от себе си не може да дава плод, ако не бъде на лозата, тъй и вие, ако не бъдете в Мене.

5. Аз съм лозата, вие пръчките; който пребъдва в Мене, и Аз в него, той дава много плод; защото без Мене не можете да вършите нищо.

6. Ако някой не пребъде в Мене, бива изхвърлен навън, както пръчката, и изсъхва; и събират *пръчките*, та ги хвърлят в огън, и *те* изгарят.

7. Ако пребъдете в Мене, и словата Ми пребъдват във вас, то каквото и да пожелаете, искайте, и ще ви бъде.

8. С това ще се прослави Моят Отец, ако вие принасяте много плод, и *тогава* ще бъдете Мои ученици.

9. Както Отец възлюби Мене, и Аз възлюбих вас: пребъдете в Моята любов.

10. Ако спазите Моите заповеди, ще пребъдете в любовта Ми, както и Аз спазих заповедите на Отца Си, и пребъдвам в любовта Му.
 11. Това ви казах, за да пребъде Моята радост във вас, и радостта ви да бъде пълна.
 12. Тази е Моята заповед: да любите един другия, както Аз ви възлюбих.
 13. Никой няма любов по-голяма от тая, да положи душата си за своите приятели.
 14. Вие сте Ми приятели, ако вършите всичко онова, що ви Аз заповядвам.
 15. Не ви наричам вече слуги, защото слугата не знае, що върши господарят му; а ви нарекох приятели, защото ви казах всичко, що съм чул от Отца Си.
 16. Не вие Мене избрахте, но Аз вас избрах и ви поставих да идете и да принасяте плод, и плодът ви да пребъдва, та, каквото и да поискате от Отца в Мое име, да ви даде.
 17. Това ви заповядвам: да любите един другия.
 18. Ако светът ви мрази, знайте, че Мене преди вас е намразил.
 19. Да бяхте от света, светът щеше да любите своето; а понеже не сте от света, но Аз ви избрах от света, затова светът ви мрази.
 20. Помнете словото, що ви казах Аз: няма слуга по-голям от господаря си. Ако Мене гониха, и вас ще гонят; ако Моето слово спазиха, и вашето ще спазят.
 21. Но всичко това ще ви сторят заради Моею име, защото не знаят Оногова, Който Ме е пратил.
 22. Ако не бях дошъл и не бях им говорил, грях не щяха да имат; а сега нямат извинение за греха си,
 23. Който Мене мрази, мрази и Отца Ми.
 24. Ако не бях сторил между тях делата, които никой друг не е сторил, грях не щяха да имат; а сега и видяха, и намразиха, и Мене, и Отца Ми.
 25. Но *това стана*, за да се сбъдне словото, писано в Закона им, че Ме намразиха без вина.
 26. А кога дойде Утешителят, Когото Аз ще ви пратя от *Отця*, Духът на истината, Който изхожда от Отца, Той ще свидетелствува за Мене;
 27. а и вие ще свидетелствувате, понеже отначало сте с Мене.
- Ин 16**
1. Това ви казах, за да се не съблазните.
 2. Ще ви изгонят от синагогите; настъпва *дори* време, когато всякой, който ви убие, ще мисли, че принася Богу служба.
 3. И тъй ще постъпят с вас, защото не познаха нито Отца, нито Мене.
 4. Но казах ви това, та, кога дойде часът, да си спомняте, че Аз съм ви казал; а отначало не ви говорих това, защото бях с вас.
 5. А сега отивам при Оногова, Който Ме е пратил, и никой от вас Ме не попитва: къде отиваш?
 6. Но задето ви казах това, сърцето ви се изпълни с тъга.
 7. Аз обаче ви казвам истината: за вас е по-добре Аз да си замина; защото, ако не замина, Утешителят няма да дойде при вас; ако ли замина, ще ви Го пратя;
 8. и Той, като дойде, ще изобличи света за грях, за правда и за съд:
 9. за грях, че не вярват в Мене;
 10. за правда, че Аз отивам при Отца Си, и няма вече да Ме видите;
 11. а за съд, че князът на тоя свят е осъден.
 12. Имам още много да ви говоря; ала сега не можете го понесе.
 13. А кога дойде Оня, Духът на истината, ще ви упъти на всяка истина; защото от Себе Си няма да говори, а ще говори, каквото чуе, и ще ви възвести бъдещето.

14. Той Мене ще прослави, защото от Моето ще вземе и ще ви възвести.
15. Всичко, що има Отец, е Мое; затова казах, че от Моето ще вземе и ще ви възвести.
16. Още малко, и няма да Ме виждате, и пак след малко, и ще Ме видите, защото отивам при Отца.
17. Тогава *някои* от учениците Му си рекоха един другиму: що е това, дето ни казва: още малко, и няма да Ме виждате, и пак: след малко, и ще Ме видите, и че Аз отивам при Отца?
18. И си думаха: що е това, дето казва: още малко? Не знаем, какво говори.
19. Разбра, прочее, Иисус, че искат да Го питат, и рече им: за това ли се питате един други, дето казах: още малко, и няма да Ме виждате, и пак: след малко, и ще Ме видите?
20. Истина, истина ви казвам, че вие ще се разплачете и разридаете, а светът ще се възрадва; вие ще бъдете наскърбени, но скръбта ви ще се обърне на радост.
21. Жена, кога ражда, има болки, защото е дошъл часът ѝ; но, след като роди младенца, от радост не помни вече мъките, защото се е родил човек на света.
22. Тъй и вие сега сте наскърбени; но Аз пак ще ви видя, и ще се зарадва сърцето ви, и радостта ви никой няма да ви отнеме;
23. и него ден няма да Ме попитате за нищо. Истина, истина ви казвам: каквото и да поискате от Отца в Мое име, ще ви даде.
24. Досега нищо не сте искали в Мое име; искайте, и ще получите, за да бъде радостта ви пълна.
25. Това ви говорих с притчи; но настана час, когато няма да ви говоря вече с притчи, а открито ще ви известя за Отца.
26. Него ден ще поискате в Мое име, и не ви казвам, че Аз ще помоля Отца за вас;
27. защото Сам Отец ви обича, задето вие Ме обикнахте и повярвахте, че Аз съм от Бога излязъл.
28. Излязох от Отца и дойдох на света; пак оставям света и отивам при Отца.
29. Казват Му Неговите ученици: ето, сега открито говориш, и никаква притча не казваш.
30. Сега разбираме, че знаеш всичко, и нямаш нужда да Те пита някой. Поради това вярваме, че си от Бога излязъл.
31. Отговори им Иисус: сега ли вярвате?
32. Ето, настъпва час, и настана вече, да се разбягате всякой у вас си, и Мене самичък да оставите; ала Аз не съм самичък, защото Отец е с Мене.
33. Това ви казах, за да имате в Мене мир. В света скърби ще имате; но дерзайте: Аз победих света.

Ин 17

1. Това като каза Иисус, дигна очи към небето и рече: Отче! дойде часът: прослави Сина Си, за да Те прослави и Син Ти,
2. според както си Му дал власт над всяка плът, та чрез всичко, що си Му дал, да даде тям живот вечен.
3. А вечен живот е това, да познават Тебе, Едного Истиннаго Бога, и пратения от Тебе Иисуса Христа;
4. Аз Те прославих на земята, свърших делото, що Ми бе дал да изпълня.
5. И сега прослави Ме Ти, Отче, у Тебе Самия със славата, що имах у Тебе преди свят да бъде.
6. Явих Твоего име на човеците, които си Ми дал от света; те бяха Твои, и Ти Ми ги даде, и спазиха Твоего слово.
7. Сега разбраха, че всичко, що си Ми дал, е от Тебе;

		8. защото словата, що си Ми дал, предадох им ги, и те приеа и разбраха наистина, че съм от Тебе излязъл, и повярваха, че Ти си Ме пратил. 9. Аз за тях се моля; не за цял свят се моля, а за тях, които си Ми дал, защото са Твои. 10. И всичко Мое е Твое, и Твоето Мое, и се прославих в тях. 11. Не съм вече в света, но те са в света, а Аз ида при Тебе, Отче Светий! опази ги в Твоето име, тях, които си Ми дал, за да бъдат едно, както сме и Ние. 12. Когато бях с тях на света. Аз ги пазех в Твоето име; ония, които си Ми дал, опазих, и никой от тях не погина, освен погибелния син, за да се сбъдне Писанието. 13. А сега ида при Тебе и казвам това в света, за да имат в себе си Моята радост пълна. 14. Аз им предадох Твоето слово, и светът ги намрази, защото те не са от света, както и Аз не съм от него. 15. Не се моля да ги вземеш от света, но да ги опазиш от злото. 16. Те не са от света, както и Аз не съм от него. 17. Освети ги чрез Твоята истина; Твоето слово е истина. 18. Както Ти Мене прати в света, и Аз ги пратих в света; 19. и за тях Аз посветявам Себе Си, та и те да бъдат осветени чрез истината. 20. И не само за тях се моля, но и за ония, които по тяхното слово повярват в Мене, 21. да бъдат всички едно: както Ти, Отче, си в Мене, и Аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас едно, - та да повярва светът, че Ти си Ме пратил. 22. И славата, която Ми бе дал, Аз дадох тям, за да бъдат едно, както Ние сме едно; 23. Аз съм в тях, и Ти в Мене, за да бъдат в пълно единство, и за да познае светът, че Ти си Ме пратил и си ги възлюбил, както Мене възлюби. 24. Отче! тия, които си Ми дал, желая и те да бъдат с Мене там, дето съм Аз, за да гледат Моята слава, що си Ми дал, защото Ме възлюби, преди свят да се създаде. 25. Отче праведний! светът Те не позна; но Аз Те познах, и тия познаха, че Ти си Ме пратил; 26. и явих им Твоето име и ще явя, та любовта, с която си Ме възлюбил, в тях да бъде, и Аз в тях.
--	--	---

145. Повторно предсказание за отричането на Петър и за бягството на учениците.

На пътя към Гетсимания.

Мт 26	Мк 14	Лк	Ин
30. И като изпяха хвалебна песен, излязоха на Елеонската планина.	26. И като изпяха хвалебна песен, излязоха на Елеонската планина.		
31. Тогава Иисус им каза: всички вие ще се съблазните поради Мене през тая нощ; защото писано е: "ще поразя пастира, и ще се пръснат овците на стадото".(Зах.13:7)	27. И казва им Иисус: всички вие ще се съблазните поради Мене през тая нощ; защото писано е: "ще поразя пастира, и ще се пръснат овците".(Зах.13:7)		
32. А след възкресението Си ще ви изпреваря в Галилея.	28. Но след възкресението Си ще ви изпреваря в Галилея.		
33. Тогава Петър Му отговори и рече:	29. А Петър Му рече: дори и всички да		

дори и всички да се съблазнят поради Тебе, аз никога няма да се съблазня.	се съблазнят, аз обаче - не.		
34. Иисус му рече: истина ти казвам, че тая нощ, преди още петел да пропее, три пъти ще се отречеш от Мене.	30. Иисус му казва: истина ти казвам, че днес, в тая нощ, преди петел дважд да пропее, ти три пъти ще се отречеш от Мене.		
35. Петър Му казва: ако потрябва дори и да умра с Тебе, няма да се отрека от Тебе. Същото рекоха и всички ученици.	31. Но той още повече настояваше: ако потрябва дори и да умра с Тебе, няма да се отрека от Тебе. Същото казваха и всички.		

146. Моление за чашата. Гетсимания.

Мт 26 36. След това отива с тях Иисус на едно място, наричано Гетсимания, и казва на учениците: поседете тука, докле ида там да се помоля. 37. И като взе със Себе Си Петра и двамата Зеведееви синове, почна да скърби и да тъгува. 38. Тогава им казва Иисус: душата Ми е прескръбна до смърт; останете тук и бъдете будни с Мене. 39. И като се поотдалечи, падна на лицето Си, молеше се и думаше: Отче Мой, ако е възможно, нека Ме отмине тая чаша, обаче не както Аз искам, а както Ти.	Мк 14 32. Дохождат в едно село, наречено Гетсимания; и Той казва на учениците Си: поседете тук, докле се помоля. 33. И взима със Себе Си Петра, Иакова и Иоана; и почна да се ужасява и да тъгува. 34. И рече им: душата Ми е прескръбна до смърт; останете тук и бъдете будни. 35. И като се поотдалечи, падна на земята и се молеше, да Го отмине тоя час, ако е възможно; 36. и казваше: Ава Отче! За Тебе е всичко възможно; отклони от Мене тая чаша; но <i>да бъде</i> не каквото Аз искам, а каквото Ти.	Лк 22 39. И като излезе, тръгна, както обикновено, за Елеонската планина; след Него тръгнаха и учениците му. 40. А като дойде на мястото, рече им: молете се да не паднете в изкушение. 41. И Той се отдели от тях до един хвърлей камък, па преклони колене и се молеше" 42. като казваше: Отче, да щеше да отклониш от Мене тая чаша! Но нека бъде не Моята воля, а Твоята. 43. И яви Му се Ангел от небето и Го подкрепяше. 44. И понеже се	Ин 18 1. Като каза това Иисус, излезе с учениците Си отвъд потока Кедрон, дето имаше градина, в която влезе Сам Той и учениците Му.
--	---	--	--

40. И дохожда при учениците и ги намира да спят, и казва на Петра: толкоз ли не можяхте един час да стоите будни с Мене? 41. Бъдете будни и се молете, за да не паднете в изкушение: духът е бодър, а плътта - немощна. 42. Пак като се отдалечи повторно, помоли се, казвайки: Отче Мой, ако не може Ме отмина тая чаша, без да я изпия, нека бъде Твоята воля. 43. А като дойде, намира ги пак да спят, понеже очите им бяха натегнали. 44. И като ги остави, отдалечи се пак и се помоли трети път, като каза същите думи. 45. След това дохожда при учениците Си и им казва: спете, прочее, и почивайте! Ето, наближи часът, и Син Човеческий се предава в ръцете на грешници; 46. ставайте, да вървим! Ето, приближи се оня, който Ме предава.	37. Дохожда, и ги намира, че спят, и казва на Петра: Симоне, спиш ли? не можа ли един час да постоиш буден? 38. Бъдете будни и се молете, за да не паднете в изкушение: духът е бодър, а плътта - немощна. 39. И пак като отиде, помоли се и каза същите думи. 40. А като се завърна, намери ги пак да спят, понеже очите им бяха натегнали; и не знаеха, що да Му отговорят. 41. И дохожда трети път и им казва: спете, прочее, и почивайте! Свърши се, дойде часът: ето, Син Човеческий се предава в ръцете на грешниците. 42. Ставайте, да вървим! Ето, приближи се оня, който Ме предава.	намираше във вътрешна борба, молеше се по-усърдно, а потта Му беше като кървави капки, падащи на земята. 45. Като стана от молитва, дойде при учениците и ги намери заспали от тъга; 46. и рече им: защо спите? станете и се молете, за да не паднете в изкушение.	
--	---	---	--

ВЕЛИКИ ПЕТЪК

147. Целувката на Юда. Залавянето на Христос. Бягството на учениците.

Гетсимания. Нощта на четвъртък – 6 април, срещу петък – 7 април.

Мт 26	Мк 14	Лк 22	Ин 18
47. И докле Той още говореше, ето, Иуда, един от дванайсетте, дойде, и с него множество народ с ножове и колове, <i>от</i> страна на първосвещениците и старейте народни.	43. И тозчас, докле Той още говореше, Иуда, един от дванайсетте, дохожда, и с него множество народ с ножове и колове, <i>от страна</i> на първосвещениците, книжниците и старейте.	47. Докле още говореше Той, ето тълпа, а пред нея вървеше един от дванайсетте, наричан Иуда,	2. А това място знаеше и Иуда, който щеше да Го предаде, защото Иисус често се събираше там с учениците Си. 3. Тогава Иуда, като взе една чета войници и слуги от първосвещениците и фарисеите, дохожда там с фенери, светила и с оръжия. 4. А Иисус, знаейки всичко, каквото щеше да стане с Него, излезе и им рече: кого търсите? 5. Отговориха Му: Иисуса Назорея. Иисус им казва: Аз съм. С тях стоеше и Иуда, който Го предаваше. 6. И като им рече: Аз съм, те се дръпнаха назад и паднаха на земята. 7. Пак ги попита: кого търсите? Те рекоха: Иисуса Назорея. 8. Иисус отговори: казах ви, че съм Аз; и тъй, ако Мене търсите, тях оставете да си идат; 9. за да се сбъдне словото, казано от Него: "от ония, които

48. А оня, който Го предаваше, бе им дал знак, казвайки: Когото целуна, Той е; хванете Го. 49. И веднага се приближи до Исуса и рече: радвай се, Рави! и Го целуна. 50. А Исус му рече: друже, защо си дошъл? Тогава пристъпиха, сложиха ръце на Исуса и Го хванаха. 51. И ето, един от ония, които бяха с Исуса, протегна ръка, извади ножа си и, като удари слугата на първосвещеника, отрязва му ухото. 52. Тогава Исус му казва: върни ножа си на мястото му; защото всички, които се залавят за нож, от нож ще погинат; 53. или мислиш, че не мога сега помоли Своя Отец, и Той ще ми представи повече от дванайсет легиона Ангели? 54. Но как ще се сбъднат Писанията, че тъй трябва да бъде? 55. Тогава Исус каза на народа: като на разбойник сте излезли с ножове и колове, за да Ме хванете;	44. А оня, който Го предаваше, бе им дал знак, казвайки: Когото целуна, Той е; хванете Го и водете зорко. 45. И като дойде, веднага се приближи до Него и казва: Рави, Рави! и Го целуна. 46. А те сложиха ръцете си върху Му и Го хванаха. 47. А един от ония, които стояха там, извади нож, удари слугата на първосвещеника и му отрязва ухото. 48. Тогава Исус продума и им рече: като на разбойник сте излезли с ножове и колове, за да Ме хванете.	който се приближи до Исуса, за да Го целуне. Понеже такъв знак им бе дал: Когото целуна, Той е. 48. А Исус му рече: Иудо, с целуване ли предаваш Сина Човечески? 49. Тия, които бяха с Него, като видяха, какво ще стане, рекоха Му: Господи, да ударим ли с нож? 50. И един от тях удари слугата на първосвещеника и му отрязва дясното ухо. 51. Отговори Исус и рече: оставете, спрете се! И като се допря до ухото му, изцери го. 52. А на първосвещениците и началниците на храма и на старейте, които бяха надошли против Него, Исус рече: като	си Ми дал, никого не погубих". 10. А Симон Петър, който имаше нож, измъкна го, удари слугата на първосвещеника и му отрязва дясното ухо. Името на слугата беше Малх. 11. Но Исус рече на Петра: тури ножа си в ножницата; да не изпия ли чашата, която Ми е дал Отец?
---	--	--	--

всеки ден седях с вас, поучавайки в храма, и Ме не хванахте. 56. Но всичко това стана, за да се сбъднат пророческите писания. Тогава всички ученици Го оставиха и се разбягаха.	49. Всеки ден бивах с вас в храма и поучавах, и Ме не хванахте: но - да се сбъднат Писанията. 50. Тогава всички <i>ученици Го</i> оставиха, и се разбягаха. 51. Един момък, обвит с платнище по голо <i>тяло</i>, вървеше подире Му; и войниците го хванаха. 52. Но той, като остави платнището, избяга гол от тях.	на разбойник сте излезли с ножове и колове, за да Ме хванете! 53. Всеки ден бивах с вас в храма, и не дигнахте ръка срещу Мене, но сега е ваше времето и властта на мрака.	12. Тогава четата и хилядният и слугите иудейски хванаха Исуса и Го вързаха,
--	---	--	---

148. Разпитът на Господ при Ана.

Дворецът на първосвещеника в Иерусалим, или домът на Ана.

Мт	Мк	Лк	Ин 18
			13. и отведоха Го първом при Ана; за щото той беше тъст на Каиафа, който през нея година беше първосвещеник. 14. А Каиафа беше оня, който бе дал на иудеите съвет, че е по-добре един човек да погине за народа. 19. А първосвещеникът попита Исуса за учениците Му и за учението Му. 20. Исус му отговори; Аз открито говорих на света; Аз винаги съм поучавал в синагогите и в храма, дето отвед се събират иудеите, и скришом нищо не съм говорил. 21. Защо питаш Мене? Питай ония, които са слушали, що съм им говорил; ето, те знаят, що съм говорил. 22. Когато Той каза това, един от слугите, който стоеше наблизко, удари плесница на Исуса и рече: тъй ли отговаряш на първосвещеника? 23. Исус му отвърна: ако говорих зле, докажи злото; ако ли - добре, защо Ме биеш? 24. Тогава Ана Го прати вързан при първосвещеник Каиафа.

149. Господ пред Синедриона в дома на Каиафа.
Дворецът на първосвещеника в Иерусалим.

Мт 26	Мк 14	Лк 22	Ин
57. А ония, които хванаха Иисуса, заведоха Го при Каиафа първосвещеника, дето бяха събрани книжниците и старейте.	53. И доведоха Иисуса при първосвещеника, при когото се събраха всички първосвещеници, старей и книжници.	54^a. Като Го хванаха, поведоха и заведоха Го в дома на първосвещеника.	
59. А първосвещениците и старейте и целият синедрион търсеха лъжливо свидетелство против Иисуса, за да Го умъртвят, 60. и не намираха; и, макар да надойдоха много лъжесвидетели, не намериха.	55. А първосвещениците и целият синедрион търсеха свидетелство против Иисуса, за да Го умъртвят; и не намираха.		
Ала най-сетне дойдоха двама лъжесвидетели	56. Защото мнозина лъжесвидетелствуваха против Него, ала тия свидетелства не бяха еднакви.		
61. и рекоха: Тоя каза: мога да разруша Божия храм, и в три дни да го съзидам.	57. И някои станаха и лъжесвидетелствуваха против Него, като казваха: 58. чухме, че Той говореше: ще разруша тоя ръкотворен храм, и след три дни ще съзидам друг неръкотворен. 59. Но и това тяхно свидетелство не беше еднакво.		
62. И като стана първосвещеникът, рече Му: нищо ли не отговаряш? Какво свидетелствуват тези против Тебе?	60. Тогава първосвещеникът застана посред и попита Иисуса, казвайки: нищо ли не отговаряш? Какво свидетелствуват тия против Тебе?		
63. Но Иисус мълчеше. А първосвещеникът Му рече: заклевам Те в Живия Бог, да ни кажеш, Ти ли си Христос, Син Божий?	61. Но Той мълчеше и нищо не отговаряше. Първосвещеникът пак Го попита и Му рече: Ти ли си Христос, Синът на Благословения?		
64. Иисус му отговаря: ти рече; казвам ви обаче: отсега ще видите Сина Човечески, седнал отдясно на Силата и идещ на небесните облаци.	62. Иисус Му рече: Аз съм; и ще видите Сина Човечески да седи отдясно на Силата и да иде на небесните облаци.		
65. Тогава първосвещеникът раздра	63. Тогава първосвещеникът, като		

дрехите си и рече: Той богохулствува! Каква нужда имаме вече от свидетели? На, сега чухте богохулството Му! 66. Как ви се струва? А те отговориха и рекоха: заслужава смърт. 67. Тогава Го заплюваха и биеха по лицето, а други Му удряха плесници 68. и думаха: проречи ни, Христe, кой Те удари?	раздра дрехите си, каза: каква нужда имаме вече от свидетели? 64. Чухте богохулството; как ви се струва? И те всички признаха, че заслужава смърт. 65. И някои почнаха да плюят върху Му, да Му закриват лицето, да Го бият и да Му казват: проречи! И слугите му удряха плесници.	63. Човеците, които държаха Исуса, ругаеха Го и Го биеха; 64. и като Го забулиха, удряха Го по лицето и Го питаха: проречи, кой Те удари? 65. И много други хули казваха против Него.	
--	---	--	--

150. Отречението на Петър.

Дворецът на първосвещеника в Иерусалим.

Мт 26 58. Петър пък вървеше след Него отдалеч до двора на първосвещеника; и, като влезе вътре, седна със слугите, за да види края. 69. А Петър седеше вън на двора. И приближи се до него една слугиня и рече: и ти беше с Исуса Галилеца. 70. Но той се отрече	Мк 14 54. Петър Го следва отдалеч до вътре в двора на първосвещеника; и седеше със слугите и се грееше на огъня. 66. Когато Петър беше долу на двора, дойде една от слугините на първосвещеника 67. и, като видя Петра да се грее, взря се в него и рече: и ти беше с Исуса Назареца. 68. Но той се отрече,	Лк 22 54⁶. А Петър следваше отдалеч. 55. Когато наклadoха огън сред двора и седнаха наедно, седеше и Петър между тях. 56. Една слугиня, като го видя седнал срещу светлината, взря се в него и рече: и тоя беше с Него. 57. Но той се отрече от	Ин 18 15. След Исуса вървяха Симон Петър и другият ученик; а тоя ученик беше познат на първосвещеника, и влезе с Исуса в двора първосвещеников. 16. А Петър стоеше вън до вратата. Другият пък ученик, който беше познат на първосвещеника, излезе, та говори на вратарката, и въведе Петра. 17. Тогава слугинята-вратарка казва на Петра: да не си и ти от учениците на Този Човек? Той отговаря: не съм.
---	--	--	--

пред всички, като каза: не зная, що говориш.	като каза: не зная, нито разбирам, що говориш.	Него, като каза: жено, не Го познавам.	
71. А когато отиваше към вратата, видя го друга и думаше на ония, що бяха там: и тоя беше с Иисуса Назорея.	И излезе вън на предния двор; и петел пропя.		18. А робите и слугите бяха си наклали огън, понеже беше студено, и стояха, та се грееха. Петър стоеше с тях и се грееше.
72. А той пак се отрече с клетва: не познавам Човека.	69. Слугинята, като го видя пак, почна да говори на ония, що стояха там: този е от тях.	58. След малко друг един, като го видя, рече: и ти си от тях.	25. А Симон Петър стоеше и се грееше. И рекоха му: да не си и ти от Неговите ученици?
73. Малко по-сетне се приближиха ония, които стояха там, и казаха на Петра: наистина и ти си от тях, защото и твоят говор те издава.	70. А той пак се отрече.	Но Петър отвърна; човече, не съм.	Той се отрече и каза: не съм.
74. Тогава той почна да проклина и да се кълне: не познавам Човека.	След малко त्या, що стояха там, пак почнаха да говорят на Петра: наистина, от тях си; защото си галилеец, и говорят ти прилича <i>на галилейския</i>.	59. А като се мина около час време, друг някой взе да твърди, като казваше: наистина, и тоя с Него беше, защото е галилеец.	26. Един от слугите първосвещеникови, сродник на оногова, комуто Петър бе отрязал ухото, казва: не те ли видях аз в градината с Него?
И веднага пропя петел.	71. И той почна да проклина и да се кълне: не познавам Тоя Човек, за Когото говорите.	60. Но Петър рече: човече, не зная, какво говориш. И веднага, докле още говореше той, петелът пропя.	27. Петър пак се отрече;
75. И спомни си Петър думата, казана му от Иисуса: преди още петел да пропее, три пъти ще се отречеш от Мене. И като излезе вън, плака горко.	72. Тогава петел пропя втори път.	61. Тогава Господ, като се обърна, погледна Петра, и Петър си спомни думите на Господа, както му бе казал: преди още петел да пропее, ти три пъти ще се отречеш от Мене.	и тозчас петел пропя.
	И като падна на земята, почна да плаче.	62. И като излезе вън, горко плака.	

Мт	Мк	Лк	Ин
		67. и казваха: ако си Ти Христос, кажи ни! Той им отговори: ако ви кажа, няма да повярвате; 68. ако ви пък и попитам, няма да Ми отговорите, нито да <i>Ме</i> пуснете; 69. отсега Син Човеческий ще седне отдясно на Божията сила. 70. И всички рекоха: и тъй, Ти ли си Син Божий? Той им отговори: вие казвате, че съм Аз. 71. А те рекоха: какво свидетелство ни трябва още? ние сами чухме от устата Му.	

152. Господ пред Пилат. Опит на Пилат да Го пусне.
Дворецът на Римският управител. Петък, ранна утрин.

Мт 27 2. и като Го вързаха, отведоха Го и предадоха на управителя Понтия Пилата. 11. А Иисус се изправи пред управителя; и управителят Го попита и рече: Ти ли си Иудейският Цар? А	Мк 15 и, като вързаха Иисуса, отведоха и Го предадоха на Пилата. 2. Пилат Го попита: Ти ли си Иудейският Цар? А Той отговори и му рече: ти казваш.	Лк 23 1. И дигна се цялото множество, и Го поведоха към Пилата, 2. и почнаха да Го обвиняват, говорейки: намерихме Тогова, че развратява народа ни и забранява да се дава кесарю данък, като казва за Себе Си, че бил Христос Цар. 3. А Пилат Го попита и каза: Ти ли си Царят на иудеите? А Той отговори и му рече: ти казваш.	Ин 18 28. Поведоха Иисуса от Каиафа в преторията. Беше заран; и те не влязоха в преторията, за да се не осквернят, та да могат да ядат пасхата. 29. Тогава излезе Пилат при тях и рече: в какво обвинявате Тоя Човек? 30. Отговориха му и рекоха: ако Той не беше злодеец, не щяхме да ти Го предадем.
--	---	---	---

Иисус му отговори: ти казваш. 12. И когато Го обвиняваха първосвещениците и старейте. Той нищо не отговаряше. 13. Тогава Му казва Пилат: не чуваш ли, за колко <i>работи</i> свидетелствуват против Тебе? 14. И не му отговори нито на една дума, тъй че управителят се чудеше твърде много.	3. И първосвещениците Го обвиняваха в много <i>неща</i> , 4. А Пилат пак Го попита и каза: нищо ли не отговаряш? Виж, за колко <i>работи</i> свидетелствуват против Тебе. 5. Но Иисус нищо вече не отговори, тъй че на Пилата беше чудно.	4. Пилат рече на първосвещениците и на народа: аз не намирам никаква вина у Тогова Човека. 5. Но те настояваха да казват, че Той бунтува народа, като поучава по цяла Иудея, начевайки от Галилея дотук.	
---	---	---	--

153. Господ пред Ирод.
Иерусалим. Петък, 7 април.

Мт	Мк	Лк 23 6. Пилат, като чу за Галилея, попита: нима Човекът е галилеец? 7. И като узна, че Той е подвластен на Ирода, изпрати Го при Ирода, който през тия дни беше тъй също в Иерусалим. 8. А Ирод, като видя Иисуса, много се зарадва, понеже отдавна желаше да Го види, тъй като беше слушал много за Него, и се надяваше да види някое чудо да стане от Него, 9. и Му задаваше много въпроси, но Той нищо му не отговаряше. 10. А първосвещениците и книжниците стояха и силно Го обвиняваха. 11. Но Ирод с войниците си, като Го унизи и подигра, облече Го в светла дреха и Го изпрати назад при Пилата. 12. И него ден Пилат и Ирод станаха приятели помежду си, понеже по-рано враждуваха един против други.	Ин
-----------	-----------	---	-----------

154. Нов опит на Пилат да пусне Господ. Иудеите изпросват Варава.
Умиването на ръцете.
Дворецът на управителя.

Мт	Мк	Лк	Ин 18
			31. Пилат им рече: вземете Го вие и Го съдете по вашия закон. Иудеите му рекоха: нам не е позволено да убием никого; 32. за да се сбъдне думата Иисусова, която беше казал, когато даваше да се разбере, от каква смърт щеше да умре. 33. Тогава Пилат пак влезе в преторията и повика Иисуса и Му рече: Ти ли си Иудейският Цар? 34. Иисус му отговори: от себе си ли говориш това, или други ти казаха за Мене? 35. Пилат отговори: та аз иудеин ли съм? Твоят народ и първосвещениците Те предадоха на мене; какво си сторил? 36. Иисус отговори: Моето царство не е от тоя свят: ако беше царството Ми от тоя свят, Моите слуги щяха да се борят, за да не бъда предаден на иудеите; но сега царството Ми не е оттук. 37. А Пилат Му рече: и тъй, цар ли си Ти? Иисус отговори: ти казваш, че съм цар. Аз затова се родих, и затова дойдох на света, за да свидетелствувам за истината; всякой, който е от истината, слуша гласа Ми. 38. Пилат Му рече: що е истина? И като каза това, пак излезе при иудеите и им рече: аз не намирам никаква вина у Него.

Мт	Мк	Лк 23	Ин
		13. А Пилат, като повика първосвещениците, началниците и народа, 14. каза им: доведохте ми Тоя Човек като развратител на народа; а ето, аз изследвах пред вас, и не намерих у Тогози Човека никаква вина от онова, в каквото Го обвинявате; 15. но нито Ирод <i>намери</i>, понеже Го пратих и при него; и ето, нищо достойно за смърт Той не е извършил; 16. и тъй, след като Го накажа, ще Го пусна.	

Мт 27	Мк 15	Лк 23	Ин 18
15. А на празника управителят имаше обичай да пуска на народа един затворник, когото биха поискали; 16. тогава у тях имаше един прочут затворник, на име Варава. 17. И тъй, когато бяха събрани, Пилат им рече: кого искате	6. А на празника той им пускаше по един затворник, когото биха изпросили. 7. Тогава беше затворен някой си, на име Варава, със събунтовниците си, които във време на бунт бяха извършили убийство.	17. А той трябваше за празника да им пуска един <i>затворник</i>.	39. Но у вас има обичай, да ви пускам едното за Пасха; желаете ли да ви пусна Царя Иудейски?

да ви пусна: Варава ли, или Иисуса, наричан Христос? 18. защото знаеше, че Го бяха предали от завист. 19. Между това, когато той седеше на съдийския престол, жена му прати да му кажат: не прави нищо на Тоя Праведник, защото днес насъне много пострадах за Него. 20. Но първосвещениците и старейте надумаха народа, да изпроси Варава, а Иисуса да погуби. 21. Тогава управителят ги попита: кого от двамата искате да ви пусна? Те отговориха: Варава. 22. Пилат им каза: а какво да сторя с Иисуса, наричан Христос? Казват му всички: да бъде разпнат! 23. Управителят рече: та какво зло е сторил? Но те още по-силно закрещяха и казаха: да бъде разпнат!	8. И народът извика и почна да моли Пилата да направи, както им правеше винаги. 9. А той им отговори и рече: искате ли да ви пусна Иудейския Цар? 10. Защото знаеше, че първосвещениците Го бяха предали от завист. 11. Но първосвещениците възбудиха народа да иска да им пусне по-добре Варава. 12. Пилат отговори пак и им рече: какво искате да сторя с Тогова, Когото вие наричате Иудейски Цар? 13. Те отново закрещяха: разпни Го! 14. Пилат им рече: та какво зло е сторил Той? Но те още по-силно закрещяха: разпни Го!	18. Но целият народ закрещя: премахни Тогова! а пусни ни Варава. 19. А Варава беше хвърлен в тъмница за извършен в града бунт и убийство. 20. Пилат отново издигна глас, като желаше да пусне Иисуса. 21. Но те крещяха: разпни Го, разпни! 22. Той и трети път им рече: та какво зло е сторил Тоя? Аз не намерих в Него нищо да заслужава смърт; затова след като Го накажа, ще Го пусна. 23. Но те настояваха с голям вик да изискват да бъде разпнат;	40. Тогава пак закрещяха всички, казвайки: не Него, а Варава. Варава пък беше разбойник.
--	--	--	--

24. Пилат, като видя, че нищо не помага, а се усилва смутнята, взе вода, та уми ръце пред народа и рече: невинен съм за кръвта на Тоя Праведник; вие му мислете. 25. И целият народ отговори и рече: кръвта Му нека бъде върху нас и върху чедата ни. 26. Тогава им пусна Варава,	15^a. Тогава Пилат, като искаше да угоди на тълпата, пусна им Варава,	и викът техен и <i>тоя</i> на първосвещениците надделя. 24. И Пилат реши да бъде, според както искат те, 25. и пусна им хвърления в тъмницата за бунт и убийство, когото искаха, а Иисуса предаде на волята им.	
--	--	---	--

155. Осъждането на Господ на смърт. Бичуване и унижение. Дворецът на Римския упавител.

Мт 27 26^b. Иисуса бичува и Го предаде на разпятие. 27. След това войниците управители взеха Иисуса в преторията, събраха срещу Него цялата чета <i>войници</i> 28. и, като Го съблякоха, облякоха Му багреница; 29. и оплетоха венец от тръни, наложиха Му го на главата и Му <i>дадоха</i> в дясната ръка тръст; и като заставаха пред Него на колене, присмиваха Му се и думаха: радвай се, Царю Иудейски! 30. И след като Го заплюха, взеха тръстта и Го биеха по главата.	Мк 15 15^b а Иисуса бичува и предаде на разпятие. 16. Войниците пък Го отведоха вътре в двора, сиреч, в преторията, и събраха цялата чета <i>войници</i>, 17. и Му облякоха багреница и, като оплетоха венец от тръни, наложиха Му го; 18. и почнаха да Го поздравяват: радвай се, Царю Иудейски! 19. Па Го биеха по главата с тръст и Го заплюваха и,	Лк	Ин 19 1. Тогава Пилат хвана Иисуса и Го бичува. 2. И войниците, като оплетоха венец от тръни, наложиха Му го на главата, и Му облякоха багреница, 3. и думаха: радвай се, Царю Иудейски! и Му удряха плесници.
---	---	------------------	--

коленичейки, кланяха Му се.		
-----------------------------	--	--

156. Последен опит на Пилат да пусне Господ. Предаване на разпъване.
Дворецът на Римския управител.

Мт	Мк	Лк	Ин 19
			4. Пилат пак излезе вън и им рече: ето, извеждам ви Го, за да разберете, че не намирам у Него никаква вина. 5. Тогава Иисус излезе вън с трънения венец и в багреница. И рече им <i>Пилат</i>: ето Човекът! 6. А когато първосвещениците и слугите Го видяха, завикаха и казваха: разпни, разпни <i>Го</i>! Пилат им казва: вие Го вземете и разпнете, защото аз не намирам у Него вина. 7. Иудеите му отговориха: ние имаме закон, и по нашия закон Той трябва да умре, защото Себе Си направи Син Божий. 8. Когато Пилат чу тая дума, повече се уплаши. 9. И пак влезе в преторията и рече на Иисуса: отде си Ти? Но Иисус му не даде отговор. 10. Пилат Му казва: на мене ли не отговаряш? Не знаеш ли, че имам власт да Те разпна, и власт имам да Те пусна? 11. Иисус отговори: ти не щеше да имаш над Мене никаква власт, ако ти не бе дадено свише; затова по-голям грях има оня, който Ме предаде на тебе. 12. От това <i>време</i> Пилат търсеше <i>случай да Го</i> пусне. Иудеите обаче викаха и казваха: ако пуснеш Тогова, не си приятел на кесаря. Всякой, който прави себе си цар, е противник на кесаря. 13. Пилат, като чу тая дума, изведе вън Иисуса и седна на съдището, на мястото, наречено Литостротон, а по еврейски Гавата. 14. Тогава беше петък пред Пасха, около шестия час. И рече <i>Пилат</i> на иудеите: ето вашия Цар! 15. Ала те завикаха: премахни Го, премахни, разпни Го! Пилат им казва: вашия Цар ли да разпна? Първосвещениците отговориха: <i>ние</i> нямаме <i>друг</i> цар, освен кесаря. 16^a. И тогава им Го предаде, за да бъде разпнат.

157. Краят на Юда.
Иерусалим.

Мт 27	Мк	Лк	Ин
3. Тогава Иуда, който Го предаде, като видя, че Той е осъден, разкая се и върна трийсетте сребърника на първосвещениците и старейте, 4. като каза: съгреших, че предадох невинна кръв. А те му рекоха: що ни е грижа? Ти му мисли. 5. И като захвърли сребърниците в храма, излезе и отиде, та се обеси. 6. Първосвещениците прибраха сребърниците и казаха: не бива да се турят в църковния ковчег, защото са цена за кръв.			

7. И като направиха съвещание, купиха с тях грънчаревата нива, за да погребват странници;
 8. затова и доднес тая нива се нарича кръвна нива;
 9. тогава се сбъдна реченото чрез пророк Иеремия, който казва: "и взеха трийсетте сребърника - цената на Оценения, Когото оцениха синовете Израилеви,
 10. и дадоха ги за грънчаревата нива, както ми заповяда Господ."

158. Кръстният път. Иерусалим.

Мт 27	Мк 15	Лк 23	Ин 19
31. И след като Му се наприсмяха, съблякоха Му багреницата, облякоха Му Неговите дрехи и Го поведоха на разпятие. 32. А като излизаха, срещнаха един киринеец, на име Симон; него накараха да носи кръста Му.	20. След като Му се наприсмяха, съблякоха Му багреницата, облякоха Му Неговите дрехи, и Го поведоха да Го разпнат. 21. И накараха някого си Симона Киринеец, баща на Александра и Руфа, както минаваше на връщане от полето, да носи кръста Му.	26. И когато Го поведоха, уловиха някого си Симона Киринеец, който идеше от нива, и сложиха върху му кръста, за да го носи след Иисуса. 27. И след Него вървеше голямо множество народ и жени, които плачеха и ридаеха за Него. 28. А Иисус, като се обърна към тях, рече: дъщери иерусалимски, не плачете за Мене, а плачете за себе си и за чедата си; 29. понеже, ето, приближават дни, когато ще се каже: блазе на неплодни, и на утроби неродили, и на гърди некърмили! 30. Тогава ще почнат да казват на планините: паднете върху ни! и на хълмовете: затрупайте ни! 31. Защото, ако това правят със зеленото дърво, какво ще бъде	16^б. И взеха Иисуса и Го поведоха.

33. И като стигнаха на мястото, наричано Голгота, което значи: лобно място,	22. Заведоха Го на мястото Голгота, което значи: лобно място.	със сухото? 32. Водеха и двама злодейци, за да бъдат погубени с Него. 33 ^a . И когато отидоха на мястото, наречено Лобно,	17. И носейки кръста Си, Той излезе на мястото, наречено Лобно, по еврейски Голгота;
34. дадоха Му да пие оцет, смесен със жлъчка; но Той вкуси и не иска да пие.	23. И даваха Му да пие вино със смирна, ала Той не прие.		

159. Разпъване.

Околностите на Иерусалим, голгота.

Мт 27 35. А след като Го разпнаха, разделиха Дрехите Му, хвърляйки жребие; за да се изпълни реченото от пророка: "разделиха Дрехите Ми помежду си и за облеклото Ми хвърлиха жребие";	Мк 15 24. Ония, които Го разпнаха, разделиха дрехите Му, хвърляйки жребие, кой какво да вземе. 25. Беше третият час, и Го разпнаха.	Лк 23 33 ^b . там разпнаха Него и злодейците, единия отдясно, а другия отляво. 34. А Иисус говореше: Отче! прости им, понеже не знаят, що правят. И като деляха дрехите Му, хвърлиха жребие.	Ин 19 18. там Го разпнаха, и с Него други двама, от едната и от другата страна, а посред - Иисуса.
36. и седяха, та Го пазеха там; 37. и туриха над главата Му надпис, който показваше вината Му: Този е Иисус, Царят Иудейски.	26. Имаше надпис за вината Му: Цар Иудейски.	38. И над Него имаше надпис, написан на гръцки, латински и еврейски: Този е Царят Иудейски.	19. А Пилат написа и надпис, и го постави на кръста. Написано беше: Иисус Назорей. Цар Иудейски. 20. Тоя надпис четоха мнозина от иудеите, понеже беше близо до града

38. Тогава бидоха разпнати с Него двама разбойници: единият отдясно, а Другият отляво.	27. С Него разпнаха двама разбойници, единия отдясно Нему, а другия отляво. 28. И се сбъдна Писанието, което казва: "и към беззаконници бе причислен".	мястото, дето Иисус бе разпнат, и написаното бе по еврейски, гръцки и латински. 21. А първосвещениците иудейски казваха на Пилата: недей писа: Цар Иудейски, но че Той каза: Цар Иудейски съм. 22. Пилат отговори; каквото писах, писах. 23. Войниците пък, като разпнаха Иисуса, взеха дрехите Му (и ги разделиха на четири дяла, по един дял на всеки войник,) и хитона. Хитонът не беше шит, а изтъкан цял отгоре <i>додолу</i>. 24. Тогава рекоха си един другиму: да го не раздираме, а да хвърлим за него жребие, чий да бъде; за да се сбъдне реченото в Писанието: "разделиха дрехите Ми помежду си и за одеждата Ми хвърлиха жребие. Тъй направиха войниците.
---	---	--

160. При Кръста Господен.

Мт 27 39. А минувачите Го хулеха, като клатеха глава 40. и думаха: Ти, Който разрушаваш храма, и в три дни го съзиждаш, спаси Себе Си! Ако си Син Божий, слез от кръста! 41. Също и първосвещениците заедно с книжниците и старейте и фарисеите се присмиваха и думаха: 42. други спаси, а Себе Си не може да спаси. Ако Той е Цар Израилев, нека сега слезе от кръста, и ще повярваме в Него; 43. надяваше се на Бога, нека сега Го избави, ако Му е угоден; понеже бе казал: Син Божий съм. 44. Също Го хулеха и разбойниците, разпнати с него.	Мк 15 29. Минувачите Го хулеха, като клатеха глава и думаха: уа! Ти, Който разрушаваш храма, и в три дни го съзиждаш, 30. спаси Себе Си и слез от кръста! 31. Също и първосвещениците с книжниците се присмиваха и думаха помежду си: други спасяваше, а Себе Си не може да спаси. 32. Христос, Царят Израилев, нека слезе сега от кръста, та да видим и повярваме. Хулеха Го и разпнатите с Него.	Лк 23 35. А народът стоеше и гледаше. Подгавряха се заедно с народа и началниците, казвайки: други спаси, нека спаси и Себе Си, ако Този е Христос, избраникът Божий. 36. Също и войниците се подиграваха с Него, като се приближаваха и Му поднасяха оцет, 37. и казваха: ако си Ти Иудейският Цар, спаси се Сам. 39. Един от увисналите на <i>кръста</i> злодейци Го хулеше и казваше: ако си Ти Христос, спаси Себе Си и нас. 40. А другият, като заговори, мърмеше тогава и казваше: та и от Бога ли се не боиш ти, когато и сам си осъден на същото? 41. А ние сме <i>осъдени</i> справедливо, защото получаваме заслуженото според	Ин 19
---	---	--	---------------------

		делата си; но Тоя нищо лошо не е сторил. 42. И казваше на Иисуса: спомни си за мене. Господи, кога дойдеш в царството Си! 43. И отговори му Иисус: истина ти казвам: днес ще бъдеш с Мене в рая.	
45. А от шестия час настана тъмнина по цялата земя до деветия час;	33. А на шестия час настана тъмнина по цялата земя до деветия час.	44. Беше вече около шестия час, и настана мрак по цялата земя до деветия час; 45 ^a . и потъмня слънцето,	25. При кръста Иисусов стояха майка Му и сестрата на майка Му, Мария Клеопова, и Мария Магдалина. 26. А Иисус, като видя майка Си и стоещия там ученик, когото обичаше, казва на майка Си: жено, ето син ти! 27. После казва на ученика: ето майка ти! И от оня час ученикът я прибра при себе си.
46. а около деветия час Иисус извика с висок глас: Или! Или! лама савахтани? сиреч, Боже Мой, Боже Мой! Защо си Ме оставил? 47. Някои от стоещите там, като чуха, казваха: Той вика Илия.	34. А на деветия час Иисус извика с висок глас: Елои, Елои, лама савахтани? което значи: Боже Мой, Боже Мой, защо си Ме оставил? 35. Някои от стоещите там, като чуха, казваха: ето, вика Илия.		28. След това Иисус, като знаеше, че всичко вече е свършено, за да се сбъдне Писанието, казва: жеден съм. 29. Там имаше съсъд,

48. И веднага един от тях се затече, взе гъба, натопи я в оцет и, като я надяна на тръст, даваше Му да пие; 49. другите пък думаха: чакай, да видим, дали ще дойде Илия да Го избави.	36. А един се затече, натопи гъба в оцет и, като я надяна на тръст, даваше Му да пие, думайки: почакайте да видим, дали ще дойде Илия да Го сHEME.	пълен с оцет. Войниците напоиха гъба с оцет, надянаха я на исопова тръст и поднесоха на устата Му.
--	---	---

161. Смъртта на Господ.

Мт 27 50. А Иисус, като извика пак с висок глас, изпусна дух.	Мк 15 37. А Иисус, като издаде висок глас, издъхна.	Лк 23 46. Иисус, като извика с висок глас, рече: Отче! в Твоите ръце предавам духа Си. И това като каза, издъхна.	Ин 19 30. А когато Иисус вкуси от оцета, рече: свърши се! И като наведе глава, предаде дух.
---	---	---	---

162. Събития след смъртта на Господ. Иерусалим и околностите. Петък, 7 април.

Мт 27 51. И ето, храмовата завеса се раздра на две, отгоре додолу; и земята се потресе; и скалите се разпукаха; 52. и гробовете се разтвориха; и много тела на починали светии възкръснаха; 53. и като излязоха из гробовете подир възкресението Му, влязоха в светия град и се явиха на мнозина. 54. А стотникът и ония, които с него заедно пазеха Иисуса, като видяха земетресението и всичко станало, твърде много се уплашиха и думаха: наистина Божий Син е бил Тоя <i>Човек!</i> 55. Там бяха също и	Мк 15 38. И храмовата завеса се раздра на две отгоре додолу. 39. А стотникът, който стоеше срещу Него, като видя, че Той, след като извика тъй, издъхна, каза: наистина Тоя Човек е бил Син Божий. 40. Имаше <i>там</i> и жени,	Лк 23 45 ⁶ . и храмовата завеса се раздра през средата. 47. А стотникът, като видя станалото, прослави Бога и рече: наистина Тоя Човек е бил праведник. 48. И целият народ, който се бе събрал на това зрелище, като видя станалото, връщаше се, удрайки се в гърди. 49. А стояха надалеч и	Ин
---	---	---	-----------

гледаха отдалеч много жени, които бяха последвали Иисуса от Галилея и Му служеха; 56. между тях бяха Мария Магдалина и Мария, майка на Иакова и Иосия, и майката на Зеведеевите синове.	които гледаха отдалеч; между тях беше и Мария Магдалина, и Мария, майка на малкия Иаков и на Иосия, и Саломия, 41. които и тогава, когато беше Той в Галилея, вървяха подире Му и Му служеха, и много други, дошли заедно с Него в Иерусалим.	гледаха това всичките Му познайници и жените, които вървяха подире Му от Галилея.
---	---	---

163. Пробождането в ребрата на Спасителя. Снемане от Кръста. Погребение.

Мт	Мк	Лк	Ин 19 31. И понеже тогава беше петък, иудеите, за да не останат телата върху кръста в събота (защото оная събота беше велик ден), помолиха Пилата, да им пребият пицелите и да ги снемат. 32. Тогава дойдоха войниците и пребиха пицелите на първия, както и на другия, разпнат с Него. 33. А когато дойдоха при Иисуса и Го видяха вече умрял, не Му пребиха пицелите; 34. но един от войниците прободе с копие ребрата Му, и веднага изтече кръв и вода. 35. И който видя, засвидетелствува, и свидетелството му е истинско; и той знае, че говори истина, за да повярвате вие. 36. Защото това стана, за да се сбъдне Писанието: "кост Негова няма да се строши". 37. И пак друго Писание казва: "ще погледнат на Тогова, Когото прободоха".
-----------	-----------	-----------	---

Мт 27 57. А когато се свечери, дойде един богат човек от Ариматея, на име Йосиф, който също тъй беше ученик на Иисуса; 58. той отиде при Пилата и поиска тялото Иисусово.	Мк 15 42. И когато вече мръкна, - понеже беше петък, сиреч, срещу събота, - 43. дойде Йосиф Ариматейски, виден член от съвета, който и сам очакваше царството Божие, дръзна, та влезе при Пилата, и измоли тялото Иисусово. 44. Пилат се почуди, че <i>Той</i> вече е умрял; и, като повика стотника,	Лк 23 50. И ето, някой си, на име Йосиф, съветник, човек добър и справедлив, 51. - той не бе се съгласил с решението и деянията им, - из Ариматея, иудейски град, който очакваше тъй също царството Божие, 52. дойде при Пилата и измоли тялото Иисусово;	Ин 19 38. След това Йосиф, от Ариматея (ученик Иисусов, но таен, поради страх от иудеите), помоли Пилата да снесе тялото Иисусово,
--	--	---	--

Тогава Пилат заповяда да предадат тялото; 59. а Йосиф, като взе тялото,	попита го: дали отдавна е умрял? 45. И като узна от стотника, даде тялото Йосифу. 46. А Йосиф, като купи плащаница, сне Го,	53. и като Го сне,	и Пилат позволи.
обви Го в чиста плащаница	па Го обви в плащаницата	обви в плащаница	Той дойде и сне тялото Иисусово. 39. Дойде също и Никодим (който беше ходил изпреди при Иисуса нощя) и донесе около сто литри смес от смирна и алой. 40. Тогава взеха тялото Иисусово и Го обвиха в повивки с благовонията, както по обичая си иудеите погребват. 41. На онова място, дето беше разпнат, имаше градина, и в градината - нов гроб, в който още никой не бе полаган.
60. и Го положи в новия си гроб, който бе изсякъл в скалата; и като привали голям камък върху вратата гробни, отиде си.	и положи в гроб, изсечен в скала; и привали камък върху вратата гробни.	и Го положи в гроб, изсечен в скала, дето никой не бе още полаган.	42. Там положиха Иисуса, поради петъка иудейски, понеже гробът беше наблизно.
61. А там беше Мария Магдалина и другата Мария, които седяха срещу гроба.	47. А Мария Магдалина и Мария Иосиева гледаха, де Го полагат.	54. Тоя ден беше петък, и настъпваше вече събота. 55. Вървяха подире и жените, които бяха дошли с Иисуса от Галилея, и видяха гроба и как бе положено тялото Му; 56. и като се върнаха, приготвиха благовония и миро, а в събота си починаха според заповедта.	

ВЕЛИКА СЪБОТА

164. Първосвещениците и фарисеите при Пилат. Поставяне на стража при гроба.

Събота, 8 април.

Мт 27	Мк	Лк	Ин
62. На другия ден, след петъка, събраха се първосвещениците и фарисеите у Пилата			
63. и казваха: господарю, спомнихме си, че Оня измамник още приживе бе казал: подир три дни ще възкръсна;			
64. затова заповядай да се запази гробът до третия ден, да не би учениците Му да отидат нощем да Го откраднат и да кажат народу: възкръсна от мъртвите. И последната измама ще бъде по-лоша от първата.			
65. Пилат им рече: имате стража; идете завардете, както знаете.			
66. Те отидоха, та завардиха гроба със стража и запечатаха камъка.			

ВЪЗКРЕСЕНИЕТО НА ГОСПОД ИИСУС ХРИСТОС

165. Първите събития на Възкресението.

Иерусалим и околностите. Неделя, 9 април, 30 г.

Мт 28	Мк 16	Лк 24	Ин 20
1. И като мина събота,	1. След като мина събота, Мария Магдалина, Мария Иаковова и Саломия купиха аромати, за да дойдат и Го помажат.		
на разсъмване, в първия ден на седмицата, дойде Мария Магдалина и другата Мария да видят гроба.	2. И в първия ден на седмицата дойдоха на гроба много рано, след изгрев слънце,	1. А в първия ден на седмицата, много рано, носейки приготвените благовония, те дойдоха при гроба, а заедно с тях и някои други,	1. В първия ден на седмицата Мария Магдалина дохожда на гроба рано, докле беше още тъмно,
2. И ето, стана голям трус: защото Ангел Господен слезе от небето, пристъпи, отвали камъка от вратата гробни и седеше върху него;	3. и говореха помежду си: кой ли ще ни отвали камъка от вратата гробни?		
3. видът му беше			

като светкавица, а дрехата му - бяла като сняг; 4. и пазачите, уплашени от него, се разтрепериха и станаха като мъртви.	4. И като погледнаха, виждат, че камъкът е отвален: а той беше много голям. 5. Като влязоха в гроба,	2. ала намериха камъка отвален от гроба. 3. И като влязоха, не намериха тялото на Господа Иисуса. 4. И докле недоумяваха за това, ето, изправиха се пред тях двама мъже в бляскави дрехи. 5. И както бяха уплашени и навели лице към земята, - <i>мъжете</i> им рекоха: защо търсите Живия между мъртвите?	и вижда, че камъкът е дигнат от гроба.
5. Ангелът се обърна към жените и им рече: не бойте се; знаей, че търсите разпнатия Иисуса;	6. А той им казва: не се плашете. Вие търсите Иисуса Назарееца, разпнатия; Той възкръсна, няма Го тук. Ето мястото, дето бе положен.	6. Няма Го тука, но възкръсна; припомнете си, какво ви бе казал, когато беше още в Галилея, 7. говорейки, че Син Човеческий трябва да бъде предаден в ръце на човеци грешници и да бъде разпнат и на третия ден да възкръсне.	
6. няма Го тук: Той възкръсна, както беше казал; дойдете, вижте мястото, дето е лежал Господ, 7. и идете скоро, та обадете на учениците Му, че Той възкръсна от мъртвите, и ето, преварва ви в Галилея; там ще Го видите. На, казах ви.	7. Но идете, обадете на учениците Му и на Петра, че Той ви преваря в Галилея; там ще Го видите, както ви бе казал.	8. И спомниха си думите Му. 9. И като се върнаха от гроба,	
8. И като излязоха бързо из гроба, те със страх и радост голяма се затекоха да обадят на учениците Му. 9. А когато отиваха да обадят на учениците Му, ето,	8. И като излязоха скоро, побягнаха от гроба; тях ги обхвана трепет и ужас,		2. Затичва се тогава

Иисус ги срещна и рече: радвайте се! А те се приближиха, хванаха се за нозете Му и Му се поклониха; 10. тогава Иисус им казва: не бойте се; идете и обадете на братята Ми, да идат в Галилея, и там ще Ме видят.	и никому нищо не казаха, понеже се бояха.	обадиха всичко това на единайсетте и на всички други. 10. Те бяха Магдалина Мария, и Йоана, и Мария, майка на Иакова, и другите с тях, които обадиха на апостолите за това. 11. И техните думи им се показаха празни, и не им повярваха. 12. Но Петър стана, затече се към гроба и, като се наведе, видя вътре само повивките	и дохожда при Симона Петра и при другия ученик, когото Иисус обичаше, и казва им: дигнали Господа от гроба, и не знаем, де са Го турили. 3. Тогава излезе Петър и другият ученик, и тръгнаха за гроба. 4. И двамата тичаха наедно; но другият ученик се затече по-бързо от Петра и пръв дойде на гроба. 5. И като надникна, видя, че повивките стоят; ала не влезе е гроба. 6. След него дохожда Симон Петър, влиза в гроба и вижда, че само повивките стоят; 7. пък кърпата, която беше на главата Му, не стоеше при повивките, а - свита отделно на едно място. 8. Тогава влезе и другият ученик, който пръв беше дошъл на гроба, и видя, и повярва, 9. защото още не знаеха Писанието, че
---	--	---	--

		и се върна, чудейки се сам в себе си за станалото.	Той трябва да възкръсне от мъртвите. 10. Тогава учениците се върнаха пак у тях си. 11. А Мария стоеше при гроба отвън и плачеше. И както плачеше, надникна в гроба;
--	--	--	---

Мт	Мк	Лк	Ин
	9. Възкръснал рано в първия ден на седмицата, Иисус се яви първом на Мария Магдалина, от която бе изгонил седем бяса. 10. Тя отиде, та обади на ония, които са били с Него и които плачеха и ридаеха; 11. но те, като чуха, че Той е жив, и че тя Го видяла, не повярваха.		12. и вижда два Ангела в бяло <i>облекло</i> да седят - единият при главата, а другият при нозете, дето беше лежало тялото Иисусово. 13. И те ѝ казват: жено! защо плачеш? Отговори им: дигнали Господа моего, и не зная, де са Го турили. 14. Като рече това, обърна се назад и видя Иисуса да стои; ала не знаеше, че е Иисус. 15. Иисус ѝ казва: жено! защо плачеш? кого търсиш? Тя, мислейки, че е градинарят, каза Му: господине, ако си Го ти изнесъл, кажи ми, де си Го турил, и аз ще Го взема. 16. Иисус ѝ казва: Марийо! Тя се обърна и Му рече: "Равуни!" което значи Учителю. 17. Иисус ѝ казва: не се допирай до Мене, защото още не съм възлязъл при Отца Си; но иди при братята Ми и им кажи: възлизам при Моя Отец и при вашия Отец, и при Моя Бог и вашия Бог. 18. Дохожда Мария Магдалина, та обажда на учениците, че видяла Господа и че това ѝ казал.

166. Подкупването на стражите.

Мт 28	Мк	Лк	Ин
11. Когато те отиваха, ето, някои от стражата, като влязоха в града, обадиха на първосвещениците за всичко станало.			
12. И тия, като се събраха със старейте и се съветваха, дадоха на войниците доста пари			
13. и рекоха: кажете, че учениците Му дойдоха нощем и Го откраднаха, когато ние спяхме,			
14. и ако за това стигне слух до управителя, ние ще уталожим <i>гнева</i> му, и вас ще избавим от грижи.			
15. А те взеха парите и постъпиха, според както бяха научени. И тая мълга се носи между иудеите донес.			

167. Явяване на възкръсналия Господ на двамата ученици по пътя към Емаус.

(ок. 11 км. От Иерусалим)

Мт	Мк 16	Лк 24	Ин
	12. След това се яви в друг образ на двама от тях по пътя, когато отиваха в село.	13. В същия ден двама от тях отиваха в едно село, на име Емаус, което беше на шейсет стадии далеч от Иерусалим,	

Мт	Мк	Лк	Ин
		14. и разговаряха се помежду си за всичко онова, що се бе случило.	
		15. И както се разговаряха и разсъждаваха помежду си, Сам Исус се приближи и вървеше с тях;	
		16. но очите им се премрежиха, за да Го не познаят.	
		17. А Той им рече: какви са тия думи, които, вървешком, разменяте помежду си, и защо сте тъжни?	
		18. Единият от тях, на име Клеопа, Му отговори и рече: Ти ли си само странник в Иерусалим и не си узнал това, което е в него станало през тия дни?	
		19. И попита ги: кое? Те Му отговориха: което стана с Исуса Назареца, Който беше пророк, силен на дело и слово пред Бога и целия народ;	
		20. как нашите първосвещеници и началници Го предадоха да бъде осъден на смърт и Го разпнаха;	
		21. а ние се надявахме, че Той е Оня, Който щеше да избави Израиля; но при всичко това днес е вече трети ден, откак стана това;	
		22. па и някои жени от нашите ни слисаха: те ходили рано на гроба,	
		23. и не намерили тялото Му; и като дойдоха, разправяха, че им се явили и Ангели, които казвали, че Той е жив;	
		24. и някои от нашите отидоха на гроба, и намерили тъй, както и жените казаха; ала Него не видели.	
		25. Тогава Той им рече; о, несмислени и мудни по сърце да вярвате на всичко, що са казали пророците!	
		26. Нали тъй трябваше да пострада Христос и да влезе в славата Си?	
		27. И като начена от Моисея и от всички пророци, обясняваше им казаното за Него в цялото Писание.	

	28. И те се приближиха до селото, в което отиваха; а Той показваше вид, че иска да върви по-нататък; 29. но те Го задържаха, като казваха: останни с нас, понеже е привечер, и денят се превали. И Той влезе, за да остане с тях. 30. И когато Той седеше с тях на трапезата, взе хляба, благослови, преломи и им подаваше; 31. тогава им се отвориха очите, и те Го познаха; ала Той стана невидим за тях. 32. И те си казаха един другиму: не гореше ли в нас сърцето ни, когато Той ни говореше по пътя и когато ни обясняваше Писанието?	
--	---	--

Мт	Мк 16	Лк 24	Ин
	13. И като се върнаха, обадиха на останалите; но и тям не повярваха.	33. И в същия час станаха, върнаха се в Иерусалим и намериха събрани единайсетте и ония, които бяха с тях, 34. да кажат, че Господ наистина възкръснал и се явил на Симона. 35. И те разказваха за случилото се по пътя, и как Го познаха, когато преломяваше хляба.	

168. Явяване на възкръсналия Господ на учениците, без Тома. Иерусалим.

Мт	Мк 16	Лк 24	Ин 19
	14. Най-сетне се яви на самите единайсет, когато вечеряха, и ги смъмри за неверието и жестокосърдието им, че не повярваха на ония, които Го бяха видели възкръснал.	36. Когато те приказваха за това, Сам Иисус застана сред тях и им каза: мир вам! 37. Те, смутени и изплашени, помислиха, че виждат дух; 38. но Той им рече: защо се смушавате, и защо <i>такива</i> мисли влизат в сърцата ви? 39. Вижете ръцете Ми и нозете Ми: Аз съм Същият; попиайте Ме и вижете; понеже духът няма плът и кости, както виждате Мене, че имам. 40. И като рече това, показа им ръцете и нозете.	19. А вечерта в тоя ден, първи на седмицата, когато вратата на къщата, дето се бяха събрали учениците Му, стояха заключени, поради страх от иудеите, дойде Иисус, застана посред и им казва: мир вам! 20. И това като рече, показа им ръцете и нозете и ребрата

41. А понеже те от радост още не вярваха и се чудеха. Той им рече: имате ли тук нещо за ядене?

42. Те му дадоха късче печена риба и вощен мед.

43. И като взе, яде пред тях.

44. И рече им: ето това е, за което ви бях говорил, когато бях още с вас, че трябва да се изпълни всичко, писано за Мене в Закона Моисеев и у пророците и в псалмите.

45. Тогава им отвори ума, за да разбират Писанията,

46. и им рече: тъй е писано, и тъй трябваше Христос да пострада и да възкръсне от мъртвите на третия ден,

47. и да бъде проповядвано в Негово име покаяние и прощение на греховете у всички народи, начевайки от Йерусалим;

48. а вие сте свидетели за това;

49. и Аз ще изпратя обещанието на Отца Ми върху вас; а вие стойте в град Йерусалим, докле се облечете в сила отгоре.

Си. Учениците се зарадваха, като видяха Господа.

21. А Иисус пак им рече: мир вам! Както Ме Отец прати, тъй и Аз ви пращам.

22. И като рече това, духна и им казва: приежете Духа Светаго.

23. На които простите греховете, тям ще се простят; на които задържите, ще се задържат.

24. А Тома, един от дванайсетте, наричан Близник, не беше с тях, когато дохожда Иисус.

169. Явяване на Господ в присъствието на Тома.
Иерусалим, неделя, 16 април.

Мт	Мк	Лк	Ин 20
			25. Другите ученици му казваха: видяхме Господа. А той им рече: ако не видя на ръцете Му белега от гвоздеите, и не туря пръста си в раните от гвоздеите, и не туря ръката си в ребрата Му, няма да повярвам. 26. След осем дена учениците Му бяха пак въщи, и Тома с тях. Дойде Иисус, когато вратата бяха заключени, застана посред тях и рече: мир вам! 27. После казва на Тома: дай си пръста тук, и виж ръцете Ми; дай си ръката и тури в ребрата Ми; и не бъда невярващ, а вярващ. 28. Отговори Тома и Му рече: Господ мой и Бог мой! 29. Иисус му казва: Тома, ти повярва, защото Ме видя; блажени, които не са видели, и са повярвали.

170. Явяване на Господ при Тивериадско море. Възвръщане
апостолското достойнство на Петър.
Галилейското езеро. 30 г.

Мт	Мк	Лк	Ин 21
			1. След това пак се яви Иисус на учениците Си при Тивериадско море, А се яви тъй: 2. бяха заедно Симон Петър и Тома, наричан Близник, и Натанаил от Кана Галилейска, и Зеведеевите синове, и други двама от учениците Му. 3. Симон Петър им казва: отивам да ловя риба. Казват му: ще дойдем и ние с тебе. Излязоха и веднага се качиха на кораба, ала нищо не уловиха през нея нощ. 4. А когато се вече разсъмна, Иисус застана на брега; но учениците не познаха, че е Иисус. 5. Иисус им казва: деца, имате ли нещо за ядене? Те Му отговориха: не. 6. А Той им рече: хвърлете мрежата отдясно на кораба, и ще намерите. Хвърлиха, и не можаха вече да я измъкнат поради многото риба. 7. Тогава ученикът, когото Иисус обичаше, каза на Петра: Господ е. А Симон Петър, като чу, че е Господ, препаса дрехата си (защото беше гол) и се хвърли в морето. 8. А другите ученици преплуваха с кораб (защото не бяха далеч от земята, на около двеста лакти), като влечаха мрежата с рибата. 9. А когато излязоха на земята, виждат накладен огън, и на него турена риба и хляб. 10. Иисус им казва: донесете от рибата, що сега уловихте. 11. Симон Петър отиде, та извлече на земята мрежата, пълна с едри риби, на брой сто петдесет и три; и макар да бяха толкова, мрежата се не съдра. 12. Иисус им казва: дойдете, обядвайте. И никой от учениците не смееше да Го попита: кой си Ти? понеже знаеха, че е Господ. 13. Дохожда Иисус, взима хляба и им дава, също и рибата. 14. Това беше вече трети път, как Иисус се яви на Своите ученици, след като възкръсна от мъртвите. 15. А когато се наобядваха, Иисус казва на Симона Петра: Симоне Ионин, любиш ли Ме повече, отколкото тия? <i>Петър</i> Му казва: да, Господи! Ти знаеш,

		че Те обичам. <i>Иисус</i> му казва: паси Моите агънца. 16. Казва му пак втори път; Симоне Ионин, любиш ли Ме? <i>Петър</i> Му казва: да, Господи! Ти знаеш, че Те обичам. <i>Иисус</i> му казва: паси Моите овци. 17. Казва му трети път: Симоне Ионин, обичаш ли Ме? <i>Петър</i> се натъжи, задето третия път му каза: обичаш ли Ме? и Му рече: Господи, Ти всичко знаеш; Ти знаеш, че Те обичам. <i>Иисус</i> му казва: паси Моите овци. 18. Истина, истина ти казвам: когато беше по-млад, сам се опасваше и ходеше, където си щеше; а кога остарееш, ще простреш ръцете си, и друг ще те опаше и поведе, където не щеш. 19. А това Той рече, като даваше да се разбере, с каква смърт <i>Петър</i> ще прослави Бога. И като рече това, казва му: върви подире Ми. 20. А <i>Петър</i>, като се обърна, вижда, че върви подире му ученикът, когото <i>Иисус</i> обичаше, и който на вечерята се бе облегал на гърдите Му и рекъл: Господи, кой ще Те предаде? 21. Него като видя, <i>Петър</i> дума на <i>Иисуса</i>: Господи, а тоя - какво? 22. <i>Иисус</i> му казва: ако искам да пребъде той, докле дойда, тебе що ти е? Ти върви подире Ми. 23. И разнесе се тая дума между братята, че тоя ученик няма да умре. Но <i>Иисус</i> му не рече, че няма да умре, но: ако искам да пребъде той, докле дойда, тебе що ти е?
--	--	---

171. Благославяне на апостолите за проповед по целия свят. Планината в Галилея.

Мт 28	Мк 16	Лк	Ин
16. А единайсетте ученици отидоха в Галилея, на планината, дето им бе заповядал <i>Иисус</i>; 17. и като Го видяха, поклониха Му се; а някои се усъмниха. 18. И като се приближи <i>Иисус</i>, заговори и им рече: даде Ми се всяка власт на небето и на земята. 19. И тъй, идете, научете всички народи, като ги кръщавате в името на Отца и Сина и Светаго Духа, 20. и като ги учите да пазят всичко, що съм ви заповядал, и ето, Аз съм с вас през всички дни до свършеха на света. Амин.	15. И рече им: идете по цял свят и проповядвайте Евангелието на всички твари. 16. Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен, а който не повярва, ще бъде осъден. 17. А повярвалите ще ги придружават тия личби: с името Ми ще изгонват бесове, ще говорят на нови езици; 18. ще хващат змии, и, ако изпият нещо смъртоносно, няма да им повреди; на болни ще възложат ръце, и те ще бъдат здрави.		

1 Кор. 15

Аз ви предадох най-напред онова, което бях и приел, че Христос умря за греховете ни, според Писанията, че *Той* бе погребан и че на третия ден възкръсна, според Писанията, и че се яви на Кифа и след това на единайсетте; после се яви на повече от петстотин братя

наведнъж, от които повечето са живи донес, а някои и починаха; после се яви на Иакова, след това на всички апостоли, а най-после от всички яви се и на мене, като на някой изверг.

172. Възнесение Господне.

Елеонската планина, близо до Витания. Четвъртък, 18 май, 30 г.

Мт	Мк 16	Лк 24	Ин
	19. А след разговора с тях. Господ се възнесе на небето и седна отдясно на Бога.	50. И ги изведе вън до Витания и, като дигна ръцете Си, благослови ги.	
	20. Те пък отидоха и проповядваха навсякъде; и Господ им помагаше и подкрепяваше словото с личби, от каквито то се придружаваше. Амин.	51. И, както ги благославяше, отдели се от тях и се възнасяше на небето.	
		52. Те Му се поклониха и се върнаха в Иерусалим с голяма радост.	
		53. И бяха винаги в храма, като славеха и благославяха Бога. Амин.	

Деян. 1

Първата книга, о Теофиле, написах за всичко, що Иисус начена да върши и учи до деня, когато се възнесе, като даде чрез Духа Светаго заповеди на апостолите, които бе избрал, на които и представи Себе Си жив след Своего страдание с много верни доказателства, като им се явяваше през четирийсет дена и говореше за царството Божие; и като се събираше с тях. *Той* им заповяда - не се отдалечавайте от Иерусалим, а чакайте обещанието на Отца, за което сте слушали от Мене; защото Иоан кръщава с вода, а вие не след много дни от днес ще бъдете кръстени с Дух Светий. Те, прочее, като се събраха, питаха Го, думайки в това ли време, Господи, възстановяваш царството Израилево? А *Той* им отговори не се пада вам да знаете времената или годините, които Отец е положил в Своя власт, но ще приемете сила, кога слезе върху ви Дух Светий, и ще Ми бъдете свидетели в Иерусалим и в цяла Иудея и Самария, и дори до край земя. И като рече това, както *Го* те гледаха, *Той* се подигна, и облак *Го* подзе изпред очите им. И докле гледаха към небето, когато се *Той* възнасяше, ето, застанаха пред тях двама мъже в бели дрехи и рекоха, мъже галилейци, какво стоите и гледате към небето? Този Иисус, Който се възнесе от вас на небето, ще дойде по същия начин, както *Го* видяхте да отива на небето.

173. Заключение.

Мт	Мк	Лк	Ин 20
			30. И много други чудеса направи Иисус пред учениците Си, за които не е писано в тая книга.
			31. А това е написано, за да повярвате, че Иисус е Христос, Син Божий, и като вярвате, да имате живот в Неговото име.
			Ин 21
			24. Този е ученикът, който свидетелствува за тия <i>неща</i> и ги написа; и знаем, че свидетелството му е истинско.
			25. Има и много други работи, които извърши Иисус и за които, ако би се писало подробно, чини ми се, и цял свят не би побрал написаните книги. Амин.

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Въведение.	1
2. Пролог: Предвечното Слово (Логос).	1
3. Родословието на Исус Христос.	2

Начален период на евангелската история

4. Благовестието на Захарий.	3
5. Благовещението на Дева Мария.	3
6. Дева Мария в дома на Елисавета.	4
7. Раждането на Иоан Предтеча.	5
8. Обрязването на Иоан Предтеча. Пророческата песен на Захарий.	5
9. Благовестието на Йосиф за боговъплъщението.	6
10. Раждането на Исус Христос.	6
11. Благовестието на пастирите.	7
12. Поклонението на пастирите.	7
13. Обрезание Господне и наричане име на Исус.	7
14. Сретение Господне; пророчествата на Симеон и Анна.	7
15. Поклонението на мъдреците.	8
16. Бягството в Египет.	9
17. Избиването на младенците.	9
18. Завръщането от Египет.	9
19. Иоан Предтеча в пустинята. Отрокът Исус в храма.	10
20. Проповедта на Иоан Предтеча. Свидетелството за Исус Христос.	10
21. Кръщението Господне и новото свидетелство на Иоан Предтеча.	13
22. Изкушаването на Господ в пустинята.	14

НАЧАЛО НА ОБЩЕСТВЕННОТО СЛУЖЕНИЕ НА ГОСПОД ИИСУС ХРИСТОС

23. Срещата на Господ с Иоан, Андрей и Петър.	16
24. Призоваването на Филип и Натанаил.	16
25. Чудото в Кана Галилейска.	17
26. Посещението на Капернаум.	17

СЛУЖЕНИЕТО НА ГОСПОД ИИСУС ХРИСТОС ОТ ПЪРВАТА ДО ВТОРАТА ПАСХА

ДЕЛАТА НА ГОСПОД ИИСУС ХРИСТОС В ИУДЕЯ

27. Първата Пасха. Изгонването на търговците от храма. Свидетелство за Богосиновство. ..	17
28. Беседата с Никодим.	18
29. Господ с учениците в Иудея.	19
30. Последното свидетелство на Иоан Предтеча за Господ.	19

ЗАВРЪЩАНЕТО ОТ ИУДЕЯ В ГАЛИЛЕЯ

31. Причина за връщането на Господ в Галилея.	20
32. Беседата със самарянката.	20
33. Излекуването на сина на Капернаумския царедворец.	21
34. Затварянето на Иоан Предтеча в тъмница.	22

35. Начало на служението на Господ в Галилея.	22
36. Проповедта на Господ в Назаретската синагога. Първото отхвърляне на Господа в Назарет.	23
37. Чудесният улов. Призоваването към проповед на Петър, Андрей, Иаков и Иоан.	24
38. Излекуването на бесноватия в Капернаумската синагога.	25
39. Излекуването на тъщата на Симон.	26
40. Излекуване на много бесновати и болни.	26
41. Благовестие и служение в Галилея.	26
42. Излекуване на прокажения.	27
43. Излекуването на разслабения.	28
44. Призоваването на Матей (Левий). Господ в неговия дом.	29
45. Въпроси на Иоановите и фарисейските ученици за поста.	30

СЛУЖЕНИЕ НА ГОСПОД ИИСУС ХРИСТОС ОТ ВТОРАТА ДО ТРЕТАТА ПАСХА

46. Господ в Иерусалим на втората Пасха.	
46.1 Излекуването при къпалнята Витезда.	31
46.2. Учение на Господ за Своего равенство с Бог Отец.	31
47. Късането на класовете и спора за съботата.	33
48. Излекуване на сухоръкия в събота. Заговорът против Господ.	34
49. Излекуване на мнозина при морето.	34
50. Избиране на дванадесетте.	35
51. Нагорната проповед.	
51.1. Зповедите на блаженствата.	36
51.2. Солта на земята.	37
51.3. Светлината на света.	37
51.4. За изпълнението на Закона и пророците.	38
51.5. За новия Закон: убийство, гняв, примирение.	38
51.6. За прелюбодейството и развода.	39
51.7. За клетвата.	40
51.8. За отмъщаването.	40
51.9. За любовта към враговете. Законът за любовта.	41
51.10. За милостинята.	41
51.11. За молитвата. Молитвата „Отче наш”.	42
51.12. За поста.	43
51.13. За неоскъдяващото съкровище на небесата.	43
51.14. Окото – светилник на тялото.	43
51.15. За служенето на двама господари.	44
51.16. За човешката загриженост и Божиата грижа. Търсенето на Божието Царство.	44
51.17. За осъждането.	45
51.18. За оскверняването на светинята.	45
51.19. Наставление за искането.	46
51.20. Общо правило за ветхозаветната праведност.	46
51.21. Двата пътя.	46
51.22. За разпознаването на лъжепророците.	46
51.23. За лъжовното изповядване на Господа.	47
51.24. Двата начина на слушане на Словото Божие.	47
51.25. За слепия водач на слепци. Ученик и учител.	48
51.26. Заключение.	48
52. Излекуването на слугата на стотника.	48
53. Възкресяването сина на Наинската вдовица.	49

54. Въпросът на Иоан Предтеча за Христа. Отговорът на Господ. Похвалата на Иоан Предтеча.	49
55. Каещата се грешница в дома на фарисеина Симон.	51
56. Продължение на пътуването по Галилея с учениците и някои от жените.	52
57. Излекуването на бесноватия глухоням слепец. Изобличаване на хулата към Св. Дух.	52
58. Отговор на искащите личба.	54
59. Майката и братята на Господ. Духовното им роднинство с Него.	55
60. Учение чрез притчи за Царството Божие.	
60.1. За сеяча.	55
60.2. Защо на народа се говори с притчи.	56
60.3. Обяснение на притчата за сеяча.	57
60.4. Няма нищо тайно, което да не стане явно.	58
60.5. За плевелите.	58
60.6. За посева и поникването.	59
60.7. За синаповото семе.	59
60.8. За кваса.	59
60.9. Обяснение на притчата за плевелите.	60
60.10. За съкровището.	60
60.11. За бисера.	60
60.12. За мрежата.	61
60.13. Заключение. Подобие за книжника.	61
61. Новите ученици и думата на Христос за вървенето след Него.	61
62. Усмиряването на бурята.	61
63. Излекуването на бесноватите в Гадаринската страна.	62
64. Възкресяването на дъщерята на Иаир и излекуването на кръвоточивата.	64
65. Излекуването на двамата слепи.	66
66. Излекуването на немия бесноват.	67
67. Второ отхвърляне на Господ в Назарет.	67
68. Наставления към дванадесетте при изпращането им на проповед.	67
69. Мълвата за делата на Господ. Смущението на Ирод. Отсичане главата на Иоан Предтеча.	71
70. Великото чудо с насищането на 5000 човека.	
70.1. Завръщането на дванадесетте от проповед.	72
70.2. Отдалечаване в пустинята. Чудото с насищането на 5000 човека.	72
71. Ходенето по водата.	75
72. Излекувания в Генисаретската земя.	76

СЛУЖЕНИЕ НА ГОСПОД ИИСУС ХРИСТОС ОТ ТРЕТАТА ДО ЧЕТВЪРТАТА ПАСХА.

73. Трета пасха. Беседа за небесния хляб.	77
74. Изобличаване на фарисеите в лицемерно изпълняване на Закона.	78
75. Излекуване дъщерята на Сирофиникиянката.	80
76. Излекуване на глухонемия и на много болни.	81
77. Насищането на 4000 човека.	82
78. Отговор на фарисеите за личбата от небето.	83
79. Предпазване от кваса фарисейски и садукейски.	83
80. Излекуване на слепия във Витсаида.	84

ЗАВЪРШВАНЕ НА ГАЛИЛЕЙСКИЯ ПЕРИОД НА ЕВАНГЕЛСКАТА ИСТОРИЯ

81. Изповядването на Петър в Кесария Филипова.	84
---	----

82. Първо предсказание за страданията и Възкресението. Наставление за носенето на кръста.	85
83. Преображение Господне. Второ предсказание за страданията и Възкресението.	86
84. Излекуването на бесноватия лунатик.	88
85. Трето предсказание за страданията и Възкресението.	90
86. Последно пребиваване в Капернаум. Чудото със статира.	90
87. Спор между учениците кой е по-голям. Поучение на Господ за смирението и съблазните.	91
88. Продължение на беседата с учениците в Капернаум.	
88.1. За спасението на погиващите. Притча за изгубената овца.	93
88.2. Поучение за съгрешаващите в Църква и за съвместната молитва.	93
88.3. Притча за немилосърдния заемодавец.	93

НАЧАЛО НА ПЪТЯ НА СТРАДАНИЯТА

89. Намерение на Господ да отиде в Иерусалим. Отхвърлянето Му в Самария. Новите ученици и слово за следването Му.	94
90. Наставление към седемдесетте при изпращането им на проповед. Изобличаване на градовете, които не са приели Господа.	95
91. Господ на празник Разпъване шатри.	
91.1. Отказ на Господ да ходи на празника в Иерусалим.	96
91.2. Тайното отиване на Господ на празника. Спор в народа за Христос.	96
91.3. Беседа на Господ в преполовението на празника за Своето посланичество и заминаване.	96
91.4. Беседа на Господ в последния ден на празника за Светия Дух.	97
91.5. Връщането на изпратените за Господа при първосвещениците и фарисеите.	
Затъпничеството на Никодим.	98
92. Жената, хваната в прелюбодеяние.	98
93. Беседа на Господ в деня след празника Разпъване шатри. „Аз Съм светлината на света”. Изобличаване на иудеите при съкровищницата на храма.	99
94. Завръщането на седемдесетте и беседата на Господ с тях. „Всичко Ми е предадено от Моя Отец”.	101
95. Въпрос на законника за вечния живот. Притча на милосърдния самарянин.	101
96. Господ във Витания при Марта и Мария.	102
97. Учение на Господ за молитвата.	102
98. Изобличаване на фарисеите и законниците на обяд у фарисеина.	103
99. Наставления за фарисейския квас, човешкия страх и упованието на Бога, и други поучения в притчи.	104
99.1. Притча за безумния богаташ.	104
99.2. За земните грижи.	105
99.3. За неоскъдяващото съкровище на небесата.	105
99.4. Притча за бодърстващите слуги и домоуправителя.	105
99.5. Притча за слугите, верни на волята на господаря си.	106
99.6. Огън и разделение от Господ.	106
99.7. За разпознаване на времената.	106
99.8. За примиряването със съперника.	107
100. Излекуване на слепородения. Изобличение на фарисеите.	107
101. Притчата за добрия Пастир.	108
102. Беседа на празника Обновление за Своето Богосиновство.	109
103. Господ отвъд река Йордан и Неговото служение там.	110
104. Поучение за покаянието.	110
105. Притча за безплодната смоковница.	110

106. Излекуване на прегърбената жена.	111
107. Поучение за числото на спасяващите се. Намерението на Ирод да убие Христос. Плач за Иерусалим.	111
108. Господ в дома на фарисейският началник. Излекуване на болната от воднянка. Притча за първите и последните места. Притча за званите на вечеря.	112
109. Притча за строенето на кула и за царя, който отива на война.	113
110. Притчи за покаянието.	
110.1. Притча за заблудената овца.	113
110.2. За изгубената драхма.	114
110.3. За блудния син.	114
110.4. За неверния управител.	115
112. Изобличение на сребролюбивите фарисеи. Притча за богаташа и Лазар.	115
113. Беседа на Господ с учениците за съблазните, за прощаването на обидите, за силата на вярата и за смирението.	116
114. Излекуване на десетте прокажени.	117
115. Отговор към фарисеите за идването на Царството Божие.	117
116. Притча за несправедния съдия.	118
117. Притча за митаря и фарисеина.	118
118. Възкресяването на Лазар.	119
119. Заговорът на Синедриона и съветът на Каиафа. Господ се отдалечава в Ефраим.	120
120. Учение за брака.	121
121. Благославяне на децата.	122
122. Отговор на Господ към богатия юноша и въпрос на Петър за наградата.	122
123. Притча за работниците на лозето.	124
124. Четвърто предсказание за страданията и Възкресението.	125
125. Просба на Зеведеевите синове.	126
126. Излекуване на двамата йерихонски слепци.	126
127. Обръщането на Закхей.	127
128. Притча за десетте мини.	128
129. Господ във Витания, шест дни преди Пасха.	128
130. Вечеря във Витания. Помазване на Господ с миро. Решение Лазар да бъде убит.	129

ВЕЛИКА СЕДМИЦА НА СТРАДАНИЯТА

131. Вход Господен в Иерусалим. Плач за Иерусалим. Нощ във Витания.	130
--	-----

ВЕЛИКИ ПОНЕДЕЛНИК

132. Проклинането на смоковницата. Изгонване на търговците от храма. Възклицанието на децата. Излекуване на много болни.	132
---	-----

ВЕЛИКИ ВТОРНИК

133. Думи на Господ за силата на вярата при вида на изсъхналата смоковница.	134
134. Поучения на Господ в храма. Три изобличителни притчи.	
134.1. Въпрос за властта на Господ.	134
134.2. Притча за двамата синове.	135
134.3. Притча за злите лозари.	135
134.4. Притча за брачния пир.	137
135. Три изкусителни въпроса към Господ.	
135.1. Въпрос на фарисеите и иродианите за данъка към кесаря.	137

135.2. Въпрос на садукееите за възкресението на мъртвите.	138
135.3. Въпрос на законника за най-голямата заповед.	140
135.4. Въпрос на Господ за това, чий син е Христос.	140
136. Изобличителна реч против книжниците и фарисеите. Плач за Иерусалим.	141
137. Лептата на вдовицата.	143
138. Срещата с елините. Последни наставления на Господ.	144
139. Пророчество на Господ за разрушението на Иерусалим, за последните времена и за Своето пришествие.	145
140. Увещание към бодърстване.	
140.1. Пример със смоковницата.	149
140.2. Притча за злия и добрия слуга.	150
140.3. Притча за десетте девици.	150
140.4. Притча за талантите.	151
140.5. Притча за Страшния съд.	152

ВЕЛИКА СРЯДА

141. Заговор на идуеите против Господ. Предателството на Иуда.	152
---	-----

ВЕЛИКИ ЧЕТВЪРТЪК

142. Подготовка за Пасха.	153
143. Тайната вечеря.	154
143.1. Спор между учениците за първенство.	154
143.2. Умиването на нозете.	155
143.3. Изобличаване на предателя и излизането му от вечерята.	156
143.4. Установяване на Тайнството Евхаристия.	157
143.5. Предсказание за отричането на Петър и други наставления.	157
144. Прощална беседа с учениците и първосвещеническата молитва.	158
145. Повторно предсказание за отричането на Петър и за бягството на учениците.	162
146. Моление за чашата.	163

ВЕЛИКИ ПЕТЪК

147. Целувката на Юда. Залавянето на Христос. Бягството на учениците.	165
148. Разпитът на Господ при Ана.	167
149. Господ пред Синедриона в дома на Каиафа.	168
150. Отречението на Петър.	169
151. Сутрешното съвещание на Синедриона. Присъдата на Господ.	171
152. Господ пред Пилат. Опит на Пилат да Го пусне.	171
153. Господ пред Ирод.	172
154. Нов опит на Пилат да пусне Господ. Иудеите изпросват Варава. Умиването на ръцете.	173
155. Осъждането на Господ на смърт. Бичуване и унижение.	175
156. Последен опит на Пилат да пусне Господ. Предаване на разпъване.	176
157. Краят на Юда.	176
158. Кръстният път.	177
159. Разпъване.	178
160. При Кръста Господен.	180
161. Смъртта на Господ.	182
162. Събития след смъртта на Господ.	182
163. Пробождането в ребрата на Спасителя. Снемане от Кръста.	183

ВЕЛИКА СЪБОТА

164. Първосвещениците и фарисеите при Пилат. Поставяне на стража при гроба.	185
--	-----

ВЪЗКРЕСЕНИЕТО НА ГОСПОД ИИСУС ХРИСТОС

165. Първите събития на Възкресението.	185
166. Подкупването на стражите.	189
167. Явяване на възкръсналия Господ на двамата ученици по пътя към Емаус.	189
168. Явяване на възкръсналия Господ на учениците, без Тома.	190
169. Явяване на Господ в присъствието на Тома.	192
170. Явяване на Господ при Тивериадско море. Възвръщане апостолското достойнство на Петър.	192
171. Благославяне на апостолите за проповед по целия свят.	193
172. Възнесение Господне.	194
173. Заключение.	194